

Översättning – färdiga upplagan.

Omslag:

OM EVOLUTIONENS BEDRÄGERI

För vissa människor har teorin om evolution eller darwinism enbart vetenskapliga betydelser med, till synes, ingen direkt inblandning i deras dagliga liv. Detta är naturligtvis ett vanligt missförstånd. Långt utöver att inte vara annat än en tvistefråga inom ramarna för de biologiska vetenskaperna är evolutionsteorin underbyggnaden till en vilseledande filosofi som har haft makten över ett stort antal personer nämligen en filosofi som vi kallar materialismen.

Materialistisk filosofi, som enbart accepterar förekomsten av materia och förutsätter att människan är "en klump materia", hävdar att människan inte är annat än ett djur, vars existens har en enda huvudregel – nämligen "konflikt". Spår av denna filosofi, som har mycket att svara för när det gäller katastrofer orsakade av människan under de senaste två århundradena, kan hittas i varje ideologi som ser skillnader mellan människor som en "orsak till konflikt".

Evolutionsteorin, eller darwinismen, kommer härvidlag väl till pass genom att fullborda pusslet. Det ger myten om att grundidén inom materialismen är vetenskap. Den grundsatsen är emellertid ruten. Dagens vetenskapliga upptäckter avslöjar om och om igen att den populära tro som associerar darwinism med vetenskap är falsk. Vetenskapliga bevis motbevisar darwinism på ett mångsidigt sätt och avslöjar att ursprunget för vår existens inte är evolution utan Skapelsen. Allah har skapat universum, alla levande varelser och människan.

OM FÖRFATTAREN

Adnan Oktar, som skriver under pseudonymen Harun Yahya, föddes i Ankara 1956. Han studerade humaniora på Istanbuls Mimar Sinan universitet och filosofi vid universitetet i Istanbul. Sedan 1980-talet har författaren publicerat många böcker om politiska, trosrelaterade och vetenskapliga frågeställningar. Mycket uppskattad över

hela världen, har dessa arbeten varit avgörande för att hjälpa många människor att återvända sin tro på Allah, och hos många andra, varit ett medel för att uppnå en djupare inblick i sin tro. Harun Yahyas böcker tilltalar alla olika grupper av läsare, oavsett ålder, ras eller nationalitet, eftersom de fokuserar på ett mål: att vidga läsarens perspektiv genom att uppmuntra honom eller henne till att fundera över ett antal kritiska frågor, såsom existensen av Allah och Hans enighet, och att leva efter de värderingar som Han föreskrev för dem.

EVOLUTIONENS BEDRÄGERI

Harun Yahya
(Adnan Oktar)

Om författaren.

Bakom pseudonymen Harun Yahya, finns Adnan Oktar som föddes i Ankara 1956. Efter att ha avslutat sin grundläggande utbildning i Ankara, studerade han humaniora vid Istanbuls Mimar Sinan Universitet och filosofi vid universitetet i Istanbul. Sedan 1980-talet har han publicerat många böcker om politiska, vetenskapliga, och trosrelaterade frågeställningar. Harun Yahya är välkänd som författare till viktiga verk som avslöjar bedrägeriet framlagt av evolutionister, deras ogiltiga hävdanden och de mörka förbindelserna mellan darwinism och sådana blodiga ideologier som fascism och kommunism.

Harun Yahyas verk finns översatta till 63 olika språk och utgör en samling som omfattar mer än 45000 sidor med 30000 illustrationer.

Hans pseudonym är en sammansättning av namnen Harun (Aron) och Yahya (Johannes), till minne av de två uppskattade profeterna som kämpade emot sitt folks brist på tro. Profetens sigill på hans bokomslag är symbolisk och kopplat till böckernas innehåll. Den representerar Koranen (den slutliga Skriften) och profeten Muhammad (må Allah välsigna honom och bevilja honom fred), den siste av profeterna. Under ledning av Koranen och Sunnan (lärosatser av Profeten [må Allah välsigna honom och bevilja honom fred]) gör författaren det till sitt syfte att motbevisa alla grundläggande dogmer i gudlösa ideologier och att ha "det sista ordet", för att helt tysta invändningarna mot religion. Han använder sigillerna av den slutliga Profeten

(må Allah välsigna honom och bevilja honom fred), som uppnådde den ultimata visdomen och moraliska fullkomligheten, som ett tecken på sin avsikt att erbjuda sista ordet.

Alla verk av Harun Yahya delar ett enda mål: att förmedla Koranens budskap, uppmuntra läsare att överväga grundläggande trosrelaterade frågeställningar som Allahs existens och enighet samt livet efter detta, och att exponera de svaga grundval och förvrängda ideologier som finns inom gudlösa system.

Harun Yahya åtnjuter en bred läsekrets i många länder, från Indien till Amerika, från England till Indonesien, från Polen till Bosnien, från Spanien till Brasilien, från Malaysia till Italien och från Frankrike till Bulgarien och Ryssland. En del av hans böcker finns tillgängliga på engelska, franska, tyska, spanska, italienska, portugisiska, urdu, arabiska, albanska, kinesiska, swahili, hausa, divehi (talas i Mauritius), ryska, serbokroatiska (bosniska), polska, malajiska, uigur, turkiska, indonesiska, bengaliska, danska och svenska.

Mycket uppskattade över hela världen, har dessa arbeten varit avgörande för många människor i återhämtandet av sin tro på Allah och att få djupare insikter i sin tro. Böckernas visdom och uppriktighet, tillsammans med en distinkt stil som är lätt att förstå, påverkar alla som läser dem. De som på allvar begrundar innehållet i dessa böcker, kan inte längre förespråka ateism eller någon annan förvrängd ideologi eller materialistisk filosofi, eftersom dessa böcker kännetecknas av snabb effektivitet, konkreta resultat och ovedersäglighet. Även om läsare, till trots, fortsätter att uttrycka nämnda frispråkighet och så vidare kommer det bara att vara ett sentimentalt krav, eftersom dessa böcker motbevisar sådana ideologier utifrån sina grundvalar. Alla samtida mekanismer av förnekelse är nu ideologiskt besegrade, tack vare böckerna skrivna av Harun Yahya.

Detta är, utan tvekan, ett resultat av Koranens visdom och klarsynthet. Författaren avser att blygsamt tjäna som ett medel i mänsklighetens sökande efter Allahs rätta väg. Ingen materiell vinst eftersträvas i publiceringen av dessa verk.

De som uppmuntrar andra att läsa dessa böcker, att öppna sina sinnen och hjärtan och vägleda dem till att bli mer hängivna tjänare till Allah, gör en ovärderlig tjänst. Samtidigt skulle det bara vara slöseri med tid och energi att propagera för andra böcker som skapar förvirring i människors sinnen, böcker som leder dem in i en ideologisk förvirring och som uppenbarligen inte har några starka och precisa effekter i avlägsnandet av tvivel i människors hjärtan vilket också verifieras från tidigare

erfarenheter. Det är omöjligt för böcker som är tilltänkta att framhäva författarens litterära makt snarare än det ädla målet att rädda människor från förlust av tro, att ha en sådan stor effekt. De som tvivlar på detta kan lätt se att det enda syftet med Harun Yahyas böcker är att övervinna misstro och sprida Koranens moraliska värderingar. Framgången och effekterna av dessa tjänster kommer till uttryck i läsarnas övertygelse.

En sak bör dock hållas i minnet: Den främsta orsaken till den fortlöpande grymheten, konflikterna och andra prövningar uthärdade av den stora majoriteten av människor är den ideologiska förekomsten av misstro. Detta kan endast upphöra i och med det ideologiska nederlaget av misstro och genom att förmedla skapandets underverk och Koranens moral, så att människor kan leva enligt den. Med beaktande av tillståndet i världen idag som leder in i en nedåtgående spiral av våld, korruption och konflikter måste denna tjänst tillhandahållas snabbt och effektivt, annars kan det vara för sent. I detta kraftprov, intar böckerna av Harun Yahya en ledande roll. Genom Allahs vilja, kommer dessa böcker att vara ett medel genom vilket människor i det tjugoförsta århundradet kommer att uppnå den fred, rättvisa och lycka som Koranen utlovar.

TILL LÄSAREN

Ett särskilt kapitel tillägnas kollapsen av evolutionsteorin, eftersom denna teori utgör grunden för alla antispirituella filosofier. Eftersom darwinism har avvisat skapelsen som ett faktum, och därmed Allahs existens, har under de senaste 150 åren detta föranlett många människor att överge sin tro eller falla i tvivel. Det är därför en mycket viktig uppgift att visa alla, som ett oundvikligt bistånd, att denna teori om evolution är ett bedrägeri. Eftersom en del läsare endast har möjlighet att läsa en av våra böcker, anser vi att det är lämpligt att ägna ett kapitel åt att sammanfatta detta ämne.

Alla böcker av denne författare förklarar trosrelaterade frågeställningar mot bakgrund av Koranverser och inbjuder läsarna att lära sig Allahs ord och leva enligt dessa. Alla ämnen som rör Allahs verser förklaras så att de inte lämnar något tvivel eller utrymme för oklarheter i läsarens sinne. Böckernas uppriktiga, enkla, och flytande stil ser till att alla, oavsett åldersgrupp eller socialgrupp, kan förstå dem med lätthet. Tack vare deras effektiva, klarsynta berättelseform, kan de läsas vid en sammankomst. Denna och alla andra böcker av författaren kan läsas individuellt eller

diskuteras i grupp. Läsare som är ivriga att dra nytta av böckerna kommer att finna diskussion mycket användbar, genom att de kan berätta om sina reflektioner och erfarenheter för varandra. Även de som rigoröst förkastar andlighet påverkas av de fakta som dessa böcker dokumenterar och man kan inte motbevisa sanningshalten i deras innehåll.

Dessutom kommer medverkan i publiceringen och läsningen av dessa böcker som är skrivna enbart för nöjet av Allah att bli ett stort bidrag till Islam. Alla böcker av författaren är mycket övertygande. Av denna anledning, utgör förmedlingen av sann religion till andra, en av de mest effektiva metoderna för att uppmuntra dem till att läsa dessa böcker.

Vi hoppas att läsaren kommer att titta igenom recensionerna av hans övriga böcker i slutet av denna bok. Hans rika källmaterial i trosfrågor är mycket användbar, och ett nöje att läsa.

I dessa böcker, till skillnad från vissa andra, kommer du inte att finna författarens personliga åsikter, förklaringar som är baserade på tvivelaktiga källor, stilar som är ouppmärksamma på respekten till och vördnaden för helgade ämnen, inte heller hopplösa, pessimistiska argument som skapar tvivel i sinnet och avvikelser i hjärtat.

Innehållsförteckning

(Omslag)

Om evolutionens bedrägeri.

Om författaren.

Evolutionens bedrägeri

Den vetenskapliga kollapsen av Darwinism och dess ideologiska bakgrund.

Innehåll

SÄRSKILT FÖRORD

Den verkliga ideologiska roten till terrorism: Darwinism och Materialism

Den darwinistiska lögnen: "Livet är en konflikt"

Darwins inspirationskälla: Malthus teori om hänsynslöshet
Vad "djungel lagen" ledde till: Fascism
Den blodiga alliansen: darwinism och kommunism
Darwinism och terrorism
Islam är lösningen på terrorism
Islam är en religion av frid och välbefinnande
Allah har fördömt ondskan
Islam försvarar att vara förstående och yttrandefrihet
Allah har gjort dödandet av oskyldiga människor olagligt
Allah befäller troende att vara medkännande och barmhärtiga.
Allah har befallt förståelse och förlåtelse
Slutsats

INLEDNING

Varför evolutionsteorin?

FÖRORD

Ett stort underverk i vår tid: Tilltron till evolutionens bedrägeri

KAPITEL 1

Att befrias från fördomar
Blind Materialism
Evolutionistisk massindoktrinering.

KAPITEL 2

Teorins historia i korthet.
Darwins inbillning.
Neodarwinisms desperata försök.
Försök och misslyckande: Avbruten jämvikt.

KAPITEL 3

Inbillade evolutionsmekanismer.
Naturligt urval.
"Industriell melanism".

Varför naturligt urval inte kan förklara komplexitet.
Mutationer.

KAPITEL 4

Den fossila dokumentationen avvisar evolution.
Livet uppstod på jorden, plötsligt och i komplexa former.
Molekylära jämförelser fördjupar evolutionens kambriska återvändsgränd.

KAPITEL 5

Fabeln om övergången från vatten till land.

KAPITEL 6

Den inbillade evolutionen av fåglar och däggdjur.
Ytterligare en antagen övergångsform: *Archaeopteryx*.
Evolutionisters spekulationer: Archaeopteryx tänder och klor.
Archaeopteryx och andra fågelfossil.
Den imaginära fågeldinosaurie länken.
Däggjurens ursprung.

KAPITEL 7

Evolutionisters partiska och bedrägliga tolkningar av fossiler.

KAPITEL 8

Evolutionens förfalskningar.
Piltdown mannen: Käken av en orangutang och skallen av en människa!
Nebraska Man: Tandens av en gris.
Ota Benga: Afrikanen i buren.

KAPITEL 9

Scenariot av mänsklig evolution.
Människans inbillade släkträd.
Australopithecus: En art av apa.
Homo Habilis: Apan som presenterades som mänsklig.
Homo Rudolfensis: Det felaktigt sammanfogade ansiktet.

Homo Erectus och därefter: människor.

Neandertalmänniskan.

Homo Sapiens Arkaiska, Homo Heidelbergensis och Cro-Magnon Man.

Arter som levde samtidigt som sina anfäder.

Homo Sapiens hemliga historia.

En 1,7 miljoner år gammal hydda.

Fotspår av nutida människa, men som är 3,6 miljoner år gamla!

Den tvåbenta återvändsgränden av evolution

Evolution: en ovetenskaplig tro

KAPITEL 10

Evolutionens molekylära återvändsgränd.

Fabeln om "Cellen som producerades genom slumpen".

Miraklet i cellen och slutet på evolutionen.

Proteiner utmanar slumpen

Proteiner av L-form – vänsterhänta proteiner.

Korrekt bindning är livsviktigt.

Ett protein kan inte bildas även om alla de nödvändiga villkoren är närvarande.

Det evolutionära bråket om livets ursprung.

Millers experiment.

Millers experiment var bara en låtsaslek

Jordens ursprungliga atmosfär och proteiner

Proteinsyntes är inte möjlig i vatten.

Ett annat desperat försök: Fox experiment

Den sällsamme molekylen: DNA

Varför kan inte DNA ha uppkommit av en slump?

Ett annat fåfängt försök av evolutionister: "RNA världen".

Livet är ett koncept bortom enbart travar av molekyler.

KAPITEL 11

Termodynamik förfalskar evolution.

Myten om "Open System" – "Öppna system".

Myten om "Materiens självorganisering".

KAPITEL 12

Ordning kan inte förklaras av tillfällighet

Darwinistisk Formel!

Ögats och örats teknologi.

Teorin om evolution är den mest potenta förtrollningen i världen

KAPITEL 13

Varför evolutionisters hävdanden är ogiltiga

Variationer och arter

Antibiotikaresistens och DDT immunitet är inte bevis för evolution

Felaktigheten med rudimentära organ.

Myten om homologi.

Liknande organ hos helt olika levande arter

Den genetiska och embryologiska återvändsgränden av homologi.

Ogiltigheten av hävdandet om molekylär homologi.

Kollapsen av "Livets träd".

Myten om embryologisk rekapitulering.

KAPITEL 14

Evolutionsteorin: ett materialistiskt ansvar

Materialistiska bekännelser

KAPITEL 15

Media: Ett syrgas tält för evolutionsteorin

Invirade lögner.

KAPITEL 16

Slutsats: Evolution är ett vilseledande.

Teorin om evolution har kollapsat

Evolution inte kan verifieras i framtiden heller

Evolutionens största hinder: Själen

Allah skapar i enighet med sin önskan

KAPITEL 17

Skapelsens faktum.

Honungsbin och det arkitektoniska underverket av bivaxkakor

Häpnadsväckande Arkitekter: termiter.

Hackspetten.

Fladdermössens sonarsystem

Valar

Skapelsens mirakel kan ses i myggan

Jaktfåglar med skarp syn

Spindelns tråd och dess nät

Djur i vinterdvala

Elektriska fiskar

Kamouflage, en perfekt plan för djur

Bläckfisk

Olika system för seende

Ett speciellt nedfrysningssystem

Albatrosser

En mödosam migration

Koalor.

Jaktförmåga, utan att kunna förflytta sig.

Miraklet i skapelsen av fågelfjädrar

Basilisk: En expert som kan gå på vatten

Fotosyntes.

VARNING

KAPITEL 18

Kärnan av materia.

Det finns materia utanför oss, men vi kan inte nå den

Att känna till materiens verkliga kärna.

Världen av elektriska impulser

Hur vi ser och hör samt hur vi uppfattar smak

"Yttervärlden" inuti vår hjärna

Sinnenas värld kan ske utan existensen av den yttre världen

Sinnesvärlden – såsom vi upplever den i våra drömmar.

Vem är betraktaren?

Den verkliga absoluta varelsen

Förståelse av materiens verklighet tar bort världsliga ambitioner

Miljön som kommer att existera när den verkliga särprägel av materia är inte hålls hemligt

Materialisternas logiska brister

Exemplet med parallellkoppling av nerver

Bildandet av uppfattningar i hjärnan är inte filosofi, utan ett vetenskapligt faktum.

Materialisternas stora rädsla

Materialister har fallit in i en av historiens största fällor.

Slutsats.

KAPITEL 19

Tidens relativitet och ödets verklighet.

Uppfattningen av tid

Den vetenskapliga förklaringen av tidlöshet

Relativitet i Koranen

Tidens relativitet förklarar ödets verklighet

Begreppet "dåtid eller förfluten tid" kommer ifrån information i våra minnen

Det förflutna och framtiden är nyheter om det osedda

Vikten av underkastelse till Ödet

Materialisternas oro.

De Troendes belöning

Kapitel 20

SRF Konferenser

Första konferensen-Istanbul

Andra konferensen-Istanbul

Tredje konferensen, Ankara

Referenser

SÄRSKILT FÖRORD

Den verkliga ideologiska roten till terrorism: Darwinism och Materialism

De flesta människor tror att evolutionsteorin först föreslogs av Charles Darwin, och att den vilar på vetenskaplig bevisning, observationer och experiment. Men sanningen är att Darwin inte var dess upphovsman, och inte heller vilar teorin på vetenskapliga bevis. Teorin består av en anpassning till naturen av den antika dogmen i materialistisk filosofi. Trots att det inte stöds av vetenskapliga upptäckter, stöds teorin blint i andan av materialistisk filosofi.

Denna fanatism har resulterat i alla möjliga sorters katastrofer. Tillsammans med spridningen av darwinism och den materialistiska filosofin som den stödjer, har svaret på frågan: "Vad är en människa?" förändrats. Människor som tidigare svarade: "Allah skapar människor och de måste leva i enlighet med den vackra moralen Han lär", har nu börjat tro att "Människan kom till av en slump, och är ett djur som har utvecklats genom kampen för överlevnad". Det finns ett högt pris att betala för detta stora bedrägeri. Våldsamma ideologier som rasism, fascism och kommunism, och många andra barbariska synsätt i världen som är baserade på konflikt har alla hämtat styrka ur detta bedrägeri.

Denna del kommer att undersöka katastrofen som darwinism har efterlämnat i världen och avslöja dess direkta koppling till terrorism, ett av de viktigaste globala problemen i vår tid.

Den darwinistiska lögnen: "Livet är konflikt"

Darwin inledde sin teori med ett grundläggande bedrägeri när han utvecklade den: "Utvecklingen av levande varelser är avhängigt kampen för överlevnad, de starka vinner kampen och de svaga är dömda till nederlag och glömska".

Enligt Darwins ovetenskapliga uppfattning finns det en hänsynslös kamp för överlevnad och en evig konflikt i naturen. Den starke övervinner alltid över den svage, och detta möjliggör att utveckling sker. Undertiteln som han gav till sin bok:

"The Origin of Species by Means of Natural Selection or the Preservation of Favoured Races in the Struggle for Life", sammanfattar den uppfattningen.

Darwin föreslog vidare att "kampen för överlevnad" också tillämpades mellan mänskliga rasgrupper. Enligt detta sällsamma hävdande var "gynnade raser"

segrande i kampen. Gynnade raser var, i Darwins uppfattning, vita européer. Afrikanska eller asiatiska raser hade släpat efter i kampen för överlevnad. Darwin gick längre och föreslog att dessa raser, helt och hållet, snart skulle förlora "kampen för överlevnad", och därmed försvinna.

Någon gång i en framtida period, inte särskilt avlägsen mätt med århundraden, kommer de civiliserade människa raserna säkerligen att utrota och ersätta de vilda raserna över hela världen. Samtidigt kommer de antropomorfa aporna ... utan tvekan att utrotas. Brytningen mellan människan och hans närmast allierade kommer då att vara bredare, eftersom det kommer att intervensera mellan en människa som är även mer civiliserad, kan vi hoppas, än den kaukasiska människan och någon ras av apa så lågt som en babian, i stället för, som nu, mellan negern eller australiern och gorillan.¹

Den indiska antropologen Lalita Vidyarthi förklarar hur Darwins evolutionsteori lade rasism på de sociala vetenskaperna:

Hans (Darwins) teori om överlevnaden av de starkaste välkomnades varmt av samtidens samhällsvetare, och de trodde att mänskligheten hade uppnått olika nivåer av utveckling som kulminerade i den vite mannens civilisation. Vid den andra halvan av 1800-talet godtogs rasism som ett faktum av den stora majoriteten av västerlandets vetenskapsmän.²

Darwins inspirationskälla: Malthus teori om hänsynslöshet

Darwins inspirationskälla i detta ämne var den brittiska ekonomen Thomas Malthus bok "*An Essay on the Principle of Population*". Utlämnade åt sina egna påfund, beräknade Malthus att den mänskliga befolkningen ökade snabbt. Enligt hans uppfattning var de viktigaste influenser som höll befolkningstakten under kontroll katastrofer såsom krig, svält och sjukdomar. Kort sagt, enligt detta brutala hävdande, var en del människor tvungna att dö för andra att skulle kunna leva. Existens kom att betyda "permanent krig".

Under 1800-t var Malthus idéer allmänt accepterade. I synnerhet gav intellektuella i Europas övre samhällsklass sitt stöd åt hans grymma idéer. I artikeln "*The Scientific Background of the Nazi Race Purification Programme*", har betydelsen som 1800-talets Europa gav Malthus syn på befolkningen beskrivits på detta sätt:

I hela Europa samlades under första hälften av 1800-talet, medlemmar ur de

härskande klasserna för att diskutera det nyupptäckta "Befolknings problemet" och för att utarbeta metoder för att genomföra det malthusiska mandatet att öka dödligheten hos de fattiga

"I stället för att rekommendera renlighet till de fattiga bör vi uppmuntra motsatta vanor. I våra städer bör vi göra gatorna smalare, samla ihop fler människor i husen, och locka fram återkomsten av pesten. "På landsbygden borde vi bygga våra byar i närheten av stillastående vattensamlingar, och uppmuntra bosättningar i alla sankar och ohälsosamma områden" och så vidare.³

Som ett resultat av denna grymma politik skulle de svaga, och de som hade förlorat kampen för överlevnad elimineras, och som ett resultat av detta skulle den snabba befolkningsökningen uppnå balans. Denna så kallade "förtryck av de fattiga" politik blev faktiskt genomförd i 1800-talets Storbritannien. En industriell bestämmelse antogs i vilken barn i åldern åtta till nio år tvingades att arbeta sexton timmar om dagen i kolgruvorna och tusentals dog av de fruktansvärda förhållandena. "Kampen för överlevnad" som krävdes av Malthus teori ledde till att miljontals briter levde under svåra lidanden. Påverkad av dessa avvikande idéer tillämpade Darwin detta koncept av konflikt på hela naturen, och föreslog att den starka och den lämpligaste hade avgått som segrare ur detta inbillade krig för existens. Dessutom hävdade han att den så kallade kampen för överlevnad var en motiverad och oföränderlig naturlag. Å andra sidan, inbjöd han människor till att överge sina religiösa övertygelser genom att förneka Skapelsen och därmed underminerades alla etiska värderingar som kunde visa sig vara hinder för hänsynslösheten i "kampen för överlevnad". Människligheten har betalt ett högt pris under 1900-talet för spridningen av dessa hjärtlösa åsikter som ledde människor till handlingar av hänsynslöshet och grymhet.

Vad "djungel lagen" ledde till: Fascism

Allteftersom darwinism gav näring åt rasism under 1800-talet, bildade den grundvalarna av en ideologi som skulle utvecklas och dränka världen i blod under 1900-talet: nazismen.

Ett starkt darwinistiskt inflytande kan ses i de nazistiska ideologerna. När man undersöker denna teori, som formgavs av Adolf Hitler och Alfred Rosenberg, stöter man på sådana begrepp som "naturligt urval", "selektiv parning" och "kampen för överlevnad mellan raserna", som upprepas tiotals gånger i verk av Darwin. När Hitler

titulerade sin bok *Mein Kampf* (Min kamp), inspirerades han av den darwinistiska kampen för överlevnad och principen om att segern gick till den lämpligaste. Särskilt talar han om kampen mellan raserna:

Historia skulle kulminera i ett nytt tusenårigt rike av oöverträffad prakt, baserat på en ny rasistisk hierarki som förordnades av naturen själv.⁴

Under partiets massmöte i Nürnberg 1933 proklamerade Hitler att "en högre ras betvingar till sig en lägre ras ... en rättighet som vi ser i naturen och som kan betraktas som det enda tänkbara rätta".

Att nazisterna påverkades av darwinism är ett faktum som nästan alla historiker som är experter i ämnet accepterar. Historikern Hickman beskriver darwinismens inflytande på Hitler på följande sätt:

(Hitler) var en stark trosföljare till och en stark predikant av evolutionen. Oavsett vilka de djupgående och invecklade beskaffenheterna av hans psykos än var, är det säkert att [begreppet om kampen var oerhört viktigt för Hitler] hans bok, *Mein Kampf*, tydligt framlade ett antal evolutionära idéer, särskilt de som betonar kampen, överlevnad av de lämpligaste och utrotningen av den svaga för att producera ett bättre samhälle.⁵

Hitler, som dök upp med dessa åsikter, drog in världen i våld som aldrig tidigare hade skådats. Många etniska och politiska grupper, och i synnerhet judarna, utsattes för fruktansvärda grymheter och slakt i de nazistiska koncentrationslägren. Andra världskriget, som började med den nazistiska invasionen kostade 55 miljoner människor sina liv. Vad som låg bakom den största tragedin i världshistorien var darwinismens koncept av "kampen för överlevnad."

Den blodiga alliansen: darwinism och kommunism

Medan fascister finns på den högra flygeln av socialdarwinism är den vänstra flygeln ockuperad av kommunister. Kommunister har alltid varit bland de strängaste försvararna av Darwins teori.

Detta förhållande mellan darwinism och kommunism går tillbaka till grundarna av dessa bägge "ismer".

Marx och Engels, bägge grundare av kommunism, läste Darwins *The Origin of Species* (Arternas ursprung) så snart den publicerades, och häpnades över dess "dialektiskt materialistiska" inställning. Korrespondensen mellan Marx och Engels visade att de såg Darwins teori som "innehållande den naturhistoriska grunden för

kommunismen". I sin bok *The Dialectics of Nature*, som han skrev under inflytande av Darwin, var Engels full av berömmelse för Darwin och försökte göra sitt eget bidrag till teorin i kapitlet "*The Part Played by Labour in the Transition from Ape to Man*".

Ryska kommunister som följde i fotspåren av Marx och Engels, till exempel Plekhanov, Lenin, Trotskij och Stalin, instämde alla i Darwins evolutionsteori.

Plekhanov, som ses som grundaren av den ryska kommunismen, ansåg marxism som "Darwinism i dess tillämpning av samhällsvetenskap".⁶

Trotskij sade, "Darwins upptäckt är den högsta triumfen av dialektiken i hela området av organiskt material".⁷

"Darwinistisk undervisning" hade en viktig roll i bildandet av kommunist kadrer. Till exempel noterar historiker det faktum att Stalin var religiös i sin ungdom, men blev ateist främst på grund av Darwins böcker.⁸

Mao, som etablerade kommunistisk styre i Kina och dödade miljontals människor, förklarade öppet att "kinesisk socialism bygger på Darwin och evolutionsteorin".⁹

James Reeve Pusey, historikern vid Harvard University går mycket detaljrikt in på darwinismens effekt på Mao och kinesisk kommunism i boken om sin forskning kallad *China and Charles Darwin*¹⁰

Kort sagt, finns det en obrytbar koppling mellan evolutionsteorin och kommunism. Teorin hävdar att levande varelser är en produkt av slumpen, och ger ett så kallat vetenskapligt stöd för ateism. Kommunism, en ateistisk ideologi, är av den anledningen fast knuten till darwinism. Dessutom föreslår evolutionsteorin att utveckling i naturen är möjlig genom konflikt (med andra ord "kampen för överlevnad") och stöder begreppet "dialektik" som är grundläggande för kommunism. Om vi tänker på det kommunistiska begreppet "dialektisk konflikt", som dödade cirka 120 miljoner människor under 1900-talet, som en "mördarmaskin" kan vi bättre förstå dimensionerna av den katastrof som darwinism hemsökte på planeten.

Darwinism och terrorism

Som vi hittills har sett är darwinism roten till olika ideologier av våld som har medfört katastrof för mänskligheten under 1900-talet. Den grundläggande tanken bakom denna förståelse och metod är "bekämpande av den som inte är en av oss".

Vi kan förklara detta på följande sätt: Det finns olika uppfattningar, världsbilder och filosofier i världen. Det är helt naturligt att alla dessa olika idéer har egenskaper som

opponerar sig emot varandra. Emellertid kan dessa olika uppfattningar se på varandra på ett av två sätt:

1) De kan respektera existensen av dem som är annorlunda än de själva och försöka att inleda en dialog med dem, på ett sätt som hör till det mänskliga beteendet. Denna metod överensstämmer med Koranens moral.

2) De kan välja att bekämpa andra, och försöka att tillförsäkra sig en fördel genom att skada dem, med andra ord att bete sig som ett vilt djur. Detta är en metod som förekommer inom materialism, det vill säga irreligion. Den skräck som vi kallar terrorism är inget annat än en benämning på det som redogörs i ovanstående alternativ nummer 2).

När vi betraktar skillnaden mellan dessa två synsätt ser vi att idén om "människan som ett kämpande djur", som darwinism undermedvetet har pålagt människor är särskilt inflytelserik. Individer och grupper som väljer konflikt som sin väg har kanske aldrig hört talas om darwinism och principerna för den ideologin. Men i slutändan enas de med ett synsätt, vars filosofiska grund vilar på darwinism. Vad som får dem att tro på riktigheten i detta synsätt är sådana slagord som är rotade i darwinism som "I denna värld, överlever den starke", "Stora fiskar sväljer små fiskar", "Krig är en dygd" och "Människan gör framsteg genom att föra krig". Tar man bort darwinism, är dessa ingenting annat än tomma slagord.

Emellertid är det så att när darwinism tas bort, kvarstår ingen filosofi om "konflikt". De tre gudomliga religioner som de flesta människor i världen tror på och är anhängare till; Islam, Kristendom och Judendom, är alla emot våld. Alla tre religioner vill skapa frid och harmoni i världen, och motsätter sig att oskyldiga människor dödas och genomlider grymhet och tortyr. Konflikt och våld som är onormala och oönskade begrepp bryter mot den moral som Allah har lagt fram för människan. Men darwinism ser och skildrar konflikter och våld som naturliga, motiverade och korrekta begrepp som måste finnas.

När vissa människor, av denna anledning, gör sig skyldiga till terrorism med stöd av begrepp och symboler inom Islam, Kristendom eller Judendom och gör detta i dessa religioners namn, kan du vara säker på att dessa människor inte är muslimer, kristna eller judar. De är verkliga socialdarwinister. De gömmer sig under en täckmantel av religion, men de är inte äkta troende. Även om de påstår sig tjäna religionen, är de faktiskt emot religion och dess troende. Det, att de är emot religion, påvisas av att de hänsynslöst begår ett brott som religion förbjuder.

Av den anledningen är roten till den terrorism som plågar vår planet inte någon av de gudomliga religionerna, det är ateism och uttrycket av ateism i vår tid är: "Darwinism" och "Materialism".

Islam är lösningen på terrorism

Vissa människor som säger sig agera i religionens namn missförstår kanske sin religion eller utövar det på fel sätt. Av den anledningen skulle det vara fel att bilda sig uppfattningar om själva religionen genom att betrakta dessa människor som exempel. Det bästa sättet att förstå en religion är att studera dess gudomliga källa. Den heliga källan för Islam är Koranen och traditionen av vår Profet (må Allah välsigna honom och bevilja honom frid), och modellen av moralitet i Koranen, Islam, är helt annorlunda än den föreställning som finns i sinnet hos vissa västerlänningar. Koranen är baserad på begreppen moralitet, kärlek, medlidande, barmhärtighet, ödmjukhet, uppoffring och fred och frid, och en muslim som lever efter den moraliteten i dess rätta mening kommer att vara mycket artig, omtänksam, förstående, pålitlig och tillmötesgående. Han kommer att sprida kärlek, respekt, harmoni och glädje av att leva i hans närhet.

Islam är en religion av frid och välbefinnande

Ordet Islam härstammar från ett ord som betyder "frid" på arabiska. Islam är en religion som uppenbarades för mänskligheten med avsikten att presentera ett fridfullt liv genom vilken den oändliga medkänslan och barmhärtigheten av Allah manifesteras på jorden. Allah kallar alla människor till Islamiskt moral genom vilken nåd, medkänsla och frid kan upplevas över hela världen.

I Koranens kapitel 2 *Al Baqarah* vers 208 förmedlas följande: *Troende! Ge er hän åt Allah i hel och full underkastelse [under Hans vilja] och följ inte i Djävulens fotspår - han är er svurne fiende.*

Som versen klargör kan säkerhet endast tillförsäkras genom "att gå in Islam", det vill säga genom att leva efter Koranens värderingar.

Allah har fördömt ondskan

Allah har påbjudit människor att undvika att begå ondska; han har förbjudit misstro, omoral, uppror, grymhet, aggressivitet, mord och blodsutgjutelse. Han beskriver de som misslyckas i att lyda denna befallning som "gående i Satans fotspår" och att anta en hållning som i Koranen öppet visar sig vara syndig.

Några av de många verser i denna fråga i Koranen är dessa:

I kapitel 13 *Ar-Ra'd* vers 25 kan man läsa "*Men de som bryter förbundet med Allah som är stadfäst [i människans natur], och som åtskiljer vad Allah har befallt skall vara sammanfogat och som stör ordningen och sprider sedefördärv på jorden - över dem faller [Allahs] fördömelse och ett tungt öde väntar dem*".

Vidare kan man i kapitel 28 *Al-Qasas* vers 77 ta del av följande budskap: "*Sträva med det som Allah har gett dig efter det eviga livets goda utan att försumma din del av det världsliga! Och gör gott mot andra såsom Allah har gjort gott mot dig, och stör inte ordningen på jorden och sprid inte sedligt fördärv; Allah är inte vän av dem som stör ordningen på jorden och fördärvar sederna.*"

Som vi kan se, har Allah förbjudit alla former av okynniga handlingar inom den Islamiska religionen, inklusive terrorism och våld, och fördömt de som begår sådana handlingar. En muslim ger skönhet till världen och förbättrar den.

Islam försvarar att vara förstående och yttrandefrihet

Islam är en religion som tillhandahåller och garanterar frihet med avseende på idéer, tankar och livet. Den har utfärdat befallningar för att förebygga och förbjuda spänningar, tvister, förtal och även negativa tankar hos människor.

På samma sätt som den målmedvetet motsätter sig terrorism och alla former av våld, har den även förbjudit att även det minsta ideologiska förtryck läggs på dem.

Detta vilket framgår av kapitel 2 *Al Baqarah* vers 256: "*TVÅNG skall inte förekomma i trosfrågor. Vad som är rätt handlande är nu klart skilt från fel och synd. Den som förnekar de onda makterna och som tror på Allah, har sannerligen vunnit ett säkert fäste som aldrig ger vika. Allah hör allt, vet allt*"., samt i kapitel 88 *Al-Ghashiyah* vers 22 "*men över deras [sinnen] har du ingen makt*".

Att tvinga människor att tro på en religion eller att anta dess former av tro är helt i strid med Islams anda. Enligt Islam är sann tro bara möjlig genom fri vilja och samvetsfrihet. Naturligtvis kan muslimer råda och uppmuntra varandra rörande kännetecknen av Koranens moralitet, men de kommer aldrig att ta till tvång eller någon form av fysiska eller psykiska påtryckningar. Inte heller kommer de att använda någon världslig förmån för att förmå någon att vända någon till religionen. Låt oss föreställa oss en helt motsatt samhällsmodell. Till exempel, En värld i vilken människor jämlikt lag tvingas att utöva religion. En sådan samhällsmodell är helt i strid med Islam eftersom tro och dyrkan enbart är av värde när de riktas till Allah av den fria viljan hos individen. Om ett system pålägger människor viss tro och dyrkan, kommer de att bli religiösa enbart av rädsla för systemet. Ur religiös synvinkel, är det viktigaste det att religion ska levas för Allahs välbehag i en miljö där människors samveten är helt fria.

Allah har gjort dödandet av oskyldiga människor olagligt

Enligt Koranen är en av de största synderna den att döda en människa som inte har begått något fel... Om någon dödar en annan person - såvida det inte är i vedergällning för någon annan eller för att ha förorsakat korrupktion på jorden – är det som om han hade mördat hela mänskligheten. Och om någon ger liv åt en annan människa, är det som om han hade givit liv åt hela mänskligheten.

I Koranen sägs detta på följande vis i kap 5 *Al-Ma'idah* vers 32

Av denna orsak föreskrev Vi för Israels barn att om någon dödar en människa, som inte själv har dödat någon eller försökt störa ordningen på jorden och sprida sedefördärv, skall det anses som om han hade dödat hela människosläktet. Och om någon räddar ett människoliv, skall det anses som om han hade räddat hela människosläktet. Trots att Våra sändebud har kommit till dem med klara vittnesbörd, fortsätter många bland dem att begå ohämmat övervåld på jorden.

samt i kap 25 *Al-Furqan* vers 68 *Och de anropar aldrig en Allah om vid sidan av Allah och de berövar aldrig en människa livet - som Allah har förklarat heligt - annat än i rättfärdigt syfte, och de avhåller sig från äktenskapsbrott. Den som begår dessa svåra synder skall få sona dem med en exemplarisk bestraffning*

Såsom verserna antyder, är en person som dödar oskyldiga människor utan anledning hotad med en stor plåga. Allah har visat att dödande av en enda person är lika grymt som att mörda hela mänskligheten. En person som efterlever Allahs gränser kan inte göra en enda människa någon skada, än mindre massakrera tusentals oskyldiga människor. De som antar att de kan undgå rättvisan och därmed straff här i världen kommer aldrig att lyckas, ty de måste redogöra för sina gärningar i närvaro av Allah. Det är därför som troende, som vet att de kommer att avge en redogörelse för sina gärningar efter döden, är mycket noggranna med att följa Allahs gränser.

Allah befäller troende att vara medkännande och barmhärtiga.

Islamisk moralitet beskrivs i Koranen i kapitel 90 som: *Al-Balad* verserna 17 och 18 på detta sätt:

(17) Det innebär] också att vara en av dem som tror och som uppmanar varandra att ha tålamod och uppmanar varandra att visa medkänsla [med de sämre lottade].

(18) Dessa är de rättfärdiga som hör till den högra sidan

Som vi har sett i denna vers är ett av de viktigaste moraliska påbuden som Allah har sänt ned till sina tjänare, med avsikten att de kan ta emot frälsning och nåd och uppnå Paradiset, är att "uppmana varandra till medkänsla".

Islam är, såsom den beskrivs i Koranen, en modern, upplyst, progressiv religion. En muslim är framförallt en person av frid, han är barmhärtig med en demokratisk anda, kulturell, upplyst, ärlig, kunnig om konst och vetenskap och är civiliserad.

En muslim som är utbildad i Koranens fina moraliska lära, nalkas alla med den kärlek som Islam förväntar sig. Han visar respekt för alla idéer och han uppskattar konst och estetik. Han är försonande inför varje händelse, minskar spänningar och återställer vänskapliga förhållanden. I samhällen som består av sådana här individer kommer det att finnas en mer utvecklad civilisation, en högre social moral, mer glädje, lycka, rättvisa, säkerhet, överflöd och välsignelser än i de flesta av världens moderna nationer idag.

Allah har befallt förståelse och förlåtelse

Konceptet av förlåtelse och att vara förstående, som beskrivs i Koranens Kapitel 7 *Al-A'raf* vers 199 med orden: *ÖVERSE med människornas natur [och deras brister], och*

uppmåna [alla att visa] hövlighet och vänlighet och undvik [alla ordväxlingar med] dem som [står kvar i hednisk] okunnighet.

Innehållet i ovanstående vers utgör en av de mest grundläggande principerna i Islam.

När vi ser Islams historia, på det sätt som muslimer har överfört denna viktiga del av Koranens moralitet till samhällslivet kan denna princip tydligt ses. Muslimer har alltid fört med sig en atmosfär av frihet och medkänsla och förstört olagliga metoder varhelst de har gått. De har gjort det möjligt för personer vars religioner, språk och kulturer är helt olika varandra att leva tillsammans i frid och harmoni under ett tak, och tillhandahållit frid och harmoni för sina egna medlemmar. En av de viktigaste orsakerna till det ottomanska imperiets sekellånga existens, vilket var spridd över ett enormt område, var stämningen av förståelse som Islam förde med sig. Muslimer, som har varit kända för sin medkännande och kärleksfulla natur i århundraden, har alltid varit de mest medkännande och rättvisa människorna. Inom denna multinationella struktur har alla etniska grupper varit fria att leva efter sina egna religioner och egna regler.

Sann medkänsla kan enbart skapa frid och välstånd i världen när den har införlivats längs de linjer som dras upp i Koranen. Detta faktum uppmärksammas i versen Koranen kapitel 41 *Fussilat* vers 34 som lyder: *Den goda handlingen och den dåliga handlingen kan inte ställas sida vid sida. Jaga bort [den dåliga handlingen] med en bättre - den som var din fiende kan bli din nära vän!*

Slutsats

Allt detta visar att moraliteten som Islam rekommenderar till mänskligheten ger världen fördelarna med frid, harmoni och rättvisa. Det barbari som kallas terrorism, och som är så påtaglig i världen för närvarande är verket av okunniga och fanatiska människor, helt främmande för Koranens moralitet, och som inte har någonting alls att göra med religion. Lösningen för dessa människor och grupper som försöker utföra sin råhet under täckmanteln av religion är läran av Koranens sanna moralitet. Med andra ord, Islam och Koranens moralitet är lösningar på terrorismens gissel, inte anhängare av den.

1. Charles Darwin, *The Descent of Man*, 2nd edition, New York, A L. Burt Co., 1874, sid 178

2. Lalita Prasad Vidyarthi, Racism, Science and Pseudo-Science, UNESCO, France, Vendôme, 1983 sid 54
3. Theodore D. Hall, The Scientific Background of the Nazi "Race Purification" Program, <http://www.trufax.org/avoid/nazi.html>
4. L. H. Gann, "Adolf Hitler, The Complete Totalitarian", The Intercollegiate Review, Fall 1985, sid. 24; citerat i Henry M. Morris, The Long war Against God, Baker Book House, 1989, sid. 78
5. Hickman, R., Biocreation, Science Press, Worthington, OH, sid 51–52, 1983; Jerry Bergman, "Darwinism and the Nazi Race Holocaust", Creation Ex Nihilo Technical Journal 13 (2): 101-111, 1999
6. Robert M. Young, Darwinian Evolution and Human History, Historical Studies on Science and Belief, 1980
7. Alan Woods and Ted Grant, Reason in Revolt: Marxism and Modern Science, London: 1993
8. Alex de Jonge, Stalin and The Shaping of the Soviet Union, William Collins Sons & Limited Co., Glasgow, 1987, sid 22
9. K. Mehnert, Kampf um Mao's Erbe, Deutsche Verlags-Anstalt, 1977
10. James Reeve Pusey, China and Charles Darwin, Cambridge, Massachusetts, 1983

INLEDNING

Varför evolutionsteorin?

För vissa människor har teorin om evolution eller darwinism bara vetenskapliga betydelser, med till synes ingen direkt inblandning i deras dagliga liv. Detta är naturligtvis ett vanligt missförstånd. Långt utöver att endast vara en tvistefråga inom ramarna för de biologiska vetenskaperna är evolutionsteorin underbyggnaden till en vilseledande filosofi som har haft makten över ett stort antal personer: materialism. Materialistisk filosofi, som endast accepterar förekomsten av materia och förutsätter man att vara "en klump materia", hävdar att han inte mer än ett djur, med "konflikt" den enda regeln om hans existens. Även spridd som en modern filosofi baserad på vetenskap, är materialism i själva verket en gammal dogm utan vetenskaplig grund.

Utformad i antikens Grekland återupptäcktes dogmen av 1700-talets ateistiska filosofer. Under 1800-talet blev det sedan och av tänkare som Karl Marx, Charles Darwin och Sigmund Freud inpräntat i flera vetenskapliga discipliner. Med andra ord förvrängdes vetenskapen för att ge plats åt materialism.

De senaste två århundradena har varit en blodig materialisk arena: Ideologier som bygger på materialism (eller konkurrerande ideologier som argumenterar mot materialism, men som delar dess grundläggande trossatser) har medfört bestående våld, krig och tumult i världen. Kommunism, ansvarig för 120 miljoner människors död, är det direkta resultatet av materialistisk filosofi. Fascism, som trots att det låtsas vara ett alternativ till den materialistiska världsbilden accepterade det grundläggande materialistiska begreppet av framsteg genom konflikter och utlöste förtryckande regimer, massakrer, världskrig och folkmord. Förutom dessa två blodiga ideologier, har individuell och social etik också förvanskats av materialism.

Det bedrägliga budskapet av materialism, som reducerar människan till ett djur vars existens är en tillfällighet och utan ansvar gentemot någon varelse raserade moraliska pelare såsom kärlek, barmhärtighet, självuppgifring, ödmjukhet, ärlighet och rättvisa. Efter att ha vilseletts av materialisternas motto att "livet är en kamp" kom människor att se sina liv som inget annat än en intressekonflikt som i sin tur ledde till ett liv enligt djungelns lag. Spår av denna filosofi, som har mycket stå till svars för när det gäller katastrofer som människor har förorsakat under de senaste två århundradena, finns i varje ideologi som uppfattar skillnader mellan människor som en "orsak till konflikt". Detta omfattar dagens terrorister som påstår sig värna om religion, men som begår en av de största synderna genom att mörda oskyldiga människor. Evolutionsteorin, eller darwinism, kommer väl till pass vid denna tidpunkt genom att den slutför pusslet. Den ger myten om att materialism är en vetenskaplig idé. Det är därför som Karl Marx, grundaren av kommunism och den dialektiska materialism, för sin världssyn skrev att darwinism var "basen för natur historia" ¹ Den bas är emellertid rutten. Moderna vetenskapliga upptäckter avslöjar om och om igen att den populära uppfattningen som associerar darwinism med vetenskap är falsk. Vetenskapliga bevis påvisar tydligt falskheten i darwinism och avslöjar att

ursprunget till vår existens inte är evolution, utan Skapelsen. Allah har skapat universum, alla levande varelser och människan.

Denna bok har skrivits för att klargöra detta faktum. Sedan den första publikationen, ursprungligen i Turkiet och sedan i många andra länder har miljontals människor läst och uppskattat boken. Förutom turkiska, har den tryckts på engelska, tyska, italienska, spanska, ryska, kinesiska, bosniska, arabiska, albanska, urdu, malajiska och indonesiska. (Bokens text är fritt tillgänglig på alla dessa språk på webbsidan www.evolutiondeceit.com.)

Effekten av *The Evolution Deceit* har erkänts av anförare av den motsatta uppfattningen. Harun Yahya var föremål för en artikel i tidskriften *New Scientist* kallad "Burning Darwin". Denna ledande populära darwinistiska tidskrift konstaterade i sitt nummer den 22 april 2000 att Harun Yahya "är en internationell hjälte" som delar dess omsorg över att hans böcker "har spridits överallt i den Islamiska världen." *Science*, den ledande tidskriften för den allmänna vetenskapliga gemenskapen, betonade effekten och förkonstlingen av Harun Yahyas verk. Science-artikeln: "Creationism Takes Root Where Europe, Asia Meet", daterat den 18 maj 2001 konstaterade att i Turkiet har "s sofistikerade böcker som *The Evolution Deceit* och *The Dark Face of Darwinism* ... i vissa delar av landet blivit mer inflytelserika än läroböcker". Reportern fortsätter sedan att bedöma Harun Yahyas arbete, som har inlett "en av världens starkaste anti-evolutionära rörelser utanför Nordamerika". Trots att sådana evolutionistiska tidskrifter noterar effekterna av *The Evolution Deceit*, erbjuder de inga vetenskapliga svar på dess argument. Naturligtvis är orsaken till detta att det helt enkelt inte är möjligt. Evolutionsteorin är i en fullständig återvändsgränd, ett faktum som du kommer att upptäcka medan du läser följande kapitel. Boken hjälper dig att inse att darwinism inte är en vetenskaplig teori utan en pseudovetenskaplig dogm som upprätthålls med hänvisning till den materialistiska filosofin, trots motsägande bevis och direkt vederläggning.

Det är vår förhoppning att *The Evolution Deceit* under lång tid framöver kommer att fortsätta att bidra till motbevisande av de materialistiska darwinistiska dogmer som har vilselett mänskligheten sedan 1800-talet. Och att det kommer att påminna människor om de avgörande omständigheterna i våra liv, till exempel hur vi kom till stånd och vad våra plikter till vår Skapare är.

FÖRORD

Ett stort underverk i vår tid: Tilltron till evolutionens bedrägeri

Alla de miljontals levande arter som finns på jorden har mirakulösa egenskaper, unika beteendemönster och felfria fysiska strukturer. Var och en av dessa levande ting har skapats med sina egna unika detaljer och skönhet. Växter, djur och framför allt människan, skapades alla med stor kunskap och konst, från deras yttre utseende till sina celler, osynliga för det blotta ögat. Idag finns det många vetenskapsgrenar, och tiotusentals forskare som arbetar inom dessa grenar, som utforskar varje detalj hos dessa levande varelser, som avslöjar detaljernas mirakulösa aspekter och försöker ge ett svar på frågan om hur de uppstod.

Vissa av dessa forskare är förvånade när de upptäcker de mirakulösa aspekterna hos de strukturer som de studerar och intelligensen bakom dessas tillblivelse, och de bevittnar den inblandade oändliga kunskapen och visdomen. Andra, däremot, överraskar med att hävda att alla dessa mirakulösa egenskaper är en resultatet av en blind tillfällighet. Dessa forskare tror på evolutionsteorin. Enligt deras uppfattning, uppkom proteinerna, cellerna och organen som bygger upp dessa levande varelser genom en serie tillfälligheter. Det är ganska häpnadsväckande att sådana människor, som har studerat i många år, genomfört långa studier och skrivit böcker om den mirakulösa funktionen hos blott en organell i cellen, i sig själv för liten för att kunna ses med blotta ögat, kan tro att dessa extraordinära strukturer uppkom av en tillfällighet.

Kedjan av tillfälligheter som sådana framstående professorer tror på är så orealistiskt att deras tilltro till tillfälligheterna lämnar utomstående observatörer helt förbluffade. Enligt dessa professorer, förenades först ett antal enkla kemiska ämnen och bildade ett protein – vilket är lika omöjligt som att ett antal slumpmässigt spridda bokstäver förenas för att bilda en dikt. Sedan ledde andra sammanträffanden till uppkomsten av andra proteiner. Sedan förenades, av en tillfällighet, även dessa på ett organiserat sätt. Inte bara proteiner, utan även DNA, RNA, enzymer, hormoner och cellorganeller, som alla är mycket komplexa strukturer i cellen, råkade av en tillfällighet att växa fram och förenas. Som en följd av dessa miljarder tillfälligheter uppkom den första cellen. Den mirakulösa förmågan hos blinda tillfälligheter slutade inte där, eftersom dessa celler sedan, av en tillfällighet, började föröka sig. Enligt detta hävdande, organiserade en annan tillfällighet sedan dessa celler och producerade den första levande varelsen.

Enbart bildandet av ett öga hos en levande individ skulle ha krävt att miljarder "omöjliga händelser" skulle samordnas.

Även här kom den blinda processen som kallas tillfällighet in i ekvationen: först öppnades två hål av rätt storlek och på bästa möjliga plats i skallen, sedan råkade celler av en tillfällighet att befinna sig däri och började konstruera ögat.

Som vi har sett, samverkade tillfälligheter i vetenskapen om vad de ville producera. Redan från början, visste "tillfälligheten" vad se, höra och andas var, trots att det inte fanns något enda exempel på sådant någonsins i världen vid den tidpunkten. Den (tillfälligheten) visade stor intelligens och medvetenhet och uppvisade en betydande framförhållning och konstruerade livet steg för steg. Detta är det totalt irrationella scenario till vilket dessa professorer, vetenskapsmän och forskare, vars namn är djupt respekterade och vars idéer är så inflytelserika, har ägnat sig. Även nu, med en barnlig envishet, utestänger de alla som vägrar att tro på sådana fabler, anklagande dem för att vara ovetenskapliga och trångsynta. Det finns egentligen ingen skillnad mellan detta och det trångsynta, fanatiska och okunniga medeltida mentalitet som straffade dem som påstod att jorden var inte platt.

Vad mer är, vissa av dessa människor påstår sig vara muslimer och tro på Allah. Sådana människor tycker att uttalanden som, "Allah skapade allt liv" är ovetenskapligt, men tror likaväl att det är vetenskapligt att istället säga "Det kom till i en omedveten process som består av miljarder mirakulösa tillfälligheter". Om du lade en snidad sten eller trä idol framför dessa människor och sade till dem: "Titta, denna idol skapade det här rummet och allt det" skulle de säga att det var heltokigt och vägra att tro på det. Men trots detta framhäver de nonsens som "Med enorm planering byggde den omedvetna process som kallas tillfällighet successivt upp denna värld och alla de miljarder underbara levande ting i den" och påstår att det är den största vetenskapliga förklaringen.

Kort sagt ser dessa människor tillfälligheten som en Gud, och hävdar att den är intelligent, medveten och kraftfull nog för att skapa levande varelser och alla känsliga balanser i universum. När de upplyses om att det var Allah, innehavare av den oändliga visdomen, som skapade alla levande varelser, vägrar dessa evolutionistiska professorer att acceptera detta faktum, och vidhåller att miljarder omedvetna, ointelligenta och kraftlösa tillfälligheter utan egen vilja faktiskt utgör en kreativ kraft.

Det faktum att utbildade, intelligenta och kunniga människor kan som grupp tro på det mest irrationella och ologiska hävdande i historien är, som om de är under en förtrollning, verkligen ett stort underverk. På samma mirakulösa sätt som Allah skapar något som cellen med sin extraordinära organisation och egenskaper är dessa människor lika mirakulöst blinda och saknar förståelse för inte kan se vad de har mitt framför näsan. Det är ett av Allahs underverk att evolutionister inte kan se fakta som även små barn kan se och misslyckas med att fatta dessa fakta oavsett hur många gånger de blir upplysta härom. Du kommer ofta att stöta på det miraklet när du läser den här boken. Vidare kommer du även att se att det förutom att vara en teori som har kollapsat helt inför vetenskapliga fakta, utgör darwinism är ett stort bedrägeri som är helt oförenligt med förnuft och logik, och som förringar dem som försvarar det.

KAPITEL 1

Att befrias från fördomar.

De flesta människor accepterar allt de hör från forskare såsom varande helt sant. De tänker inte ens på att det kan finnas olika filosofiska eller ideologiska fördomar hos dessa forskare. Faktum är att evolutionistiska vetenskapsmän lägger sina egna fördomar och filosofisk syn på allmänheten under skenet av vetenskap. Till exempel, trots att de är medvetna om att slumpmässiga händelser inte leder till något annat än oregelbundenheter och förvirring, fortsätter de att hävda att den underbara ordning, planen och strukturen sedd både i universum och bland levande organismer uppstod genom tillfälligheter.

Som ett exempel, begriper en sådan biolog lätt att det finns en imponerande harmoni i en proteinmolekyl, byggstenen i livet, och att det inte är sannolikt att detta kan ha uppkommit av en tillfällighet. Ändå hävdar han att tillkomsten av detta protein skedde av en tillfällighet under primitiva förhållanden på jorden för miljontals år sedan. Han slutar inte där utan hävdar även, och utan tveksamhet, att inte bara en utan miljontals proteiner som bildades av tillfälligheter sedan och på ett fantastiskt sätt samlades för att skapa den första levande cellen. Dessutom försvarar han sin uppfattning med en blind envishet. Denna person är en evolutionistisk vetenskapsman.

Om samma forskare skulle finna tre tegelstenar placerade ovanpå varandra när han gick längs en plan väg, skulle han aldrig anta att dessa tegelstenar hade samlats av en tillfällighet och sedan klättrat upp på varandra, återigen av en tillfällighet. Faktum är att om någon gjorde ett sådant påstående skulle den betraktas som sinnessjuk. Hur kan det då komma sig att människor som har förmågan att rationellt bedöma vanliga händelser kan anta en sådan irrationell attityd när det gäller att tänka på sin egen existens?

Det är inte möjligt att hävda att denna attityd antas i vetenskapens namn: vetenskaplig metodik kräver, närhelst det finns två alternativ, att båda alternativen tas i beaktande som lika troliga rörande en viss frågeställning. Om då sannolikheten för ett av de två alternativen är påtagligt lägre, till exempel endast 1 procent, då är det både rationellt och vetenskapligt logiskt att överväga det andra alternativet, där sannolikheten är 99 procent som det mest sannolika alternativet.

Låt oss fortsätta, med denna vetenskapliga grund i åtanke. Det finns två synsätt som

har framförts angående hur levande varelser uppstod på jorden. Den första är att Allah skapar alla levande ting i dess nuvarande komplexa struktur. Den andra är att livet skapades genom omedvetna och slumpmässiga sammanträffanden. Det är det senare hävdandet som finns i evolutionsteorin.

När vi tittar på vetenskapliga fakta, till exempel inom molekylär biologi kan vi se att det inte finns någon som helst chans att en enda levande cell, eller till och med en av de miljoner proteiner som förekommer i denna cell, kan ha uppkommit av en tillfällighet såsom evolutionisterna hävdar. Som vi kommer att belysa i de följande kapitlen, bekräftas detta om och om igen av sannolikhetsberäkningar. Det evolutionistiska synsättet kring uppkomsten av levande varelser har alltså sannolikhetsfaktorn noll med avseende på att vara sann.

Detta innebär att det första synsättet har en "hundra procentig" sannolikhet att vara sant. Det vill säga, att livet har uppkommit direkt. För att uttrycka det på ett annat sätt: livet skapades. Allt levande har uppkommit genom Allahs skapande som är exalterad i överlägsen makt, visdom och kunskap. Denna verklighet är inte bara en fråga om övertygelse utan även en uppvisning av den normala slutsatsen som visdom, logik och vetenskap.

Under dessa omständigheter borde vår evolutionistiska vetenskapsman dra tillbaka sitt hävdande och följa ett faktum som är både självklar och beprövad. Att göra något annat visar att han faktiskt är en person som utnyttjar vetenskapen för sin egen filosofi, ideologi och dogmer snarare än att vara en sann vetenskapsman. Ilskan, envisheten och fördomarna hos vår "vetenskapsman" ökar mer och mer för varje gång han konfronteras med verkligheten. Hans attityd kan förklaras med ett enda ord: "tro". Emellertid är det en blind och vidskeplig tro, eftersom det inte kan finnas någon annan förklaring till dennes avvisande av alla fakta, eller livslång hängivenhet till det befängda scenario som han har byggt i sin fantasi.

Blind Materialism

Den falska tro som vi talar om i denna text är den materialistiska filosofin som hävdar att materia har funnits i all evighet och att det inte finns något annat än materia. Evolutionsteorin är den så kallade "vetenskapliga grunden" för denna materialistiska filosofi och teorin försvaras blint i avsikt att upprätthålla denna filosofi. När vetenskapen ogiltigförklarar evolutionens hävdanden, och det är dit som vi har

uppnått i slutet av 1900-talet, söker man förvränga och förs in den i ett läge där den stödjer evolutionen för att för att hålla materialismen vid liv.

Några rader skrivna av en av de framstående evolutionistiska biologer i Turkiet är ett bra exempel som gör det möjligt för oss att se den oordnade bedömningen och diskretion som denna blinda hängivenhet leder till. Denna forskare diskuterar sannolikheten för det slumpmässiga bildandet av cytokrom-C, vilket är ett av de viktigaste enzymerna för livet, på följande sätt:

Sannolikheten för nämnda slumpmässiga bildande av en cytokrom-C sekvens är sannolikt lika med noll. Det vill säga, om livet kräver en viss sekvens, kan det sägas att detta har sannolikheten att förverkligas en gång i hela universum. Annars bör vissa metafysiska krafter bortom vår definition ha medverkat i dess bildande.

Accepterande av det senare är inte ändamålsenligt med de mål som finns inom vetenskapen. Vi måste därför undersöka den första hypotesen.²

Denne vetenskapsman finner det "mer vetenskapligt" att acceptera en möjlighet "lika trolig som noll" snarare än att acceptera skapandet. Men enligt vetenskapliga regler, är det så att om det finns två alternativa förklaringar till någonting och möjligheten att förverkligas för en av dem är "lika trolig som noll" då är den andra det korrekta alternativet. Men det dogmatiska materialistiska synsättet förbjuder inträde av en överordnad Skapare. Detta förbud driver denna forskare, och många andra som tror på samma materialistiska dogma, att acceptera påståenden som är helt i strid med förnuftet.

Människor som tror på och litar på dessa forskare blir också upprymda och förblindade av samma materialistiska förtrollning och de antar samma likgiltighet när de läser sina böcker och artiklar. Denna dogmatiskt materialistiska synvinkel är anledningen till att många framstående namn inom den vetenskapliga gemenskapen är ateister. De som frigör sig från slaveriet av denna förtrollning och tänker med ett öppet sinne tvekar inte till att acceptera existensen av en Skapare. Den amerikanska biokemisten, Dr Michael J. Behe, ett av de framträdande namnen som stödjer rörelsen att försvara skapelsens faktum vilken nyligen har blivit mycket accepterad, beskriver forskare som motsätter sig tron på skapandet av levande organismer på följande sätt:

Under de senaste fyra decennierna har modern biokemi avslöjat cellens hemligheter. Det har krävt tiotusentals människor som ägnar merparten av sina liv åt laboratoriets tråkiga arbete... Resultatet av dessa växande ansträngningar för att undersöka

cellen, att undersöka livet på molekylär nivå, är ett högt, klart, genomträngande utrop av "design". Resultatet är så entydigt och så betydelsefullt att det måste rankas som en av de största framgångarna inom vetenskapens historia ... Istället omges cellens komplexitet av en besynnerlig, generad tystnad. Varför anammar inte den vetenskapliga gemenskapen girigt sin uppseendeväckande upptäckt? ³

Detta är de ateistiska evolutionistiska vetenskapsmännens obehagliga situation som du ser i tidningar, på tv och vars böcker du eventuellt läser. All vetenskaplig forskning som bedrivs av dessa människor visar dem Allahs existens. Ändå har de blivit så okänsliga och förblindade av den dogmatiska materialistiska utbildningen som de har absorberat att de kvarstår i sin förnekelse.

Människor som stadigt försummar de tydliga tecknen och bevis på Skaparen blir helt okänsliga. Uppfångade i ett okunnigt självförtroende, förorsakat av deras okänslighet, stödjer de till slut kanske en absurditet som en dygd. Ett bra exempel på detta är den ateistiske evolutionisten Richard Dawkins, som uppmanar kristna att inte anta att de har bevittnat ett underverk, även om de skulle se en staty vinka till dem. Enligt Dawkins: "Kanske råkade alla atomer av statyns arm röra sig i samma riktning på en gång, säkerligen är sannolikheten för en sådan händelse låg, men möjlig". ⁴

Den misstroendes psykologi har funnits genom historien.

I Koranen beskrivs det så här i kapitel 6 *Al-An'am* vers 111: *Även om Vi lät änglarna stiga ner till dem och de döda talade till dem och Vi förde samman inför dem allt [skapat som vittnen], skulle de inte kunna förmå sig att tro, om inte Allah ville detta. Men de flesta vet inte [att det förhåller sig så].*

Såsom denna vers klargör: evolutionisternas dogmatiska tänkande är inte ett originellt sätt att tänka, inte heller är det ens underligt för dem. I själva verket, är det som den evolutionistiska vetenskapsmannen vidhåller inte ett modernt vetenskapligt tänkande, utan en okunnighet som har framhärdats sedan tiden för de mest ociviliserade hedniska samhällen.

Samma psykologi definieras i en annan vers i Koranen nämligen i kapitel 15: *Al-Hidjr* verser 14 och 15

(14) *Även om Vi [lät dem stiga upp] till himlen och Vi där öppnade en port för dem, så att de fick fortsätta sin uppstigning [och se de största tecken],*
(15) *-skulle de säkerligen säga: "Vi är offer för en synvilla - nej, vi har blivit förhäxade!"*

Evolutionistisk massindoktrinering.

Som anges i de verser som citeras ovan är en av anledningarna till att människor inte kan se realiteten i sin existens ett slags "förtrollning" som hindrar deras resoneringsförmåga. Det är samma form av "förtrollning" som ligger till grund för det världsomfattande accepterandet av teorin om evolutionen. Vad vi menar med förtrollning är en tillstånd förvärvat genom indoktrinering.

Människor utsätts för en sådan intensiv indoktrinering rörande riktigheten av evolutionsteorin att de oftast inte ens inser den förvrängning som finns i det. Denna indoktrinering skapar en negativ effekt på hjärnan och avaktiverar dess omdömes och förståelse förmåga. Så småningom börjar hjärnan, under en kontinuerlig indoktrinering, att uppfatta verkligheten inte som den är utan som den har blivit indoktrinerad. Detta fenomen kan observeras i andra exempel. Till exempel, om någon är hypnotiserad och indoktrinerad att sängen han ligger på är en bil, uppfattar han sängen som en bil efter hypnos sessionen. Han tycker att detta är mycket logiskt och rationellt eftersom han verkligen ser det på det sättet och har ingen tvekan om att han har rätt. Sådana exempel, som den ovannämnda, som visar effektiviteten och kraften i mekanismen för indoktrinering, är vetenskapliga realiteter som har verifierats genom oräkneliga experiment som har redovisats i den vetenskapliga litteraturen och är vardagsmat i läroböcker i psykologi och psykiatri. Evolutionsteorin och den materialistiska världsbild som bygger på den läggs på massorna genom sådana indoktrinerings metoder. Människor som ständigt kommer i kontakt med indoktrineringen av evolutionen i media, akademiska källor, och via "vetenskapliga" plattformar, inser inte att accepterande av denna teori i själva verket strider mot förnuftets mest grundläggande principer. Även forskare grips av samma indoktrinering. Unga namn på väg upp i sina vetenskapliga karriärer antar den materialistiska världsbilden mer och mer allteftersom tiden går. Förtrollade av detta, fortsätter många evolutionistiska vetenskapsmän i sökandet efter någon vetenskaplig

bekräftelse på 1800-talets irrationella och omoderna evolutionistiska hävdanden som sedan länge är motbevisade av vetenskapliga bevis.

Det finns också ytterligare mekanismer som tvingar forskare att vara evolutionister och materialister. I västerländska länder måste en forskare beakta vissa normer för att bli befordrad, för att få akademisk erkännande, eller att få sina artiklar publicerade i vetenskapliga tidskrifter. Ett rättframt accepterande av evolution är kriterium nummer ett i detta. Detta system driver dessa forskare så långt som att de tillbringar hela sitt liv och vetenskaplig karriär till förmån för en dogmatisk tro. Den amerikanska molekylärbiologen Jonathan Wells hänvisar till dessa påtrycknings mekanismer i sin bok *Icons of Evolution* publicerad år 2000:... Dogmatiska Darwinister börjar med att lägga en snäv tolkning på bevisningen och hävdar att det är det enda sättet att bedriva vetenskap. Kritiker påstås sedan vara ovetenskapliga, deras artiklar avvisas av större tidskrifter, vars redaktioner domineras av dogmatiker, kritikerna nekas finansiering från statliga myndigheter, som skickar bidragsförslag till dogmatikerna för överordnad granskning, och så småningom jagas kritikerna ut ur den vetenskapliga gemenskapen helt och hållet. I processen försvinner helt enkelt bevis mot den darwinistiska synen, som vittnen mot mobben. Alternativt begravs bevisningen i specialiserade publikationer, där endast en hängiven forskare kan finna det. När kritiker väl har tystnats och motsägelsefull bevisning har begravts, tillkännager dogmatiker att det finns en vetenskaplig debatt om deras teori, och inget bevis emot det.⁵

Detta är den verklighet som fortsätter att ljuga bakom påståendet "evolution accepteras fortfarande av den vetenskapliga världen". Evolution hålls vid liv inte för att det har ett vetenskapligt värde, utan därför att det är en ideologisk skyldighet. Väldigt få av de forskare som är medvetna om detta faktum vågar riskera att påpeka att kungen inte bär några kläder.

I resten av denna bok kommer vi att granska de moderna vetenskapliga resultaten mot evolutionen vilka antingen är lämnade utan avseende av evolutionister eller är "begravda i specialiserade publikationer", och därigenom kommer vi att uppvisa det tydliga beviset av Allahs existens. Läsaren kommer att bevittna att evolutionsläran i själva verket är ett bedrägeri, ett bedrägeri vars varje steg motbevisas av vetenskap men som upprätthålls för att beslöja skapelsens faktum. Förhoppningen är den att läsaren kommer att vakna upp ur förtrollningen som förblindar människors sinnen och

stör deras förmåga att göra bedömningar och att han, med allvar, kommer att reflektera över vad som belyses i denna bok.

Om han frigör sig från denna förtrollning och tänker klart, fritt och utan fördomar, kommer han snart att upptäcka den kristallklara sanningen. Denna oundvikliga sanning, som även påvisas av modern vetenskap i alla dess aspekter, är att levande organismer inte har uppstått av en tillfällighet utan som ett resultat av skapelsen. Man kan, med lätthet, se skapelsens faktum när man tänker på hur man själv existerar, hur man har uppstått från en droppe vatten eller den perfektion som finns i alla andra levande ting.

KAPITEL 2

Teorins historia i korthet

Rötterna till den evolutionistiska tanken går tillbaka så långt som till antiken som en dogmatisk tro i försöken att förneka skapelsens faktum. De flesta hedniska filosofer i det antika Grekland försvarade idén om evolution. När vi tittar på filosofins historia ser vi att idén om evolution utgör ryggraden i många hedniska filosofier.

Det är dock inte denna antika hedniska filosofi, utan tron på Allah som har spelat en stimulerande roll i födelsen och utvecklingen av modern vetenskap. Flertalet av de människor som var pionjärer inom modern vetenskap trodde på Allahs existens, och medan de studerade naturvetenskap, försökte de att upptäcka det universum som Allah har skapat och uppfatta Hans lagar och detaljer i Hans skapelse.

Astronomer såsom Copernicus, Kepler, och Galileo, paleontologins fader: Cuvier, en pionjär inom botanik och zoologi: Linné och en man som kallas den "största vetenskapsman som någonsin levte": Isaac Newton, alla dessa studerade naturvetenskap med tilltro inte bara till Allahs existens utan även på att hela universum uppstod som ett resultat av Hans skapelse.⁶

Albert Einstein, som anses vara det största geniet i vår tid, var en annan hängiven vetenskapsman som trodde på Allah och konstaterade därmed, "Jag kan inte föreställa mig en verklig vetenskapsman utan den djupgående tron". Situationen kan uttryckas med en metafor: "Vetenskap utan religion är lam".⁷

En av grundarna till den modern fysiken, den tyske fysikern Max Planck sa: "Vem som helst som har blivit allvarligt engagerad i vetenskapligt arbete av något slag inser att över ingången till grindarna av vetenskapens tempel finns dessa ord skrivna: Ni måste ha tro, det är en kvalitet som forskaren inte kan undvara".⁸

Evolutionsteorin är resultatet av den materialistiska filosofin som dök upp med återuppvaknandet av antika materialistiska filosofier och blev utbredd under 1800-talet. Som vi har påpekat tidigare försöker materialism förklara naturen genom rent materiella faktorer. Eftersom den från första början förnekar skapelsen, hävdar den att varje sak, oavsett om det är levande eller livlöst har uppstått, utan en skapelseakt utan snarare, som ett resultat av en tillfällighet som sedan fick ett ordningsvillkor. Det mänskliga sinnet däremot är så utformad att den förstår att det finns en organisationsförmåga överallt där ordning finns. Materialistisk filosofi, som strider mot

denna mycket grundläggande egenskap hos det mänskliga sinnet producerade "evolutionsteorin" i mitten av 1800-talet.

Darwins Inbillning

Den person som lade fram teorin om evolutionen på det sätt som den försvaras idag, var en engelsk amatörbiolog, Charles Robert Darwin.

Darwin hade aldrig genomgått en formell biologiutbildning. Han hade endast ett amatörmässigt intresse i naturen och levande ting. Hans intresse sporrade honom att frivilligt ansluta sig till en expedition ombord på ett fartyg med namnet HMS Beagle som avgick från England år 1832 och reste runt i olika delar av världen under en fem års period. Unge Darwin var mycket imponerad av olika levande arter, särskilt utav vissa finkar som han såg på Galapagosöarna. Han trodde att variationerna i näbben förorsakades av deras anpassning till sin livsmiljö. Med denna idé i åtanke, förmodade han att ursprunget till livet och arter låg i begreppet "anpassning till miljön". Darwin opponerade sig mot det faktum att Allah skapade olika levande arter var för sig, hellre antydande att de kom från en gemensam förfäder och differentierades som ett resultat av naturliga förhållanden. Darwins hypotes baserades inte på någon vetenskaplig upptäckt eller experiment, och senare omformulerade han det till en pretentiös teori med det stöd och uppmuntran som han fick från sin samtids mest kända materialistiska biologer. Idén baserades på att de individer som på bästa sätt anpassade sig till sin livsmiljö överförde sina egenskaper till kommande generationer, dessa fördelaktiga egenskaper ackumuleras sedan under tidens gång och förvandlar individen till en art som helt skiljer sig från sina förfäder. (Ursprunget av dessa "fördelaktiga egenskaper" var okänt på den tiden.) Enligt Darwin var människan det mest utvecklade resultatet av denna inbillade mekanism.

Darwin kallade denna process "evolution genom naturligt urval". Han trodde att han hade funnit "arternas uppkomst": ursprunget till en art var en annan art. Han publicerade år 1859 dessa synpunkter i sin bok med titeln *The Origin of Species, By Means of Natural Selection* Darwin var väl medveten om att hans teori skulle möta ett stort antal problem. Han erkände dessa i sin bok i kapitlet "Difficulties on Theory". Dessa svårigheter bestod huvudsakligen av den fossila dokumentationen, komplexa organ hos levande varelser som omöjliga skulle kunna förklaras av slumpen (t.ex. ögat), och levande varelsers instinkter. Darwin hoppades att dessa svårigheter skulle

övervinnas genom nya upptäckter, men detta hindrade honom inte från att framlägga ett antal mycket bristfälliga förklaringar till en del av dem. Den amerikanska fysikern Lipson framlade följande kommentar till Darwins "svårigheter":

Vid läsningen av *The Origin of Species*, fann jag att Darwin var själv mycket mindre säker än han ofta påstås vara; kapitlet med titeln "Difficulties on Theory" till exempel, visar hans betydande tvivel på sig själv. Som fysiker blev jag särskilt fascinerad av hans kommentarer om hur ögat skulle ha uppkommit ⁹

Medan han utvecklade sin teori, var Darwin imponerad av många evolutionistiska biologer före honom, och i första hand av den franska biologen, Lamarck.¹⁰

Enligt Lamarck, överförde levande varelser de egenskaper som de hade förvärvat under sin livstid från en generation till nästa vilket innebar att arten utvecklades. Till exempel utvecklades giraffer från antilopliknande djur genom att sträcka sina halsar längre och längre från generation till generation när de försökte nå högre och högre grenar för att nå föda. Darwin antog därmed tesen om "överföring av förvärvade egenskaper" som föreslagits av Lamarck som faktorn bakom utvecklingen av levande varelser. Men både Darwin och Lamarck hade fel eftersom livsformer på deras tid, endast kunde studeras med mycket primitiv teknik och på en mycket otillräcklig nivå. Vetenskapliga områden som genetik och biokemi fanns inte ens till namnet. Deras teorier nödsakades därför vara helt beroende av kraften i deras fantasi.

Medan ekon av Darwins bok ökade upptäckte en österrikisk botanist vid namn Gregor Mendel år 1865 arvslagarna. Inte särskilt omtalad förrän slutet av seklet fick Mendels upptäckt stor betydelse i början av 1900-talet. Detta var födelsen av vetenskapsgrenen "genetik". Något senare, upptäcktes strukturen hos generna och kromosomerna. Upptäckten på 1950-talet av strukturen hos DNA-molekylen som innehåller den genetiska informationen kastade in evolutionsteorin i en stor kris. Orsaken var livets häpnadsväckande komplexitet och ogiltigheten av de evolutionära mekanismer som hade föreslagits av Darwin.

Denna utveckling borde ha resulterat i förvisningen av Darwins teori till historiens soptunna. Dock blev det inte så, eftersom vissa kretsar insisterade på att revidera, förnya och lyfta teorin till en vetenskaplig nivå. Dessa insatser får endast betydelse om vi inser att bakom teorin låg ideologiska avsikter snarare än vetenskaplig betydelse.

Neodarwinisms desperata försök.

Darwins teori hamnade i en djup kris på grund av genetikens lagar som upptäcktes under det första kvartalet av 1900-talet. Men en grupp forskare, fast besluta att vara lojala till Darwin, var fast beslutna att finna lösningar. De samlades till ett möte som anordnades av Geological Society of America 1941. Genetiker som G. Ledyard Stebbins och Theodosius Dobzhansky, zoologer som Ernst Mayr och Julian Huxley, paleontologer som George Gaylord Simpson och Glenn L. Jepsen och matematiska genetiker som Ronald Fisher och Sewall Wright, kom, efter långa diskussioner, slutligen överens om sätt att "lappa ihop" darwinism.

Denna kader fokuserade på frågan om ursprunget till de fördelaktiga variationer som förmodligen förorsakade levande organismer att utvecklas. Detta var en fråga som Darwin själv hade varit oförmögen att förklara, utan helt enkelt försökte att kringgå genom att förlita sig på Lamarck. Nu var tanken "slumpmässiga mutationer". Namnet som de gav åt denna nya teori var "The Modern Synthetic Evolution Theory" (Den moderna syntetiska evolutionsteorin), som formulerades genom att lägga till begreppet mutation till Darwins avhandling om det naturliga urvalet. På kort tid kom denna teori att bli känd som "Neodarwinism" och de som lagt fram teorin kallades "Neodarwinister".

De följande decennierna skulle bli en era av desperata försök att bevisa neodarwinism. Det var redan känt att mutationer, eller "olyckor", som ägde rum i generna hos levande organismer alltid var skadliga. Neodarwinister försökte etablera ett fall som gav "fördelaktig mutation" genom att utföra tusentals mutations experiment. Alla deras försök slutade i fullständiga misslyckanden. De försökte också bevisa att de första levande organismerna kunde ha uppstått av en slump under primitiva förhållanden på jorden, teorin antogs men dessa experiment följdes av samma misslyckanden. Varje experiment som syftade till att visa att livet kan genereras av en slump misslyckades. Sannolikhetsberäkningar visar att inte ens ett enda protein, livets byggsten, kunde ha uppkommit genom en slump. Och den cell, som enligt evolutionister förmodligen uppstod av en slump under primitiva och okontrollerade förhållanden på jorden, kunde inte syntetiseras ens i 1900-talets mest sofistikerade laboratorier. Den neodarwinistiska teorin besegrades även av den fossila dokumentationen. Inga "övergångsformer", som antogs visa levande organismers gradvisa utveckling från primitiva till avancerade arter som den neodarwinistiska teorin hävdade, har någonsin hittats någonstans i världen. Samtidigt visade jämförande anatomi att arter som påstods ha utvecklats från

varandra i själva verket hade mycket olika anatomiska funktioner och att de aldrig kunde ha varit förfäder eller ättlingar till varandra. Men neodarwinism var ändå aldrig en vetenskaplig teori utan en ideologisk dogm för att inte säga någon slags falsk religion. Den kanadensiske vetenskapsfilosofen Michael Ruse, själv en hängiven evolutionist erkänner detta i ett tal som han höll vid ett möte 1993: "Och givetvis, det råder inget tvivel om saken, såväl tidigare och även nu tror jag, har evolution för många evolutionister fungerat som något med inslag av, låt oss säga, en världslig religion ... Och det förefaller mig mycket klart att det på någon mycket grundläggande nivå, gör att evolution som en vetenskaplig teori har en förpliktelse till ett slags naturalism ..." ¹¹

Det är därför som evolutionsteorins mästare fortfarande försvarar det, trots alla bevis om motsatsen. Men en sak som de inte kan komma överens om är dock vilken av de olika modellerna som föreslås förverkliga evolutionen är den "rätta". En av de viktigaste av dessa modeller är det fantastiska scenariot kallas "avbruten jämvikt".

Försök och misslyckande: Avbruten jämvikt

De flesta av de forskare som tror på evolutionen accepterar den neodarwinistiska teorin om långsam, gradvis utveckling. Under de senaste decennierna har dock en annan modell föreslagits. Kallad "avbruten jämvikt", vidhåller denna modell att levande arter inte uppstod genom en serie av små förändringar, som Darwin hade vidhållit, utan genom plötsliga, stora förändringar. De första högljudda försvararna av detta begrepp dök upp i början av 1970-talet. Två amerikanska paleontologer, Niles Eldredge och Stephen Jay Gould, var väl medvetna om att hävdanden baserade på den neodarwinistiska teorin helt har motbevisats av den fossil dokumentationen. Fossil visade att levande organismer inte har sitt ursprung genom gradvis evolution, utan uppstod plötsligt och fullt utvecklade. Neodarwinister levde i förhoppningen om, vilket de fortfarande gör, det de förlorade övergångsformerna ska en dag hittas. Trots insikten att denna förhoppning var meningslös, kunde Eldredge och Gould ändå inte överge sin evolutionära dogm, därför lade de fram en ny modell: avbruten jämvikt. Det är påståendet att evolutionen inte skedde som en följd av mindre variationer utan snarare i plötsliga och stora förändringar.

Denna modell var bara en modell för fantasier. Till exempel, den europeiska paleontologen O. H. Shindewolf, som ledde vägen för Eldredge och Gould hävdade

att den första fågeln kom från ett reptil ägg, som en "grov mutation", det vill säga som ett resultat av en enorm "olycka" som ägde rum i den genetiska strukturen.¹²

Enligt samma teori, kan vissa landlevande djur har förvandlats till gigantiska valar efter att ha genomgått en plötslig och omfattande förvandling. Dessa påståenden, som går emot alla regler inom genetik, biofysik och biokemi är lika vetenskapliga som sagor om grodor förvandlas till prinsar! Men vissa evolutioniska paleontologer som var bekymrade över den kris som det neodarwinistiska påståendet befann sig i omfamnade denna teori, som utmärkte sig genom att vara ännu mer bisarr än neodarwinism. Det enda syftet med denna modell var att ge en förklaring till luckorna i den fossila dokumentationen som den neodarwinistiska modellen inte kunde förklara. Det är dock knappast rationellt att försöka förklara det fossila gapet i utvecklingen av fåglar genom att påstå att "en fågel plötsligt dök upp ur en reptil ägg", eftersom evolutionisterna själva medger att utvecklingen av en art till en annan art kräver stora och fördelaktiga förändringar i den genetiska informationen. Men ingen mutation som helst förbättrar den genetiska informationen eller lägger ny information till den. Mutationer rubbar endast den genetiska informationen. Således skulle de stora mutationer som den avbrutna jämviktsmodellen föreställer sig endast förorsaka "grova", alltså "stora", reduktioner och skador på den genetiska informationen. Dessutom kollapsar modellen av "avbruten jämvikt" från allra första början på grund av sin oförmåga att ta itu med frågan om livets uppkomst, som också utgör den fråga som motbevisar den neodarwinistiska modellen från dess början. Eftersom inte ens ett enda protein kan ha uppkommit av en slump är debatten om huruvida organismer bestående av biljoner av dessa proteiner har genomgått en "avbruten" eller "gradvis" evolution meningslös. Trots detta är den modell som man kommer att tänka på när "evolution" är på tal idag fortfarande neodarwinism. I de kapitel som följer kommer vi inledningsvis att undersöka två inbillade mekanismer i den neodarwinistiska modellen och sedan titta på den fossila dokumentationen för att testa denna modell. Därefter kommer vi att uppehålla oss vid frågan om livets uppkomst, som upphäver såväl den neodarwinistiska modellen som alla andra evolutionistiska modeller som till exempel "evolution med stormsteg". Innan vi gör det kan det vara på sin plats att påminna om att den verklighet som vi kommer att konfronteras med i varje skede är att det evolutionära scenariot är en fabel, ett stort bedrägeri som är helt i strid med den verkliga världen. Det är ett scenario som har använts för att lura världen i 150 år.

Som ett resultat av de senaste vetenskapliga upptäckterna har dess fortsatta försvar till sist blivit omöjligt.

KAPITEL 3

Inbillade evolutionsmekanismer

Den neodarwinistiska modellen som vi ska betrakta som huvudlinjen i evolutionsteorin idag, hävdar att livet har utvecklats genom två naturliga mekanismer: "naturligt urval" och "mutation". Teorin hävdar i princip att det naturliga urvalet och mutation är två inbördes kompletterande mekanismer. Ursprunget till evolutionära förändringar ligger i slumpmässiga mutationer som sker i de genetiska strukturerna hos levande varelser. De egenskaper som uppstår genom mutationer väljs ut av mekanismen för det naturliga urvalet, och på detta sätt utvecklas levande ting. När vi tar oss en djupare titt längre in denna teori finner vi att det inte finns någon sådan evolutionär mekanism. Varken naturligt urval eller mutationer ger något bidrag alls till omvandlingen av olika arter till varandra, och hävdandet att de gör det är helt ogrundad.

Naturligt urval.

Som en process av naturen, var det naturliga urvalet känt av biologer före Darwin, som definierade det som en "mekanism som håller arten oföränderlig utan att skadas". Darwin var den förste som lade fram påståendet att denna process hade en evolutionär kraft och sedan byggde han upp hela sin teori på basis av detta påstående. Den titel som han gav till sin bok visar att det naturliga urvalet var grunden för hans teori: *The Origin of Species, by means of Natural Selection*. Men sedan Darwins tid har överhuvudtaget inget bevis framlagts för att visa att det naturliga urvalet ger upphov till utvecklingen av levande ting. Colin Patterson, den ledande paleontologen vid British Museum of Natural History i London och en allmänt känd evolutionist, betonar att det naturliga urvalet aldrig har observerats ha förmågan att medföra en utveckling: Inte vid något tillfälle har någon producerat en art genom naturliga urvals mekanismer. Inte heller har någon någonsin kommit i närheten av detta och det mesta av det nuvarande argumentet inom neodarwinismen berör just denna frågeställning.¹³

Med naturligt urval menas att de levande varelser som är bättre anpassade till de naturliga villkoren i sina livsmiljöer kommer att segra genom att ha avkommor som kommer att överleva, medan de som är olämpligare kommer att försvinna. Till

exempel i ett hjortbestånd som är under hot av vilda djur, kommer naturligtvis de som kan springa snabbare att överleva. Det är sant. Men oavsett hur länge denna process pågår, kommer den inte att omvandla de snabbare rådjuren till en annan levande art. Rådjur kommer att förbli rådjur. När vi tittar på de fåtal incidenter som evolutionister har lagt fram såsom observerade exempel på naturligt urval, ser vi att dessa inte är annat än ett enkelt försök att luras.

"Industriell melanism"

År 1986 publicerade Douglas Futuyma en bok med titeln: *The Biology of Evolution*, som är accepterad som en av källorna som förklarar teorin om evolution genom naturligt urval på det mest explicita sätt. Det mest berömda av hans exempel på detta område gäller färgen på nattfjäril populationen, som föreföll bli mörkare under den industriella revolutionen i England. Det är möjligt att hitta historien om den industriella melanism i nästan alla evolutionistiska biologi böcker, inte enbart i Futuymas bok. Berättelsen bygger på en serie experiment utförda av den brittiske fysikern och biologen Bernard Kettlewell på 1950-talet, och kan sammanfattas på följande sätt: Enligt redogörelsen var, vid tidpunkten omkring början av den industriella revolutionen i England, färgen på trädens bark i närheten av Manchester ganska ljus. På grund av detta kunde mörkfärgade nattfjärilar som vilade på dessa träd lätt uppmärksammas av de fåglar vars föda de var och därför hade dessa nattfjärilar mycket små chanser att överleva. Femtio år senare, i skogar där industriella föroreningar har dödat lavarna, hade barken på träden mörknat, och nu blev ljus färgade nattfjärilar den mest jagade, eftersom de var lättast att se. Som ett resultat minskade andelen ljusa nattfjärilar jämfört med mörkfärgade nattfjärilar. Evolutionister anser att detta är ett mycket viktigt bevis för sin teori. De tar sin tillflykt och tröst i "fönster skyltning", visande hur ljusa nattfjärilar "utvecklades" till mörka sådana. Men även om vi antar att detta är korrekt, bör det vara ganska klart att det inte på något sätt kan användas som bevis för evolutionsteorin, eftersom ingen ny art uppstod som inte hade funnits tidigare. Mörka fjärilar hade funnits i fjärilspopulationen innan den industriella revolutionen. Endast de relativa proportionerna av de befintliga fjärilsarterna i populationen förändrades. Fjärilarna hade inte fått en ny egenskap eller organ, vilket skulle ge upphov till "artbildning". För att en fjärilsart skulle förvandlas till en annan levande art, till exempel en fågel skulle nya tillägg ha gjorts till dess gener. Det vill säga, ett helt separat genetiskt program skulle ha

behövt laddas upp för att innehålla information om fågelns fysiska drag. Detta är det svar som skall ges till den evolutionistiska historien om Industriell melanism. Men det finns en mer intressant sida av redogörelsen: Inte bara i sin tolkning, utan även de nämnda uppgifterna är felaktiga. Som molekylärbiolog Jonathan Wells förklarar i sin bok *Icons of Evolution*, den berättelse om dessa nattfjärilar (lat: "Biston betularia") som ingår i varje evolutionistisk biologi bok och därför har blivit en "ikon" i den betydelsen, återspeglar inte sanningen. I sin bok utvecklar Wells hur Bernard Kettlewells experiment, som är känt som "experimentell bevis" av redogörelsen om nattfjärilarna faktiskt är en vetenskaplig skandal. Några grundläggande delar av denna skandal visas av följande punkter:

- Många experiment som utfördes efter Kettlewells experiment visade att bara en typ av dessa nattfjärilar vilade på trädstammar och alla andra typer föredrog att vila under små horisontella grenar. Sedan 1980 har det blivit klart att denna art av nattfjärilar normalt inte vilar på trädstammar. Under 25 år av fältarbete, konstaterade många forskare som Cyril Clarke och Rory Howlett, Michael Majerus, Tony Liebert, och Paul Brakefield att under "Kettlewells experiment var nattfjärilar tvungna att agera atypiskt, och därför kunde testresultaten inte godtas som vetenskapliga".
- Vetenskapsmän som testade Kettlewells slutsatser kom fram ett ännu mer intressant resultat: Trots att antalet ljusa nattfjärilar skulle förväntas vara större i de mindre förorenade områden i England, fann man att de mörka fjärilarna där var fyra gånger så många som de ljusa. Detta innebar att det inte fanns något samband mellan fjäril populationen och de trädstammar såsom det hävdas av Kettlewell och upprepas av nästan alla evolutionistiska källor.
- Allteftersom forskningen fördjupades ändrades skandalens dimension: "De fjärilar som fanns på trädstammar" fotograferade av Kettlewell, var i själva verket döda nattfjärilar. Kettlewell använde sig av döda exemplar som limrades eller nålades fast på trädstammar och sedan fotograferades. I sannings namn, fanns det nästan ingen möjlighet att ta en sådan bild eftersom nattfjärilarna inte vilade på trädstammarna utan under bladen.¹⁴

Dessa fakta har avslöjats av den vetenskapliga gemenskapen så sent som i slutet av 1990-talet. Kollapsen av myten om Industriell melanism, som hade varit en av de mest värdesatta ämnen i "Introduktion till Evolution" kurser vid universitet i årtionden, var en stor besvikelse för evolutionister. En av dem, Jerry Coyne, anmärkte: Min

egen reaktion liknar den förfäran som fanns i min upptäckt, vid sex års ålder, att det var min far och inte Jultomten som kom presenterna på julafton ¹⁵

Således förvisades "det mest kända exemplet på naturligt urval" till historiens papperskorg som en oundviklig vetenskaplig skandal. Detta eftersom, i motsats till vad evolutionister hävdar, det naturliga urvalet inte är en "evolutionär mekanism,". Det har vare sig förmåga att lägga till ett nytt organ, eller att avlägsna ett organ från en levande organism, ej heller att ändra en organism till en annan.

Varför naturligt urval inte kan förklara komplexitet

Det naturliga urvalet bidrar inte med någonting till evolutionsteorin, eftersom denna mekanism aldrig kan öka eller förbättra den genetiska informationen hos en art. Inte heller kan det omvandla en art till en annan: en sjöstjärna till en fisk, en fisk till en groda, en groda till en krokodil, eller en krokodil till en fågel. Den största försvararen av avbruten jämvikt, Stephen Jay Gould, refererar till denna återvändsgränd av det naturliga urvalet på följande sätt: Kärnan i darwinism ligger i en enda fras: det naturliga urvalet är den kreativa kraften hos evolutionära förändringar. Ingen förnekar att urval kommer att spela en negativ roll i eliminerande av det olämpliga.

Darwinistiska teorier kräver även att den skapar de lämpligaste. ¹⁶

En annan av de vilseledande metoder som evolutionister använder i frågan om det naturliga urvalet är deras försök att lägga fram denna mekanism som medveten. Emellertid har det naturliga urvalet inget medvetande. Det har ingen vilja som kan avgöra vad som är bra och vad är dåligt för levande ting. Som ett resultat av detta kan man inte förklara biologiska system och organ som har egenskapen av "icke reducerbar komplexitet" genom naturligt urval. Dessa system och organ består av ett stort antal delar som tillsammans samverkar, och är till ingen nytta om ens en av dessa delar saknas eller är defekt. (Till exempel, fungerar inte det mänskliga ögat om det inte har alla sina delar intakta). Därför bör den vilja som sammanför alla dessa delar kunna förutse framtiden och rikta sig direkt till fördelen som ska förvärfas i slutskedet. Eftersom det naturliga urvalet inte har något medvetande eller vilja, kan det inte göra något sådant. Detta faktum som förstör grunden för evolutionsteorin oroade också Darwin som skrev: "Om det kunde påvisas att något komplext organ fanns som omöjligt kunde ha bildats av många på varandra följande och smärre förändringar, skulle min teori helt brytas sönder." ¹⁷

Genom naturligt urval utväljs endast vanställda, svaga eller olämpliga individer hos en art. Nya arter, ny genetisk information, eller nya organ kan inte framställas. Det vill säga, levande ting kan inte utvecklas genom naturligt urval. Darwin accepterade denna verklighet genom att säga: "Naturligt urval kan inte göra något förrän gynnsamma variationer råkar uppträda".¹⁸

Det är därför neodarwinismen har varit tvungen att upphöja mutationer intill naturligt urval som "orsaken till positiva förändringar". Men som vi skall se kan mutationer bara "förorsaka skadliga förändringar".

Mutationer

Mutationer definieras som "avbrott eller utbyten som äger rum i DNA-molekylen", en molekyl som finns i cellkärnan hos levande organismer och som innehåller all dess genetiska information. Dessa avbrott eller ersättningar är resultatet av yttre påverkan såsom strålning eller kemisk påverkan. Varje mutation är en "olycka" och antingen skadar nukleotiderna som utgör DNA eller ändrar nukleotidernas läge i molekylen. Oftast förorsakar dessa olyckor så pass mycket skada och modifiering att cellen inte kan reparera dem. Mutation, som evolutionister ofta gömmer sig bakom, är inte en trollstav som förvandlar levande organismer till en mer avancerad och perfekt form. Den direkta effekten av mutationer är skadlig. De förändringar som förorsakas av mutationer kan endast vara av den karaktär som de som har upplevts av människor i Hiroshima, Nagasaki och Tjernoby, det vill säga dödsfall, invaliditet och sjukdom. Anledningen till detta är mycket enkel: DNA har en mycket komplex struktur, och slumpmässiga effekter kan endast skada organismen. B. G. Ranganathan säger: För det första är äkta mutationer mycket sällsynta i naturen. För det andra är de flesta mutationer skadliga eftersom de är slumpmässiga snarare än ordnade förändringar i genstrukturen och vilken som helst slumpmässig förändring i ett mycket ordnat system kommer att leda till en försämring, inte en förbättring. För att nämna ett exempel; om en jordbävning skulle skaka en höggradigt ordnad struktur, såsom en byggnad, skulle det finnas en slumpmässig förändring inom byggnadens ramverk som, med all sannolikhet, inte skulle leda till en förbättring.¹⁹

Det är inte överraskande att ingen nyttig mutation hittills har observerats. Alla mutationer har visat sig vara skadliga. Den evolutionistiska vetenskapsmannen Warren Weaver kommenterar till rapporten som har utarbetats av The Committee on Genetic Effects of Atomic Radiation, som bildades för att undersöka mutationer som

kan ha förorsakats av de kärnvapen som användes under andra världskriget, är: Många kommer att bli förbryllade över påståendet att praktiskt taget alla kända muterade gener är skadliga. Mutationer är en nödvändig del av evolutionsprocessen. Hur kan en positiv effekt - utveckling till högre former av liv – ha resulterat ur mutationer som praktiskt taget alla är skadliga? ²⁰

Varje ansträngning i att "generera en användbar mutation" har resulterat i ett misslyckande. Under årtionden gjorde evolutionister många försök att frambringa mutationer hos bananflugor eftersom dessa insekter fortplantar sig mycket snabbt och därmed skulle mutationer snabbt visa sig. Generation efter generation av dessa flugor har muterats, men ingen användbar mutation har någonsin observerats. Den evolutionistiska genetikern Gordon Taylor skriver så här: Det är en slående, men en inte särskilt omnämnd, faktum att även om genetiker har fött upp fruktflugor i sextio år eller mer i laboratorier runt om i världen, flugor som producerar en ny generation var elfte dag, har de ännu aldrig sett uppkomsten av en ny art eller ens ett nytt enzym. ²¹ En annan forskare, Michael Pitman, kommenterar de misslyckade försöken som utförts på fruktflugor: Morgan, Goldschmidt, Muller och andra genetiker har utsatt generationer av fruktflugor för extrema förhållanden av värme, kyla, ljus, mörker och behandling med kemikalier och strålning. Alla sorts mutationer, praktiskt taget alla triviala eller säkerligen skadliga, har tagits fram. Konstgjord evolution? Inte riktigt: Få av de genetiska monster kunde ha överlevt utanför flaskorna som de var uppfödda i. I praktiken dör mutanter, de är sterila, eller tenderar att återgå till den otämjda formen. ²²

Detsamma gäller för människan. Alla mutationer som har observerats hos människor har haft skadliga resultat. I denna fråga lägger evolutionister ut en rökridå och försöker värva exempel även på sådana skadliga mutationer som "bevis för evolution". Alla mutationer som sker hos människor leder till fysiska missbildningar, i svagheter som mongolism, Downs syndrom, albinism, dvärgväxt eller cancer. Dessa mutationer presenteras i evolutionistiska läroböcker som exempel på "den evolutionära mekanismen i arbete". Det är överflödigt att nämna att en process som efterlämnar människor med funktionshinder eller sjukdom kan inte vara "en evolutionär mekanism", evolution är tänkt att producera former som bättre utrustade för att överleva.

Sammanfattningsvis finns det tre huvudskäl till att mutationer inte kan pressas in i stödjandet av evolutionisters påståenden:

1) Den direkta effekten av mutationer är skadlig: Eftersom de inträffar slumpmässigt, skadar de så gott som alltid den levande organism som är utsatt för dem. Förnuftet säger oss att omedvetna ingripanden i en perfekt och komplex struktur inte kommer att förbättra denna struktur, utan kommer snarare att försämra den. Faktum är att ingen "nyttig mutation" någonsin har observerats.

2) Mutationer lägger inte till ny information till DNA i en organism: Som ett resultat av mutationer blir partiklarna som utgör den genetiska informationen antingen loss slitna från sina platser, förstörda eller transporterade till olika platser. Mutationer kan inte få en levande organism att skaffa ett nytt organ eller en ny egenskap. De förorsakar bara avvikelser såsom att ett ben sticker ut på ryggen, eller ett öra sticker ut från buken.

3) För att en mutation skall överföras till nästa generation, måste det ha ägt rum i de reproduktiva cellerna i organismen: En slumpmässig förändring som sker i en cell eller organ i kroppen kan inte överföras till nästa generation. Till exempel kommer ett mänskligt öga som förändras genom effekterna av strålning eller av andra orsaker inte att föras vidare till kommande generationer. Det är omöjligt för levande varelser att ha utvecklats, eftersom det inte finns någon mekanism i naturen som kan ge upphov till evolution. Dessutom stöds denna slutsats av den fossila dokumentationen, som inte förevisar existensen av en evolutionsprocess, snarare tvärtom.

KAPITEL 4

Den fossila dokumentationen avvisar evolution

Enligt evolutionsteorin har alla levande arter uppkommit ur en föregångare. En art som tidigare funnits har förvandlats till något annat under tidens gång och alla arter har uppkommit på detta sätt. Enligt teorin fortsätter denna förändring gradvis under miljontals år.

Om så vore fallet, bör otaliga mellanliggande arter ha levt under den enorma tidsperiod när dessa förmenta förändringar inträffade. Exempelvis bör en del halvfisk/halvreptil varelser ha levt i det förgångna som hade förvärvat en del reptil egenskaper utöver de fisk egenskaper som de redan hade. Eller också borde det ha funnits en del reptil/fågel varelser som hade förvärvat en del flyg egenskaper utöver de reptil egenskaper som de redan hade. Evolutionister hänvisar till dessa inbillade varelser, som de tror har levt i det förflutna, som "övergångsformer".

Om sådana djur verkligen hade funnits, skulle det ha funnits miljontals, ja miljarder, utav dem. Ännu viktigare, resterna av dessa varelser borde finnas i den fossila dokumentationen. Antalet övergångsformer borde ha varit ännu större än antalet nuvarande djurarter och deras lämningar borde finnas över hela världen. I *The Origin of Species* accepterade Darwin detta faktum och förklarade:

Om min teori är sann, måste otaliga mellanliggande former, som binder samman närmast alla arter av samma grupp förvisso ha funnits ... Följaktligen kunde bevis på deras tidigare existens enbart finnas bland fossila kvarlevor.²³

Även Darwin själv var medveten om avsaknaden av sådana övergångsformer. Han hoppades att de skulle hittas i framtiden.

Trots sin optimism, insåg han att dessa saknade mellanformer var den största stöttestenen för hans teori. Det är därför han skrev följande i kapitlet av *The Origin of Species* med titeln "Difficulties of Theory":... Varför, om arter har härstammat från andra arter genom omärkligt fina övergångslänkar, ser vi inte otaliga övergångsformer överallt? Varför är inte naturen i förvirring istället för att arterna är, som vi ser dem, väl definierade? ... Men, enligt denna teori måste övergångslänkar ha funnits, varför finner vi dem inte inbäddade i oräkneliga antal i jordskorpan? Varför är då inte varje geologisk formation och varje jordskikt full av sådana mellanliggande länkar? Geologi avslöjar förvisso inte någon sådan fin graderad organisk kedja, och

detta är kanske, den mest uppenbara och allvarligaste invändningen som kan framläggas mot min teori. ²⁴

Den enda förklaringen som Darwin kunde framlägga för att kontra denna invändning var argumentet att upptäckter av fossil dokumentation ditintills var otillräcklig. Darwin hävdade att när den fossila dokumentationen hade studerats i detalj, skulle de felande länkarna hittas.

Med tilltro till Darwins profetia har evolutionistiska paleontologer sedan mitten av 1800-talet grävt fram fossil över hela världen för att söka efter felande länkar. Trots deras ansträngningar, har inga övergångsformer ännu avslöjats. Alla fossiler som har grävts fram i utgrävningar har visat att, i motsats till evolutionisters tro, livet på jorden uppkom plötsligt och fullt utvecklad. I försöken att bevisa sin teori har evolutionister omedvetet fått den att kollapsa.

En berömd brittisk paleontolog, Derek V. Ager, medger detta faktum, trots att han är en evolutionist:

Poängen som uppkommer i resonemanget är den att om vi undersöker den fossila dokumentationen i detalj, antingen från ordning eller efter art, finner vi, om och om igen, inte en gradvis utveckling, utan den plötsliga explosionen av en grupp på bekostnad av annan. ²⁵

Ytterligare en evolutionist paleontolog Mark Czarnecki lämnar följande kommentar: Ett stort problem i bevisandet av teorin har varit den fossila dokumentationen, avtrycken av försvunna arter som bevarats i jordens geologiska formationer. Denna dokumentation har aldrig avslöjat spår av Darwins hypotetiska mellanliggande varianter - i stället uppstår arter som sedan plötsligt försvinner, och denna anomali har underblåst argumentet för skapelsen att varje art skapades av Allah. ²⁶

Dessa luckor i den fossila dokumentationen kan inte förklaras genom att säga att tillräckliga fossilfynd ännu inte gjorts, men att de en dag kommer att hittas. En annan lärd amerikansk man, Robert Wesson, hävdar 1991 i sin bok *Beyond Natural Selection* att "luckorna i den fossila dokumentationen är verkliga och meningsfulla". Han utvecklar sitt hävdande på detta sätt:

"Luckorna i dokumentationen är verkliga, men, avsaknaden av dokumentation över viktiga förgreningar är helt fenomenal". Han fortsätter: "Arter är oftast statiska, eller nästan så, under långa perioder, de (arterna) uppvisar sällan och släkten uppvisar aldrig evolution till nya arter eller släkten, men väl utbyte av en till en annan, och förändringen är mer eller mindre abrupt" ²⁷

Livet uppstod på jorden, plötsligt och i komplexa former

När jordskikt och fossil dokumentation undersöks, ses att alla levande organismer framträdde samtidigt. Det äldsta skiktet av jorden där fossil av levande varelser har hittats är att den kambriska, som har en beräknad ålder av 500-550 miljoner år. De levande varelser som finns i skiktet som hör till den kambriska perioden uppstod plötsligt i den fossila dokumentationen, det finns inga tidigare förfäder. De fossil som finns i kambriska bergarter tillhörde sniglar, trilobiter, svampar, dagmaskar, maneter, sjöborrar och andra komplexa ryggradslösa djur. Denna breda mosaik av levande organismer bestående av ett så stort antal komplexa varelser uppstod så plötsligt att denna mirakulösa händelse i den geologiska litteraturen kallas den "kambriska explosionen".

De flesta av varelserna i detta skikt har komplexa och avancerade strukturer, såsom ögon, gälar, och cirkulationssystem, exakt samma som i nutida exemplar. Till exempel: den dubbellins försedda ögonstrukturen hos trilobiter är ett av skapelsens underverk. David Raup, professor i geologi vid Harvard, Rochester och Chicago universitetet, säger: "trilobiter för 450 miljoner år sedan använde en optimal utformning, vars utveckling idag skulle kräva en välutbildad och fantasifull optisk ingenjör".²⁸

Dessa komplexa ryggradslösa uppstod plötsligt och helt utan att ha någon länk eller övergångsform mellan dem och de encelliga organismerna, som var de enda livsformerna på jorden före dem.

Richard Monastersky, en vetenskaplig journalist på *Science News*, en av de populära publikationer av evolutionistisk litteratur, säger följande om den "kambriska explosionen", som är en dödsfälla för evolutionsteorin:

För en halv miljard år uppstod plötsligt de anmärkningsvärt komplexa former av djur som vi ser idag. Detta ögonblick, precis i början av jordens kambriska period, för cirka 550 miljoner år sedan, markerar den evolutionära explosion som fyllde haven med jordens första komplexa varelser. ... Dagens stora phyla fanns redan i början av kambrium ... och de var lika distinkta från varandra som de är idag.²⁹

Fördjupade undersökningar av den kambriska explosionen visar vilket stort dilemma den skapade för evolutionsteorin. Nya undersökningar visar att nästan alla phyla, de mest grundläggande djur divisionerna, uppstod plötsligt i den kambriska perioden. En artikel publicerad år 2001 i tidskriften *Science* säger: "Början av den kambriska

perioden, cirka 545 miljoner år sedan, såg det plötsliga uppkomsten i den fossila dokumentationen av nästan alla de viktigaste typerna (phyla) av djur som fortfarande dominerar dagens biota".³⁰

Samma artikel konstaterar detta: för att sådana komplexa och tydliga levande grupper ska förklaras enligt teorin av evolution, skulle mycket rika fossilbäddar som uppvisar en successiv utvecklingsprocess finnas. Detta har emellertid ännu inte visat sig vara möjligt:

Denna skillnad i utveckling och spridning, måste även ha krävt en tidigare historia gällande den grupp för vilken det inte finns någon fossil dokumentation.³¹

Hur jorden plötsligt översvämmades med ett så pass stort antal djurarter, och hur dessa distinkta typer av arter utan gemensamma förfäder kunde ha uppstått, är en fråga som förblir obesvarad av evolutionister. Zoologen vid Oxford University Richard Dawkins, en av de främsta förespråkarna för evolutionistisk tänkande i världen, kommenterar den verklighet som undergräver själva grunden för alla de argument han har försvarat:

Till exempel de kambriska stensikten ... är de äldsta där vi finner de flesta av de större ryggradslösa grupperna. Vidare finner vi många av dem i ett redan framskridet stadium av evolution och detta redan den första gång de framträder. Det är som om de planterades där, utan någon evolutionär historia.³²

Såsom Dawkins tvingas att medge, är den kambriska explosionen ett starkt bevis för skapande, eftersom skapelsen är det enda sättet att förklara de fullt bildade livsformernas uppkomst på jorden. Douglas Futuyma, en framstående evolutionistisk biolog medger detta faktum: "organismer uppstod på jorden antingen fullt utvecklade eller inte, om inte måste de ha utvecklats från redan befintliga arter genom någon modifikationsprocess" Han fortsätter: "Om de verkligen uppstod i ett fullt utvecklat tillstånd, måste de faktiskt ha skapats av någon allsmäktig intelligens".³³

Darwin själv erkände möjligheten av detta när han skrev: "Om många arter, som hör till samma släkten eller familjer, verkligen har påbörjat livet på en gång, skulle det vara ödesdigert för teorin om härstamning med långsam modifikation genom naturligt urval".³⁴

Den kambriska perioden är inget mer eller mindre än Darwins "fatala slag". Detta är orsaken till att den svenska evolutionistiska paleoantropologen Stefan Bengtson, som medger bristen av övergångslänkar under beskrivningen av den kambriska

perioden gör följande kommentar: "gäckande (och pinsamt) för Darwin, bländas vi fortfarande av denna händelse".³⁵

Uppenbarligen visar den fossila dokumentationen att levande varelser inte utvecklades från primitiva till mer avancerade former, men i stället uppstod plötsligt och i perfekt tillstånd. Kort sagt, levande varelser uppstod inte genom evolutionen, de skapades.

Molekylära jämförelser fördjupar evolutionens kambriska återvändsgränd.

Ett annat faktum som försätter evolutionister i ett djupt dilemma om den kambriska explosionen är jämförelser mellan olika levande taxa. Resultaten av dessa jämförelser visar att djur taxa som av evolutionister tills ganska nyligen ansågs vara "nära släktingar", genetiskt är mycket olika, vilket sätter hypotesen, som endast teoretiskt existerar, om en intermediär form i ett ännu större dilemma. En artikel publicerad år 2000 i *Proceedings of the National Academy of Sciences* uppger att DNA-analyser har omplacerat taxa som förr betraktades som "intermediära former": DNA-sekvensanalys dikterar en ny tolkning av fylogenetiska träd. Taxa som en gång ansågs representera successiva grader av komplexitet vid basen av det metazoanska släkträdet håller på att förflyttas till betydligt högre positioner i trädet. Detta efterlämnar inga evolutionära "intermediärer" och tvingar oss att ompröva uppkomsten av bilateran komplexitet.³⁶

I samma artikel, konstaterar evolutionistiska författare att vissa taxa som ansågs vara "intermediära" mellan grupper som svampar, nässeldjur och kammaneter inte längre kan betraktas som sådana på grund av nya genetiska rön, och att man har "förlorat hoppet" om att bygga ett sådana evolutionärt släkträd: Den nya molekylär baserade fylogenin har flera viktiga implikationer. Främst bland dem är försvinnande "mellanliggande" taxa mellan svampar, nässeldjur och kammaneter, och den sista gemensamma förfadern till bilaterianer eller "Urbilateria." ... En naturlig följd är att vi har en stor lucka i stammen som leder till Urbilateria. Vi har förlorat hoppet, som vanligt i äldre evolutionära resonemang, att kunna rekonstruera morfologin av "coelomatens förfader" genom ett scenario som omfattar stegvisa nivåer av ökande komplexitet baserat på anatomin hos bevarade "primitiva" släktled.³⁷

KAPITEL 5

Fabeln om övergången från vatten till land.

Evolutionister antar att havets ryggradslösa som finns i det kambriska skiktet på något sätt utvecklades till fiskar under tiotals miljoner år. Men precis som kambriska ryggradslösa djur saknar förfäder, finns det inga övergångslänkar som tyder på att en evolution har ägt rum mellan dessa ryggradslösa djur och fiskar. Det bör uppmärksammas att ryggradslösa djur och fiskar har enorma strukturella skillnader. Ryggradslösa djur har sina hårda vävnader utanför sina kroppar, medan fiskar som är ryggradsdjur som har sina hårda vävnader på insidan. En sådan enorm "evolution" skulle ha tagit miljardtals åtgärder för att fullbordas och det borde finnas miljardtals övergångsformer som visar dessa.

Evolutionister har grävt i fossila skikt under ca 140 år sökande efter dessa hypotetiska former. De har funnit miljontals ryggradslösa fossil och miljontals fisk fossil, men ingen har någonsin hittat en enda som är mittemellan dem.

En evolutionistisk paleontolog, Gerald T. Todd, medger ett liknande faktum i en artikel med rubriken "Evolution of the Lung and the Origin of Bony Fishes":

Alla tre underavdelningar av benfiskar visar sig först i den fossila dokumentationen vid ungefär samma tidpunkt. De är redan morfologiskt mycket olika och är tungt bepansrade. Hur uppkom dessa? Vad tillät dem att skilja sig så mycket? Hur kom det sig att de alla har tung bepansring? Och varför finns det inga spår av tidigare, intermediära former? ³⁸

Det evolutionära scenariot går ett steg längre och argumenterar att fisk, som utvecklades från ryggradslösa djur, sedan omvandlades till amfibier. Men detta scenario saknar också bevis. Det finns inte ens ett enda fossil som verifierar att en halvfisk/halvamfibisk varelse någonsin har existerat. Robert L. Carroll, en evolutionär paleontolog och auktoritet på paleontologi hos ryggradsdjur, är tvungen att acceptera detta. Han har, i sitt klassiska verk "*Vertebrate Paleontology and Evolution*", skrivit att "De tidiga reptilerna var mycket annorlunda än groddjur och deras förfäder har ännu inte hittats" I sin nyare bok "*Patterns and Processes of Vertebrate Evolution*" som publicerades 1997, medger han att "Vi har inga mellanliggande fossiler mellan rhipidistian fiskar och tidiga groddjur." ³⁹

Två evolutionistiska paleontologer, Colbert och Morales, kommenterar de tre grundläggande klasserna av amfibier: stjärtlösa groddjur (Anura), gruppen dit salamandrar hör: stjärtgroddjur (Urodela) och maskgroddjuren (Gymnophiona): Det finns inga påtagliga belegg att något paleozoiska groddjur kombinerar de egenskaper som kunde förväntas finnas i en enda gemensam förfader. De äldsta kända grodor, salamandrar och caecilianer, är mycket lika sina nu levande ättlingar.⁴⁰ Fram till för ungefär 50 år sedan trodde evolutionister att en sådan varelse verkligen existerade. Denna fisk, som kallas Coelacanth (Tofsstjärtfisk) och uppskattades till 410 miljoner år gammal, lades fram som en övergångsform med en primitiv lunga, en utvecklad hjärna, en matsmältnings- och ett cirkulationssystem redo att fungera på land, samt även en primitiv mekanism för gående. Dessa anatomiska tolkningar godtogs inom vetenskapliga kretsar såsom varande den obestridliga sanningen fram till slutet av 1930-talet. Coelacanth presenterades som en verklig övergångsform som visade den evolutionära övergången från vatten till land.

Men, den 22 december 1938, gjordes en mycket intressant upptäckt i Indiska oceanen. En levande medlem av Coelacanth familjen som tidigare presenterats som en övergångsform som hade varit utdöd i sjuttio miljoner år fångades! Upptäckten av en "levande" prototyp av Coelacanth gav, utan tvekan, evolutionister en svår chock. Den evolutionistiska paleontologen J. L. B. Smith sade att "Om jag hade träffat en dinosaurie på gatan skulle jag inte ha blivit mer förvånad".⁴¹

Under de följande åren, fångades Coelacanth många gånger i olika delar av världen. Levande Coelacanth avslöjade hur långt evolutionister kunde gå i att bygga upp sina inbillade scenarier. I motsats till vad som hade hävdats, hade Coelacanth inte en primitiv lunga eller en stor hjärna. Det organ som evolutionistiska forskare hade föreslagit som en primitiv lunga visade sig inte vara något annat än en lipidficka.⁴² Coelacanth, som introducerades som "en reptil kandidat som förberedde sig att gå från hav till land", var i själva verket en fisk som levde i djupet av världshaven och aldrig närmade närmare än 180 meter från ytan.⁴³

KAPITEL 6

Den inbillade evolutionen av fåglar och däggdjur

Enligt evolutionsteorin, uppstod och utvecklades livet i havet för att sedan förflyttas upp på land av amfibierna. Detta evolutionära scenario antyder också att amfibier utvecklades till reptiler, varelser som enbart lever på land. Återigen är detta ett osannolikt scenario, på grund av de enorma strukturella skillnaderna mellan dessa två djurklasser. Till exempel är amfibie ägget skapat för att utvecklas i vatten medan det amniotiska ägget är skapat för att utvecklas på land. En "steg för steg" utveckling av en amfibie är utesluten, därför att i avsaknaden av ett perfekt och fullt format ägg, är det inte möjligt för en art att överleva. Dessutom finns det, som vanligt, inga bevis för övergångsformer som skulle koppla samman amfibier med reptiler. Den evolutionistiske paleontologen och auktoriteten på ryggradsdjurens paleontologi, Robert L. Carroll måste acceptera att "de tidiga reptilerna var mycket annorlunda än amfibier och att deras förfäder har ännu inte kunnat hittas".⁴⁴

Ändå är evolutionisternas hopplöst dömda scenarier inte slut i och med det – de fortsätter. Problemet att få dessa varelser att flyga återstår! Eftersom evolutionister menar att fåglarna på något sätt måste ha utvecklats, hävdar de att de förvandlades från reptiler. Emellertid kan ingen av fågelns distinkta mekanismer, som har en helt annan struktur än landlevande djur, förklaras av gradvis utveckling. Först och främst vingarna, som är fåglarnas exceptionella egenskaper, utgör en stor återvändsgränd för evolutionister. En av de turkiska evolutionisterna, Engin Korur, medger omöjligheten i utvecklingen av vingar:

Gemensamt för ögonen och vingarna är att de endast kan fungera om de är fullt utvecklade. Med andra ord kan ett halvt utvecklat öga inte se; en fågel med halvbildade vingar kan inte flyga. Hur dessa organ uppstod har varit ett av naturens mysterier som måste belysas.⁴⁵

Frågan om hur den perfekta vingstrukturen uppkom som ett resultat av på varandra följande slumpmässiga mutationer förblir helt obesvarad. Det finns inget sätt att förklara hur de främre armarna på en reptil kan ha ändrats till perfekt fungerande vingar som en följd av en genetisk förvrängning (mutation).

Dessutom, att ha vingar är inte tillräckligt för att en markbaserad organism ska flyga. Landlevande organismer saknar många andra strukturella mekanismer som fåglarna

utnyttjar för att flyga. Exempelvis är fåglarnas skellett mycket lättare än den hos landlevande organismer. Lungorna fungerar på ett helt annat sätt. De har ett annorlunda muskel och skelettsystem och ett mycket specialiserat hjärt- och cirkulations system. Dessa kännetecken utgör lika viktiga förutsättningar för att flyga som vingarna. Alla dessa mekanismer behövdes och samtidigt, de kunde inte ha bildats successivt genom att ackumuleras. Det är därför som hävdandet av teorin att marklevande organismer utvecklades till flygande organismer är helt vilseledande. Allt detta föranleder ytterligare en frågeställning: även om vi antar att denna omöjliga redogörelse skulle kunna vara sann, varför kan då dessa evolutionister inte hitta några "halvvingade" eller "enkelvingade" fossiler som stöd för sina hävdanden?

Ytterligare en antagen övergångsform: *Archaeopteryx*.

Evolutionister uttalar namnet på en enda varelse som svar. Detta är fossilen av en fågel som heter *Archaeopteryx*, en av de mest kända, och väldigt få, så kallade övergångsformer som evolutionister fortfarande vidhåller. *Archaeopteryx* är, enligt evolutionister, den så kallade föfadern till dagens fåglar och den levde för ca 150 miljoner år sedan. Enligt teorin utvecklades vissa små dinosaurier, som *Velociraptor* eller *Dromaeosaurus* genom att förvärva vingarna och sedan börja flyga. Således antas *Archaeopteryx* vara en övergångsform som förgrenas från sin dinosaurie förfader och började flyga för första gången.

Men de senaste studierna av *Archaeopteryx* fossil visar att denna varelse absolut inte är en övergångsform, utan är en utdöd fågelart, med några obetydliga skillnader från nutidens fåglar.

Tesen att *Archaeopteryx* var en "halvfågel" som inte kunde flyga ordentligt var populär inom evolutionistiska cirklar fram till senare tid. Frånvaron av ett bröstben hos denna varelse framhölls som det viktigaste bevis för att denna fågel inte kunde flyga ordentligt. (Bröstbenet är ett ben som finns under bröstkorgen och utgör fäste för de muskler som krävs för flygning.) I vår tid ses detta bröstben hos alla flygande och icke flygande fåglar, och även hos fladdermöss som är ett flygande däggdjur och tillhör en helt annan familj.

Emellertid orsakade den sjunde uppdagade *Archaeopteryx* fossilen, som hittades 1992, stor förvåning bland evolutionister. Orsaken var att hos detta nyupptäckta fossil fann man detta bröstben som evolutionister så länge antog saknades.

Detta fossil beskrevs i tidskriften *Nature* på följande sätt:

Den nyligen upptäckta 7:e fossilen av Archaeopteryx bevarar ett partiellt, rektangulärt bröstben, länge antagen men aldrig tidigare dokumenterad. Detta vittnar om de starka flygmusklerna.⁴⁶

Denna upptäckt ogiltigförklarade grunden för påståendena om att Archaeopteryx var en halvfågel som inte kunde flyga ordentligt.

Dessutom blev strukturen på fågelns fjädrar ett av de viktigaste bevisen som bekräftar att Archaeopteryx var en flygande fågel i egentlig mening. Den asymmetriska strukturen hos Archaeopteryx fjädrar går inte att skilja från nutida fåglar, och det tyder på att den kunde flyga väldigt bra. Som den framstående paleontologen Carl O. Dunbar konstaterar "på grund av sina fjädrar är det tydligt att Archaeopteryx ska klassas som en fågel".⁴⁷

Ett annat faktum som avslöjades av strukturen i Archaeopteryx fjädrar var dess varmblodiga metabolism. Som har diskuterats ovan, är reptiler och dinosaurier kallblodiga djur vars kroppsvärme varierar med den omgivande temperaturen i sin miljö, snarare än att regleras homeostatiskt. En mycket viktig funktion hos fågelfjädrar är att upprätthålla en konstant kroppstemperatur. Det faktum att Archaeopteryx hade fjädrar visar att det var en verklig varmblodig fågel som, i motsats till dinosaurier, behövde reglera sin kroppsvärme.

Evolutionisters spekulationer: Archaeopteryx tänder och klor.

Två viktiga punkter som evolutionistiska biologer förlitar sig på när de hävdar att Archaeopteryx var en övergångsform är dels klorna på dess vingar och dels dess tänder.

Det är sant att Archaeopteryx hade klor på sina vingar och tänder i munnen, men dessa egenskaper innebär inte att varelsen bar någon form av släktskap till reptiler. Dessutom lever två fågelarter idag, Taouraco och Hoatzin, som har klor som tillåter dem att gripa fast vid grenar. Dessa varelser är äkta fåglar, utan några reptilegenskaper. Det är därför som det är helt grundlöst att enbart på grund av klorna på dess vingar påstå att Archaeopteryx var en övergångsform. Inte heller innebär tänderna i Archaeopteryx näbb att den var en övergångsform.

Evolutionister begår ett målmedvetet bedrägeri genom att hävda att dessa tänder är reptil egenskaper, eftersom tänder inte är en typisk egenskap hos reptiler. Idag har vissa reptiler tänder medan andra inte har det. Dessutom är Archaeopteryx inte den enda arten som har tänder. Det är sant att det idag inte finns några fåglar med

tänder, men när vi tittar på den fossila dokumentationen ser vi att både under tiden för Archaeopteryx och efteråt, och även fram till ganska nyligen, fanns ett distinkt fågelsläkte som skulle kunna kategoriseras som "fåglar med tänder".

Den viktigaste punkten är att tandstrukturen hos Archaeopteryx och andra fåglar med tänder är helt annorlunda än den hos deras påstådda förfäder: dinosaurierna. De välkända ornitologerna LD Martin, JD Steward och KN Whetstone konstaterade att Archaeopteryx och andra liknande fåglar hade tänder med platta övre ytor och stora rötter. Men tänderna hos teropod dinosaurien, de påstådda förfäderna till dessa fåglar, är utstående med ett såg likt utseende och har smala rötter.⁴⁸

Dessa forskare jämförde också handledens ben hos Archaeopteryx med deras påstådda förfäder, dinosaurierna, och fann ingen likhet mellan dem.⁴⁹

Studier gjorda av anatomer som S. Tarsitano, MK Hecht, och AD Walker har visat att några av de likheter som John Ostrom och andra har sett mellan Archaeopteryx och dinosaurier var, i själva verket, misstolkningar.⁵⁰

Alla dessa fynd tyder på att Archaeopteryx inte var en övergångslänk utan endast en fågel som föll inom en kategori som kan kallas "tandade fåglar"

Archaeopteryx och andra fågelfossil.

Medan evolutionister i årtionden har proklamerat Archaeopteryx som det största beviset för deras scenario om utvecklingen av fåglar, ogiltigförklaras detta scenario i andra avseenden av vissa nyligen upphittade fossiler.

Lianhai Hou och Zhonghe Zhou, två paleontologer vid Chinese Institute of Vertebrate Paleontology, upptäckte år 1995 ett nytt fossil av en fågel och döpte den till Confuciusornis. Detta fossil är nästan lika gammalt som Archaeopteryx (cirka 140 miljoner år), men det har inga tänder i munnen. Dessutom hade näbben och fjädrarna samma funktioner som hos dagens fåglar. Confuciusornis hade samma skelett struktur som nutida fåglar, men hade även klor på sina vingar, precis som Archaeopteryx. En annan struktur som också fanns hos Confuciusornis och är speciell för fåglar är en sammanväxning av de sista svanskotorna – detta kallas på engelska "pygostyle" och är en sammanväxt del av den nedre delen av kotpelaren som stödjer stjärtfjädrarna. Kort sagt, denna fossil som är lika gammal som Archaeopteryx, och som tidigare ansågs vara den tidigaste fågeln samt var accepterad som en halvreptil liknar väldigt mycket en fågel som lever idag. Detta

faktum har ogiltigförklarat alla evolutionistiska teser hävdande att Archaeopteryx skulle vara den primitiva förfadern till alla fåglar.⁵¹

Ett annat fossil som grävdes fram i Kina förorsakade ännu större förvirring. I november 1996 tillkännagav L. Hou, LD Martin och Alan Feduccia i tidskriften *Science* förekomsten av en 130 miljoner år gammal fågel som heter Liaoningornis. Liaoningornis hade ett bröstben till vilken musklerna för flygning fästes, precis som hos dagens fåglar. Denna fågel var omöjlig att skilja från dagens fåglar även i andra avseenden. Den enda skillnaden var tänderna i munnen. Detta visade att fåglar med tänder inte hade den primitiva struktur som evolutionister hävdade.⁵²

Följande framgick av en artikel i tidskriften *Discover*. "Varifrån kom fåglarna?" Detta fossil tyder på att det inte var från dinosaurierna".⁵³

Ett annat fossil som motbevisade evolutionisternas påståenden om Archaeopteryx var Eoalulavis. Vingens struktur hos Eoalulavis, som uppgavs vara 25 till 30 miljoner år yngre än Archaeopteryx, ses också i dagens långsamt flygande fåglar. Detta visade att det för 120 miljoner år sedan fanns fåglar i skyn som i många avseenden är oskiljbara från dagens fåglar.⁵⁴

Dessa fakta påvisar för vissa att varken Archaeopteryx eller andra antika fåglar som liknade den var övergångsformer. Fossiler tyder inte på att olika fågelarter utvecklades från varandra. Tvärtom bevisar den fossila dokumentationen att nutida fåglar och vissa ålderdomliga fåglar som Archaeopteryx egentligen levde tillsammans under samma period. Vissa av dessa fågelarter, såsom Archaeopteryx och Confuciusornis är utdöda, och endast några av de arter som en gång fanns har kunnat överleva till vår nutid.

I korthet tyder flera funktioner hos Archaeopteryx på att denna varelse inte var en övergångsform. Anatomien i sin helhet hos Archaeopteryx innebär stillastående, inte evolution. Paleontologen Robert Carroll måste medge att:

Geometrin av flygfjädrarna hos Archaeopteryx är identisk med den hos nutida flygande fåglar, medan icke-flygande fåglar har symmetriska fjädrar. Det sätt på vilket fjädrar arrangeras på vingen liknar även den hos nutida fåglar ... Enligt Van Tyne and Berger, är den relativa storleken och formen på Archaeopteryx vinge snarlik den för fåglar som förflyttar sig igenom begränsade öppningar i vegetationen, såsom hönsfåglar, duvor, morkullor, hackspettar och de flesta tättingar ... Flygfjädrarna har varit oförändrade under minst 150 miljoner år ...⁵⁵

Å andra sidan är "temporal paradox" (en tidsfaktor) ett av de fakta som ger nådastöten till de evolutionistiska anklagelserna om Archaeopteryx. I sin bok *Icons of Evolution*, anmärker Jonathan Wells att Archaeopteryx har förvandlats till en "ikon" av evolutionsteorin, medan bevis tydligt visar att denna varelse inte är den primitiva förfadern till fåglar. Enligt Wells är en av indikationerna på detta att Theropod dinosaurier, de påstådda förfäderna till Archaeopteryx faktiskt är yngre än Archaeopteryx. Tvåbenta reptiler som sprang på marken, och hade andra egenskaper som man kanske förväntar sig att finna hos en förfader till Archaeopteryx uppkommer senare.⁵⁶

Den imaginära fågeldinosaurie länken

Evolutionisters hävdande i sina försök att presentera Archaeopteryx som en övergångsform är den att fåglarna har utvecklats från dinosaurier. Men en av de mest kända ornitologerna i världen, Alan Feduccia från University of North Carolina, motsäger teorin att fåglarna är relaterade till dinosaurier, trots att han själv är en evolutionist. Feduccia har detta att säga angående hävdandet om reptilfågel evolutionen:

Jag har studerat fågelskallar under 25 år och jag ser inga likheter alls. Jag kan inte se det ... Fåglars therapod ursprung kommer att, enligt min mening, vara paleontologins största förlägenhet under 1900-talet.⁵⁷

Larry Martin, en specialist på forna fåglar vid University of Kansas, motsätter sig också teorin att fåglarna härstammar från dinosaurierna. I diskussionen om motsägelsen, som evolutionen faller på i detta ämne, säger han:

"För att säga sanningen, om jag var tvungen att stödja fåglars dinosaurie ursprung med dessa personer, skulle jag bli generad varje gång jag skulle stiga fram och prata om det".⁵⁸

Sammanfattningsvis är scenariot rörande "fåglars evolution" uppsatt enbart på basis av Archaeopteryx och är ingenting annat än en produkt av evolutionisters fördomar och önsketänkanden.

Däggjurens ursprung

Som vi har sagt har tidigare, föreslår evolutionsteorin att vissa inbillade varelser som kom upp ur havet förvandlades till reptiler, och att fåglarna utvecklades från reptiler. Enligt samma scenario är reptiler förfäder inte enbart till fåglar utan även till däggdjur.

Det finns dock stora skillnader mellan dessa två klasser. Däggdjur är varmblodiga djur (detta innebär att de kan producera sin egen kroppsvärme och hålla den på en stadig nivå), de föder levande avkomma, de ammar sina ungar, och deras kroppar täcks av päls eller hår. Reptiler, å andra sidan, är kallblodiga (dvs. de kan inte generera värme, och deras kroppstemperatur ändras beroende på den omgivande yttre temperaturen), de lägger ägg, de ammar inte sina ungar, och deras kroppar är täckta av fjäll/hudpansar.

Ett exempel på strukturella hinder mellan reptiler och däggdjur är deras käkstruktur. Däggdjurens käkar består av endast ett mandibulärt ben som innehåller tänderna. Hos reptiler, finns det tre små ben på båda sidor av underkäken. En annan grundläggande skillnad är att alla däggdjur har tre ben i mellanörat (hammaren, städet och stigbygeln). Reptiler har blott ett enda ben i mellanörat. Evolutionister hävdar att reptilens käke och mellanöra gradvis utvecklades till däggdjurets käke och öra. Frågan om hur ett öra med ett enda ben har utvecklats till ett öra med tre ben, och hur hörselsinnet hålls fungerande under tiden kan aldrig förklaras. Det är inte överraskande att inte ett enda fossil som kan länka samman reptiler och däggdjur har hittats. Det är därför den evolutionistiska vetenskapliga författaren Roger Lewin var tvungen att säga, "Övergången till det första däggdjuret, som förmodligen hände i endast ett eller högst två nedstigande led, är fortfarande en gåta" ⁵⁹

George Gaylord Simpson, en av de mest populära evolutionära auktoriteterna och en av grundarna av den neodarwinistiska teorin, gör följande kommentar om denna förbryllande svårighet för evolutionister:

Den mest förbryllande händelsen i livets historia på jorden är förändringen från Mesozoikum, (reptil perioden), till däggdjursperioden. Det är som om ridån plötsligt föll ner på en scen där alla de ledande rollerna var besatta av reptiler, i synnerhet dinosaurier, i stora antal och en förbryllande variation, och omedelbart gick upp igen för att avslöja samma iscensättning, men med en helt ny rollista, en rollista där dinosaurierna inte alls medverkade, andra reptiler är statister, och alla ledande roller är besatta av däggdjur vars sorter knappt antydde i de föregående scenerna. ⁶⁰

Dessutom, när däggdjur plötsligt gjorde sitt intåg var de redan väldigt olika varandra. Sådana varierande djur som fladdermöss, hästar, möss och valar är alla däggdjur, och alla uppkom under samma geologiska period.

Upprättande av ett evolutionärt släktförhållande mellan dem är omöjlig att göra ens i fantasins vidaste bemärkelse. Den evolutionistiske zoologen R. Eric Lombard gör i en artikel som publicerades i den ledande tidskriften *Evolution* gällande:

De som letar efter specifik information som är användbar för att konstruera fylogener av däggdjurs taxa kommer att bli besvikna.⁶¹

Allt detta visar att alla levande varelser uppstod på jorden plötsligt och fullt utvecklade, utan någon evolutionär process. Detta är konkret bevis på skapandet. Emellertid försöker evolutionister dock tolka det faktum att levande arter tillkom i en viss ordning som en indikation på evolution. Men den sekvens med vilken levande varelser uppstod är "skapelsens ordning", eftersom det inte är möjligt att tala om en evolutionär process. Med ett överlägset och felfritt skapande fylldes först haven och sedan land med levande varelser och till slut skapades människan.

I motsats till berättelsen om "ap mannen" som intensivt propageras ut till människorna genom media, uppstod även människan på jorden plötsligt och fullt utvecklad.

KAPITEL 7

Evolutionisters partiska och bedrägliga tolkningar av fossiler.

Innan vi går in på detaljer om myten om människans evolution, måste vi nämna propagandametoden som har övertygat allmänheten om idén att en "hälften människa/hälften ap varelse" levde i det förflutna. Denna propagandametod utnyttjar "rekonstruktioner" som har gjorts med hänsyftning till fossiler. Rekonstruktionerna kan beskrivas som tecknande en bild eller konstruktion av en modell baserat på ett enda ben eller ibland enbart ett fragment, som har grävts fram. "Ap männen" som vi ser i tidningar, tidskrifter eller på film är alla rekonstruktioner.

De fossil som påstås vara bevis för scenariot av den mänskliga evolutionen är i själva verket resultaten av bedrägeri. I mer än 150 år har inte ens ett enda fossil som påvisar evolution hittats. I själva verket förblir rekonstruktionerna (teckningar eller modeller) av fossila kvarlevor som har framställts av evolutionister spekulativt preparerade helt för att validera den evolutionära tesen. David R. Pilbeam, en antropolog från Harvard, betonar detta faktum när han säger: "Åtminstone inom paleoantropologi, är data fortfarande så knapphändiga att teorin har en stark påverkan på tolkningar" Han fortsätter: "Teorier har tidigare reflekterat ideologier istället för att reflektera faktiska data".⁶²

Eftersom människor i hög grad påverkas av visuell information, är evolutionister bäst gynnade av dessa rekonstruktioner, för att övertyga människor om att dessa rekonstruerade varelser verkligen existerade i det förflutna.

På denna punkt måste vi lyfta fram en särskild punkt: Rekonstruktioner som baseras på skellettresten kan endast avslöja de mest generella egenskaperna hos varelsen, eftersom de riktigt utmärkande morfologiska egenskaper hos något djur är de mjuka vävnaderna som snabbt försvinner efter döden. Därför, på grund av den spekulativa karaktären av tolkningen av mjukdelar, blir de rekonstruerade teckningarna eller modellerna helt beroende på fantasin hos den som producerar dem. Ernest A. Hooten från Harvard University förklarar situationen så här: Att försöka återställa mjukdelarna är ett ännu mer riskfyllt åtagande. Läpparna, ögonen, öronen och nässpetsen lämnar inga ledtrådar på de underliggande beniga delarna. Man kan med samma lätthet på en Neandertal skalle modellera anletsdragen av en schimpans eller en filosof. Dessa påstådda restaureringar av äldre människotyper har ett mycket litet,

om något, vetenskapligt värde och det är troligt att de enbart vilseleder allmänheten ... Så sätt inte din tillit till rekonstruktioner. ⁶³

I själva verket diktar evolutionister upp sådana "orimliga historier" så att även tillskriver samma skalle olika ansikten. Till exempel: De tre olika rekonstruerade teckningarna gjorda med fossilen som heter Australopithecus robustus (Zinjanthropus) som grund, är mycket välkända exempel på sådana förfalskningar. Den partiska tolkningen av fossiler och rena lögnen av många inbillade rekonstruktioner är en indikation på hur ofta evolutionister måste nedlåta sig till spratt och tricks. Men dessa verkar oskyldiga jämfört med de avsiktliga förfalskningar som har begåtts i evolutionens historia.

KAPITEL 8

Evolutionens förfalskningar.

Det finns inga konkreta fossila bevis till stöd för bilden av "apmannen", som oupphörligen förkunnas i media och i evolutionistisk akademiska kretsar. Med borstar i händerna, producerar evolutionister inbillade varelser, men det faktum att dessa teckningar inte motsvarar några matchande fossil utgör ett allvarligt problem för evolutionisterna. En av de intressanta metoder de ägnar sig åt för att lösa detta problem är att "producera" fossilerna som de inte kan hitta. Piltdown mannen, som kan vara den största skandalen i vetenskapens historia, är ett typiskt exempel på denna metod.

Piltdown mannen: Käken av en orangutang och skallen av en människa!

År 1912 gick en välkänd läkare och amatör paleoantropolog vid namn Charles Dawson ut med påståendet om att han hade hittat ett käkben och ett skallfragment i en håla i Piltdown, England. Även om käkbenet var mer apliknande, var tänderna och skallen mer mänskliga. Dessa exemplar märktes "The Piltdown man". Hävda att vara 500 000 år gamla, förevisades de i flera museer som ett absolut bevis på människans evolution. I mer än 40 år, skrevs många vetenskapliga artiklar om "Piltdown mannen", många tolkningar och teckningar gjordes och fossilerna presenterades som viktiga bevis för mänsklig evolution. Inte mindre än 500 doktorsavhandlingar skrevs i ämnet.⁶⁴

Under ett besök vid British Museum 1921, sa en ledande amerikansk paleoantropolog Henry Fairfield Osborn "Vi måste bli påmind om och om igen att naturen är full av paradoxer" och proklamerade Piltdown som "en upptäckt av överlägsen betydelse för människans förhistoria".⁶⁵

År 1949, använde Kenneth Oakley från British Museums paleontologi avdelning en fluor-test, då, ett nytt test använt för att åldersbestämma fossiler. Ett testförsök gjordes på fossilen av Piltdown mannen. Resultatet blev häpnadsväckande. Under utredningen, insåg man att käkbenet i Piltdown mannen inte innehöll någon fluor. Detta visade att det inte hade varit begravt mer än några år. Skallen, som genom att den endast innehöll en liten mängd fluor, visade att den inte var äldre än ett par tusen år. Art bestämning visade att tänderna i käkbenet tillhörde en orangutang, och

hade slitits ned på konstlad väg och att de "primitiva" verktyg som hittades med fossilerna var enkla imitationer som hade skärpts med stålverktyg.⁶⁶

I den detaljerade analysen som slutfördes av Joseph Weiner avslöjades förfalskningen för allmänheten år 1953. Skallen tillhörde en 500-årig man och käkbenet tillhörde en nyligen avliden apa! Tänderna hade arrangerats på ett visst sätt och lagts käken, och deras molar ytor filades ner för att likna dem hos en människa. Sedan färgades alla bitar med kaliumdikromat för att ge dem ett gammalt utseende. Dessa infärgningar började försvinna när materialet doppades i syra. Sir Wilfred Le Gros Clark, som var i det team som avslöjade förfalskningen, kunde inte dölja sin förvåning över situationen och sade: "Bevisningen på konstgjord nötning framkom omedelbart och fångade blicken, han fortsätter, den var faktiskt så uppenbar att man mycket väl kan fråga sig hur detta hade undgått bli upptäckt tidigare"⁶⁷

I kölvattnet av allt detta blev "Piltdown mannen" hastigt borttagen från British Museum, där det hade förevisats i mer än 40 år.

Nebraska Man: Tandens av en gris

År 1922 förklarade Henry Fairfield Osborn, chefen för American Museum of Natural History, att han i västra Nebraska nära Snake Brook hade hittat en fossiliserad kindtand från Pliocen perioden. Denna tand påstods ha gemensamma drag av både människa och apa. En omfattande vetenskaplig debatt inleddes kring detta fossil, som kom att kallas "Nebraska man", i vilken vissa tolkade denna tand som tillhörande *Pithecanthropus Erectus*, medan andra hävdade att det var närmare till människor. Nebraskamannen fick omedelbart också ett "vetenskapligt namn", *Hesperopithecus haroldcooki*.

Många auktoriteter gav Osborn sitt stöd. Baserat på denna enda tand gjordes rekonstruktioner av Nebraskamannens huvud och kropp. Dessutom porträtterades Nebraskamannen även på bilder tillsammans med sin hustru och sitt barn, som en hel familj i en naturlig miljö.

Alla dessa scenarier har utvecklats från endast en tand. I evolutionistiska kretsar placerades så stor tilltro till denna "spökman" att när en forskare vid namn William Bryan gick emot dessa partiska slutsatser som bygger på en enda tand, blev han hårt kritiserad.

År 1927 fann man också andra delar av skelettet. Enligt dessa nyupptäckta skellettstycken, tillhörde tanden varken en man eller till en apa. Man insåg att det tillhörde en

utdöd art av vilda amerikanska grisen som heter *Prosthennops*. William Gregory rubricerade en artikel som publicerades i *Science* i vilken han kungjorde sanningen: "Hesperopithecus: Apparently Not an ape Nor a man" ⁶⁸

Därefter togs alla teckningar av *Hesperopithecus haroldcooki* och hans "familj" hastigt bort från evolutionär litteratur.

Ota Benga: Afrikanen i buren.

Efter det att Darwin med sin bok *The Descent of Man* upphöjde hävdandet att människan utvecklats från apliknande varelser, började han söka efter fossil för att stödja detta påstående. Vissa evolutionister trodde emellertid att "halvmänniska/halvapa" varelser inte enbart återfanns i fossila fynd, men också levande i olika delar av världen. I början av 1900-talet, ledde dessa förföljelser av "levande övergångslänkar" till obehagliga incidenter, en av de grymmaste är berättelsen om en pygmé vid namn Ota Benga.

Denne man Ota Benga tillfångatogs år 1904 av en evolutionistisk forskare i Kongo. På sitt eget modersmål betydde hans namn "vän". Han hade fru och två barn. Kedjad och instängd i en bur, som ett djur, togs han till USA där evolutionistiska vetenskapsmän visade upp honom till allmänheten i St Louis World Fair tillsammans med andra aparter och presenterade honom som "den närmaste övergångslänken till människan". Två år senare tog de honom till Bronx Zoo i New York där de visade upp honom under benämningen "människans forntida förfäder" tillsammans med några schimpanser, en gorilla som hette Dinah och en orangutang som kallades Dohung. Dr William T. Hornaday, djurparkens evolutionistiska chef, höll långa tal om hur stolt han var över att ha denna exceptionella "övergångsform" i sitt zoo och behandlade den inburade Ota Benga som om han vore ett vanligt djur. Oförmögen att uthärda den behandling som han utsattes för begick Ota Benga småningom självmord. ⁶⁹

Pitdown Man, Nebraska Man, Ota Benga ... Dessa skandaler visar att evolutionistiska forskare inte tvekar att ta till former som är ovetenskapliga metoder för att bevisa sin teori. När vi, med detta i åtanke, ser på de andra så kallade bevisen om myten om den "mänskliga evolutionen" konfronteras vi med en liknande situation. Här finns en fiktiv berättelse och en armé av frivilliga redo att framlägga vad som helst för att verifiera den.

KAPITEL 9

Scenariot av mänsklig evolution

I föregående kapitel såg vi att det inte finns några mekanismer i naturen som leder till att de levande varelserna utvecklas och att levande arter inte uppkom som resultatet av en evolutionär process, utan snarare uppstod plötsligt i sin nuvarande perfekta struktur. Det vill säga, de skapades individuellt. Därför är det uppenbart att även "mänsklig utveckling", är en berättelse som aldrig har ägt rum. Vad är det då som evolutionister föreslår som grunden för denna berättelse?

Grunden för detta är förekomsten av massor av fossil på vilka evolutionisterna har möjlighet att bygga upp sina inbillade tolkningar. Under historiens gång har mer än 6000 arter av apor funnits och de flesta av dem har dött ut. Idag finns det endast 120 ap arter på jorden. Dessa cirka 6000 ap arter, av vilka de flesta alltså är utdöda, utgör en rik källa för evolutionisterna. Evolutionisterna skrev scenariot om mänsklig evolution genom att ordna en del skallar som passade in i deras syfte i en ordning från minsta till

Evolutionisterna skrev scenariot om den mänskliga evolutionen genom att arrangera några av de skallar som passade in i deras syfte i ordning från den minsta till den största och några skallar från vissa utdöda raser av människor lades in bland dessa. Enligt detta scenario har människan och dagens apor gemensamma förfäder. Dessa varelser utvecklades successivt och några av dem blev dagens apor medan en annan grupp som följde en annan gren av utvecklingen blev dagens människor. Men alla paleontologiska, anatomiska och biologiska fynd visar att detta påstående om evolutionen är lika fiktiv och ogiltig som alla andra. Inga verkliga bevis har framlagts som bevisar att det finns ett samband mellan människan och apan, förutom förfalskningar, förvrängningar och vilseledande teckningar och kommentarer. Den fossila dokumentationen visar oss att genom historien har män varit män och apor varit apor. En del av de fossil som evolutionisterna påstår är människans förfäder, hör till mänskliga raser som levde tills för ca 10000 år sedan, och sedan försvann. Dessutom har många nutida människor samma fysiska utseende och egenskaper som dessa utdöda raser av människor, Utdöda raser som evolutionisterna påstår är människans förfäder. Allt detta är ett tydligt bevis på att människan aldrig har genomgått en evolutionär process vid någon period i historien.

Det viktigaste av allt är att det finns många anatomiska skillnader mellan apor och människan och ingen av dem är av det slag som uppkommer genom en evolutionär process. Bipedalitet ("Tvåbenthet") är en av dessa. Som vi kommer att beskriva senare i detalj, är ett av de utmärkande dragen för människan att gå på två ben och det är en av de viktigaste egenskaperna som särskiljer människan från andra däggdjur.

Människans inbillade släkträd.

Det darwinistiska hävdandet påstår att dagens människa utvecklades från någon form av apliknande varelse. Under denna påstådda evolutionära process som är tänkt att ha startat för 4 till 5 miljoner år sedan, hävdas det att det fanns vissa "övergångsformer" mellan dagens människa och dennes förfäder. Enligt detta helt inbillade scenario finns följande fyra grundläggande "kategorier" i listan:

1. Australopithecines (någon av de olika former som tillhör släktet Australopithecus)
2. Homo Habilis
3. Homo Erectus
4. Homo sapiens

Evolutionister kallar släktet som människans påstådda apliknande förfäder tillhörde "Australopithecus", som betyder "södra apa". Australopithecus, som inte är annat än en tidigare typ av apa som nu är utdöd, fanns i olika former. Några av dem var större och kraftigt byggda (robusta), medan andra är mindre och ömtåligare (gracila).

Evolutionister klassificerar nästa steg i människans utveckling som släktet Homo, som betyder "människa". Enligt det evolutionistiska hävdandet är levande varelser i Homoserien mer utvecklade än Australopithecus, och skiljer sig inte särskilt mycket från dagens människa. Dagens människa, det vill säga arten Homo sapiens, sägs ha bildats vid det senaste steget i utvecklingen av detta släkte Homo.

Fossil som "Java Man", "Peking Man" och "Lucy", som emellanåt omtalas i media och finns i evolutionistiska publikationer och läroböcker, ingår i en av de fyra grupper som anges ovan. Var och en av dessa grupperingar antas också förgrenas i förekommande fall till arter och underarter.

Vissa föreslagna övergångsformer i det förflutna, som till exempel Ramapithecus fick uteslutas från det inbillade mänskliga släkträdet efter det man insåg att de var vanliga apor.⁷⁰

Genom att redovisa kedjans länkar som en löpande serie på detta sätt:

"australopithecines" > Homo Habilis > Homo Erectus > Homo sapiens, vill evolutionister visa att var och en av dessa typer är anfader till nästa länk. Emellertid har nya rön från att paleoantropologer visat att australopithecines, Homo Habilis och Homo Erectus existerade i olika delar av världen samtidigt. Dessutom levde en del av dessa människor som klassificeras som Homo Erectus förmodligen ända fram till den senaste tiden. I en artikel med rubriken "Latest *Homo Erectus* of Java: Potential Contemporaneity with *Homo sapiens* in Southeast Asia" rapporterades det i tidskriften Science att Homo Erectus fossiler som återfanns i Java hade en ålder av 27 ± 2 till $53,3 \pm 4$ tusen år sedan och detta innebär möjligheten att H. Erectus tidsmässigt överlappade med den anatomiskt moderna människan (H. sapiens) i Sydostasien.⁷¹

Dessutom är det tydligt att Homo sapiens neanderthalensis och Homo sapiens sapiens (dagens människa) också samexisterade. Denna situation indikerar uppenbarligen att påståendet att den ena skulle vara föregångare till den andra är ogiltigt.

Alla fynd och vetenskaplig forskning har visat att den fossila dokumentationen inte föreslår en evolutionär process som evolutionister hävdar. De fossil som evolutionister påstår vara förfäder av människor, tillhör i själva verket antingen olika mänskliga raser, eller i annat fall till arter av apor.

Vilka fossil är då mänskliga och vilka är apor? Är det någonsin möjligt att någon av dem kan anses vara en övergångsform? För att hitta svaren, låt oss ta en närmare titt på varje kategori.

Australopithecus: En art av apa.

Den första kategorin, släktet Australopithecus, betyder "södra apa", som vi har sagt. Det antas att dessa varelser först dök upp i Afrika för ca 4 miljoner år sedan, och levde fram till 1 miljon år sedan. Det finns ett antal olika arter bland australopithecines. Evolutionister antar att det äldsta av Australopithecus arterna är A. Afarensis. Därefter kommer A. Africanus, och sedan A. Robustus, som har ett relativt grövre skellett. När det gäller A. Boisei, accepterar vissa forskare det som en annan art, medan andra ser det som en underart av A. Robustus.

Alla Australopithecus arter är idag utdöda apor som liknade dagens apor. Deras kraniala kapacitet var densamma eller mindre än nutida schimpanser. Händer och

fötter uppvisade utskjutande delar som de använde för att klättra i träd, precis som dagens schimpanser, och deras fötter var byggda för att gripa tag i och hålla fast vid grenar. De var korta (max 130 cm (51 tum)) och precis som hos dagens schimpanser var hanen hos Australopithecus större än honan. Många andra egenskaper, såsom skallens detaljer, ögonens inbördes nära placering, deras skarpa kindtänder, deras underkäksstruktur, deras långa armar, och deras korta ben, utgör bevis för att dessa varelser inte var annorlunda än dagens apor. Men evolutionister hävdar att fastän australopithecines hade apors anatomi gick de, till skillnad från apor, upprätt på samma sätt som människor.

Detta påstående om att australopithecines gick upprätt är en åsikt som har vidmakthållits av paleoantropologer som Richard Leakey och Donald C. Johanson i årtionden. Men många forskare som har utfört en hel del forskning kring skelettstrukturerna hos australopithecines har visat att detta är ett ogiltigt argument. Omfattande forskning som utförts på olika Australopithecus exemplar av två världsberömda anatomer från England och USA, Lord Solly Zuckerman respektive professor Charles Oxnard, som visade att dessa varelser inte gick upprätt på samma sätt som människan. Efter att ha studerat skelettet av dessa fossil under en period av 15 år med stöd av bidrag från den brittiska regeringen nådde Lord Zuckerman, trots att Zuckerman själv är en evolutionist, och hans team av fem specialister fram till slutsatsen att australopithecines endast var ett vanligt ap släkte och var definitivt inte tvåbent,⁷²

På motsvarande sätt, ansåg Charles E. Oxnard, som är en annan evolutionist känd för sin forskning i ämnet, också att det fanns likheter i skelettstrukturen hos australopithecines och dagens orangutanger.⁷³

Det faktum att Australopithecus inte kan betraktas som en förfader till människan accepteras också av evolutionistiska källor. Den välkända franska tidskriften *Science et Vie* gjorde detta till sin omslagsartikel i Maj utgåvan 1999. Artikeln handlar om Lucy, det mest kända fossila exemplar av Australopithecus Afarensis, under titeln "Adieu Lucy" (Farväl Lucy) och skrev om behovet av att ta bort Australopithecus från det mänskliga släktrådet. Artikeln, som bygger på upptäckten av en ny Australopithecus, med kodnummer St W573, sade:

En ny teori anger att släktet Australopithecus inte är grunden till den mänskliga rasen ... De resultat som har erhållits av den enda kvinnan med befogenhet att undersöka St W573 skiljer sig från de normala teorierna om människans förfäder: Detta förstör

det mänskliga = hominid släktträdet. Stora primater, som betraktades som förfäder till människan, har tagits bort från ekvationen för detta släktträd ... Australopithecus och Homo (människa) arter visas inte på samma gren. Människans direkta förfäder väntar fortfarande på att upptäckas.⁷⁴

Homo Habilis: Apan som presenterades som mänsklig.

Den stora likheten mellan skelett och kraniella strukturer hos australopithecines och schimpanser, och motbevisandet av påståendet att dessa varelser gick upprätt, har förorsakat stora svårigheter för evolutionistiska paleoantropologer. Anledningen är den att enligt det inbillade utvecklingssystemet kommer Homo Erectus efter Australopithecus. Som släktnamnet Homo (som betyder "man") antyder, är Homo Erectus en människoart och dess skelett är rakt. Dess skullkapacitet är dubbelt så stor som det hos Australopithecus. En direkt övergång från Australopithecus, som är en schimpansliknande apa, till Homo Erectus, vars skelett inte skiljer sig från dagens människa, är uteslutet även enligt den evolutionistiska teorin. Därför behövs länkar det vill säga övergångsformer. Begreppet Homo Habilis uppstod ur denna nödvändighet.

Klassificeringen av Homo Habilis lades fram under 1960-talet av Leakeys, en familj "fossil jägare". Enligt Leakeys hade denna nya art, som de klassificerade som Homo Habilis, en relativt stor kranievolym, förmåga att gå upprätt och att använda sten- och verktyg av trä. Därför kunde det ha varit förfadern till människan.

Nya fossil av samma art som grävdes fram i slutet av 1980 talet, skulle helt förändra denna uppfattning. Vissa forskare, som Bernard Wood och C. Loring Brace, som förlitade sig på de nyligen funna fossilen, uppgav att Homo Habilis (vilket betyder "skicklig man", det vill säga, man som kan använda verktyg) bör klassificeras som Australopithecus Habilis, eller "skicklig södra apa", eftersom Homo Habilis hade en hel del gemensamma drag med australopithecine aporna. Det hade långa armar, korta ben och en apoliknande skelettstruktur precis som Australopithecus. Dess fingrar och tår var lämpliga för klättring. Käken var mycket lik den hos nutida apor. Deras genomsnittliga kranievolym av 600 milliliter är också en indikation på att de var apor. I korthet var Homo Habilis, som beskrevs som en annan art av vissa evolutionister, i verkligheten en art av apa precis som alla andra australopithecines.

Forskning som har bedrivits under de gångna åren sedan Wood och Braces arbete har visat att Homo Habilis sannerligen inte var annorlunda än Australopithecus.

Skallen och skelett fossil OH62 som hittades av Tim White visade att denna art hade en liten kranievolym, liksom långa armar och korta ben som gjorde det möjligt för dem att klättra i träd precis som apor i våra dagar gör.

De detaljerade analyser som den amerikanska antropologen Holly Smith gjorde år 1994 visade att Homo Habilis inte var Homo, alltså inte "mänsklig" alls, utan snarare och otvetydigt en "apa". På tal om analyserna som hon gjorde på tänderna av Australopithecus, Homo Habilis, Homo Erectus och Homo neanderthalensis, uppgav Smith följande;

Vid begränsning av fossila analyser till de exemplar som uppfyller dessa kriterier, kvarstår mönstren av tand utveckling hos gracila australopithecines och Homo Habilis till afrikanska apors klassificering. Mönstren hos Homo Erectus och neandertalare klassificeras till människor. ⁷⁵

Under samma år nådde Fred Spoor, Bernard Wood och Frans Zonneveld, alla specialister i anatomi, fram till en liknande slutsats genom en helt annan metod. Denna metod bygger på jämförande analys av bäggångarna i innerörat, som finns för att upprätthålla balansen, hos människor och apor. Spoor, Wood och Zonneveld konstaterade att:

Bland de fossila människor=hominider är Homo Erectus den tidigaste arten som påvisar den moderna människans morfologi. Som kontrast, påminner bäggångarnas dimensioner i kranier från södra Afrika som tillskrevs Australopithecus och Paranthropus om de kvarvarande stora aporna. ⁷⁶

Spoor, Wood och Zonneveld studerade också ett exemplar av Homo Habilis, det vill säga STW 53, och fick reda på att "STW 53 förlitade sig mindre på bipedal beteende än australopithecines". Detta innebar att H. Habilis exemplaret var ännu mer aplik än Australopithecus arter. Alltså drog de slutsatsen att "STW 53" är en osannolik intermediär form mellan morfologierna som ses i australopithecines och H. Erectus. "Detta fynd gav två viktiga resultat:

1. Fossil som kallas Homo Habilis hör egentligen inte till släktet Homo, det vill säga människor, utan till Australopithecus, det vill säga apor.
2. Både Homo Habilis och Australopithecus var varelser som gick framåtböjda, det vill säga de hade skelettet av en apa. De har ingen relation alls till människan.

Homo Rudolfensis: Det felaktigt sammanfogade ansiktet.

Begreppet Homo Rudolfensis är namnet på några fossila fragment som grävdes fram år 1972. Arten som förmodligen representeras av denna fossil fick namnet Homo Rudolfensis eftersom dessa fossila fragment hittades i närheten av Lake Rudolf i Kenya. De flesta paleoantropologer accepterar att dessa fossil inte tillhör en distinkt art, men att varelsen kallad Homo Rudolfensis i själva verket inte kan skiljas från Homo Habilis.

Richard Leakey, som grävde fram fossilerna presenterade skallen som betecknas "KNM-ER 1470", och som han sa var 2,8 miljoner år gammal, som den största upptäckten i antropologins historia. Enligt Leakey, var denna varelse, som hade en liten kranievolym likt Australopithecus tillsammans med ett ansikte som liknar nutida människor, den felande länken mellan Australopithecus och människor. Men efter en kort tidsperiod, insåg man att det människoliknande ansiktet på KNM-ER 1470 skallen, som ofta syntes på omslagen till vetenskapliga tidskrifter och populärvetenskapliga tidskrifter var resultatet av den felaktiga monteringen av skallfragmenten, vilket kan ha varit avsiktlig. Professor Tim Bromage, som bedriver studier på anatomi av människors ansiktsuttryck, belyste detta genom datorsimuleringar år 1992:

När KNM-ER 1470 först rekonstruerades var ansiktet monterat på kraniet i en nästan vertikal position, ungefär som de flatare ytorna i ansiktet hos nutida människor. Men nyare studier av anatomiska förhållanden visar att i livet skulle ansiktet ha skjutit ut betydligt, vilket skapar en apliknande aspekt ungefär som Australopithecus ansikten.⁷⁷

Den evolutionistiske paleoantropologen JE Cronin påpekar följande på frågan:... dess relativt robust konstruerade ansikte, något tillplattade naso-alveolära clivus (påminnande om australopithecine kupade ansikten), låg maximal kraniell bredd (på temporalis = tinningen), starka canine juga (invid hörntänderna) och de stora kindtänderna (vilket framgår av kvarvarande rötter) är alla relativt primitiva drag som förenar proven med medlemmar av taxon A. Africanus.⁷⁸

C. Loring Brace från Michigan University kom fram till samma slutsats. Som ett resultat av de analyser som han utförde på käken och tand strukturerna av skalle 1470 rapporterade han att "från storleken på gommen och expansionen av området tilldelad molar rötterna, förefaller det som om ER 1470 hade ett ansikte och tanduppsättning av samma storlek som Australopithecus".⁷⁹

Professor Alan Walker, en paleoantropolog från John Hopkins University som har gjort lika mycket forskning om KNM-ER 1470 som Leakey, han hävdar att denna varelse inte bör klassificeras som en medlem av Homo det vill säga som en mänsklig art utan snarare bör placeras med Australopithecus släktet.⁸⁰

Sammanfattningsvis, klassificeringar som Homo Habilis och Homo Rudolfensis som presenteras som övergångslänkar mellan Australopithecines och Homo Erectus är helt inbillade. Det har bekräftats av många forskare idag att dessa varelser är medlemmar av Australopithecus serien. Alla deras anatomiska funktioner avslöjar att de är arter av apor.

Detta faktum har ytterligare fastställts av två evolutionistiska antropologer, Bernard Wood och Mark Collard, vars forskning publicerades 1999 i tidskriften Science. Wood och Collard förklarade att Homo Habilis och Homo Rudolfensis (Skalle 1470) taxa är inbillade, och att de fossil som tilldelats dessa kategorier skall hänföras till släktet Australopithecus: På senare tid har Homo tilldelats fossila arter på grundval av absolut hjärnstorlek, slutsatser om språk förmåga och handfunktion och funderingar om deras förmåga att bruka stenverktyg. Med bara några få undantag, har definitionen och användningen av släktet inom mänsklig evolution, och avgränsning av Homo, behandlats som om de är oproblematiske. Men nyttillkommen data, färsk tolkning av befintliga uppgifter och begränsningar av den paleoantropologiska dokumentationen ogiltigförklarar existerande kriterier för tilldelning av taxa för Homo... I praktiken tilldelas Homo fossila hominid arter på grundval av ett eller flera av fyra kriterier. ... Det är nu emellertid uppenbart, att ingen av dessa kriterier är tillfredsställande. Cerebral Rubicon (som inom paleontologi är den minimala kranievolym som erfordras för att ett exemplar ska kunna klassificeras som ett visst släkte) är problematisk eftersom absolut kranievolym är av tveksam biologisk betydelse. Likaså finns det övertygande bevis om att språkfunktion inte tillförlitligt kan härledas från hjärnans utseende, och att de språkrelaterade delarna av hjärnan inte är lika väl lokaliserade som tidigare studier har gjort gällande... Med andra ord, med undergrupperna av H. Habilis och H. Rudolfensis tilldelad sig, är släktet Homo inte ett bra släkte. Således bör H. Habilis och H. Rudolfensis (eller homo Habilis sensu lato för de som inte prenumererar på den taxonomiska uppdelningen av "tidig Homo") tas bort från Homo. Det självklara taxonomiska alternativet att överföra en eller båda taxa till en av de befintliga tidiga hominid släkten är inte utan problem, men vi

rekommenderar att för närvarande bör både H. Habilis och H. Rudolfensis överföras till släktet Australopithecus.⁸¹

Slutsatsen av Wood och Collard bekräftar den slutsats som vi har vidhållit här: "primitiva mänskliga förfäder" existerar inte i historien. Varelser som faktiskt påstås vara det (mänskliga förfäder) är i verkligheten apor och bör vara del av släktet Australopithecus. Den fossila dokumentationen visar att det inte finns någon evolutionär koppling mellan dessa utdöda apor och Homo, det vill säga mänskliga arter som plötsligt framträder i den fossila dokumentationen.

Homo Erectus och därefter: människor.

Enligt det fantasifulla systemet som föreslås av evolutionister är den inre utvecklingen av homo släktet enligt följande: Först kom Homo Erectus, därefter de s.k. "föråldrade" Homo sapiens och Neandertalmänniskan (Homo sapiens neanderthalensis), och slutligen, Cro-Magnon människan (Homo sapiens sapiens). Men alla dessa klassificeringar är egentligen bara variationer och unika raser i den mänskliga familjen. Skillnaden mellan dem är inte större än skillnaden mellan en inuit och en afrikan eller en pygmé och en europé.

Låt oss först undersöka Homo Erectus, som kallas den mest primitiva människoarten. Som namnet antyder, betyder "Homo Erectus" "mannen som går upprätt".

Evolutionister har varit tvungna att separera dessa fossiler från de tidigare genom att lägga till kvalificeringen av "upprätt gångställning", eftersom alla tillgängliga Homo Erectus fossil är raka i en utsträckning som inte har observerats i någon av de australopithecines eller så kallade Homo Habilis exemplaren. Det finns ingen skillnad mellan det postkraniala skelettet av nutida människor och Homo Erectus.

Den främsta orsaken till att evolutionister definierade Homo Erectus som "primitiva", är deras kranievolum (900-1100 milliliter), viket är mindre än volymen hos den genomsnittliga människan i vår tid, och dess kraftigt framträdande ögonbrynsbågar.

Emellertid finns det även idag många människor som i världen som har samma kranieella volym som Homo Erectus (till exempel pygméer) och andra raser har utskjutande ögonbryn (till exempel Australiens urinvånare).

Det är ett vanligt och överenskommet faktum att skillnader i kranievolum inte nödvändigtvis anger skillnader i intelligens eller förmåga. Intelligens beror på den interna organisationen i hjärnan, snarare än på dess volym.⁸²

De fossil som har gjort Homo Erectus känt för hela världen är fossilerna som kallas Peking Man och Java Man i Asien. Men med tiden insåg man att dessa två fossil inte är tillförlitliga. Vissa delar av Peking Man består av delar som har tillverkats av gips eftersom originalen har gått förlorade, och Java Man består av ett skallfragment plus ett bäckenben som hittades några meter bort utan några tecken på att de tillhörde samma varelse. Detta är anledningen till att Homo Erectus fossil funna i Afrika har fått så pass stor och ökande betydelse. Det bör också nämnas att vissa av de fossil som sägs vara Homo Erectus ingick i en andra art som av vissa evolutionister kallas "Homo ergaster". Bland experter råder det en viss oenighet i denna fråga. Vi kommer att behandla alla dessa fossil under klassificeringen Homo Erectus. Den mest berömda av de Homo Erectus exemplar som finns i Afrika är fossilerna av "Naricotome Homo Erectus" eller "Turkana Boy" som hittades i närheten av Lake Turkana i Kenya. Det bekräftas att det är fossilerna av en 12-årig pojke, som skulle ha varit 1,83 meter lång i tonåren. Det fossila skelettets upprätta struktur skiljer sig inte från den nutida människan. Den amerikanska paleoantropologen Alan Walker sa att han tvivlade på att "den genomsnittlige patologen kunde avgöra skillnaden mellan det fossila skelettet och en modern människa".⁸³

Om skallen, skrev Walker att han skrattade när han såg det eftersom den till så stor grad liknade en Neanderthalarer".⁸⁴

Som vi kommer att se i nästa kapitel, är Neanderthalarer en mänsklig ras. Därför är Homo Erectus också en mänsklig ras.

Även evolutionisten Richard Leakey anger att skillnaderna mellan Homo Erectus och den nutida människan inte är mer än ras variansen:

Man skulle också se skillnader i skallens form, i graden av utskjutande i ansiktet, robustheten i ögonbrynen och så vidare. Dessa skillnader är förmodligen inte mer uttalade än vad vi ser idag mellan de olika geografiska raserna av moderna människor. Sådan biologisk variation uppträder när populationer är geografiskt separerade från varandra under betydande tidsperioder.⁸⁵

Professor William Laughlin från University of Connecticut gjorde omfattande anatomiska undersökningar av inuiter och de människor som lever på Aleuterna, och märkte att dessa människor var förvånansvärt lika Homo Erectus. Slutsatsen som Laughlin kom fram till var att alla dessa olika raser i själva verket var olika raser av Homo sapiens (dagens människa). När vi tänker på de stora skillnader som finns mellan avlägsna grupper såsom inuiter och bushmän, som man vet tillhör den enda

arten av Homo sapiens, verkar det motiverat att dra slutsatsen att Sinanthropus (ett Erectus exemplar) hör hemma inom samma mångskiftande art.⁸⁶

Det är nu ett ännu mer uttalat faktum inom den vetenskapliga gemenskapen att Homo Erectus är en överflödig taxon och att fossil som tilldelats Homo Erectus klassen faktiskt inte är så annorlunda från Homo sapiens att den kan vara en annan art. I *American Scientist*, blev diskussionerna om denna fråga och resultatet av en konferens i ämnet år 2000 sammanfattade på följande sätt:

De flesta av deltagarna på Senckenberg konferensen blev indragna i en flammande debatt om den taxonomiska statusen av Homo Erectus som inleddes av Milford Wolpoff vid University of Michigan, Alan Thorne vid University of Canberra och deras kollegor. De hävdade med kraft att Homo Erectus inte hade någon giltighet som en art och bör därför avlägsnas helt och hållet. Alla medlemmar av släktet Homo, från ca 2 miljoner år sedan till den nuvarande, utgör mycket varierande spridda arter av Homo sapiens, utan naturliga avbrott eller underavdelningar. Ämnet för konferensen, Homo Erectus, existerade inte.⁸⁷

Den slutsats som forskarna som försvarar den ovannämnda tesen drog kan sammanfattas som "Homo Erectus är inte en annan art från Homo sapiens, utan snarare en kapplöpning inom Homo sapiens".

Å andra sidan finns det ett stort gap mellan Homo Erectus, en mänsklig ras, och aporna som föregick Homo Erectus i scenariot om "människans evolution", (Australopithecus, Homo Habilis och Homo Rudolfensis). Detta innebär att de första människorna dök upp i den fossila dokumentationen plötsligt och utan någon föregående evolutionära historia. Detta är en mycket tydlig indikation på att de skapades. Men att medge detta faktum är något som helt går emot evolutionisters dogmatiska filosofi och ideologi. Som ett resultat försöker de porträttera Homo Erectus, en verklig mänsklig ras, som en form av halvapa. I sina rekonstruktioner av Homo Erectus, tecknar de ihärdigt apliknande karaktäristika. Samtidigt humaniserar de apor som Australopithecus eller Homo Habilis med liknande former av teckningar. Med denna metod, försöker de att "minska avståndet" mellan apor och människor och tillsluta klyftan mellan dessa två olika levande klasser.

Neandertalmänniskan.

Neandertalare var människor som plötsligt dök upp i Europa för 100 000 år sedan, och som försvann, eller assimilerades genom blandning med andra raser, tyst men

snabbt för 35 000 år sedan. Deras enda skillnad från nutidsmänniskan är att deras skelett var mer robusta och deras kranievolym något större.

Neandertalare var en människlig ras, ett faktum som medges av nästan alla i dag. Evolutionister har gjort stora ansträngningar för att presentera dem som en "primitiv art", men alla fynd tyder på att de inte var annorlunda än en "robust man" av idag. En framstående auktoritet på ämnet, Erik Trinkaus en paleoantropolog från New Mexico University, skriver:

Detaljerade jämförelser av Neanderthales skelettdelar med de från moderna människor har visat att det finns ingenting i Neandertal anatomi som slutgiltigt visar någon lägre motoriskt, manipulativ, intellektuell eller språklig förmåga än vad som finns hos den moderna människan.⁸⁸

Många nutida forskare definierar Neandertal människan som en underart av dagens människa och kallar honom "Homo sapiens neanderthalensis". Resultaten vittnar om att neanderthalarna begravde sina döda, hade gammaldags musikinstrument, och hade kulturella likheter med Homo sapiens sapiens som levde under samma period. För att uttrycka det exakt, Neandertalare var en "robust" människoart som helt enkelt försvann i tidens gång.

Homo Sapiens Arkaiska, Homo Heidelbergensis och Cro-Magnon Man.

Arkaiska Homo sapiens är det sista steget innan den moderna människan i det inbillade evolutionära systemet. I själva verket har inte evolutionister mycket att säga om dessa fossiler, eftersom det endast finns mycket små skillnader mellan dem och nutida människor. Vissa forskare hävdar till och med att representanter för denna ras fortfarande lever i dag, och pekar på infödda australier som ett exempel. Liksom Homo sapiens (arkaiska) har infödda australier också tjocka utskjutande ögonbryn, en inåt lutande underkäksstruktur, och en något mindre kranial volym.

Gruppen som i evolutionistisk litteratur kännetecknas som Homo Heidelbergensis är i själva verket detsamma som arkaiskt Homo sapiens. Anledningen till att två olika termer används för att definiera samma mänskliga rastyp är motsättningarna mellan evolutionsforskare. Alla fossil som ingår i Homo Heidelbergensis klassificeringen visar att människor som anatomiskt var väldigt lika nutida européer levde för 500 000 och även uppemot 740 000 år sedan, först i England och sedan i Spanien.

Det uppskattas att Cro-Magnon människan levde för 30 000 år sedan. Han hade en kupolformad skalle och bred panna. Hans skalle på 1600 milliliter är över

genomsnittet för den nutida människan. Den uppvisar kraftiga ögonbrynsbågar och en benigt utskjutande del på baksidan som är karakteristisk för både Neandertalmänniskan och Homo Erectus.

Trots att Cro-Magnon anses vara en europeisk ras, är kraniets struktur och volym hos denne väldigt lik den hos vissa raser som lever i Afrika och tropikerna i dag. Med tillit till dessa likheter, uppskattas det att Cro-Magnon var en arkaisk-afrikanskt ras. Några andra paleoantropologiska fynd har visat att Cro-Magnon och Neandertal raserna blandades och lade grunden för raserna i vår tid.

Som ett resultat, var ingen av dessa människor "primitiva arter". De var olika människor som bodde i äldre tider och antingen assimilerades och blandades med andra raser, eller dog ut och försvann ur historien.

Arter som levde samtidigt som sina anfäder.

Det som vi hitintills har undersökt ger upphov en tydlig bild: Scenariot för "människans evolution" är helt och hållet uppbyggd. För att ett sådant släkträd att representera sanningen, måste en gradvis utveckling från apa till människa ha ägt rum och fossil dokumentation av denna process borde kunna hittas. Men i själva verket finns det dock en stor lucka mellan apor och människor. Skelettdelar, skullvolym, och sådana kriterier som att gå upprätt eller kraftigt framåtböjt skiljer människor från apor. (Vi har redan nämnt att på grundval av forskning gjord 1994 på innerörat ändrades klassificeringen av Homo Habilis och Australopithecus till apor, medan Homo Erectus förblev klassificerad till människor.).

En annan viktig upptäckt som visar att det inte kan finnas något släkträds förhållande mellan dessa olika arter är att arter som presenteras som förfäder till andra i själva verket levde samtidigt. Om, och såsom evolutionister hävdar, Australopithecus förvandlades till Homo Habilis, som i sin tur förvandlades till Homo Erectus bör de perioder de levde i nödvändigtvis ha följt på varandra. Det finns emellertid ingen sådan kronologisk ordningsföljd synlig i den fossila dokumentationen.

Enligt evolutionistiska uppskattningar levde Australopithecus från 4 miljoner fram till 1 miljon år sedan. Varelsor som klassificeras som Homo Habilis antas, å andra sidan, ha levt fram till mellan 1,7 till 1,9 miljoner år sedan. Homo Rudolfensis, som sägs ha varit mer "avancerad" än Homo Habilis, anses vara så gammal som 2,5 till 2,8 miljoner år. Det innebär att Homo Rudolfensis är nästan 1 miljon år äldre än Homo Habilis, som påstås ha varit "förfadern". Å andra sidan går Homo Erectus ålder så

långt tillbaka som 1,6-1,8 miljoner år sedan, vilket innebär att Homo Erectus dök upp på jorden inom samma tidsram som dess så kallade "förfäder" Homo Habilis.

Alan Walker bekräftar detta faktum genom att säga att "det finns belägg från Östafrika för sent överlevande små Australopithecus individer som var samtida först med H. Habilis och sedan med H. Erectus".⁸⁹

Louis Leakey har funnit fossil av Australopithecus, Homo Habilis och Homo Erectus nästan intill varandra i Olduvai Gorge regionen i Tanzania, i bädd II skiktet.⁹⁰

Det finns definitivt inget sådant släkträd. Stephen Jay Gould, som var en paleontolog från Harvard University, förklarade detta dödläge som drabbar evolutionen, trots att han själv var en evolutionist:

Vad har det blivit av vår stege om det finns tre samtidiga linjer av hominider (A. africanus, de robusta australopithecines, och H. Habilis), och ingen som tydligt härrör från en annan? Dessutom har ingen av de tre visat några evolutionära trender under sin mandatperiod på jorden.⁹¹

När vi går vidare från Homo Erectus till Homo sapiens, ser vi återigen att det inte finns något släkträd att tala om. Det finns bevis som visar att Homo Erectus och arkaiska Homo sapiens fortsatte att leva fram tills för 27000 år och även så sent som 10000 år före vår tid. I Kow Swamp i Australien, har några 13000 år gamla Homo Erectus skallar hittats. På ön Java har Homo Erectus kvarlevor som är 27000 år gamla hittats.⁹²

Homo Sapiens hemliga historia.

Den mest intressanta och betydelsefulla faktum som upphäver själva grunden för den evolutionära teorins inbillade släkträd är den oväntat antika historia om människan. De paleoantropologiska fynden visar att Homo sapiens människor som såg ut exakt som oss levde för så länge som 1 miljon år sedan. Det var Louis Leakey, den berömda evolutionistiska paleoantropologen, som upptäckte de första fynden inom detta ämne. År 1932, i Kanjera regionen runt Victoriasjön i Kenya fann Leakey flera fossil som tillhörde den mittersta delen av perioden Pleistocene och som inte var olika nutida människor. Emellertid inföll denna mittersta del av Pleistocene för ungefär en miljon år sedan.⁹³

Eftersom dessa upptäckter vände det evolutionära släkträdet upp och ner, avfärdades de av vissa evolutionistiska paleoantropologer. Men Leakey vidhöll alltid att hans uppskattningar var korrekta. Precis när denna kontrovers var på väg att

glömmas bort, avslöjade ett fossil som grävdes fram i Spanien år 1995 på ett mycket märkligt sätt att historien om Homo sapiens var mycket äldre än vad som ditintills hade antagits. Fossilerna ifråga upptäcktes i en grotta som heter Gran Dolina i Atapuerca region i Spanien av tre spanska paleoantropologer från universitetet i Madrid. Fossilerna uppvisade ansiktet av en 11-årig pojke som såg ut som en nutida människa. Ändå hade det gått 800 000 år sedan barnet dog. Tidningen *Discovery* redovisade historien i detalj i sin utgåva i december 1997.

Detta fossil ruskade även om de övertygelser som Juan Luis Arsuaga Ferreras, som leder Gran Dolina utgrävningen, hade. Ferreras sade:

Vi förväntade oss något stort, något uppblåst, du vet, något primitivt. Att inte finna fossiler, att finna fossiler är oväntat också, och det är okej. Våra förväntningar på en 800 000-årig pojke var något i stil med Turkana Boy. Och vad vi hittade var ett helt modernt ansikte ... För mig är detta det mest spektakulära, detta är sådant som man känner sig omruskad utav. När man hittar något så helt oväntat som detta, det mest spektakulära är att finna något som man trodde tillhörde nutiden, i det förgångna. Det är som att hitta till exempel en bandspelare på Gran Dolina. Det skulle vara mycket förvånande. Vi förväntar oss inte kassetter och bandspelare i nedre Pleistocene. Att hitta ett modernt ansikte för 800 000 år sedan, det är samma sak. Vi var väldigt förvånade när vi såg det.⁹⁴

Fossilerna belyste det faktum att historien om Homo sapiens måste utvidgas till 800 000 år sedan. Efter att ha återhämtat sig från den första chocken, beslutade evolutionisterna som hade upptäckt fossilerna att den tillhörde en annan art, för enligt det evolutionära släkträdets, levde inte Homo sapiens för 800 000 år sedan. Därför satte de upp en inbillad art som kallades "Homo antecessor" och inkluderade Atapuerca skallen under denna klassificering.

En 1,7 miljoner år gammal hydda.

Det har varit många fynd som visar att Homo sapiens går tillbaka ännu tidigare än 800 000 år. En av dem är en upptäckt som gjordes av Louis Leakey i början av 1970-talet i Olduvai Gorge. Här, i bädd-II-skiktet, upptäckte Leakey att Australopithecus, Homo Habilis och Homo arter Erectus hade samexisterat samtidigt. Vad som är ännu mer intressant var en struktur som Leakey fann i samma skikt (Bädd II). Här fann han resterna av en stenhydda. Den ovanliga aspekten av händelsen var att denna konstruktion, som fortfarande används i vissa delar av Afrika, endast kunde ha

byggts av Homo sapiens! Enligt Leakeys fynd, måste alltså Australopithecus, Homo Habilis, Homo Erectus och dagens människa ha samexisterat för ungefär 1,7 miljoner år sedan.⁹⁵

Denna upptäckt måste ju ogiltigförklara evolutionsteorin som hävdar att människan utvecklades från apliknande arter som Australopithecus.

Fotspår av nutida människa men som är 3,6 miljoner år gamla!

Faktum är att några andra upptäckter spårar ursprunget av dagens människa tillbaka till 1,7 miljoner år sedan. En av dessa viktiga fynd är fotavtryck som finns i Laetoli, Tanzania, och hittades av Mary Leakey 1977. Dessa fotspår hittades i ett skikt som beräknades vara 3,6 miljoner år gammalt, och vad som är ännu viktigare, var att de inte skiljer sig från de fotspår som en modern människa skulle lämna efter sig.

De fotspår som har hittats av Mary Leakey har senare undersökts av ett antal berömda paleoantropologer, såsom Donald Johanson och Tim White. Resultaten var desamma. White skrev:

Det går inte att ta miste på... De är som moderna mänskliga fotspår. Om ett av dem lämnades kvar i sanden på en badstrand i Kalifornien idag, och en fyraåring fick frågan vad det var, skulle han säga direkt att någon hade gått där. Han skulle inte kunna skilja det från hundra andra avtryck på stranden, och det skulle inte heller du kunna.⁹⁶

Efter att ha undersökt fotspåren, gjorde Louis Robbins från University of North California följande kommentarer:

"Fotvalvet är höjt - den mindre individen hade ett högre fotvalv än jag har - och stortån är stor och i linje med den andra tån" och han fortsätter: "Tårna greppar om marken som mänskliga tår, detta ser man inte hos någon annan djurart".⁹⁷

Undersökningar av den morfologiska formen av fotspåren visade gång på gång att de måste accepteras som avtryck av en människa, och dessutom en nutida människa (Homo sapiens). Russell Tuttle, som också undersökte fotspåren skrev: En liten barfota Homo sapiens kunde ha gjort dem ... I alla urskiljbara morfologiska funktioner, är fötterna hos de individer som gjorde spåren inte skiljbara från den nutida människan.⁹⁸

Opartiska undersökningar av fotavtrycken avslöjande deras verkliga ägare. I verkligheten bestod de av 20 fossiliserade fotspår av en 10-årig modern människa och 27 spår av en ännu yngre. De var verkligen normala människor som oss.

Denna situation satte Laetolis fotspår i centrum för diskussionerna i flera år. Evolutionistiska paleoantropologer försökte desperat att komma med en förklaring, eftersom det var svårt för dem att acceptera det faktum att en samtida man hade gått på jorden för 3,6 miljoner år sedan. Under 1990-talet började följande "förklaring" att ta form: Evolutionisterna beslöt att dessa fotspår måste ha lämnats av en Australopithecus, för att det, enligt deras teori, var omöjligt för en homo art att ha funnits för 3,6 miljoner år sedan. Men Russell H. Tuttle skrev följande i en artikel i 1990:

Sammanfattningsvis påminner de 3,6 miljoner år gamla fotavtrycken vid Laetoli område G om vanliga oskodda moderna människor. Inga kännetecken finns som tyder på att Laetoli hominiderna var mindre kapabla till att gå på två fötter än vi är. Om G fotspåren inte var erkända för att vara så gamla, skulle vi lätt dra slutsatsen att de hade gjorts av en medlem av vårt släkte, Homo ... I varje fall bör vi bordlägga det lösa antagandet att Laetolis fotspår gjordes av Lucys art, Australopithecus afarensis.⁹⁹

För att uttrycka det kort, kan dessa fotspår som skulle vara 3,6 miljoner år gamla inte ha tillhört Australopithecus. Den enda anledningen till varför fotspåren ansågs ha lämnats av medlemmar av Australopithecus var det 3,6 miljoner år gamla vulkaniska lager i vilket fotspåren hittades. Avtrycken hänfördes till Australopithecus enbart på antagandet att människan inte kunde ha levt för så pass länge sedan.

Dessa tolkningar av Laetolis fotavtryck visar ett viktigt faktum. Evolutionister stödjer inte sin teori på vetenskapliga rön, utan trots dessa rön. Här har vi en teori som blint försvaras oavsett vad som framläggs, med alla nya rön som kastar tvivel över teorin. Teorin försvaras genom att rön antingen ignoreras eller förvanskas för att stödja teorin.

I korthet är teorin om evolutionen inte vetenskap, utan en dogm som hålls levande, trots vetenskap.

Den tvåbenta återvändsgränden av evolution.

Bortsett från den fossila dokumentationen som vi har behandlat hittills ogiltigförklarar även oöverkomliga anatomiska skillnader mellan män och apor de uppbyggda uppgifterna om människans evolution. En av dessa har att göra med sättet att gå. Människan går upprätt på två ben. Detta är en mycket speciell form av rörelse som inte ses hos några andra däggdjursarter. Vissa andra djur har en begränsad förmåga

att röra sig när de står på sina bakfötter. Djur som björnar och apor kan förflytta på detta sätt men endast sällan, till exempel när de vill nå en källa till mat, och även då bara kortvarigt. Normalt lutar sig deras skelett framåt, och de går på alla fyra.

Har då tvåbenthet utvecklats från den fyrfotade gångarten hos apor, såsom evolutionister hävdar? Naturligtvis inte.

Forskningen har visat att någon utveckling av tvåbenthet aldrig förekom, inte heller är det möjligt för den att ha gjort det. Till att börja med är inte tvåbenthet en evolutionär fördel. Det sätt på vilket apor rör sig är mycket lättare, snabbare och effektivare än människans tvåfota steg. Människan kan varken, till skillnad från en schimpans, röra sig genom att hoppa från träd till träd utan att först gå ned till marken, eller som en gepard springa med en hastighet av 125 km i timmen. Tvärtom, eftersom människan går på två ben, förflyttar man sig mycket långsammare på marken. Av samma anledning är han en av de mest oskyddade av alla arter i naturen med avseende på rörelse och försvar. Enligt logiken i evolutionsteorin borde apor inte ha utvecklats för att anta tvåbenta steg, människan skulle i stället ha utvecklats till att bli fyrbent.

En annan återvändsgränd av det evolutionära hävdandet är att tvåbenthet inte tjänar darwinisms modell av "gradvis utveckling". Denna modell, som utgör grunden för evolutionen, kräver att det bör finnas ett sammansatt steg mellan tvåbenthet och fyrbenthet. Men med den datoriserade forskning som han ledde, visade den engelska paleoantropologen Robin Crompton år 1996, att ett sådant sammansatt steg inte var möjligt. Crompton kom till följande slutsats: En levande varelse kan antingen gå upprätt, eller på alla fyra.¹⁰⁰

En typ av steg mellan de två är omöjligt eftersom det skulle medföra alltför stor energiförbrukning. Det är därför en till hälften tvåbent och till hälften fyrbent varelse inte kan existera.

Den enorma klyftan mellan människan och apan är inte begränsad enbart till tvåbenthet. Många andra frågor finns fortfarande oförklarade, såsom hjärnkapacitet, förmågan att prata, och så vidare. Elaine Morgan, en evolutionistisk paleoantropolog gör följande beaktelse i samband med denna fråga:

Fyra av de mest framstående mysterierna om människor är:

- 1) Varför går de på två ben?
- 2) Varför har de förlorat sin päls?
- 3) Varför har de utvecklat så pass stora hjärnor?
- 4) Varför lärde de sig att tala?

De ortodoxa svaren på dessa frågor är:

- 1) "Vi vet ännu inte".
- 2) "Vi vet ännu inte".
- 3) "Vi vet ännu inte".
- 4) "Vi vet ännu inte".

Listan med frågor kan förlängas avsevärt utan att påverka svarens ensidighet.¹⁰¹

Evolution: en ovetenskaplig tro.

Lord Solly Zuckerman är en av de mest kända och respekterade forskarna i Storbritannien. Under flera år studerade han den fossila dokumentationen och genomförde många detaljerade undersökningar. Han adlades för sitt bidrag till vetenskapen. Zuckerman är en evolutionist. Därför kan hans kommentarer om evolutionen inte betraktas som okunniga eller fördomsfulla. Efter årtal av forskning på de fossiler som ingår i det mänskliga evolutions scenario kom han däremot fram till slutsatsen att det inte finns någon sanning i släkträdets som läggs fram.

Zuckerman förde också fram ett intressant koncept av "vetenskapens spektrum" som omfattade alla från de vetenskaper som han ansåg vara vetenskapliga till dem som han ansåg vara ovetenskapliga. Enligt Zuckermans spektrum, är de mest "vetenskapliga" – det vill säga de som är baserade på konkret data - kemi och fysik. Efter dessa kommer de biologiska vetenskaperna och sedan samhällsvetenskap. Vid den borte änden av skalan, som är den del anses vara mest "ovetenskaplig", är "extra sensorisk perception" - begrepp som telepati och "sjätte sinnet" - och slutligen "mänsklig evolution". Zuckerman förklarar sitt resonemang på följande sätt:

"Sedan förflyttar vi oss helt från registret över objektiv sanning och ini områdena av förmodad biologisk vetenskap, såsom extrasensorisk perception eller tolkning av människans fossila historia, där, för den troende, är allt möjligt - och där starkt troende ibland kan tro på flera motstridiga saker vid samtidigt".¹⁰²

Robert Locke, redaktör för *Discovering Archeology* som är en viktig publikation om människans ursprung, skriver i denna tidskrift "Sökandet efter människans förfäder ger mer värme än ljus", citerande en bekännelse av den berömda evolutionisten paleoantropologen Tim White: "Vi är alla frustrerade "alla de frågor som vi har inte kunnat svara på"". ¹⁰³

Lockes artikel granskar återvändsgränsen i evolutionsteorin om ursprunget till människan och grundlösheten hos den propaganda som sprids om detta ämne:

Kanske är inget område inom vetenskapen mer omtvistad än sökandet efter människans ursprung. Elit paleontologer är oense även om de mest grundläggande dragen i det mänskliga släkträdet. Nya grenar uppkommer med pompa och ståt, bara för att vissna och dö inför nya fynd av fossiler.¹⁰⁴

Samma faktum har nyligen också godtagits av Henry Gee, redaktör för den välkända tidskriften *Nature*. I sin bok *In Search of Deep Time*, publicerad 1999, påpekar Gee att all bevisning för mänsklig evolution "mellan cirka 10 och 5 miljoner år sedan, flera tusen generationer av levande varelser, får plats i en liten låda". Han drar slutsatsen att konventionella teorier om uppkomst och utveckling av mänskliga varelser är "en helt mänsklig uppfinning som skapats i efterhand, formats för att överensstämma med mänskliga fördomar" och tillägger:

"Att ta en rad fossiler och hävda att de representerar en härstamning är inte en vetenskaplig hypotes som kan testas, men ett påstående som bär samma relevans som godnattsaga - roande, kanske lärorikt, men inte vetenskapligt".¹⁰⁵

Vad är då anledningen till att så många forskare är så orubbliga om denna dogm? Varför har de så envetet försökt att hålla sin teori vid liv, på bekostnad av att behöva erkänna otaliga konflikter och förkasta den bevisning som de har hittat?

Det enda svaret är att de är rädda för det faktum att de kommer att möta om de överger evolutionsteorin. Det faktum som de kommer att möta när de överger utvecklingen är att Allah har skapat människan. Men med tanke på förutsättningarna som de har och den materialistiska filosofin som de tror på, är skapelsen ett oacceptabelt koncept för evolutionister.

Av den anledningen bedrar de sig, liksom världen, med hjälp av media som de samarbetar med. Om de inte kan hitta de nödvändiga fossilerna, "tillverkar" de dem antingen i form av inbillade bilder eller fiktiva modeller och försöker att ge ett intryck av att det faktiskt finns fossiler som verifierar evolutionen. En del av den massmedia som delar deras materialistiska ståndpunkt försöker också vilseleda allmänheten och inpränta historien om utvecklingen i människors undermedvetna.

Oavsett hur hårt de än försöker, är sanningen uppenbar: Människan har inte tillkommit genom en evolutionär process utan genom Allahs skapelse. Därför är han ansvarig inför honom.

KAPITEL 10

Evolutionens molekylära återvändsgränd.

I tidigare avsnitt av denna bok, har vi visat hur den fossila dokumentationen ogiltigt förklarar evolutionsteorin. I själva verket var det onödigt för oss att relatera något av det, eftersom evolutionsteorin kollapsar långt innan man får några hävdanden om fossilt bevis. Ämnet som gör teorin meningslös redan från början är frågan om hur livet kom till på jorden.

När den bemöter denna fråga hävdar evolutionsteorin att livet började med en cell som bildades av en slump. Enligt detta scenario genomgick, för fyra miljarder år sedan, olika livlösa kemiska föreningar en reaktion i den ursprungliga atmosfären på jorden i vilken effekterna av blixnar och atmosfäriskt tryck ledde till bildandet av den första levande cellen.

Det första som måste sägas är att påståendet om att livlös materia kan sammanfogas för att bilda livet är ett ovetenskapligt påstående som inte har verifierats genom något experiment eller observation. Liv är endast alstrat av liv. Varje levande cell bildas genom kopiering av en annan cell. Ingen människa i världen har någonsin lyckats tillverka eller forma en levande cell genom att sammanföra livlös materia, inte ens i de mest avancerade laboratorier.

Evolutionsteorin hävdar att en levande cell, som inte kan produceras ens när all kraft i det mänskliga intellektet, kunskap och teknik tas tillvara, ändå lyckades att bildas genom en slump i de ursprungliga förhållandena på jorden. På följande sidor kommer vi att undersöka varför detta påstående strider mot de mest grundläggande principerna inom vetenskap och förnuft.

Fabeln om "Cellen som producerades genom slumpen".

Om man anser att en levande cell kan bildas av en slump, då finns det ingenting som hindrar att man tror på en liknande berättelse som vi kommer att återge nedan. Det är berättelsen om en stad:

En dag blir en klump lera, pressad mellan klipporna i en karg mark, våt efter regn. Den våta leran torkar och hårdnar när solen går upp, och antar en hård och motståndskraftig karaktär. Efteråt blir dessa klippor, som också tjänade som en gjutform, på något sätt sönderbrutna och en snygg, välformad och stark tegelsten

kommer fram. Denna tegelsten väntar sedan under samma naturliga förhållanden i flera år tills en liknande tegelsten bildas. Detta pågår tills hundratals och tusentals liknande tegelstenar har bildats på samma plats. Men av en slump, är ingen av de tidigare bildade tegelstenarna skadade. Även efter att ha utsätts för storm, regn, vind, brännande sol och isande kyla under tusentals år, spricker inte tegelstenarna, de bryts inte sönder, eller blir bortsläpade, utan väntar där på samma plats med samma beslutsamhet för att ytterligare tegelstenar ska bildas.

När antalet tegelstenar är tillräckligt stor, uppför de en byggnad genom att arrangera sig i sidled och ovanpå varandra, detta efter att ha slumpmässigt släpats av effekterna av naturliga förhållanden såsom vindar, stormar eller tromber. Samtidigt har material såsom cement eller jord blandningar bildats under "naturliga förhållanden", och med perfekt timing krupit in mellan tegelstenarna för att fästa dem till varandra.

Medan allt detta händer, formas järnmalm under marken under samma "naturliga förhållanden" och lägger grunden till en byggnad som skall bildas med dessa tegelstenar. I slutet av denna process reser sig en komplett byggnad med alla dessa material, snickerier och installationer intakta.

Naturligtvis består inte en byggnad av enbart grundstomme, tegelstenar och cement. Hur har då de andra saknade materialen erhållits? Svaret är enkelt: alla typer av material som behövdes för konstruktionen av byggnaden existerar i jorden på vilken den är rest. Kisel för glaset, koppar för elektriska kablar, järn för kolumner, balkar, vattenledningar och så vidare, alla dessa finns i jorden i rikliga mängder. Det krävs enbart förmågan hos de "naturliga förhållanden" för att forma och placera dessa material inne i byggnaden.

Alla installationer, snickerier och tillbehör är placerade bland blocken med hjälp av den blåsande vinden, regnet och jordbävningarna. Allt har gått så bra att stenarna är arrangerade för att lämna öppningar för nödvändiga fönsterutrymmen som om de på något sätt visste att något som kallas glas skulle bildas senare av naturliga förhållanden. Dessutom har de inte glömt att lämna lite utrymme för att tillåta installation av vatten, el och värme system, som likaså också senare kommer att bildas av en slump. Allt har gått så bra att "slumpen" och "naturliga förhållanden" producerade en perfekt design.

Om du har lyckats upprätthålla din tro på denna berättelse så långt, så kommer du förmodligen inte ha några problem att förstå hur stadens övriga byggnader,

anläggningar, motorvägar, trottoarer, understrukturer, kommunikation och transportsystem uppkom. Om du har teknisk kunskap och är ganska insatt i ämnet, kan du till och med skriva en extremt "vetenskaplig" bok bestående av några volymer som anger dina teorier om "den evolutionära processen för ett avloppssystem och dess likformighet med nuvarande strukturer". Du kan mycket väl hedras med akademiska utmärkelser för dina kloka studier, och kanske betrakta dig själv som ett geni som kastar ljus över mänskligheten.

Evolutionsteorin, som hävdar att livet tillkom av en slump, är inte mindre absurd än vår ovannämnda historia, därför att, med alla dess operativa system och system för kommunikation, transport och hantering, är en cell inte mindre komplex än en stad.

Miraklet i cellen och slutet på evolutionen.

Den levande cellens komplexa struktur var okänd under Darwins tid, och att tillskriva "sammanträffanden och naturförhållanden" till livet antogs av evolutionister som tillräckligt övertygande.

1900-talets teknologi har fördjupat sig in i livets minsta partiklar och har påvisat att cellen är det mest komplicerade system som någonsin har konfronterat mänskligheten. Idag vet vi att cellen innehåller kraftverk som producerar den energi som skall användas av cellen, fabriker som tillverkar enzymer och hormoner som är viktiga för livet, en databas där all nödvändig information om alla produkter som produceras registreras, komplexa transportsystem och rörledningar för att bära råvaror och produkter från en plats till en annan, avancerade laboratorier och raffinaderier för att bryta ner externa råvaror till sina användbara delar och specialiserade cell membranproteiner för att kontrollera inkommande och utgående material. Och dessa utgör bara en liten del av detta otroligt komplexa system.

WH Thorpe, en evolutionistisk forskare, medger att "Den mest elementära celltypen utgör en "mekanism" som är ofattbart mer komplicerad än någon maskin ens påtänkt av människan – än mindre konstruerad" ¹⁰⁶

En cell är så komplex att även den högsta tekniska nivå som är uppnådd idag kan inte producera den. Inga ansträngningar för att skapa en konstgjord cell har krönts med framgång. I själva verket har alla försök att uppnå en sådan konstruktion övergivits.

Evolutionsteorin hävdar att detta system som mänskligheten, med all sin intelligens, kunskap och teknik till sitt förfogande, inte kan lyckas att reproducera tillkom "av en

slump" under de förhållanden som fanns på den ursprungliga jorden. Att ge ett annat exempel, sannolikheten för en slumpmässig bildning av en cell är ungefär densamma som att framställa ett exemplar av en bok efter en explosion i tryckeriet.

Den engelske matematikern och astronomen Sir Fred Hoyle gjorde en liknande jämförelse i en intervju i tidskriften *Nature* den 12 november 1981. Trots att han själv är evolutionist, förklarade Hoyle att chansen att högre livsformer kan ha uppstått på detta sätt är jämförbart med chansen att en tornado som sveper genom ett skrotupplag kan sätta ihop en Boeing 747 från det material som finns där.¹⁰⁷

Det innebär att det är omöjligt för cellen att ha uppkommit av en slump, och det är därför definitivt att den måste ha "skapats".

Ett av de grundläggande skälen till att evolutionsteorin inte kan förklara hur cellen uppstod är dess "oreducerbara komplexitet". En levande cell upprätthåller sig själv med det harmoniska samarbetet hos dess många organeller. Om endast en av dessa organeller fallerar, kan cellen inte leva. Det är inte möjligt för en cell att invänta omedvetna mekanismer såsom naturligt urval eller mutation för att tillåta den att utvecklas. Således var den första cellen på jorden av nödvändighet en komplett cell som hade alla nödvändiga organeller och funktioner, och det innebär definitivt att den cellen måste ha skapats.

Proteiner utmanar slumpen.

Detta om cellen, men evolutionsteorin misslyckas även att redogöra för byggstenarna i en cell.

Bildandet, under naturliga förhållanden, av ett enda protein ur de tusentals komplexa proteinmolekyler som utgör cellen är omöjligt.

Proteiner är gigantiskt stora molekyler som består av mindre enheter som kallas "aminosyror" vilka är arrangerade i en särskild sekvens i bestämda mängder och strukturer. Dessa enheter utgör byggstenarna i ett levande protein. Det enklaste proteinet består av 50 aminosyror, men det finns vissa som innehåller tusentals aminosyror. Frånvaro, tillägg eller ersättande av en enda aminosyra i strukturen av ett protein gör att proteinet blir en oanvändbar trave molekyler. Varje aminosyra måste vara på rätt plats och i rätt ordning. Evolutionsteorin, som hävdar att livet uppstod som ett resultat av slumpen, är ganska hjälplös inför detta faktum, eftersom det är alltför underbart för att förklaras av tillfälligheter.

Sir Fred Hoyle kommenterar på följande sätt: Det är verkligen så att en sådan teori

(att livet sammansattes av en intelligens) är så självklar att man undrar varför den inte är allmänt accepterad som en självklarhet. Skälen är snarare psykologiska än vetenskapliga.¹¹⁴

Anledningen till att Hoyle använde termen "psykologiska" är självkonditioneringen av evolutionister att inte acceptera att livet skapades. Förkastandet av Allahs existens är deras främsta mål. Enbart av denna anledning, fortsätter de att försvara irrationella teorier som de samtidigt erkänner är omöjliga.

Proteiner av L-form – vänsterhänta proteiner.

Låt oss nu i detalj undersöka anledningen till att det evolutionistiska scenariot som berör bildande av proteiner är omöjligt. Även den korrekta sekvensen av de rätta aminosyrorna är helt otillräcklig för att bilda en funktionell proteinmolekyl. Förutom detta krav, måste var och en av de 20 olika typer av aminosyror som är närvarande i kompositionen av proteiner vara av så kallad L-form. Det finns två olika typer (stereoisomerer) av aminosyror, vilka kallas L-form (left handed – vänsterhänt) och R-form (right handed – högerhänt). Skillnaden mellan dem är spegelsymmetrin mellan deras tredimensionella strukturer, liknande den hos en persons höger och vänster hand.

Aminosyror av vilken som helst av dessa två typer kan lätt sammanbindas med varandra. Men ett häpnadsväckande faktum som har uppenbarats genom forskning är att alla proteiner hos både växter och djur på denna planet, från den enklaste organismen till de mest komplexa och består av L-formade aminosyror. Även om en enda R-formad aminosyra blir fäst till strukturen hos ett protein leder det till att proteinet blir oanvändbart. I en serie experiment förstördes R-formade aminosyror omedelbart av bakterier som hade exponerats för dem. I vissa fall produceras användbara L-formade aminosyror från de sönderbrutna delarna.

Låt oss för ett ögonblick anta att livet kom till av en slump såsom evolutionister hävdar att det gjorde. I det fallet bör både de R-formade och L-formade aminosyrorna som genererades av en slump vara närvarande i ungefär lika proportioner i naturen. Därför bör alla levande varelser ha både R-formade och L-formade aminosyror i sin sammansättning, eftersom det ur kemisk synvinkel är möjligt för aminosyror av båda typerna att kombineras med varandra. Men som vi vet, består i verkligheten de proteiner som finns i alla levande organismer endast av L-formade aminosyror.

Frågan om hur proteiner kan plocka ut enbart L-formade aminosyror ur alla tillgängliga aminosyror, och hur inte ens en enda R-formad aminosyra blir inblandad i livsprocessen, är ett problem som fortfarande förbryllar evolutionister. Ett sådant specifikt och medvetet val utgör en av de största återvändsgränderna rörande evolutionsteorin.

Dessutom förvärrar denna egenskap hos proteiner evolutionisternas problem med "slumpen". För att en "meningsfull" protein skall alstras, är det inte tillräckligt för aminosyrorna att vara närvarande i ett visst antal och sekvens, och för att sammanfogas i den rätta tredimensionella konstruktionen. Dessutom måste alla dessa aminosyror vara av L-form: inte en enda av dem får vara av R-form. Ändå finns det ingen naturlig urvalsmekanism som kan identifiera om en aminosyra av R-form har lagts till sekvensen eller inte och inse att, om så har skett, den därför måste tas bort från kedjan.

Denna situation eliminerar ännu en gång, och varaktigt, möjligheten att slumpen inverkar.

I bokverket *Britannica Science Encyclopaedia*, som är en uttalad försvarare av evolution, uppges att aminosyrorna för alla levande organismer på jorden, och byggstenarna i komplexa polymerer såsom proteiner, har samma L-formade asymmetri. Detta är liktydigt med att kasta upp ett mynt en miljon gånger och alltid få "klave upp". Samma uppslagsverk uppger att det är omöjligt att förstå varför molekyler blir L eller R-formade, och att detta val är, på ett fascinerande sätt, relaterad till uppkomsten av liv på jorden.¹¹⁵

Om ett mynt som kastades upp i luften en miljon gånger alltid föll med "klave upp" undrar man: Är det då mer logiskt att tillskriva det till slumpen, eller att tro att något annat inverkar på det som sker? Svaret borde vara uppenbart. Men, uppenbart eller ej, evolutionister tar fortfarande sin tillflykt till att svaret är "slumpen", helt enkelt därför att de inte vill acceptera Allahs existens.

En liknande situation som L-formen hos aminosyror finner man även med hos nukleotider, de minsta enheterna hos nukleinsyror: DNA och RNA. I motsats till proteiner, i vilka endast L-formade aminosyror väljs, föredrar nukleinsyror att deras nukleotid komponenter alltid är av R-form. Detta är ett annat faktum som aldrig kan förklaras av en slump.

Korrekt bindning är livsviktigt.

Svårigheterna som evolutionsteorin är inte kan övervinna när det gäller utvecklingen av ett enda protein är inte begränsade till de som vi redan har redogjort för. Det räcker inte för aminosyror att arrangeras i rätt antal, sekvenser och nödvändiga tredimensionella strukturer. Bildandet av ett protein kräver även att aminosyremolekyler med mer än en arm endast sammanbinds till varandra på vissa sätt. En sådan bindning kallas "peptidbindning". Aminosyror kan göra olika bindningar med varandra, men proteiner består enbart av de aminosyror som är förenade genom peptidbindningar.

En jämförelse kan bättre belysa denna punkt. Tänk dig att alla delar av en bil var fullständiga och korrekt monterade, med det enda undantaget att ett av hjulen fästes på plats inte med de vanliga skruvar och muttrar, utan med en bit ståltråd, på ett sådant sätt att dess fälg var vänd mot marken. Det skulle då vara omöjligt för en sådan bil att flyttas ens det kortaste avståndet, oavsett hur komplex dess teknik eller hur kraftfull dess motor var. Vid första anblicken skulle allt verka vara satt på rätt plats, men den felaktiga fastsättningen av endast ett hjul skulle göra hela bilen obrukbar. På samma sätt skulle det vara i sammanfogningen i en proteinmolekyl av en aminosyra till en annan med en bindning som inte är en peptidbindning, det skulle göra hela molekylen oanvändbar.

Forskning har visat att aminosyror som sammanfogas slumpvis i endast 50 % av fallen sammanfogas med en peptidbindning, och att i de övriga uppstår bindningar som inte är närvarande i proteiner. För att fungera korrekt, måste varje aminosyra som ingår i bildandet av ett protein sammanfogas till andra med enbart en peptidbindning, detta på samma sätt att den likaledes endast kan väljas ut bland L-formade enheter.

Ett protein kan inte bildas även om alla de nödvändiga villkoren är närvarande.

Eftersom vissa människor inte kan se saker i dess fulla bredd, utan nalkas dem från en ytlig synvinkel och tar för givet att proteinbildning är en enkel kemisk reaktion, kan de dra orealistiska slutsatser som att "aminosyror kombineras genom reaktioner och sedan bildar de proteiner". Men, oavsiktliga kemiska reaktioner som sker i en livlös konstruktion kan endast leda till enkla föreningar.

Antalet sådana föreningar är förutbestämd och begränsad. För mer komplext kemiskt material, måste stora fabriker, kemiska fabriker och laboratorier anlitas. Läkemedel och många andra kemiska produkter som vi använder i vårt dagliga liv framställs på

detta sätt. Proteiner har en mycket mer komplex struktur än de kemikalier som produceras av industrin. Därför är det omöjligt för proteiner, var och en i sig själv ett underverk av skapelsen där varje del tar sin plats i en bestämd ordning, att bildas som ett resultat av slumpmässiga kemiska reaktioner.

För att sammanfatta det som rör proteiner:

- Cirka 100 speciella proteiner (enzymer) behövs för ett enda protein bildas.
- Proteiner kan inte bildas om ens en enda av dessa enzymer som krävs för proteinsyntesen saknas.
- Det är inte tillräckligt för dessa 100 enzymer att vara närvarande vid samma tidpunkt, de måste även finnas i en speciell region inuti cellen (en viss region inuti kärnan).
- DNA tillverkar enzymer som är nödvändiga för bildande av proteiner. Proteiner behövs också för DNA-replikation. Det finns ingen möjlighet för den ena att uppträda före den andra. Båda måste vara närvarande samtidigt.
- En ribosomen, som fungerar som en fabrik för proteinbildning, måste också finnas. Men ribosomen består själv av proteiner. Därför behövs proteiner för att ribosomer ska kunna existera, och ribosomer behövs för proteiner.
- Det är omöjligt för en att bildas före den andra. Proteiner, DNA, ribosomen, cellkärnan, mitokondrier som producerar energi och alla de andra organeller i cellen, alla måste finnas där på en och samma gång.
- Enzymerna som är väsentliga för proteinbildning måste transporteras till den region i cellen där proteinbildningen sker. Även om enzymer är närvarande, så länge de inte aktiveras i cellen kommer de inte att göra något för proteinet.
- Det måste finnas en viss temperatur och pH-värde för att enzymer ska kunna utföra reaktioner. Enzymer initierar inte reaktioner om inte rätt temperatur och pH-nivå föreligger.
- Därför är det omöjligt för ett protein att växa fram, så länge alla organeller i cellen inte samexisterar.
- Även om vi placerar alla komponenter som krävs för proteiner i grumligt vatten kan dessa komponenter aldrig kombineras för att bilda proteiner. Cellen är en förutsättning för att detta ska ske.
- Aminosyror reagerar normalt inte med varandra. Hjälpzymer, för att utföra en reaktion, måste vara redo och närvarande i cellen. Men aminosyror medverkar naturligt i reaktioner med olika ämnen, såsom socker. Även om alla nödvändiga

aminosyror placeras i grumligt vatten kan de aldrig spontant kombineras med andra aminosyror. Cellen är återigen viktig för att det ska ske.

- Under naturliga förhållanden, även om ett protein kvarlämnas i grumligt vatten, kommer det proteinet att omedelbart brytas ner, under inverkan av olika miljöfaktorer, eller att kombineras med andra syror, aminosyror eller kemiska substanser och förlora alla sina egenskaper och övergå till ett annat ämne som inte tjänar något syfte.

- Utöver allt detta är det lämpligt att upprepa de grundläggande förutsättningarna för ett protein:

- a. Det måste finnas peptidbindningar mellan aminosyror.

- b. Alla aminosyror måste av L-form.

- c. Endast 20 olika aminosyror kan användas.

- d. Aminosyror måste vara i en specifik sekvens.

- e. Det protein som bildas måste ha en specifik 3D-form.

Låt oss kort lägga undan alla omöjligheter som vi har beskrivit så här långt och anta att en användbar proteinmolekyl ändå utvecklats spontant "av misstag". Trots detta har evolutionen återigen inga svar, eftersom för att detta protein skulle överleva, skulle det behöva isoleras från sin naturliga livsmiljö och skyddas under mycket speciella förhållanden. Annars skulle det upplösas av exponering för de naturliga förhållandena på jorden, eller gå samman med andra syror, aminosyror eller kemiska föreningar, och därmed förlora sina särskilda egenskaper och förvandlas till en helt annan och för ändamålet värdelös substans.

Det evolutionära bråket om livets ursprung.

Frågan om "hur levande ting dök upp" är en så pass kritisk återvändsgränd för evolutionister att de oftast försöker att undvika detta ämne. De försöker förbigå denna fråga genom att säga "de första varelserna uppstod som ett resultat av några slumpmässiga händelser i vatten". De befinner sig i en återvändsgränd som de kan inte ta sig ur på något sätt. Trots de paleontologiska evolutionsargumenten i detta ämne har de inga fossil tillgängliga som de kan förvränga och misstolka till stöd för sina påståenden. Därför är teorin om evolutionen definitivt motbevisad från första stund.

Framförallt finns det en viktig punkt att beakta: Om något steg i den evolutionära processen är påvisad som omöjlig, räcker detta för att bevisa att hela teorin är helt

falsk och ogiltig. Till exempel: Av att bevisa att det slumpmässiga bildandet av proteiner är omöjligt följer att alla andra påståenden om de efterföljande stegen i utvecklingen också är motbevisade. Efter detta blir det meningslöst att ta några mänskliga och några ap skullar och engagera sig i spekulationer om dessa.

Hur levande organismer uppstod ut ur livlös materia var en fråga som evolutionister inte ens ville nämna under lång tid. Emellertid fick denna fråga, som ständigt hade undvikits, så småningom tas upp, och försök gjordes för att lösa det med en serie experiment under andra kvartalet av 1900-talet.

Huvudfrågan var: Hur kan den första levande cellen ha dykt upp i den ursprungliga atmosfären på jorden? Alltså: vilken sorts förklaring kunde evolutionister framlägga?

Svaren på frågorna söktes genom experiment. Evolutionistiska vetenskapsmän och forskare utförde experiment i laborationer inriktade på att besvara dessa frågor, men dessa skapade inget större intresse. Den mest allmänt respekterade studien om livets ursprung är Miller experimentet som utfördes av den amerikanske forskaren Stanley Miller 1953. (Experimentet är även känt som "Urey-Miller experiment" på grund av bidraget från Millers instruktör vid University of Chicago, Harold Urey.)

Detta experiment är det enda "beviset" som evolutionister har som påstås bevisa den "tesen om molekylär evolution", de framlägger det som den första etappen av den förmodade evolutionära processen som leder till liv. Även om nästan ett halvt sekel har gått, och stora tekniska framsteg har gjorts, har ingen gjort några ytterligare framsteg. Trots detta lärs Millers experiment fortfarande ut i en del läroböcker som den evolutionära förklaringen till den tidigaste generationen av levande ting.

Medveten om att sådana studier inte stöder, utan snarare motbevisar sin tes, undviker evolutionistiska forskare medvetet att inleda sådana experiment.

Millers experiment.

Stanley Millers mål var att, med hjälp av ett experiment, visa att aminosyror, byggstenarna i proteiner, kan ha uppkommit "av en slump" på den livlösa jorden för miljarder år sedan.

I sitt experiment använde Miller en gasblandning som han antar har funnits på den ursprungliga jorden (men som senare visade sig orealistiskt) bestående av ammoniak, metan, väte och vattenånga. Eftersom dessa gaser inte skulle reagera med varandra under naturliga förhållanden, tillförde han energi till blandningen för att starta en reaktion bland dem. Under ett antagande att denna energi kunde ha kommit

från blixtnedslag i ursprungliga atmosfären, använde han en elektrisk ström för detta ändamål.

Miller värmden denna gasblandning till 100 grader Celsius i en veckas tid och tillförde elektrisk ström. Vid slutet av veckan, analyserade Miller de kemikalier som hade bildats på burkens botten, och observerade att tre av de 20 aminosyror som utgör de grundläggande elementen i proteiner hade syntetiserats.

Detta experiment väckte stor uppståndelse bland evolutionister, och lanserades som en enastående framgång. Dessutom, som i ett tillstånd av berusad eufori, skrev olika publikationer rubriker såsom "Miller skapar liv". Men vad Miller hade lyckats syntetisera var bara några få "livlösa" molekyler.

Uppmuntrade av detta experiment, framlade evolutionister omedelbart nya scenarier. Utvecklingssteg efter utvecklingen av aminosyror antogs snabbt som hypoteser. Förmodligen hade aminosyror förenats senare i de korrekta sekvenserna och av en slump för att bilda proteiner. Några av dessa proteiner som hade uppstått av en slump formade sig i cellmembran liknande strukturer som "på något sätt" uppkom och bildade en primitiv cell. Därefter samlades förmodligen cellerna under tidens gång för att bilda flercelliga levande organismer. Emellertid har Millers experiment dock visat sig vara en historia för skens skull och har sedan dess visat sig vara falsk i många avseenden.

Millers experiment var bara en låtsaslek.

Millers experiment sökte bevisa att aminosyror kunde bildas på egen hand i de förhållanden som ansågs motsvara de på den ursprungliga Jorden, men den innehåller inkonsekvenser inom ett antal områden:

1. Genom att använda en mekanism som kallas en "Cold trap" (Kall fälla), isolerade Miller aminosyrorna från miljön så snart de bildades. Hade han inte gjort det, skulle förhållandena i den miljö i vilken aminosyrorna bildades omedelbart ha förstört dessa molekyler.

Utan tvekan fanns inte denna typ av medveten isoleringsmekanism på den ursprungliga jorden. Utan en sådan mekanism skulle, även om en aminosyra hade erhållits, den omedelbart ha förstörts. Kemisten Richard Bliss uttrycker denna motsättning på detta sätt "Utan denna cold trap, skulle egentligen kemiska produkter ha förstörts av energikällan".¹¹⁶

Och mycket riktigt, i sina tidigare experiment, hade Miller inte kunnat framställa en enda aminosyra med samma material utan den nämnda "cold trap" mekanism.

2. Den ursprungliga atmosfäriska miljön som Miller har försökt att simulera i sina experiment var inte realistisk. På 1980-talet enades forskare om att kväve och koldioxid borde ha använts i denna konstgjorda miljö i stället för metan och ammoniak. Efter en lång period av tystnad, erkände Miller också själv att atmosfären som han använde i sitt experiment inte var realistisk.¹¹⁷

Varför insisterade då Miller på dessa gaser? Svaret är tydligt: utan ammoniak, var det omöjligt att syntetisera någon aminosyra. Kevin McKean talar om detta i en artikel publicerad i *Discover Magazine*:

Miller och Urey imiterade den forntida atmosfären på jorden med en blandning av metan och ammoniak. Enligt dem var jorden en homogen blandning av metall, sten och is. Men i de senaste undersökningarna har man insett att jorden var mycket het i på den tiden, och att den bestod av smält nickel och järn. Därför bör den kemiska atmosfären vid denna tid huvudsakligen ha bildats av kväve (N₂), koldioxid (CO₂) och vattenånga (H₂O). Men dessa är inte lika lämpliga som metan och ammoniak för produktion av organiska molekyler.¹¹⁸

De amerikanska vetenskapsmännen J. P. Ferris och C. T. Chen upprepade Millers experiment med en atmosfärisk miljö som innehöll koldioxid, väte, kväve och vattenånga, och kunde inte ens få fram en enda aminosyra molekyl.¹¹⁹

3. En annan viktig punkt som ogiltigförklarar Millers experiment är att det fanns tillräckligt med syre för att förstöra alla aminosyror i atmosfären vid den tidpunkt då de ansågs ha bildats. Detta faktum, förbisett av Miller, avslöjas av spår av oxiderat järn och uran som finns i stenar som beräknas vara 3,5 miljarder år gamla.¹²⁰

Det finns andra fynd som visar att mängden syre i atmosfären på den tiden var mycket högre än vad evolutionister ursprungligen påstod. Studier visar också att det vid den tidpunkten, var mängden ultraviolett strålning som jorden exponerades för 10000 gånger högre än evolutionisternas uppskattningar. Denna intensiva strålning skulle oundvikligen ha befriat syre genom sönderdelning av atmosfärisk vattenånga och koldioxid.

Denna situation där syre har helt försummats förnekar fullständigt Millers experiment. Om syre hade använts i försöket hade metan sönderdelats till koldioxid och vatten, och ammoniak till kväve och vatten. Å andra sidan, i en miljö där det inte fanns något syre, skulle det inte finnas något ozonskikt heller, och därför skulle aminosyror

omedelbart har förstörts, eftersom de skulle ha utsatts för den mest intensiva UV-strålning utan skydd av ozonskiktet. Med andra ord, med eller utan syre på den ursprungliga jorden, skulle resultatet ha varit en dödlig miljö för aminosyror.

4. Vid slutet av Millers experiment, hade många organiska syror bildats med egenskaper som skadar strukturen och funktionen hos levande ting. Om aminosyror inte hade isolerats, och hade varit kvar i samma miljö med dessa kemikalier, skulle deras förstörelse eller omvandling till andra föreningar genom kemiska reaktioner ha varit oundviklig. Dessutom hade ett stort antal R-formade aminosyror bildats i slutet av experimentet.¹²¹

Förekomsten av dessa aminosyror motbevisar teorin även inom dess egna villkor, eftersom R-formade aminosyror inte kan fungera i sammansättningen av levande organismer. Avslutningsvis; omständigheterna under vilken aminosyror bildades i Millers experiment var inte lämpad för liv. I sanningens namn, tog detta medium formen av en sur blandning som förstörde och oxiderade de användbara erhållna molekylerna.

Alla dessa fakta pekar på en orubblig sanning: Millers experiment kan inte göra gällande att ha bevisat att levande ting bildades av en slump i de ursprungliga jordlika förhållandena. Hela experimentet är inget annat än ett medvetet och kontrollerat laboratorieexperiment för att syntetisera aminosyror. Mängden och typen av de gaser som användes i experimentet var perfekt avvägt så att aminosyror skulle uppstå. Den mängd energi som levererades till systemet var varken för mycket eller för lite, men exakt avvägd för att möjliggöra de nödvändiga reaktionerna.

Den experimentella apparaten isolerades, så att den inte skulle tillåta läckage av någon skadlig, destruktiv, eller annat som kunde hindra bildandet av aminosyror. Inga element, mineraler eller föreningar som sannolikt skulle ha funnits på den ursprungliga jorden, men som skulle ha förändrat reaktionerna, ingick i experimentet. Syre, vilket skulle ha förhindrat bildandet av aminosyror på grund av oxidering, är endast en av dessa destruktiva element. Även under sådana idealiska laboriemiljöer, var det omöjligt för de aminosyror som producerades att överleva och undvika förstörelse utan den nämnda "cold trap" mekanism.

I själva verket förstörde Miller genom sitt experiment, evolutionens hävdande att "livet uppstod som ett resultat av omedvetna tillfälligheter". Detta därför att, om experimentet visar något så är det att, aminosyror endast kan framställas i en kontrollerad laboriemiljö där alla villkor är speciellt utformade genom medveten

intervention. Det vill säga, den kraft som leder till livet kan inte komma från en omedveten slump, utan snarare av skapelsen.

Anledningen till att evolutionister inte accepterar denna uppenbara verklighet är deras blinda tillgivenhet till fördomar som är helt ovetenskapliga. Intressant är att Harold Urey, som organiserade Miller experimentet med sin elev Stanley Miller, gjorde följande bekännelse i ämnet:

Alla vi som studerar livets ursprung finner att ju mer vi tittar på det, desto mer känner vi att det är alltför komplicerat för att ha utvecklats någonstans. Vi tror på allt som en trosartikel att livet utvecklades från livlös materia på den här planeten. Det är bara att det att dess komplexitet är så stor att det är svårt för oss att föreställa oss att det gjorde det.¹²²

Jordens ursprungliga atmosfär och proteiner.

Evolutionistiska källor använder Miller experimentet, trots alla dess motsägelser, för att försöka släta över frågan om aminosyror ursprung. Genom att ge intryck av att denna frågeställning för länge sedan har fått sitt svar genom Millers, ogiltiga, experiment försöker de spackla över sprickorna i evolutionsteorin.

Det blev emellertid så att när man skulle förklara det andra steget i livets ursprung, stod evolutionister inför ett ännu större problem än bildningen av aminosyror, nämligen proteinernas ursprung, livets byggstenar, som är sammansatta av hundratals olika aminosyror sammankopplade med varandra i en viss ordning. Att påstå att proteiner bildades av en slump under naturliga förhållanden är ännu mer oralistiskt och orimligt än att hävda att aminosyror bildades av en slump. I de föregående sidorna har vi redan sett det omöjliga i slumpmässig bildande av proteiner. Nu kommer vi att ytterligare undersöka det omöjliga i att proteiner på kemisk väg framställdes i ursprungliga förhållanden på jorden.

Proteinsyntes är inte möjlig i vatten.

Som vi kunde läsa i tidigare avsnitt, när aminosyror kombineras för att bilda proteiner, binds aminosyror tillsammans med en speciell bindning som kallas "peptidbindning". En vattenmolekyl frigörs under bildandet av denna peptidbindning. Detta faktum motbevisar definitivt evolutionisternas förklaring att det ursprungliga livet uppstod i vatten, därför att det enligt "Le Chateliers princip" i kemi, inte är möjligt för en reaktion som frigör vatten (en kondensationsreaktion) att äga rum i en

vattenhaltig miljö. Chanserna att denna typ av reaktion sker i en vattenhaltig miljö sägs "ha minst sannolikhet av alla kemiska reaktioner att inträffa".

Därför är havet, vilket påstås vara platsen där livet började och aminosyror hade sitt ursprung, definitivt inte en lämplig miljö i vilken aminosyror ska bilda proteiner. Å andra sidan vore det irrationellt av evolutionister att ändra sig och sedan hävda att livet har sitt ursprung på land, eftersom den enda miljö där aminosyror kunde ha skyddats från ultraviolett strålning är i haven. På land, skulle dessa förstöras genom ultravioletta strålar. Det är Le Chateliers princip som motbevisar påståendet om bildandet av livet i havet. Detta är ett dilemma som konfronterar evolution.

Ett annat desperat försök: Fox experiment.

Utmanade av ovanstående dilemma, började evolutionister att uppfinna orealistiska scenarier som grundar sig på detta problem med vatten som så definitivt motbevisade deras teorier. Sydney Fox var en av de mest kända av dessa forskare. Fox framförde följande teori för att lösa detta problem. Enligt honom måste de första aminosyrorerna ha transporterats till några klippor nära en vulkan strax efter att de hade bildats i det ursprungliga havet. Vattnet som fanns i denna blandning och som innehöll de aminosyrorerna som fanns på klipporna, måste ha förångats när temperaturen ökade över kokpunkten.

Aminosyrorerna som då "torkade ut" på detta sätt skulle då ha sammanfogats och bildat proteiner.

Men denna invecklade utväg godtogs inte av många människor på området, eftersom aminosyrorerna inte kunde ha uthärdat så pass höga temperaturer. Forskning bekräftade att aminosyror omedelbart förstörs vid mycket höga temperaturer.

Men Fox gav inte upp. Han sammanfogade rena aminosyror i laboratoriet, "under mycket speciella förhållanden" genom att hetta upp dem i en torr miljö. Aminosyrorerna fogades samman, men fortfarande fick man inga proteiner. Vad han egentligen hade i slutändan var enkla och oordnade slingor av aminosyror, godtyckligt sammanfogade med varandra, och dessa slingor liknade långt ifrån någon levande protein.

Dessutom, om Fox hade hållit aminosyror i en jämn temperatur, skulle dessa värdelösa slingor skulle också ha upplösts.¹²³

En annan punkt som upphäver experimentet var att Fox inte använde de onödiga slutprodukterna som hade framställts i Millers experiment, utan han använde rena aminosyror från levande organismer. Detta experiment av Fox syftade dock till att

vara en fortsättning på Millers experiment och borde därför ha utgått från de resultat som Miller hade erhållit. Men varken Fox, eller någon annan forskare, använde de värdelösa aminosyror som Miller hade framställt.¹²⁴

Fox experiment välkomnades inte ens i evolutionistiska kretsar, eftersom det stod klart att de meningslösa aminosyrekedjor som han hade erhållit (som han kallade "proteinoider") inte kunde ha bildats under naturliga förhållanden. Dessutom, kunde proteiner, de grundläggande enheterna i livet, fortfarande inte framställas. Problemet med uppkomsten av proteiner förblev olöst. I en artikel i den populärvetenskapliga tidskriften, *Chemical Engineering News*, som publicerades på 1970-talet, omnämndes Fox experiment på följande sätt:

Sydney Fox och de andra forskarna lyckades förena aminosyror i form av "proteinoider" genom att använda mycket speciella värmetekniker under förhållanden som i själva verket inte existerade under jordens ursprungliga stadier. Dessutom liknar de inte alls de mycket regelbundna proteiner som finns i levande varelser. De är ingenting annat än värdelösa, oregelbundna kemikaliefläckar. Det påpekades också att även om sådana molekyler bildats under jordens tidiga ålder, skulle de definitivt ha blivit förstörda.¹²⁵

I själva verket var de proteinoider som Fox hade erhållit helt annorlunda i jämförelse med riktiga proteiner både till struktur och funktion. Skillnaden mellan proteiner och dessa proteinoider var lika stor som skillnaden mellan en bit högteknologisk utrustning och en trave obearbetat järn.

Dessutom fanns ingen chans att dessa oregelbundna aminosyrekedjor kunde ha överlevt i den ursprungliga atmosfären. Skadliga och destruktiva fysiska och kemiska effekter orsakade av tung exponering för ultraviolett ljus och andra instabila naturförhållanden skulle ha orsakat dessa proteinoider att upplösas. På grund av Le Chateliers princip var det också omöjligt för aminosyror att sammanfogas i vattnet, där ultravioletta strålar inte skulle nå dem. Mot bakgrund av detta, förlorades senare stödet bland forskare att proteinoider skulle vara grunden för livet.

Den sällsamme molekylen: DNA.

Våra undersökningar hitintills har visat att teorin om evolutionen befinner sig i ett allvarligt dilemma på molekylär nivå. Evolutionister har inte kastat något ljus alls över bildningen av aminosyror. Bildningen av proteiner, å andra sidan, är en helt annan gåta.

Men problemen är inte ens enbart begränsade till aminosyror och proteiner: Dessa är bara början. Utöver dessa leds evolutionister, av cellens extremt komplexa struktur, in i ytterligare en återvändsgränd. Anledningen till detta är att cellen inte endast är en trave av aminosyrestrukturerade proteiner utan snarare det mest komplexa system människan någonsin påträffat.

Medan evolutionsteorin hade påtagliga problem att tillhandahålla en sammanhängande förklaring till förekomsten av de molekyler som ligger till grund för cellstrukturen, frambringade utvecklingen i vetenskapen om genetik och upptäckten av nukleinsyror (DNA och RNA) helt nya problem för teorin. År 1953 lanserade James Watson och Francis Crick en ny era inom biologi med sitt arbete som avslöjade den häpnadsväckande komplexa strukturen av DNA.

Molekylen som kallas DNA, och finns i kärnan i var och en av kroppens 100 biljoner celler, innehåller den fullständiga ritningen för konstruktionen av den mänskliga kroppen. Denna information som omfattar personens alla kännetecken, från utseende till strukturen hos de inre organen, finns lagrad i DNA inom den sekvens om fyra speciella baser som utgör den stora molekylen. Dessa baser är kända som A, T, G och C, enligt de första bokstäverna i deras namn.

Alla strukturella skillnader mellan människor är beroende av variationer i sekvenser av dessa bokstäver. Detta är en slags databank som består av fyra bokstäver.

Ordningsföljden av bokstäverna i DNA bestämmer strukturen av en människa ner till sina minsta detaljer. Förutom funktioner som höjd, och ögon, hår och hud färger innehåller DNA i en enda cell också utformningen av de 206 ben, 600 muskler, de 100 miljarder nervceller (neuroner), 1000 biljoner kopplingar mellan nervceller i hjärnan, 97000 kilometer vener, och 100 biljoner celler i den mänskliga kroppen. Om vi skulle skriva ned den information som finns kodad i DNA, skulle vi behöva sammanställa en jätte bibliotek som består av 900 volymer med 500 sidor vardera. Den information som detta enorma bibliotek skulle innehålla kodas inuti cellkärnans DNA-molekyler, vilka är mycket mindre än den 0,01 millimeter långa cellen själv.

Varför kan inte DNA ha uppkommit av en slump?

Det finns i detta sammanhang en viktig detalj som förtjänar uppmärksamhet. Ett fel i nukleotid sekvensen som utgör en gen skulle göra denna gen helt oanvändbar. När det uppskattas att det finns 30000 gener i människokroppen, blir det alltmer

uppenbart hur omöjligt det är för de miljontals nukleotider som ingår i dessa gener att ha bildats, i rätt ordning, av en slump.

Det omöjliga i bildandet av RNA och DNA genom en tillfällig ackumulering av nukleotider uttrycks av den franska vetenskapsmannen Paul Auger på följande sätt: Vi måste, med kraft, särskilja de två faser i den slumpmässiga bildningen av komplexa molekyler, såsom nukleotider genom kemiska händelser. Den första fasen är framställning av nukleotider, en i taget - vilket är möjligt och den andra fasen som utgörs av kombinerandet av dessa i mycket speciella sekvenser vilket är helt omöjligt

127

Under många år trodde Francis Crick på teorin om molekylär evolution, men så småningom var även han tvungen att erkänna för sig själv att en sådan komplex molekyl inte kan ha uppstått spontant av en slump, som ett resultat av en evolutionär process:

En ärlig man, som har all den kunskap som finns tillgänglig för oss nu, kunde enbart konstatera att livets ursprung tycks, på sätt och vis, just nu att vara något av ett mirakel ¹²⁸

Den turkiska evolutionisten Professor Ali Demirsoy tvingades göra följande bekännelse rörande denna frågeställning:

I själva verket är sannolikheten för bildandet av ett protein och en nukleinsyra (DNA/RNA) en sannolikhet långt bortom våra beräkningar. Dessutom är chansen för uppkomsten av en viss proteinkedja så liten att den kan kallas astronomisk. ¹²⁹

I denna redogörelse framträder nu en mycket intressant paradox: Medan DNA bara kan replikeras med hjälp av speciella proteiner (enzymer), kan syntesen av dessa proteiner endast förverkligas av informationen kodad i DNA. Eftersom de båda är beroende av varandra, måste de antingen existera samtidigt för replikering, eller en av dem måste "skapas" före den andra. Den amerikanska mikrobiologen Homer Jacobson kommenterar detta så här:

Reproduktions anvisningar av planer, för energi och utvinning av delar från den aktuella miljön, för tillväxt sekvensen och för effektor mekanismen som översätter instruktionerna till tillväxt, allt detta måste vara närvarande samtidigt i det ögonblick livet började. Denna kombination av händelser har verkat vara en otrolig osannolik tillfällighet, och har ofta tillskrivits gudomlig intervention. ¹³⁰

Citatet ovan skrevs två år efter det att Watson och Crick upptäckte strukturen av DNA. Men trots utveckling och framsteg inom vetenskapen, kvarstår detta problem

för evolutionisterna som olöst. Två tyska vetenskapsmän Junker och Scherer förklarade att syntesen av varje molekyl som krävs för kemisk evolution, kräver olika förhållanden, och att sannolikheten för sammansättningen av dessa material är teoretiskt lika med noll:

Hitintills är inget experiment känt ur vilken vi kan få alla molekyler som behövs för kemisk evolution. Det är därför viktigt att framställa olika molekyler på olika ställen under mycket lämpliga betingelser och sedan att föra samman dem till en annan plats för reaktionerna genom att skydda dem från skadliga element såsom hydrolys och fotolys.¹³¹

Kort sagt kan evolutionsteorin inte bevisa något av de evolutionära steg som påstås uppkomma på molekylär nivå. Snarare än att ge svar på sådana frågor, gör vetenskapens framsteg dem ännu mer komplexa och invecklade.

De flesta evolutionister tror, intressant nog, på detta och liknande helt ovetenskapliga fabler som om de vore sanna. Eftersom evolutionisterna har påverkat sig själva att inte acceptera skapandet, har de inget annat val än att tro på det omöjliga. En berömd biolog från Australien, Michael Denton, diskuterar ämnet i sin bok *Evolution: A Theory in Crisis*:

Till skeptiker, utgör nedanstående påstående en skymf mot förnuftet men för Darwinisten är idén accepterad utan en krusning av tvivel! Det som avses är påståendet att de genetiska programmen hos högre organismer, som består av närapå tusen miljoner bitar av information, motsvarande sekvensen av bokstäver i ett litet bibliotek med 1000 volymer, innehåller i kodad form oräkneliga tusentals intrikata algoritmer som styr, specificerar, och befäller tillväxt och utveckling av miljarder och åter miljarder celler till bildandet av en komplex organism, komponerades av en helt slumpmässig process, - paradigmet har företräde!¹³²

Ett annat fåfängt försök av evolutionister: "RNA världen".

Upptäckten på 1970-talet att de gaser som ursprungligen fanns i den primitiva atmosfären på jorden skulle ha inneburit att syntesen av aminosyror var omöjlig var ett allvarligt slag mot teorin om molekylär evolution. Evolutionister fick då inse att de "experimenten i den primitiva atmosfären" som utförts av Stanley Miller, Sydney Fox, Cyril Ponnampereuma och andra var ogiltiga. Av denna anledning försökte evolutionisterna igen under 1980-talet. Resultatet blev hypotesen om "RNA världen".

Detta scenario föreslog att det inte var proteiner utan RNA-molekyler som innehöll informationen för proteiner, som bildades först.

Enligt detta scenario framförd av Harvard kemisten Walter Gilbert 1986, baserades på en upptäckt om "ribozymer" av Thomas Cech. För miljarder år sedan bildades genom något av en slump en RNA-molekyl som kunde replikera sig. Då började denna RNA-molekyl att producera proteiner, efter att ha aktiverats av yttre påverkan. Därefter blev det nödvändigt att lagra denna information i en andra molekyl, och på något sätt uppkom DNA-molekylen för att lagra denna information.

Bestående av, såsom det är, en kedja där varje länk är en omöjlighet kunde detta föga trovärdiga scenario, långt ifrån tillhandahålla någon förklaring till livets ursprung, utan gav endast en förstoring av problemet och väckte många frågor för vilka man saknar svar:

1. Eftersom det är omöjligt att acceptera det tillfälliga bildandet av ens en av de nukleotider som bygger upp RNA, hur kan det vara möjligt för dessa inbillade nukleotider att bilda RNA genom att sammanfogas i en viss sekvens? Evolutionisten John Horgan medger det omöjliga i det slumpmässiga bildandet av RNA;

Allteftersom forskare fortsätter att noggrant undersöka konceptet kring RNA-världen uppstår alltfler problem. Hur uppstod RNA initialt? RNA och dess komponenter är svåra att syntetisera i ett laboratorium även under de bästa betingelser och avsevärt svårare under verkligt rimliga betingelser.¹³³

2. Även om vi antar att det bildades av en slump, hur kunde detta RNA, som endast består av en enda nukleotid kedja, ha "bestämt sig för" att självreplikerats och med vilken typ av mekanism skulle den ha utfört den här självreplikerande processen? Var fann den de nödvändiga nukleotider som den använde, medan den replikerade sig själv? Även de evolutionistiska mikrobiologerna Gerald Joyce och Leslie Orgel uttrycker situationens allvar i sin bok *In the RNA World*:

Denna diskussion ... har på sätt och vis, fokuserat på ett halmstrå: myten om en självreplikerande RNA-molekyl som uppstod de novo från en soppa av slumpmässiga polynukleotider. En sådan föreställning är inte bara orealistiskt mot bakgrund av vår nuvarande kunskap om prebiotisk kemi, men det skulle töja gränsen för godtrogenhet även hos någon med en optimistisk syn på den RNA katalytiska potentialen hos RNA.¹³⁴

3. Även om vi antar att det fanns självreplikerande RNA i den ursprungliga världen, att många aminosyror av alla slag fanns tillgängliga för framställningen av RNA, och

att alla dessa omöjligheter på något sätt ägde rum, leder situationen fortfarande inte till bildningen av ett enda protein. Detta därför att RNA endast omfattar uppgifter om strukturen av proteiner. Aminosyror, å andra sidan, är råvaror. Inte desto mindre finns det ingen mekanism för framställningen av proteiner. Att tänka sig att det finns tillräcklig RNA för bildandet av protein lika orimligt som att förvänta sig att en bil ska montera sig själv helt enkelt genom att en ritning slängs på en hög med delar som staplade ovanpå varandra. En ritning kan inte producera en bil helt utan en fabrik och montörer som monterar delarna enligt anvisningarna på ritningen, på samma sätt kan inte den ritning som finns i RNA självmant framställa proteiner utan samarbete med andra cellulära komponenter som följer de anvisningar som finns i RNA.

Proteiner produceras i ribosom fabriken med hjälp av många enzymer och som ett resultat av extremt komplexa processer i cellen. Ribosomen är en komplex cell organell som består av proteiner. Detta leder alltså till ett annat orimligt antagande, att ribosomer också skulle ha uppkommit av en tillfällighet på samma gång som allt annat nämnt. Även nobelpristagaren Jacques Monod, som var en av de mest fanatiska försvararna av evolution och ateism, förklarade att proteinsyntes inte på något sätt kan anses enbart bero på informationen i nukleinsyror: Koden är meningslös om den inte översätts. Den moderna cellens översättningsmaskineri består av minst 50 makromolekylära komponenter som själva är kodade i DNA: koden kan inte översättas på annat sätt än genom produkter som i sin tur har översatts. Det är det moderna uttrycket för "Omne vivum ex ovo" (ungefär som det svenska uttryck: "Vad kom först – hönan eller ägget?"). När och hur slöts denna cirkel? Det är ytterst svårt att föreställa sig.¹³⁵

Hur kunde en RNA-kedja på den ursprungliga jorden ha tagit ett sådant beslut, och vilka metoder kan det ha använt för att få protein produktionen att ske genom att på egen hand utföra arbetet som utförs av 50 specialiserade partiklar? Evolutionister har inget svar på dessa frågor.

Dr Leslie Orgel, en medarbetare till Stanley Miller och Francis Crick från University of California i San Diego, använder uttrycket "scenario" för möjligheten av "uppkomsten av livet genom RNA världen". Orgel beskrev i sin artikel "The Origin of Life" som publicerades i *American Scientist* i oktober 1994 vilken typ av funktioner detta RNA har varit tvungen att ha och hur omöjligt detta skulle ha varit:

Detta scenario skulle ha kunnat inträffa, vilket vi noterar, om prebiotiska RNA hade två egenskaper som inte finns idag: En förmåga att replikeras utan hjälp av proteiner och en förmåga att katalysera varje steg av proteinsyntesen.¹³⁶

Vid det här laget borde vara klart att förvänta sig dessa två komplexa och extremt väsentliga processer från en molekyl som RNA är bara möjligt från evolutionistens synvinkel och med hjälp dennes fantasi. Å andra sidan gör konkreta vetenskapliga fakta, det helt tydligt att hypotesen om RNA-världen, vilken är en ny modell som föreslås för det slumpmässiga bildandet av livet, är en lika osannolik fabel.

Biokemisten Gordon C. Mills från University of Texas och molekylärbiolog Dean Kenyon från San Francisco State University bedömer bristerna i scenariot för RNA-världen, och kommer fram till en kort slutsats i sin artikel med titeln "The RNA World: a Critique": "RNA är en märklig molekyl". Hypotesen om RNA-världen är något annat. Vi finner inga skäl till att anse det vara etablerat eller ens lovande".¹³⁷

Vetenskapsförfattaren Brig Klyce förklarar i sin artikel från 2001 att evolutionistiska vetenskapsmän är mycket envisa i denna fråga, men de resultat som har uppnåtts hittills har redan visat att dessa ansträngningar är helt förgäves:

Forskning inom RNA världen är en medelstor industri. Denna forskning har visat hur oerhört svårt det skulle vara för levande celler att härröra av en slump från livlöst materia under den tillgängliga tiden på jorden. Den demonstrationen är ett värdefullt bidrag till vetenskapen. Ytterligare forskning kommer också att vara värdefull. Men för att fortsätta att insistera på att livet kan spontant uppstå ur livlösa kemikalier mot bakgrund av de nyligen förstådda svårigheterna är förbryllande. Det påminner om arbetet som medeltida alkemister ägnade sig åt i att ständigt försöka omvandla bly till guld.¹³⁸

Livet är ett koncept bortom enbart travar av molekyler.

Hittills har vi undersökt hur omöjligt det är att livet bildas oavsiktligt. Låt oss återigen ignorera dessa omöjligheter för ett ögonblick. Låt oss anta att en proteinmolekyl bildades i det mest olämpliga, i den mest okontrollerade miljö som de ursprungliga villkoren på jorden utgjorde. Bildandet av endast ett protein skulle inte vara tillräckligt, detta protein skulle få vänta tålmodigt i tusentals, kanske miljontals år i en okontrollerad miljö utan att ta någon skada, tills en annan molekyl, bildades bredvid av en slump på samma villkor. Det skulle behöva vänta tills miljontals riktiga och viktiga proteiner bildades sida vid sida och alla "av en slump". De som bildades tidigt

var tvungna att ha tillräcklig tålamod att vänta, utan att förstöras trots ultravioletter strålar och hårda mekaniska effekter, på att de andra skulle bildas intill dem. Sedan måste ett tillräckligt antal av dessa proteiner, som alla har sitt ursprung på precis samma ställe, sammanbindas genom att göra meningsfulla kombinationer och bilda cellens organeller. Ingen yttre materia, skadlig molekyl, eller oanvändbar proteinkedja fick störa dem. Sedan, även om dessa organeller skulle samlas i ett extremt harmoniskt och på ett samverkande sätt inom en plan och ordning, måste de ta med alla nödvändiga enzymerna förutom sig själva och bli övertäckta med ett membran bildande en cell, som på insidan måste fyllas med en speciell vätska för att förbereda en idealisk miljö för dem. Även om nu alla dessa "mycket osannolika" händelser verkligen råkade inträffa av en slump, skulle då denna molekylsamling komma till liv? Svaret är nej, forskning har visat att enbart utnyttjandet av en kombination av all materia som är nödvändigt för liv inte är tillräckligt för att livet verkligen ska komma igång. Även om alla viktiga proteiner för livet samlades ihop och sattes i ett provrör, skulle dessa ansträngningar inte resultera i producerande av en levande cell. Alla experiment i detta ämne har visat sig vara misslyckade. Alla observationer och experiment tyder på att livet kräver liv för att uppstå. Påståendet att livet utvecklades från livlösa ting, med andra ord "uralstring", är enbart en fabel som existerar i evolutionisternas drömmar och är helt i strid med resultaten av varje genomfört experiment och iakttagen observation.

I detta avseende måste därmed det första livet på jorden också ha haft sitt ursprung från andra liv. Detta är en återspeglning av Allahs epitet "Hayy" (ägaren av liv). Livet kan endast uppstå, förlöpa och avslutas genom hans vilja. När det gäller evolutionen, misslyckas den inte enbart med att förklara hur livet började, den kan inte heller förklara hur det material som är väsentligt för livet har bildats och sammanförts. Chandra Wickramasing beskriver den verklighet han som vetenskapsman möter efter att ha, under hela sitt liv, fått höra att liv uppkom som ett resultat av slumpens tillfälligheter:

Från min tidigaste utbildning som vetenskapsman, var jag mycket starkt hjärntvättad att tro att vetenskap inte kan vara förenligt med någon form av avsiktligt skapande. Detta begrepp fick avvisas vilket var smärtsamt. Just nu kan jag inte hitta några rationella argument som slår ner uppfattningen som argumenterar för omvändelse till Allah. Förr hade vi ett öppet sinne, nu inser vi att det enda logiska svaret på livets uppkomst är skapande och inte oavsiktlig slumpmässigt skyfflande.¹³⁹

KAPITEL 11

Termodynamik förfalskar evolution.

Termodynamikens andra lag, som är accepterad som en av de grundläggande lagarna inom fysik, påtalar att under normala förhållanden tenderar alla system som lämnas på egen hand att bli oordnade, spridda och skadade i direkt relation till den tidsperiod som förlöper. Allt, levande eller inte, förslits, försämras, förfaller, upplöses och förstörs. Detta är det absoluta slutet som alla varelser kommer att möta på ett eller annat sätt, och enligt lagen kan processen inte undvikas.

Detta är något som vi alla har observerat. Till exempel om du lämnar en bil i öknen skulle du knappast förvänta dig att hitta den i ett bättre skick när du återkom flera år senare. Tvärtom, skulle du se att luften hade gått ur dess däck, fönstren hade gått sönder, chassiet hade rostat, och dess motor hade slutat att fungera. Samma oundvikliga process gäller för levande ting.

Termodynamikens andra lag är det medel genom vilket denna naturliga process definieras med fysiska ekvationer och beräkningar.

Denna berömda fysikaliska lag är också känd som "lagen om entropi". Inom fysiken är entropi ett mått på störningar i ett system. Entropin i ett system ökar när systemet rör sig från ett ordnat, organiserat och planerat tillstånd mot ett tillstånd som är mer oordnat, spritt och oplanerat. Ju mer ordning och oreda som finns i ett system, desto högre entropi finns där. Enligt lagen om entropi är hela universum oundvikligen på väg mot ett mer ordnat, oplanerat och oorganiserat tillstånd.

Sanningen om termodynamikens andra lag, eller lagen om entropi, har experimentellt och teoretiskt etablerats. Alla de främsta forskarna är överens om att lagen om entropi kommer att förbli den huvudsakliga paradigmet under en överskådlig framtid.

Albert Einstein, den största vetenskapsmannen i vår tid, beskrev det som den "främsta lagen av all vetenskap". Sir Arthur Eddington hänvisade också till det som den "högsta metafysiska lagen i hela universum" ¹⁴⁰

Evolutionsteorin ignorerar denna grundläggande lag inom fysiken. Den mekanism som erbjuds av evolution motsäger helt denna andra lag. Evolutionsteorin säger att oordnade, spridda och livlösa atomer och molekyler spontant slöt sig samman i en viss ordning över en tidsperiod, och bildade extremt komplexa molekyler som proteiner, DNA och RNA, ur vilka miljontals olika levande arter med ännu mer

komplicerade strukturer gradvist uppstod. Enligt evolutionsteorin är denna förmodade process, som ger en mer planerad, mer ordnad, mer komplex och mer organiserad struktur i varje steg, bildad av sig själv under naturliga förhållanden. Lagen om entropi klarlägger att denna så kallade naturliga process helt strider mot fysikens lagar.

Evolutionistiska vetenskapsmän är likaså medvetna om detta faktum. J. H. Rush säger: I det komplexa förloppet av sin utveckling, uppvisar livet en anmärkningsvärd kontrast till tendensen uttryckt i termodynamikens andra lag.¹⁴¹

Den evolutionistiska författaren Roger Lewin redovisar evolutionens termodynamiska återvändsgränd i en artikel i *Science*:

Ett problem som biologer har påträffat är evolutionens skenbara motsägelse till termodynamikens andra lag. Allteftersom tiden går bör system förfalla vilket ger mindre, inte mer, ordning.¹⁴²

En annan försvarare av evolutionsteorin, George Stravropoulos, framhåller i den välkända evolutionistiska tidskriften *American Scientist* den termodynamiska omöjligheten för det spontana bildandet av livet och omöjligheten att förklara existensen av komplexa levande mekanismer genom naturlagar med följande kommentar:

Under normala förhållanden kan ingen komplicerad organisk molekyl någonsin bildas spontant utan kommer snarare att upplösas i enighet med den andra lagen. Faktum är att ju mer komplex molekylen är, desto mer instabil blir den, och förr eller senare sönderfaller den. Fotosyntes och alla processer av liv och även livet självt, kan ännu inte förstås i termer av termodynamik eller någon annan exakt vetenskap, trots bruket av ett förvirrat eller medvetet förvirrande språk.¹⁴³

Som vi har sett, utgör termodynamikens andra lag ett oöverstigligt hinder för evolutionsscenarioet, både när det gäller vetenskap och logik. Oförmögna att erbjuda någon vetenskaplig och konsekvent förklaring för att övervinna detta hinder kan evolutionister endast göra detta i sin fantasi. Till exempel påtalar den välkända evolutionisten Jeremy Rifkin sin tilltro till att evolutionen överväldigar denna fysiska lag med en "magisk kraft":

Lagen om entropi säger att evolution avleder den totala tillgängliga energin för livet på denna planet. Vår uppfattning om evolutionen är den raka motsatsen. Vi tror att evolutionen på något magiskt sätt skapar ett större övergripande värde och ordning på jorden.¹⁴⁴

Dessa ord visar helt klart att evolutionen är en dogmatisk tro snarare än en vetenskaplig tes.

Myten om "Open System" – "Öppna system".

Vissa förespråkare av evolution anlitar ett argument att termodynamikens andra lag endast stämmer för "slutna system" och att "öppna system" ligger utanför ramen för denna lag.

Ett "öppet system" är ett termodynamiskt system i vilket energi och materia flödar in och ut. Evolutionisterna menar att jorden är ett öppet system: att den ständigt är utsatt för ett energiflöde från solen, att lagen om entropi inte gäller för jorden som helhet, och att ordnade komplexa levande varelser kan genereras från oordnade, enkla och livlösa strukturer.

Det finns emellertid en uppenbar distorsion här. Det faktum att ett system har ett inflöde av energi är inte tillräckligt för att detta system skall vara ett ordnat system. Specifika mekanismer behövs för att göra energin funktionell. Exempelvis behöver en bil, för att fungera, ha en motor, ett transmissionssystem, och därtill hörande kontroll mekanismer för att omvandla bensinens energi. Utan en sådan energiomvandling, kommer bilen inte att kunna använda den energi som lagrats i bensinen.

Samma sak gäller beträffande livet också. Det är sant att livet får sin energi från solen. Emellertid kan solenergi endast omvandlas till kemisk energi genom de enormt komplexa energiomvandlingssystem som finns i levande varelser (såsom fotosyntesen i växter och matsmältningskanalen hos människor och djur). Ingen levande varelse (växt eller djurart inklusive människan) kan leva utan sådana system för energiomvandling. Utan ett sådant system för energiomvandling är solen bara en källa av destruktiv energi som bränner, torkar eller smälter.

Tillsynes är ett termodynamiskt system utan en mekanism av något slag för energiomvandling inte fördelaktigt för evolutionen, vare sig de är öppna eller stängda. Ingen hävdar att sådana komplexa och medvetna mekanismer skulle ha funnits i naturen under de förhållanden som fanns på den forntida jorden. I själva verket är det verkliga problemet som konfronterar evolutionisterna frågan om hur dessa komplexa energiomvandlingars mekanismer, såsom fotosyntesen i växter, som inte kan kopieras ens med modern teknik, kunde ha uppkommit på egen hand.

Inflödet av solenergi på jorden skulle inte kunna få detta till stånd på egen hand. Dessutom, oavsett hur hög temperaturen blir, bildar inte aminosyror bindningar i

ordnade sekvenser. Energi i sig saknar förmåga att förmå aminosyror att bilda de mycket mer komplexa proteinmolekyler, eller att framställa proteiner ur cell organelernas mycket komplexa och organiserade strukturer. Den verkliga och viktigast källan till denna organisation på alla nivåer är felfri skapelse.

Myten om "Materiens självorganisering".

Helt medveten om att termodynamikens andra lag gör evolutionen omöjlig, har vissa evolutionistiska forskare gjort spekulativa försök att kvadrera cirkeln mellan de två, för att kunna hävda att evolution är möjlig. Som vanligt, visar även dessa ansträngningar att evolutionsteorin står inför en ofrånkomlig återvändsgränd.

En person som utmärkte sig genom sina ansträngningar att förena termodynamik och evolution är den belgiska vetenskapsmannen Ilya Prigogine. Med utgångspunkt från teorin om kaos, föreslog Prigogine ett antal hypoteser i vilken ordning utvecklas från kaos (oordning). Han hävdade att några öppna system kan uppvisa en minskning i entropi på grund av en tillströmning av yttre energi och den utgående "ordningen" är ett bevis på att "materia kan organisera sig själv". Sedan dess har begreppet "materiens självorganisering" varit ganska populärt bland evolutionister och materialister. De betar sig som om de har hittat ett materialistiskt ursprung för livets komplexitet och en materialistisk lösning på problemet med livets ursprung. Men en närmare titt avslöjar att detta argument är helt abstrakt och i själva verket enbart ett önsketänkande. Dessutom innehåller den ett mycket naivt bedrägeri. Bedrägeriet ligger i ett avsiktligt förväxlande av två skilda begrepp, "i ordning = ordnad" och "organiserad".¹⁴⁵

Vi kan klargöra detta med ett exempel. Föreställ dig en jämn sandstrand. När en kraftig våg träffar sanden på stranden bildar vågen stora och små bulor av sand på dess yta.

Detta är processen av "ordnande": Stranden är ett öppet system och energiflödet (vågen) som går in kan bilda enkla mönster, som har ett regelbundet utseende, i sanden. Ur termodynamisk synpunkt kan termodynamiken framkalla ordning (på denna strand) där det tidigare inte fanns någon. Men vi inser att samma vågor inte kan bygga ett slott på stranden. Om vi ser ett slott där betvivlar vi inte att någon har konstruerat det, eftersom slottet är ett "organiserat" system. Med andra ord har slottet en tydlig organisation och information. Varje del av den har gjorts av en medveten enhet på ett planerat sätt.

Skillnaden mellan sanden och slottet är att det senare är en organiserad komplexitet, medan den förra endast har ordning, följt av enkla upprepningar.

Ordningen som bildas från repetitioner är som om ett objekt (med andra ord flödet av energi in i systemet) som hade fallit på bokstaven "a" på ett tangentbord och skriver "aaaaaa" hundratals gånger. Men strängen av "a" i en ordning som upprepas på detta sätt innehåller ingen information, och ingen komplexitet. För att skriva en komplex kedja av bokstäver som faktiskt innehåller information (med andra ord en meningsfull sekvens, paragraf eller bok), är närvaron av intelligens viktig.

Samma sak gäller när vinden blåser in ett dammigt rum. När vinden blåser in, kan dammet som hade legat i ett jämnt lager samlas i ett hörn av rummet. Detta är också en mer ordnad situation, i den termodynamiska meningen, än den som fanns innan men de enskilda dammfläckarna kan inte bilda ett porträtt av någon på golvet på ett organiserat sätt.

Detta innebär att komplexa, organiserade system aldrig kan uppstå som ett resultat av naturliga processer. Även om enkla exempel av ordning kan inträffa från tid till annan, kan dessa inte gå utöver gränserna.

Men evolutionister pekar på detta självordnande som framträder genom naturliga processer som ett mycket viktigt bevis på evolution och porträtterar sådana fall som exempel på "självorganisation". Som ett resultat av denna begreppsförvirring, föreslår de att levande system skulle kunna utveckla sig själva från händelser i naturen och kemiska reaktioner. De metoder och studier som användes av Prigogine och hans efterföljare, som vi såg ovan, bygger på denna bedrägliga logik.

De amerikanska forskarna Charles B. Haxton, Walter L. Bradley och Roger L. Olsen, förklarar, i sin bok med titeln *The Mystery of Life's Origin*, detta faktum på följande sätt: Slumpmässiga rörelser hos molekyler i en vätska ersätts spontant av ett högt ordnat beteende. Prigogine, Eigen, och andra har föreslagit att en liknande sorts självorganisering kan finnas i organisk kemi och kan potentiellt ansvara för de mycket komplexa makromolekyler som är väsentliga för levande system. Men sådana analogier har föga relevans till frågeställningen om livets ursprung. En viktig orsak till detta är att de misslyckas med att skilja på ordning och komplexitet ...

Regelbundenhet eller ordning kan inte användas för att lagra de stora mängder av information som levande system behöver. En mycket oregelbunden, men specificerad, struktur erfordras hellre än en ordnad struktur. Detta är en allvarlig brist i den erbjudna analogin. Det finns ingen uppenbar koppling mellan den typ av

spontan ordning som sker från energiflödet genom sådana system och det arbete som krävs för att bygga aperiodiska informationsintensiva makromolekyler som DNA och protein.¹⁴⁶

I själva verket har Prigogine själv accepterat att teorierna som han framställt på molekylär nivå inte är tillämpliga på levande system, till exempel en levande cell: Problemet med biologisk ordning involverar övergången från den molekylära aktiviteten till cellens supramolekylära ordning. Detta problem är långt ifrån sin lösning.¹⁴⁷

Varför fortsätter då evolutionister att tro på scenarier som "materiens självorganisering", som inte har någon vetenskaplig grund? Varför avvisar de så envist intelligens och planering som så tydligt kan ses i levande system? Svaret är att de har en dogmatisk tro på materialism och de tror att materia har någon mystisk kraft för att skapa liv. En professor i kemi vid New York University och tillika DNA expert, Robert Shapiro, förklarar evolutionisters tro på "materiens självorganisering" och den materialistiska dogma ligger i dess centrum på följande sätt:

En annan evolutionär princip behövs därför för att överbygga klyftan från blandningar av enkla naturliga kemikalier till den första effektiva replikatorn. Denna princip har ännu inte beskrivits i detalj eller förevisats, men det förväntas, och ges namn som kemisk evolution och materiens självorganisering. Förekomsten av principen tas för givet i den dialektiska materialismens filosofi, som tillämpas på livets ursprung av Alexander Oparin.¹⁴⁸

Allt detta tydligt visar är att evolutionen är en dogm som strider mot vetenskapen och ursprunget av levande varelser kan endast förklaras av ingripande av en övernaturlig kraft. Denna övernaturliga kraft är Allahs skapande, som skapade hela universum från ingenting. Vetenskapen har bevisat att evolutionen fortfarande är omöjlig med avseende på termodynamik och att livets existens saknar förklaring, förutom Skapelsen.

KAPITEL 12

Ordning kan inte förklaras av tillfällighet.

I föregående kapitel har vi undersökt hur omöjlig den oavsiktliga uppkomsten av livet är. Låt oss återigen bortse från dessa omöjligheter för ett ögonblick. Låt oss anta att det, för flera miljoner år sedan, bildades en cell som hade förvärvat allt som behövdes för livet, och att det i vederbörlig ordning "vaknade till liv". Evolutionsteorin kollapsar återigen på denna punkt. För även om denna cell hade funnits ett tag, skulle det efter en tid ha dött, och efter sin död, skulle ingenting ha funnits kvar, och allt skulle ha återgått till punkten där det hade börjat. Detta beror på att den första levande cellen, som saknade genetisk information, inte skulle ha kunnat reproducera och starta en ny generation. Livet skulle ha slutat i och med cellens död.

Det genetiska systemet består inte enbart av DNA. Följande måste också finnas i samma miljö: enzymer för att läsa koden på DNA, Budbärar-RNA (på engelska: m-RNA det vill säga messenger-RNA) som produceras efter att ha läst dessa koder, en ribosom till vilken budbärar-RNA kommer att fästas i enlighet med denna kod, Överförar-RNA (på engelska: t-RNA det vill säga transfer-RNA) för att överföra aminosyror till ribosomen för användning i produktionen, och extremt komplexa enzymer för att utföra ett stort antal mellanliggande processer. En sådan miljö kan inte existera någonstans förutom i en helt isolerad och helt kontrollerad miljö såsom cellen, där alla viktiga råvaror och energiresurser finns.

Som ett resultat kan organiskt materia endast reproducera sig själv om det existerar som en fullt utvecklad cell med alla sina organeller och i en lämplig miljö där det kan överleva, utbyta material, och få energi från omgivningen. Detta innebär att den första cellen på jorden bildades "plötsligt" komplett med sin otroligt komplexa struktur. Om nu en komplex struktur uppstod helt plötsligt, vad innebär det?

Låt oss ställa denna fråga med ett exempel. Låt oss likna cellen vid en högteknologisk bil med avseende på sin komplexitet. (I själva verket är cellen ett mycket mer komplext och utvecklat system än en bil med dess motor och all teknisk utrustning) Låt oss nu ställa följande fråga: Vad skulle du tro om du vandrade mitt i en djup skog och fann en helt ny bil bland träden? Skulle du tänka dig att olika element i skogen hade kommit samman av en slump under miljontals år och producerat ett sådant fordon? Alla delar i bilen är tillverkade av produkter såsom järn, koppar och gummi, råvarorna som alla finns på jorden, men skulle detta leda dig att

tro att dessa material har syntetiserats "av en slump" och sedan sammanstrålade och tillverkade en sådan bil?

Det råder ingen tvekan om att alla med en sund själ skulle inse att bilen var en produkt av en intelligent design, med andra ord, en fabrik och undrar vad den gjorde där i mitten av skogen. Den plötsliga uppkomsten av en komplex struktur i komplett form, helt ur det blå, visar att detta är ett verk av en intelligent agent. Ett utomordentligt komplext system som cellen är utan tvekan skapat av en överlägsen vilja och visdom. Med andra ord, det uppkom som Allahs Skapelse.

Att tro att en ren slump kan producera perfekt design går långt bortom förnuftets gränser. Men varje förklaring kring livets ursprung som har framlagts av evolutionsteorin är sådan som alltså går bortom dessa gränser. En frispråkig auktoritet i denna fråga är den berömde franske zoologen Pierre-Paul Grasse, tidigare ordförande i den franska vetenskapsakademien. Grasse är en materialist, men han erkänner att den darwinistiska teorin inte kan förklara livet och framhåller en punkt om slumpens logik, som är ryggraden i darwinism:

Det passande skenet hos mutationer som tillåter för djur och växter för att tillgodose deras behov verkar svårt att tro. Men den darwinistiska teorin är ännu mer krävande: En enda planta, ett enda djur skulle kräva tusentals lyckosamma och lämpliga händelser. Således skulle mirakel ha blivit regel: händelser med en oändlig liten sannolikhet skulle inte undgå att inträffa ... Det finns ingen lag mot dagdrömmeri, men vetenskapen får inte hänge sig åt det.¹⁴⁹

Grasse sammanfattar vad begreppet "tillfällighet" betyder för evolutionister: "... Slumpen blir en sorts försyn, som under täckmantel av ateism, inte är namngiven men dyrkas i hemlighet".¹⁵⁰

Det logiska misslyckandet hos evolutionister är ett resultat av deras förankring i begreppet slump. I Koranen kap 7 *Al-A'raf* vers 179, avslöjar Allah att de som dyrkar varelser andra än Allah saknar förståelse,

Vi har sänt skaror av osynliga väsen och människor till helvetet: de har hjärtan som ingenting förstår, ögon som ingenting ser och öron som ingenting hör. De är som kreatur, nej, de är ännu vilsnare: de är de tanklösa, de likgiltiga.

Darwinistisk Formel!

Förutom alla tekniska bevis som vi har behandlat hittills, låt oss nu för en gångs skull,

undersöka vilken sorts vidskepelse evolutionisterna har med ett exempel som är så enkelt att även barn kan förstå det:

Evolutionsteorin hävdar att livet bildades av en slump. Enligt detta påstående kom livlösa och omedvetna atomer samman för att bilda cellen och sedan på något sätt bildade de andra levande ting, inkluderande människan. Låt oss fundera över detta. När vi sammanför de element som utgör livets byggstenar såsom kol, fosfor, kväve och kalium, bildas bara en trave materia. Oavsett vilka behandlingar den genomgår, kan denna trave av atomer inte bilda ens en enda levande varelse. Om du så vill, låt oss formulera ett "experiment" på detta ämne och låt oss undersöka, på uppdrag av evolutionister, vad de egentligen hävdar utan att utropa det högt under benämningen "Darwins formel":

Låt evolutionister sätta mycket av den materia som finns närvarande i sammansättningen av levande varelser, såsom fosfor, kväve, kol, syre, järn och magnesium i stora fat. Låt dem dessutom lägga till all materia som inte finns under normala förhållanden i dessa tunnor, men som de tror behövs. Låt dem till denna blandning lägga till så många aminosyror, som inte har någon möjlighet att bildas under naturliga förhållanden, och så många proteiner, varav inte en enda på något sätt kan ha uppkommit av en slump, som de vill. Låt dem sedan utsätta dessa blandningar för så mycket värme och fukt som de vill. Låt dem röra om i dessa tunnor med vilken tekniskt utvecklad enhet de vill. Låt dem sätta de främsta forskarna bredvid dessa fat. Låt dessa experter vänta i tur och ordning bredvid dessa fat i miljarder, och även biljoner år. Låt dem vara fria att använda alla typer av villkor som de anser vara nödvändigt för bildandet av ett levande ting. Oavsett vad de gör, kan de, från dessa fat, inte producera en levande varelse, till exempel en professor som undersöker sin cell struktur under ett elektronmikroskop.

De kan inte producera giraffer, lejon, bin, kanariefåglar, hästar, delfiner, rosor, orkidéer, liljor, nejlikor, bananer, apelsiner, äpplen, dadlar, tomater, meloner, vattenmeloner, fikon, oliver, druvor, persikor, påfåglar, fasaner, mångfärgade fjärilar, eller miljontals andra levande varelser som dessa. I själva verket skulle man inte ens få fram en enda cell från någon av dessa ovannämnda organismer.

I korthet kan inte omedvetna atomer bilda en cell genom att sammanföras. De kan inte fatta ett nytt beslut och dela denna cell i två, sedan ta andra beslut och bilda professorerna som först upptäcker ett elektronmikroskop och sedan undersöka sin

egen cellstruktur under mikroskopet. Materia kommer till liv endast genom Allahs överlägsna skapelse.

Evolutionär teori, som hävdar motsatsen, är en total bedräglighet, helt i strid mot förnuftet. Beaktande att även en liten del av evolutionisternas hävdanden offentliggör denna verklighet, precis som i exemplet ovan.

Ögats och örats teknologi.

Ett annat ämne som förblir obesvarat av evolutionsteorin är den utmärkta kvaliteten på perceptionen i ögat och örat.

Innan vi går vidare till redogörelsen om ögat, låt oss kort svara på frågeställningen "hur vi ser". Ljusstrålar som kommer från ett föremål faller på ögats näthinna. Här blir dessa ljusstrålar, av celler, omvandlade till elektriska impulser och de når en liten fläck vid den bakre delen av hjärnan som kallas syncentrum. Dessa elektriska impulser uppfattas inom denna del av hjärnan som en bild efter en serie processer. Mot denna tekniska bakgrund, låt oss fundera lite.

Hjärnan är isolerad från ljus. Det betyder att insidan av hjärnan är helt mörk och ljus inte når den plats där hjärnan är belägen. Den plats som kallas syncentrum är en solid mörk plats dit inget ljus någonsin når, kanske är det den mörkaste plats du kan tänka dig. Men, du ser en lysande, ljus värld i detta totala mörker.

Bilden som bildas i ögat är så skarp och distinkt att även 1900-talets teknologi inte har kunnat uppnå det. Till exempel, titta på boken som du läser, dina händer med vilka du håller den, lyft sedan huvudet och se dig omkring. Har du någonsin sett en så skarp och tydlig bild som denna på någon annan plats? Även den mest utvecklade TV-skärmen som produceras av den största TV-tillverkaren i världen kan inte tillhandahålla en sådan skarp bild åt dig. Detta är en tredimensionell, färgad, och extremt skarp bild. I mer än 100 år har tusentals ingenjörer försökt att uppnå denna bildskärpa. Fabriker med jättestora lokaler etablerades, mycket forskning har gjorts, planer och design har gjorts för detta ändamål. Återigen, titta på en TV-skärm och boken du håller i dina händer. Du kommer att se att det finns en stor skillnad i skärpa och tydlighet. Dessutom visar TV-skärmen dig en tvådimensionell bild, medan du med ögonen tittar på ett tredimensionellt perspektiv med djup. När du tittar noga, ser du att det finns en oskärpa i tv-apparaten, finns det någon oskärpa i din vision? Naturligtvis inte.

Under många år har tio tusentals ingenjörer försökt att göra en tredimensionell TV

och uppnå ögats syn kvalitet. Även om de har gjort ett tredimensionellt TV-system, är det inte möjligt att titta på det utan att sätta på sig så kallade 3D glasögon och dessutom är det bara en konstgjord tredimensionell bild. Bakgrunden är suddig, förgrunden ser ut som ett pappersscenari. Det har aldrig varit möjligt att producera en skarp och tydlig bild som den i ögat. I både kameran och TV, blir det är en förlust av bildkvalitet.

Evolutionister hävdar att mekanismen för denna skärpa och tydlighet i bilden har skapats av en slump. Om någon sa att TV apparaten i ditt rum bildades som ett resultat av slumpen, att alla dess atomer råkade träffas och bilda denna enhet som producerar en bild, vad skulle du tro? Hur kan atomer göra vad tusentals människor inte kan?

Under nästan ett århundrade, har tiotusentals ingenjörer forskat och strävat i högteknologiska laboratorier och stora industriella komplex med hjälp av den mest avancerade tekniska utrustning, och de har inte kunnat göra något mer än detta. Om en anordning som producerar en mer primitiv bild än ögat inte kan ha bildats av en slump, är det helt uppenbart att ögat och den bild som ses av ögat inte heller kan ha bildats av en slump. Det krävs en mycket mer detaljerad och mirakulös plan och Skapelsen än den i TV apparaten. Planen och skapandet av bilden som är så distinkt och skarp som den vi ser med ögat tillhör Allah, som har makt över alla ting.

Samma situation gäller för örat. Ytterörat, öronmusslan, fångar upp de tillgängliga ljuden och riktar dem till mellanörat, mellanörat sänder de intensifierade ljudvibrationerna till innerörat som skickar dessa vibrationer till hjärnan genom att översätta dem till elektriska impulser. På motsvarande sätt som sker med ögat sker den slutliga bearbetningen – hörseln – i hjärnans hörselcentrum.

Situationen i örat motsvaras också av den som nämnts om ögat. Det vill säga, hjärnan är isolerad från ljud precis som den är från ljus: den släpper inte in ljud. Därför, oavsett hur bullrigt det är på utsidan, är insidan av hjärnan helt tyst. Ändå uppfattas de skarpaste ljudintrycken inne i hjärnan. I din hjärna, som är isolerad från ljud, lyssnar du på orkestersymfonier, och hör alla ljud i en stor folksamling. Men om ljudnivån i din hjärna mättes med exakt enhet i det ögonblicket, skulle man finna att en total tystnad råder där.

Låt oss igen jämföra den höga kvalitet och överlägsna teknik som finns i örat och hjärnan med den teknik som produceras av människor. På samma sätt som är fallet med bilder, har decennier av ansträngningar lagts ner på att försöka skapa och

reproducera ljud som är trogen originalet. Resultaten av dessa ansträngningar är apparater för inspelning, hifi-system och system för ljudupptagning/avkänning av ljud. Trots all denna teknik och de tusentals ingenjörer och experter som har arbetat i denna strävan har ännu inget ljud har erhållits som har samma skärpa och klarhet det ljud som uppfattas av örat. Tänk på hifi system av högsta kvalitet som produceras av det största företaget i branschen. Även i dessa enheter förloras en del av ljudet när det spelas in, eller när du slår på din hifi hör du alltid ett väsande ljud innan musiken börjar. Men de ljud som är produkter av kroppens teknologi är extremt skarpa och klara. Ett mänskligt öra uppfattar inte ett ljud tillsammans med ett väsande ljud eller med atmosfäriska störningar som en hifi gör. Det uppfattar ljudet precis som det är, skarpt och tydligt. Så har det varit sedan människans skapelse. I korthet är tekniken i vår kropp vida överlägsen den teknik som mänskligheten har kunnat producera, även, med hjälp av dess samlade information, erfarenheter och möjligheter. Ingen skulle säga att en hifi eller en kamera kom till genom slumpen. Hur kan man då hävda att den teknik som finns i den mänskliga kroppen, som är överlägsen tekniska uppfinningar, kunde ha kommit till stånd som en följd av en kedja tillfälligheter som kallas evolution?

Det är uppenbart att ögat, örat, och faktiskt alla andra delar av människokroppen är produkter av en mycket överlägsen skapelse. Dessa är kristallklara tecken på Allahs unika och oöverträffade skapelse, av Hans eviga kunskap och makt.

Anledningen till att vi särskilt nämner sinnena syn och hörsel här är oförmågan hos evolutionister att förstå så pass uppenbara bevis för skapelsen som dessa. Om du en dag skulle be en evolutionist att förklara för dig hur dessa utmärkta strukturer och tekniker blev möjliga i ögat och örat som en följd av slumpen, kommer du att se att han inte kommer att kunna ge dig vare sig ett rimligt eller ett logiskt svar. Även Darwin, i sitt brev till Asa Gray den 3 april 1860, skrev att tanken på ögat gjorde honom kall överallt, och han erkände evolutionisternas desperation inför det utmärkta Skapandet av levande varelser.¹⁵¹

Teorin om evolution är den mest potenta förtrollningen i världen.

Igenom hela denna bok har det förklarats att evolutionsteorin saknar vetenskapliga bevis och att det tvärtemot är så att vetenskapliga bevis från dessa grenar av vetenskapen som paleontologi, mikrobiologi och anatomi avslöjar att det är en konkursmässig teori. Det har betonats att evolutionen är oförenlig med vetenskapliga

upptäckter, förnuft och logik.

Det måste klargöras att vem som helst som är fri från fördomar och påverkan av någon särskild ideologi, som endast använder sitt förnuft och sin logik, tydligt kommer att förstå att tilltron till evolutionsteorin, som för tankarna till de vidskepliga samhällen som saknar kunskap om vetenskap eller civilisation, är helt omöjligt. Som förklarats ovan, tror de som tror på evolutionsteorin att några atomer och molekyler som kastas ner i ett stort kar kunde producera tänkande, resonerande professorer, universitetsstudenter, vetenskapsmän som Einstein och Galileo, artister som Humphrey Bogart, Frank Sinatra och Pavarotti, samt antiloper, citronträd och nejlikor. Dessutom är forskarna och professorerna som tror på detta nonsens utbildade människor. Det är därför som det är ganska motiverat att tala om evolutionsteorin som "den mest potenta förtrollningen i historien". Aldrig tidigare har någon annan trosuppfattning eller idé frångått människor deras förnuft, förvägrat dem att tänka intelligent och logiskt och dolt sanningen från dem som om de bar en ögonbindel. Detta är en ännu värre och otrolig blindhet än totem tillbedjan i vissa delar av Afrika, soldyrkan hos folk i Saba, stammen av profeten Abraham som dyrkar idolerna de egenhändigt hade tillverkat eller profeten Moses (fred vare med honom) folks dyrkande av guldkalven.

I själva verket är denna situation en brist på förnuft som påpekas av Allah i Koranen. Han avslöjar i många verser att vissa av människors sinnen kommer att tillslutas och att de kommer att vara oförmögna att se sanningen.

Några av dessa verser i Koranen är som följer:

Vi börjar med kapitel 2 *Al Baqarah* verser 6 och 7 som lyder

(6) MEN FÖR dem som framhårdar i att förneka sanningen är det likgiltigt om du varnar dem eller inte - de vill inte tro.

(7) Allah har förseglat deras hjärtan och deras öron och täckt över deras ögon; ett strängt straff väntar dem.

Och nämner även kapitel 7 *Al-A'raf* vers 179 *Vi har sänt skaror av osynliga väsen och människor till helvetet: de har hjärtan som ingenting förstår, ögon som ingenting ser och öron som ingenting hör. De är som kreatur, nej, de är ännu vilsnare: de är de tanklösa, de likgiltiga.*

Även det följande är av värde att notera ur kapitel 15 *Al-Hidjr* I vers 14 kan vi läsa *Även om Vi [lät dem stiga upp] till himlen och Vi där öppnade en port för dem, så att de fick fortsätta sin uppstigning [och se de största tecken],* och i vers 15: *skulle de säkerligen säga: "Vi är offer för en synvilla - nej, vi har blivit förhäxade!"*

Ord kan inte uttrycka hur häpnadsväckande det är att denna förtrollning skulle kunna hålla en så stor mängd människor i trældom, undanhålla folk från sanningen, och inte brytas i 150 år. Det är förståeligt att en eller ett fåtal personer kan tro på omöjliga scenarier och ologiska hävdanden fulla av dumhet. Men "trollkonst (=magi)" är den enda möjliga förklaringen till att människor från hela världen tror att omedvetna och livlösa atomer plötsligt bestämde sig för att träffas och bilda ett universum som fungerar med ett felfritt organisationssystem, disciplin, förnuft och medvetande, planeten Jordan med alla dess karaktäristika passar så perfekt för liv och levande varelser fulla av otaliga komplexa system.

I själva verket avslöjar Allah i Koranen i händelsen med profeten Moses (fred vare med honom) och Farao att vissa människor som stödjer ateistiska filosofier faktiskt påverkar andra genom trollkonst. När Farao fick höra om den sanna religionen, sa han till profeten Moses (fred vare med honom) att han skulle träffa sina egna trollkonstnärer. När profeten Moses (fred vare med honom) gjorde det, sade han till dem att de först skulle visa sina förmågor.

Verserna fortsätter i Koranens kapitel 7 *Al-A'raf* vers 116: *Han svarade: "Kasta ni!" Och när de kastade [sina stavar] förvände de synen på människorna och satte skräck i dem och gav prov på stor trolldomskonst*

och vidare i samma kapitel med verserna 117 -119:

(117) [Då] ingav Vi Moses att kasta sin stav, och den slukade alla synvillor som [trollkarlarna] hade manat fram

(118) Och sanningen segrade och det blev uppenbart att [deras] trolldom inte var annat än konst och knep.

(119) Och så led [Farao och hans stormän] ett förödmjukande nederlag.

Som vi kan se från denna vers, när man insåg att det som dessa människor som först hade kastat en förtrollning över andra hade gjort endast var en illusion, förlorade de all trovärdighet. Även idag, om inte de som under inflytande av en liknande

förtrollning tror på dessa löjliga påståenden under deras vetenskapliga förklädning och spenderar sina liv med att försvara hävdandena överger dessa, kommer även de att förödmjukas när hela sanningen kommer fram, och förtrollningen bryts. I själva verket medgav Malcolm Muggeridge, som var en ateistisk filosof och förespråkare för evolution under cirka 60 år, men som senare insåg sanningen, att han var oroad över just det utsikten:

”Jag är själv övertygad om att evolutionsteorin, särskilt i den utsträckning som det har tillämpats, kommer att vara ett av de stora skämten i framtidens historieböcker, eftervärlden kommer att förundras över att en så pass tunn och tvivelaktig hypotes kan accepteras med den otroliga godtrogenhet som den har”.¹⁵²

Den framtiden är inte långt bort: Tvärtom, kommer folk snart att se att "slumpen" är inte en gud, och kommer att se tillbaka på evolutionsteorin som det värsta bedrägeri och mest fruktansvärda förtrollningen i världen. Förtrollningen börjar redan att snabbt lyftas från människornas axlar över hela världen. Många av de människor som ser det sanna ansiktet hos evolutionsteorin undrar med häpnad hur det var att de någonsin lurades av den.

KAPITEL 13

Varför evolutionisters hävdanden är ogiltiga.

I tidigare kapitel, undersökte vi ogiltigheten i evolutionsteorin i form av bevis som finns i den fossila dokumentationen och med molekylär biologi som utgångspunkt. I detta kapitel kommer vi att behandla ett antal biologiska fenomen och begrepp som av evolutionister presenteras som teoretisk bevisning. Dessa frågor är särskilt viktiga eftersom de visar att det inte finns någon vetenskaplig slutsats som stödjer evolution men som istället avslöjar omfattningen av den distorsion och dupering som utnyttjas av evolutionister.

Variationer och arter.

Variation, en term som används inom genetiken, avser en genetisk händelse som ger upphov till olika egenskaper hos individen eller grupper av en viss typ eller art jämfört med varandra. Till exempel bär alla människor på jorden i stort sett samma genetiska information, men några har sneda ögon, några har rött hår, en del har långa näsor och andra är korta till växten, allt beroende på omfattningen av variationspotentialen i den genetiska informationen.

Evolutionister påtalar variationerna inom en art som bevis för teorin. Men variation utgör inte bevis för evolution, eftersom variationerna är resultaten av olika kombinationer av redan existerande genetisk information och de tillför ingen ny egenskap till den genetiska informationen. Det viktiga för evolutionsteorin, är dock frågan om hur helt ny information, för att göra en helt ny art, kan komma till stånd. Variation sker alltid inom ramarna för genetisk information. I vetenskapen om genetik, kallas denna gräns "genpool". Alla de egenskaper som finns i genpoolen för en viss art kan uppdagas på olika sätt beroende på variationen. Till exempel, som en följd av variation, kan former som har relativt längre svans eller kortare ben förekomma i en viss art av reptil, eftersom information för både långbenta och kortbenta former kan finnas i genpoolen hos denna art. Däremot förvandlar inte variationer reptiler till fåglar genom att lägga till vingar eller fjädrar, eller genom att ändra deras metabolism. En sådan förändring kräver en ändring av den genetiska informationen, vilket sannerligen inte är möjligt genom variationer.

Darwin var inte medveten om detta faktum när han formulerade sin teori. Han trodde

att variationer var gränslösa. I en artikel som han skrev år 1844 konstaterade han: "Att en gräns för variation existerar i naturen antas av de flesta författare, men jag kan inte upptäcka ett enda faktum på vilken denna tro är grundad".¹⁵³ I boken *The Origin of Species* citerade han olika exempel på varianter som de viktigaste bevisen för sin teori.

Till exempel, enligt Darwin, djuruppfödare som avlade fram avkomma från olika varianter av nötkreatur i syfte att åstadkomma nya varianter som producerade mer mjölk, skulle till slut omvandla dem till en annan art. Darwins uppfattning om "obegränsad variation" är bäst belyst i följande mening från *The Origin of Species*: Jag ser inga svårigheter hos en ras av björnar som, genom naturligt urval, blir mer och mer vattenlevande i sina vanor, med större och större munnar, tills en varelse lika monstruös som en val producerades.¹⁵⁴

Anledningen till att Darwin citerade ett långsökt exempel var den primitiva förståelsen för vetenskap på hans tid. Sedan dess, under 1900-talet, har vetenskapen antagit principen om "genetisk stabilitet" (genetisk homeostas), baserat på resultat av experiment som har utförts på levande ting. I denna princip gäller att eftersom alla parningsförsök som utförts för att avla fram nya varianter har varit resultatlösa, finns det strikta hinder mellan olika arter av levande varelser. Detta innebar att det var absolut omöjligt för uppfödare att omvandla nötkreatur till en annan art genom att para ihop olika varianter av dem, såsom Darwin hade antagit.

Norman Macbeth, som har motbevisat darwinism i sin bok *Darwin Retried*, säger: "Kärnan i problemet är huruvida levande ting faktiskt varierar i en obegränsad utsträckning. ... Arterna verkar stabila. Vi har alla hört talas om besvikna uppfödare som fört sitt arbete till en viss punkt bara för att se djur eller växter återgå till sina ursprungliga former. "Trots stora ansträngningar under två till tre århundraden har det aldrig varit möjligt att producera en blå ros eller en svart tulpan".¹⁵⁵

Luther Burbank, ansedd som den mest kompetenta uppfödaren genom tiderna, uttryckte det när han sade: "det finns gränser för utvecklingens möjligheter, och dessa gränser följer en lag".¹⁵⁶ Den danska forskaren WL Johannsen sammanfattar saken så här:

Variationerna på vilka Darwin och Wallace hade lagt sin tyngdpunkt kan inte selektivt skjutas bortom en viss punkt, att en sådan variation inte innehåller hemligheten om "en obestämd ny linje".¹⁵⁷

På motsvarande sätt är de olika finkar som Darwin såg på Galapagosöarna ett annat exempel på variation som inte utgör bevis för "evolution". Observationer på senare tid har visat att finkar inte genomgår en obegränsad variation som Darwins teori förutsätter. De flesta av de olika typerna av finkar som Darwin trodde representerade 14 olika arter parade sig i praktiken med varandra, vilket innebär att de var variationer som tillhörde samma art.

Vetenskaplig observation visar att finkars näbbar, som har varit mytomspunna i nästan alla evolutionistiska källor, i själva verket är ett exempel på "variation", och därför inte utgör bevis för evolutionsteorin. Till exempel har Peter och Rosemary Grant, som tillbringade årtal med att observera finkar på Galapagosöarna i sökande efter bevis för Darwinistisk evolution, tvingades att dra slutsatsen att ingen "evolution" som leder till uppkomsten av nya egenskaper någonsin äger rum där.¹⁵⁸

Antibiotikaresistens och DDT immunitet är inte bevis för evolution.

Ett av de biologiska koncept som evolutionister försöker att presentera som bevis på deras teori är resistensen hos bakterier mot antibiotika. Många evolutionistiska källor visar antibiotikaresistens som "ett exempel på utvecklingen av levande ting genom fördelaktiga mutationer". En liknande tillämpning görs också för de insekter som bygger upp en immunitet mot insektsgift som DDT.

Emellertid har evolutionister även här fel.

Antibiotika är "dödande molekyler" som produceras av mikroorganismer för att bekämpa andra mikroorganismer. Den första antibiotikan var penicillin som upptäcktes av Alexander Fleming 1928. Fleming förstod att mögel som producerade fram en molekyl som dödade *Staphylococcus* bakterien, och denna upptäckt markerade en vändpunkt i den medicinska världen. Antibiotika som härrör från mikroorganismer användes mot bakterier och resultaten var framgångsrika.

Snart upptäcktes något nytt. Över en tidsperiod bygger bakterier upp immunitet mot antibiotika. Mekanismen fungerar så här: En stor del av de bakterier som utsätts för antibiotika dör, men vissa andra, som inte berörs av detta antibiotikum, replikeras snabbt och utgör snart hela bakteriepopulationen. Således blir hela populationen immun mot antibiotika.

Evolutionister försöker att presentera detta som "bakteriers evolution genom anpassning till villkor".

Sanningen är dock mycket annorlunda än den här ytliga tolkningen. En av de forskare som har gjort den mest detaljerade forskningen inom detta område är den israeliska biofysikern Lee Spetner, som även är känd för sin bok *Not by Chance* som publicerades 1997. Spetner vidhåller att immuniteten hos bakterier kommer till stånd genom två olika mekanismer, men ingen av dem utgör ett bevis för evolutionsteorin. Dessa två mekanismer är:

- 1) Överföringen av resistensgener som redan finns bevarade i bakterier.
- 2) Uppbyggnaden av resistens som en följd av att förlora genetisk information på grund av mutation.

Professor Spetner förklarar den första mekanismen i en artikel publicerad år 2001: Vissa mikroorganismer är utrustade med gener som medger resistens mot dessa antibiotika.

Resistensen kan vara antingen i form av nedbrytning av antibiotika molekylerna eller att avstötning av den från cellen ... De organismer som har dessa gener kan överföra dem till andra bakterier och göra dem resistenta också. Även om resistensmekanismerna är specifika för ett visst antibiotikum, har de flesta patogena bakterier ... lyckats ackumulera ett flertal uppsättningar av gener vilket ger dem resistens mot varierande antibiotika.¹⁵⁹

Spetner fortsätter sedan med att säga att detta inte är "bevis för evolution": Förvärvet av antibiotikaresistens på detta sätt ... är inte av den typ som kan fungera som en prototyp för de mutationer som behövs för evolution. De genetiska förändringar som kan illustrera teorin ska inte enbart lägga till information till bakteriens arvs massa, de måste lägga till ny information till biokosmos. Den horisontella överföringen av gener sprider bara runt gener som redan finns i vissa arter.¹⁶⁰

Vi kan alltså inte tala någon evolution här, eftersom ingen ny genetisk information produceras: genetisk information som redan finns överförs helt enkelt mellan bakterier.

Den andra formen av immunitet, som uppkommer som ett resultat av mutation, är inte heller ett exempel på evolution. Spetner skriver:

... En mikroorganism kan ibland utveckla resistens mot ett antibiotikum genom en slumpmässig substitution av en enda nukleotid ... Streptomycin, som upptäcktes av Selman Waksman och Albert Schatz och refererades första gången 1944, är ett antibiotikum mot vilket bakterier kan utveckla motstånd på detta sätt. Men trots att

mutationen som de genomgår i processen är fördelaktig för mikroorganismen i närvaro av streptomycin, kan den inte tjäna som prototyp för den typ av mutationer som erfordras av NDT [Neo Darwinian Theory]. Den typ av mutation som ger resistens mot streptomycin visar sig i ribosomen och försämrar dess molekylära överensstämmelse med antibiotika molekylen. Denna förändring i ytan av mikroorganismens ribosom förhindrar streptomycin molekylen från att fästa och utföra sin antibiotiska funktion. Det visar sig att denna nedbrytning är en förlust av specificitet och därmed en förlust av information. Den viktigaste punkten är att evolution inte kan uppnås genom mutationer av detta slag, oavsett hur många av dem det finns. Evolution kan inte byggas genom att ackumulera mutationer som endast försämrar specificiteten.¹⁶¹

För att sammanfatta: En mutation som gör intrång på en bakteries ribosomer gör bakterien resistent mot streptomycin. Anledningen till detta är "nedbrytningen" av ribosomen genom mutation. Det vill säga, ingen ny genetisk information tillförs bakterien. Tvärtom är ribosomens struktur sönderdelad, det vill säga, bakterien mister sin förmåga att fungera.

(Dessutom har det upptäckts att den muterade bakteriens ribosom är mindre funktionell än den hos en normal bakterie). Eftersom detta "funktionshinder" förhindrar antibiotikan från att fästa på ribosomen utvecklas "antibiotikaresistens". Slutligen finns det inget exempel på mutation som "utvecklar den genetiska informationen".

Samma sak som ovan nämnts gäller för den immunitet som insekter utvecklar mot DDT och liknande insektsmedel. I de flesta av dessa fall används immunitets gener som redan finns. Den evolutionistiska biologen Francisco Ayala medger detta faktum genom att säga: "De genetiska varianter som krävs för resistens mot de mest skilda typer av bekämpningsmedel var uppenbarligen närvarande i var och en populationen som utsattes för dessa konstgjorda ämnen".¹⁶² Några andra exempel som förklaras av mutation, precis som med den tidigare nämnda ribosommutationen, är fenomen som orsakar "genetisk informations underskott" hos insekter.

I detta fall kan man inte hävda att immunitetsmekanismerna i bakterier och insekter utgör bevis för evolutionsteorin. Det beror på att evolutionsteorin bygger på påståendet att levande varelser utvecklas genom mutationer. Spetner förklarar att varken immunitet mot antibiotika eller några andra biologiska fenomen indikerar ett sådant exempel på mutation, han säger: "De mutationer som behövs för

makroevolution har aldrig observerats, inga slumpmässiga mutationer som kunde representera de mutationer som krävs i NDT som har undersökts på molekylär nivå har tillfört någon information". Den fråga jag ställer är: Är de mutationer som har observerats av den typ som teorin behöver såsom stöd? Svaret visar sig vara NEJ!".

163

Felaktigheten med rudimentära organ.

Under lång tid förekom begreppet "rudimentära organ" ofta i den evolutionistiska litteraturen som "bevis" för evolution. Så småningom lades det, i tysthet, åt sidan när det visade sig vara ogiltigt. Men vissa evolutionister tror fortfarande på det, och från tid till annan kommer någon fram som söker framlägga "rudimentära organ" som viktiga bevis för evolution.

Begreppet "rudimentära organ" lades fram första gången för ett sekel sedan.

Evolutionister gjorde gällande att det i vissa varelsers kroppar fanns ett antal icke-funktionella organ. De hade gått i arv från deras stamfäder och hade så småningom blivit rudimentära av brist på nyttjande.

Hela antagandet är ganska ovetenskapligt, och bygger helt på otillräcklig kunskap. Dessa "icke-funktionella organ" var i själva verket organ vars "funktion ännu inte hade upptäckts". Den bästa indikationen på detta var den gradvisa men betydande minskningen av rudimentära organ på evolutionisternas långa lista. S. R. Scadding, själv en evolutionist, instämde med detta faktum i sin artikel "Can vestigial organs constitute evidence for evolution?" som publicerades i tidskriften *Evolutionary Theory*: Eftersom det inte är möjligt att entydigt identifiera onödiga strukturer och eftersom den struktur som används i argumentet inte är vetenskapligt giltig, drar jag slutsatsen att "rudimentära organ" inte ger något särskilt bevis för teorin om evolution.¹⁶⁴

Listan över rudimentära organ som sammanställdes av den tyske anatomen R. Wiedersheim år 1895 omfattade cirka 100 organ, inklusive blindtarmen och svanskotan. Allteftersom vetenskapen fortskred upptäcktes det att alla organ i Wiedersheims lista faktiskt hade mycket viktiga funktioner. Till exempel upptäcktes det att blindtarmen, som skulle vara ett "rudimentärt organ", i själva verket var ett lymfatiskt organ som bekämpade infektioner i kroppen. Detta faktum klargjordes 1997: "Andra organ och vävnader i kroppen, thymus (brässen), levern, mjälten, blindtarmen, benmärgen, och de små ansamlingarna av lymfatisk vävnad såsom

tonsillerna i halsen och Peyers plaque i tunntarmen utgör också en del av det lymfatiske systemet, De hjälper också kroppen att bekämpa infektioner".¹⁶⁵

Det upptäcktes även att tonsillerna, som ingick i samma lista över rudimentära organ, hade en betydande roll för att skydda halsen mot infektioner, i synnerhet hos barn fram till pubertetsåldern. Man fann att svanskotan vid den nedre änden av ryggraden stödjer skelettet kring bäckenet och är konvergenspunkt för vissa små muskler och av denna anledning skulle det inte vara möjligt att sitta bekvämt utan svanskotan.

Under åren som följde, insåg man att brässen utlöste immunsystemet i människokroppen genom att aktivera de så kallade T-cellerna, att tallkottkörteln var ansvarig för utsöndringen av några viktiga hormoner, att sköldkörteln var effektivt för att ge jämn tillväxt hos spädbarn och barn, och att hypofysen kontrollerar funktionen hos många hormonella körtlar. Alla dessa var en gång betraktade som "rudimentära organ". Slutligen har det halvmånformade vecket i ögat, som kallades ett rudimentär organ av Darwin, i själva verket påvisats ha ansvar för rengöring och smörjning av ögongloben.

Det fanns ett mycket viktigt logiskt fel i evolutionistiska hävdandet om rudimentära organ. Som vi har konstaterat var detta hävdande att rudimentära organ hos levande ting gick arv från deras förfäder.

Däremot har vissa av de påstådda "rudimentära" organen inte funnits i de arter som påstås vara människans förfäder! Till exempel existerar inte blindtarmen hos vissa arter av apor som sägs vara människans förfäder. Den berömda biologen H. Enoch, som utmanade teorin om rudimentära organ, uttryckte detta logiska fel som följer: Apor har en blindtarm, medan deras mindre nära släktingar, halvaporna, inte har det; men det verkar återigen finnas bland de ännu lägre däggdjuren såsom opossum. Hur kan evolutionisterna förklara detta?¹⁶⁶

Enkelt uttryckt innehåller scenariot om rudimentära organ som har lagts fram av evolutionister en rad allvarliga logiska brister, och har i varje fall visat sig falskt ur vetenskaplig synvinkel. Det finns inte ett enda ärftligt rudimentärt organ i människokroppen, eftersom människan inte utvecklades från andra varelser som en följd av slumpen, men skapades i sin nuvarande, kompletta och perfekta form.

Myten om homologi.

Inom biologin kallas strukturella likheter mellan olika arter "homologi". Evolutionister försöker framlägga dessa likheter som bevis för evolution.

Darwin trodde att varelser med liknande (homologa) organ hade ett evolutionärt förhållande till varandra, och att dessa organ måste ha ärvts från en gemensam förfader. Enligt hans antagande, hade både duvor och örnar vingar, och därför hade duvor, örnar, och faktiskt alla andra fåglar med vingar förment utvecklats från en gemensam förfader.

Homologi är ett bedrägligt argument framförd på grundval av inga andra bevis än en uppenbar fysisk likhet. Detta argument har aldrig verifierats av en enda konkret upptäckt under alla år sedan Darwins tid. Ingenstans i världen har någon kommit fram med ett fossil av den inbillade gemensamma förfadern till varelser med homologa strukturer. Dessutom klargör följande punkter att homologi inte ger några belegg för att evolution någonsin inträffat.

1. Man finner homologa organ i varelser som tillhör helt olika phyla, bland vilka evolutionister inte har kunnat fastställa någon form av evolutionärt släktskap;
2. De genetiska koderna hos vissa varelser som har homologa organ är helt olika varandra.
3. Den embryologiska utvecklingen av homologa organ i olika varelser är helt annorlunda.

Låt oss nu undersöka var och en av dessa punkter en efter en.

Liknande organ hos helt olika levande arter.

Det finns ett antal homologa organ i olika grupper bland vilka evolutionister inte kan fastställa någon form av evolutionärt släktskap. Vingarna är ett exempel. Förutom fåglar, finner vi vingar på fladdermöss, som är däggdjur och insekter och även på vissa dinosaurier som är utdöda reptiler. Inte ens evolutionister sätter ett evolutionärt släktskap eller familjerelation mellan dessa fyra olika grupper.

Ett annat slående exempel är den fantastiska likheten och den strukturella likheten som observeras i ögonen på olika varelser. Till exempel är bläckfisken och människan två mycket olika arter, mellan vilka ingen evolutionär relation någonsin torde föreslås, men ögonen hos bägge är mycket lika varandra i fråga om struktur och funktion. Inte ens evolutionister försöker påtala likheten mellan ögonen hos bläckfisken och människan genom att sätta dem under en gemensam förfader.

Dessa och många andra exempel visar att evolutionisternas hävdande som grundar sig på likheter är helt ovetenskapligt.

I själva verket borde homologa organ vara en mycket pinsamma för evolutionister. Den berömda evolutionisten Frank Salisburys beaktelser avslöjade hur extremt olika varelser kom att få mycket likartade ögon understryker en återvändsgränd av homologi:

Även något så komplext som ögat har dykt upp flera gånger, till exempel hos bläckfisken, hos ryggradsdjuret och hos leddjuret. Det är illa nog att stå för ursprunget av sådana saker en gång, men tanken att framhäva dem flera gånger enligt den moderna syntetiska teorin får tanken att svindla.¹⁶⁷

Det finns många varelser som, trots en mycket likartad fysisk uppbyggnad, inte tillåter några påståenden om evolutionär släktskap. Två stora däggdjurs kategorier placentaler och pungdjur, är ett exempel. Evolutionister anser att denna åtskillnad uppstod när däggdjur först dök upp, och att varje grupp levde sin egen evolutionära historia helt oberoende av den andra. Men det är intressant att det finns "par" i placentaler och pungdjur som är nästan likadana. De amerikanska biologerna Dean Kenyon och Percival Davis gör följande kommentar: Enligt Darwins teori utvecklades mönstret för vargar, katter, ekorrar, svin, myrslokar, mullvadar, och möss två gånger: en gång i moderkakan hos däggdjur och återigen, helt oberoende, i pungdjur. Detta innebär att det häpnadsväckande påståendet om slumpmässig oriktad mutation och urvals processer på något sätt träffade identiska karaktäristika flera gånger i vitt skilda organismer.¹⁶⁸

Extraordinära likheter och liknande organ som dessa, som evolutionistiska biologer inte kan acceptera som exempel på "homologi", visar att det inte finns något bevis för tesen om utvecklingen från en gemensam förfader. Vad kan då vara en vetenskaplig förklaring till dessa liknande strukturer hos levande varelser? Svaret på den frågan gavs innan Darwins evolutionsteori kom att dominera den vetenskapliga världen. Vetenskapsmän som Carl von Linné, som först systematiserade levande organismer i enlighet med deras liknande strukturer, och Richard Owen betraktade dessa strukturer som exempel på en vanlig form av skapelse. Med andra ord liknande organ (eller, numera, liknande gener) anses finnas eftersom de skapades för att tjäna ett visst syfte, inte för att de hade utvecklats av en slump från en gemensam förfader. Moderna vetenskapliga rön visar att påståendet om en "gemensam förfader" ställd med hänsyn till liknande organ är felaktig, och att den enda möjliga förklaringen är vanlig skapelse, bekräftar ännu en gång att levande varelser skapades av Allah.

Den genetiska och embryologiska återvändsgränden av homologi.

För att evolutionisternas påstående om att "homologi" skall tas på allvar, bör liknande (homologa) organ hos olika varelser också kodas med liknande (homologa) DNA-koder. Så är det emellertid inte. Liknande organ styrs ofta av mycket olika genetiska (DNA) koder. Dessutom är liknande genetiska koder i DNA hos olika djur ofta förknippade med helt olika organ.

Michael Denton, en professor i biokemi från Australien, beskriver i sin bok *Evolution: A Theory in Crisis* den genetiska återvändsgränden av evolutionisternas tolkning av homologi: "Homologa strukturer är ofta specificerade av icke-homologa genetiska system och begreppet homologi kan sällan återföras till embryologi".¹⁶⁹

Ett berömt exempel på detta ämne är den "femfingriga skelettstrukturen" hos fyrfotad djur, som citeras i nästan alla evolutionistiska läroböcker. Fyrfotad djur, det vill säga landlevande ryggradsdjur, har fem fingrar/tår på sina fram respektive bakben. Även om dessa inte alltid har utseendet av fem fingrar/tår såsom vi känner igen dem, räknas de är alla som pentadactyla (femfingriga) på grund av benstommen. Fram och bakbenen av en groda, en ödla, en ekorre eller en apa har alla samma struktur. Även benstrukturen hos fåglar och fladdermöss överensstämmer med denna grundläggande struktur.

Evolutionister hävdar att alla levande varelser härstammar från en gemensam förfader, och de har länge hänvisat till lemmar av pentadactyl form som bevis på detta. Detta påstående nämndes i nästan alla grundläggande källor i biologi under hela 1900-talet som mycket starka bevis för evolution. Genetiska fynd på 1980-talet motsäger detta evolutionistiska påstående. Man insåg att ett pentadactyl lemmönster hos olika varelser styrs av helt olika gener. Den evolutionistiska biologen William Fix beskriver kollapsen av evolutionisternas tes om pentadactylism på detta sätt:

De äldre läroböckerna om evolution gör mycket av idén kring homologi genom att påpeka de uppenbara likheterna mellan skelettet i armar och ben hos olika djur. Således återfinns "pentadactyl" lemmönstret i människans arm, i fågelns vinge, och bröstfenan hos en val, och detta anses indikera deras gemensamma ursprung. Om nu dessa olika strukturer hade överförts av samma gen par, varierade från tid till annan genom mutationer och detta hade skett genom miljöurvalet skulle teorin vara meningsfull. Tyvärr är detta inte fallet. Homologa organ uppstår ur helt olika genkomplex i de olika arterna. Konceptet om att homologi i termer av liknande gener som går i arv från en gemensam förfader har fallit sönder ...¹⁷⁰

En annan sak är den att för att den evolutionära avhandlingen om homologi skall tas på allvar, behöver perioderna för liknande strukturers embryologiska utveckling, det vill säga: de olika stadierna av utveckling i ägget eller moderns livmoder, behöva vara parallella men i verkligheten är dessa embryologiska perioder för liknande strukturer helt olika från art till art.

Avslutningsvis kan vi säga att genetisk och embryologisk forskning har visat att begreppet homologi som definieras av Darwin som "bevis på utvecklingen av levande varelser från en gemensam förfader" inte kan utgöra något bevis alls. I detta avseende kan vetenskapen sägas ha bevisat gång på gång att den darwinistiska tesen är falsk.

Ogiltigheten av hävdandet om molekylär homologi.

Evolutionisters befordran av homologi som bevis för evolution är ogiltigt inte enbart på morfologisk nivå utan även på molekylär nivå. Evolutionister säger att DNA-koderna, eller motsvarande protein strukturer, hos olika levande arter är likartade, och att det i denna likhet finns belägg för att dessa levande arter har utvecklats från gemensamma förfäder eller från varandra.

I verkligheten fungerar dock inte resultaten av molekylära jämförelser till förmån för evolutionsteorin alls. Det finns stora molekylära skillnader mellan varelser som verkar vara väldigt lika och relaterade. Till exempel är cytokrom-C proteinet, ett av de proteiner som är viktiga för andningen, mycket olika hos levande varelser av samma klass. Enligt forskning som bedrivs i kring detta är skillnaden mellan två olika kräldjurs arter större än skillnaden mellan en fågel och en fisk eller en fisk och ett däggdjur. En annan studie har visat att molekylära skillnader mellan vissa fågelarter är större än skillnaderna mellan samma fågelarter och däggdjuren. Det har även upptäckts att den molekylära skillnaden mellan bakterier som verkar vara mycket lika är större än skillnaden mellan däggdjur, amfibier och insekter.¹⁷¹ Liknande jämförelser har gjorts med hemoglobin, myoglobin, hormoner, och gener och man har kommit fram till liknande slutsatser.¹⁷²

Beträffande dessa fynd inom molekylär biologi, kommentarer Dr Michael Denton: Varje klass på en molekylär nivå är unik, isolerad och olänkad av intermediärer. Molekyler har således, liksom fossiler, misslyckats att tillhandahålla de svårfångade mellanprodukter som så länge har efterfrågats av evolutionär biologi ... På molekylär nivå är ingen organism "förfader" eller "primitiv" eller "avancerad" jämfört med sina

släktingar ... Det råder inget tvivel om att om detta molekylära bevis hade funnits för hundra år sedan hade tanken på organisk evolution kanske aldrig blivit accepterad.¹⁷³

Kollapsen av "Livets träd".

Under 1990-talet förvärrade forskningen om levande tings genetiska koder det dilemma som evolutionsteorin står inför i detta avseende. I dessa experiment jämfördes sekvenser av "ribosomalt RNA" (rRNA), i stället för de tidigare jämförelserna som var begränsade till proteinsekvenser. Från dessa resultat, försökte evolutionistiska forskare att etablera ett "evolutionärt träd". Emellertid blev de besvikna över resultaten. Enligt en artikel år 1999 av de franska biologerna Hervé Philippe och Patrick Forterre, "Med fler och fler sekvenser tillgängliga, visade det sig att de flesta proteiners fylogener motsäger varandra liksom rRNA trädet".¹⁷⁴ Förutom rRNA jämförelser jämfördes även DNA-koderna i generna hos levande varelser, men resultaten har varit motsatsen till "livets träd" som förutsätts av evolution.

Molekylärbiologerna James A. Lake, Ravi Jain och Maria C. Rivera nystar vidare på detta i en artikel år 1999:

Forskare började analysera en mängd gener från olika organismer och fann att deras förhållande till varandra motsade att det evolutionära livets träd härrör enbart från rRNA analysen.¹⁷⁵

Varken jämförelser som har gjorts av proteiner, rRNA eller gener, bekräftar premisserna av evolutionsteorin. Carl Woese, en välrenommerad biolog från University of Illinois medger att begreppet "fylogeni" har förlorat sin betydelse mot bakgrunden av molekylära fynd på detta sätt:

"Ingen konsekvent fylogeni har vuxit fram ur många enskilda proteinernas fylogener som hittills har framställts och fylogenetiska missförhållanden kan ses överallt i det universella trädet, från dess rot till de stora förgreningarna inom och mellan de olika grupperna till strukturen av de enskilda primära grupperingarna".¹⁷⁶

Det faktum att resultatet av molekylära jämförelser inte talar för, utan snarare emot, evolutionsteorin medgavs också i artikeln som heter "Is it time to uproot the Tree of Life?", och som publicerades i *Science* år 1999. I denna artikel av Elizabeth Pennisi uppges att de genetiska analyser och jämförelser som utfördes av darwinistiska

biologer för att belysa "livets träd" faktiskt gav direkt motsatta resultat och hon fortsätter med att säga att "nya uppgifter grumlar den evolutionära bilden": För ett år sedan, när biologer granskade nyligen sekvenserade genom från mer än ett dussin mikroorganismer trodde de att dessa data kunde stödja den accepterade kartläggningen av livets tidiga historia. Men vad de såg förvirrade dem. Jämförelser av de då tillgängliga genomen underlät inte enbart att förtydligade bilden av hur livets stora grupperingar utvecklats, de förvirrade den. Och nu, med ytterligare åtta mikrobiella sekvenser till hands, har situationen blivit ännu mer förvirrande.. Många evolutionära biologer hade antagit att de, på ett grovt sätt, kunde urskilja början till livets tre riken av levande ting (som är djurriket, växtriket och riket för encelliga livsformer) ... När hela DNA-sekvenser hade öppnat vägen för att jämföra andra typer av gener, förväntade sig forskare att de helt enkelt skulle utöka trädets detaljrikedom. Men "ingenting kunde ha varit mer felaktigt", säger Claire Fraser, chef för Institutet för genomforskning (TIGR) i Rockville, Maryland. I stället har jämförelserna gett många versioner av livets träd som skiljer sig från rRNA trädets och även är i inbördes konflikt med varandra... ¹⁷⁷

Kort sagt, allteftersom molekylär biologiskt fortskrider, förlorar homologikonceptet mer mark. Jämförelser som gjorts av proteiner, rRNA och gener visar att varelser som påstås vara nära släktingar enligt evolutionsteorin faktiskt är helt skilda från varandra. En studie från 1996 med 88 proteinsekvenser grupperade kaniner med primater i stället för gnagare, en analys 1998 av 13 gener i 19 djurarter placerade sjöborrar bland Chordata, och en annan studie 1998 baserad på 12 proteiner satte kor närmare valar än hästar.

Molekylärbiolog Jonathan Wells sammanfattade år 2000 situationen på följande sätt: Inkonsekvenser bland släkträd baserade på olika molekyler, och de bisarra släkträd som resulterar från vissa molekylära analyser, har nu försänkt molekylär fylogeni i en kris ¹⁷⁸

"Molekylär fylogeni" står inför en kris, vilket innebär att evolutionsteorin också står inför en kris. Fylogeni hänvisar till så kallade familjerelationer "mellan olika levande ting och är den hypotetiska grunden för teorin om evolutionen". Återigen, undergräver vetenskapen tesen att levande varelser utvecklats från varandra, vilket visar att alla levande grupper skapades separat.

Myten om embryologisk rekapitulering.

Vad som förr kallas "rekapitulerings teorin" har länge varit eliminerad från vetenskaplig litteratur, men är fortfarande presenterat som en vetenskaplig realitet i några evolutionistiska publikationer. Termen "rekapitulation" är en kondensering av satsen "ontogeni rekapitulerar fylogeni", som lades fram av den evolutionistiske biologen Ernst Haeckel i slutet av 1800-talet.

Denna teori av Haeckel förutsätter att levande embryon återupplever den evolutionära process som deras pseudoförfäder genomgick. Han teoretiserade att under sin utveckling i livmodern, uppvisar det mänskliga embryot först egenskaper hos en fisk, och sedan de av en reptil, och slutligen de av en människa.

Det har sedan visat sig att denna teori är helt falskt. Det är nu känt att "gälarna" som visar sig i ett tidigt skede av det mänskliga embryot i själva verket är de inledande faserna av mellanörat, bisköldkörteln och thymus. Den del av embryot som liknar "gulesäcken" visar sig vara en säck som producerar blod för spädbarnet. Den del som hade identifierats som en "svans" av Haeckel och hans anhängare är i själva verket ryggraden, som liknar en svans bara för att det tar form innan benen gör.

Dessa utgör universellt erkända fakta i den vetenskapliga världen och accepteras även av evolutionisterna själva. George Gaylord Simpson, en av grundarna av neo-darwinism, skriver:

Haeckels tog miste på den involverade evolutionära principen. Det är nu fastställt att ontogeni inte upprepar fylogeni.¹⁷⁹

I en artikel publicerad i *American Scientist*, läser vi:

Säkerligen är den biogenetiska lagen stendöd. Det utslöts slutligen ur läroböcker i biologi på femtitalet. Som ett ämne för allvarliga teoretiska utredningar var den utrotad under tjugotalet ...¹⁸⁰

En annan intressant aspekt av "rekapitulation" var Ernst Haeckel själv, en förfalskare som förfalskade sina teckningar för att stödja teorin som han förespråkade. Haeckels förfalskade påståenden för att visa att fiskar och mänskliga embryon liknade varandra. När han avslöjades, var det enda försvar han erbjöd den att andra evolutionister hade begått liknande brott:

Efter denna blottställande bekännelse av "urkundsförfalskning" borde jag anse mig fördömd och förintad om jag inte hade trösten att vid min sida på den anklagades bänk se hundratals andra syndare, bland dem många av de mest betrodda observatörer och mest uppskattade biologer. Den stora majoriteten av alla diagram i de bästa biologiska läroböcker, avhandlingar och tidskrifter är i samma grad

ansvariga för "urkundsförfalskning", för alla är inexakta, och är mer eller mindre tillrättalagda, schematiserade och konstruerade.¹⁸¹

Det finns verkligen "hundratals andra syndare, bland dem många av de mest betrodda observatörerna och mest uppskattade biologerna" vars studier är fulla av fördomsfulla slutsatser, förvrängningar, och även förfalskningar. Detta eftersom de alla har betingat sig att kämpa för evolutionsteorin även om det inte finns tillstymmelse till vetenskapliga bevis som stöder den.

KAPITEL 14

Evolutionsteorin: ett materialistiskt ansvar.

Den information som vi har betraktat igenom hela denna bok har visat oss att evolutionsteorin inte har någon vetenskaplig grund, tvärtom att evolutionisternas anspråk är i konflikt med vetenskapliga fakta. Med andra ord är den kraft som håller evolutionen vid liv inte vetenskap. Evolutionsteorin underhålls av några "forskare", men i bakgrunden finns en annan påverkan nämligen: materialistisk filosofi.

Materialistisk filosofi är en av de äldsta föreställningar i världen, och åberopar existensen av materia som dess grundläggande princip. Enligt detta synsätt har materia alltid existerat, och allt som existerar består av materia. Detta omöjliggör naturligtvis tron på en Skapare, för att om materia alltid har funnits, och om allt består av materia, kan det inte finnas någon övermateriell Skapare som skapade det.

Materialismen har av den anledningen under lång tid varit fientligt inställd till religiösa övertygelser av alla slag som tror på Allah.

Så frågan blir huruvida den materialistiska synvinkeln är korrekt. En metod för att testa om en filosofi är sann eller falsk är att undersöka påståenden den gör om vetenskap med hjälp av vetenskapliga metoder. Till exempel kunde en filosof på 900-talet ha hävdat att det fanns ett gudomligt träd på ytan av månen och att alla levande varelser faktiskt växte på grenarna på detta enorma träd som frukt, och sedan föll till jorden. Vissa människor kanske skulle ha funnit denna filosofi attraktiv och trodde på den. Men på 1900-talet, vid en tidpunkt då människan har lyckats att gå på månen, är det inte längre möjligt att på allvar hålla fast vid en sådan tro. Huruvida ett sådant träd finns där eller inte kan avgöras genom vetenskapliga metoder, genom observation och experiment.

Vi kan därför, med hjälp av vetenskapliga metoder, undersöka det materialistiska hävdandet: att materia har funnits i all evighet och att denna materia kan organisera sig själv utan en övermateriell Skapare och ge upphov till liv. När vi gör detta, ser vi att materialismen redan har kollapsat, eftersom idén om att materia har funnits sedan tidernas begynnelse har störtats av Big Bang teorin som visar att universum skapades ur intet. Påståendet att materia har organiserat sig själv och skapade livet är påståendet att vi kallar "evolutionsteorin", som denna bok har undersökt, och har visat sig ha kollapsat.

Men om någon är fast besluten att tro på materialismen och lägger sin hängivenhet till den materialistiska filosofin före allt annat, kommer han att agera annorlunda. Om han är materialist i första hand och vetenskapsman i andra hand kommer han inte att överge materialism när han ser att evolutionen är motbevisad av vetenskapen.

Tvärtom kommer han att försöka upprätthålla och försvara materialismen genom att försöka stödja evolution, oavsett vad. Det är det predikament som evolutionister försvarar och i vilket evolutionsteorin befinner sig i idag.

Intressant nog bekänner de också detta faktum från tid till annan. En välkänd genetiker och frispråkig evolutionist, Richard C. Lewontin från Harvard University, erkänner att han är "en materialist i första hand och en vetenskapsman i andra hand" med dessa ord:

Det är inte att det att metoder och vetenskapliga institutioner på något sätt tvingar oss att acceptera en materiell förklaring om den fenomenala världen, utan tvärtom, att vi tvingas av vår a priori anslutning till materiella orsaker att skapa en undersökningsapparat och en uppsättning begrepp som producerar materiella förklaringar, oavsett hur konstraintivt, oavsett hur mystifierande det är för den oinvigde. Dessutom att materialism är absolut, så vi kan inte tillåta ett gudomligt, ingrepp.¹⁸²

Termen "a priori" som Lewontin använder här är ganska viktigt. Detta filosofiska begrepp hänvisar till en förutsättning som inte baseras på någon experimentell kunskap. En tanke är "a priori" när du anser den vara korrekt och accepterar den såsom varande korrekt även om det inte finns någon tillgänglig information som bekräftar det. Som evolutionisten Lewontin ärligt påpekar, är materialism ett "a priori" antagande för evolutionister, som sedan försöker anpassa vetenskapen till denna förutfattade mening. Eftersom materialismen definitivt finner det nödvändigt att förneka existensen av en Skapare, omfamnar de det enda alternativet som finns till hands, vilket är teorin om evolutionen. Det spelar ingen roll för sådana forskare att evolution har motbevisats av vetenskapliga fakta, eftersom de har accepterat det "a priori" såsom varande sant.

Detta fördomsfulla beteende leder evolutionister till en tro att "omedveten materia bildade sig själv", vilket inte enbart strider inte mot vetenskapen, men även mot förnuftet. Professorn i kemi vid New York University och tillika DNA-expert Robert Shapiro, som vi har citerat tidigare, förklarar evolutionisternas tro och den materialistiska dogma som ligger i dess botten på följande sätt:

Därför krävs en annan evolutionär princip för att ta oss över klyftan från blandningar av enkla naturliga kemikalier till den första effektiva replikatorn. Denna princip har ännu inte beskrivits i detalj eller visats, men det förväntas, och ges beteckningar såsom kemisk evolution och materiens självorganisering. Förekomsten av principen tas för givet i filosofin om den dialektiska materialismen, som tillämpas på livets ursprung av Alexander Oparin.¹⁸³

Evolutionistisk propaganda, som vi ständigt stöter på i västvärldens media och i välkända och "uppskattade" vetenskapliga tidskrifter, är resultatet av denna ideologiska nödvändighet. Eftersom evolution anses nödvändig, har det förvandlats till ett tabubelagt ämne i de vetenskapliga cirkelna som sätter normerna för vetenskapen.

Vissa forskare finner sig i att vara i en position där de, för att upprätthålla sitt rykte, tvingas försvara denna långsökta teori, eller åtminstone undvika att opponera sig emot den.

Akademiker i västländerna måste få artiklar publicerade i vissa vetenskapliga tidskrifter för att uppnå och behålla sina professurer. Alla tidskrifter som behandlar biologi är under överinseende av evolutionister, och de tillåter inte någon anti-evolutionistisk artikel i dem. Biologer måste därför bedriva sin forskning under teorins dominans. De är också en del av etablissemangen, som betraktar evolutionen som en ideologisk nödvändighet, vilket är orsaken till att de blint försvarar alla de "omöjliga sammanträffanden" som vi har undersökt i denna bok.

Materialistiska bekännelser.

Den tyska biologen Hoimar von Ditfurth, en framstående evolutionist, är ett bra exempel på denna överdrivna materialistiska förståelse. Efter att Ditfurth citerar ett exempel på livets extremt komplexa sammansättning, är detta det han säger om frågan huruvida det kunde ha uppstått av en slump eller inte:

Är en sådan harmoni som uppstod ur enbart tillfälligheter möjligt i verkligheten? Detta är den grundläggande frågan inom hela den biologiska evolutionen.

Besvarande med "ja det är möjligt" är något i stil med att verifiera tilltron till modern vetenskap av naturen. Kritiskt sett kan vi säga att någon som accepterar den moderna vetenskapen om naturen inte har något annat alternativ än att svara "ja" på frågan, eftersom han syftar till att förklara naturfenomen med metoder som är begripliga och försöker att härleda dem från naturlagarna utan att återgå till

övernaturliga ingripanden. Men att vid denna punkt, förklara allt med hjälp av naturlagarna, det vill säga genom tillfälligheter, är ett tecken på att han inte har någon annanstans att vända sig. För vad annat kunde han göra annat än sätta sin tilltro till tillfälligheter? ¹⁸⁴

Såsom Ditfurth påpekar, antar det materialistiska vetenskapliga förhållningssättet att förklara livet genom att förneka "övernaturligt ingripande", det vill säga skapande som sin grundläggande princip. När denna princip har antagits, accepteras även de mest omöjliga situationer lättare. Det är möjligt att finna exempel på denna dogmatiska mentalitet i nästan all evolutionist litteratur. Professor Ali Demirsoy, den välkända förespråkaren för evolutionsteorin i Turkiet, är bara en av många. Som vi redan har påpekat, är enligt Demirsoy: sannolikheten för att en tillfällighet ska bilda cytokrom-C, ett viktigt protein för livet, "lika osannolikt som möjligheten att en apa ska skriva mänsklighetens historia på en skrivmaskin utan att göra några misstag". ¹⁸⁵

Det råder ingen tvekan om att accepterande av en sådan möjlighet är faktiskt detsamma som att avvisa de grundläggande principerna för rim och reson. Även en enda korrekt bokstav skriven på en sida påvisar med säkerhet att den är skriven av en människa. När man ser en bok om världshistorien blir det än mer påtagligt att boken är skriven av en författare. Ingen logisk person skulle hålla med om att bokstäverna i en sådan enorm bok kunde ha satts ihop "av en slump".

Det är dock mycket intressant att se att den "evolutionistiska forskaren" Professor Ali Demirsoy accepterar den här sortens irrationella förslag:

I huvudsak är sannolikheten för bildandet av en cytokrom-C sekvens lika med noll. Det vill säga om livet kräver en viss sekvens, kan det sägas att detta har en sannolikhet som kan realiseras en gång i hela universum. I annat fall måste vissa metafysiska krafter bortom vår definition ha handlat i dess bildande. Accepterande av det senare är inte ändamålsenligt för det vetenskapliga målet. Vi måste således undersöka den första hypotesen. ¹⁸⁶

Demirsoy skriver att han föredrar det omöjliga för att, "inte nödsakas att acceptera övernaturliga krafter", med andra ord förekomsten av en Skapare. Det är uppenbart att detta tillvägagångssätt inte har något samband alls med vetenskap. Inte överraskande, när Demirsoy citerar ett annat ämne nämligen ursprunget till mitokondrier i cellen, accepterar han öppet slumpen som en förklaring, även om detta "strider mot det vetenskapliga tänkandet".

Kärnan i problemet är hur mitokondrierna har fått den här funktionen, eftersom

uppnåendet av funktionen av en slump även hos en individ, kräver extrema sannolikheter som är obegripliga ... Enzymer som tillhandhåller cellandning och fungerar som en katalysator i varje steg i en annan form utgör kärnan i mekanismen. En cell måste innehålla hela denna enzymsekvens, annars är den meningslös. Här, trots att det är i motsats till det biologiska tankesättet, för att undvika en mer dogmatisk förklaring eller spekulering måste vi acceptera, om än motvilligt, att alla andningsenzymer fanns i cellen innan cellen först kom i kontakt med syre.¹⁸⁷

Den slutsats som ska dras från sådana uttalanden är att evolutionen inte är en teori som har tillkommit genom vetenskapliga undersökningar. Tvärtom, var utformningen och innehållet för denna teori dikterade av de krav som ställdes av materialistisk filosofi. Det blev sedan till en tro eller dogm trots konkreta vetenskapliga fakta. Återigen kan vi tydligt se i evolutionistisk litteratur att allt detta arbete har ett "syfte", och att syftet, utan hänsyn till något annat, utesluter all tilltro till att alla levande ting skapades.

Evolutionister definierar detta som "vetenskapligt". Men vad de hänvisar till är inte vetenskap, utan materialistisk filosofi. Materialism avvisar helt att det finns något "bortom" materia (eller någonting övernaturligt). Vetenskapen är i sig självt inte skyldig att acceptera en sådan dogm. Vetenskap innebär att undersöka naturen och dra slutsatser från sina resultat. Om dessa resultat leder till slutsatsen att naturen har skapats ska vetenskapen acceptera det. Detta är en plikt för en sann vetenskapsman och plikten omfattar inte försvarande av omöjliga scenarier genom att hålla fast vid föråldrade materialistiska dogmer från 1800-talet.

KAPITEL 15

Media: Ett syrgas tält för evolutionsteorin.

Såsom vi hittills har undersökt visar inte evolutionsteorin på någon vetenskaplig grund. Men de flesta människor runt om i världen är omedvetna om detta och antar att evolution är ett vetenskapligt faktum. Den största orsaken till detta vilseledande är den systematiska indoktrineringen och propaganda som bedrivs av media kring frågan om evolution. Av den anledningen måste vi också nämna de speciella egenskaper som finns i denna indoktrinering och propaganda.

När vi granskar västerländska medier, träffar vi ofta på nyheter som uppehåller sig vid evolutionsteorin. Ledande medieorganisationer, och välkända "respektabla" tidningar tar upp detta ämne emellanåt. När deras tillvägagångssätt undersöks, får man intrycket av att denna teori är ett absolut bevisat faktum som inte lämnar något utrymme för diskussioner.

Vanliga människor som läser den här typen av nyheter börjar naturligtvis tro att evolutionsteorin är ett faktum som är lika säker som någon matematisk lag. Nyheter av detta slag som visas i de framstående medierna plockas också upp av lokala medier. De skriver ut rubriker i stora typsnitt: "Enligt tidskriften *Time* har en ny fossil som fullbordar luckan i den fossila kedjan hittats", eller att *Nature* antyder "att forskare har belyst de sista frågorna om evolutionsteorin". Upphittande av "den sista felande länken i evolutionen kedjan" betyder ingenting eftersom det inte finns ett enda påstående om evolutionen som är bevisat. Allt som visas som bevis är falskt som vi har beskrivit i de föregående kapitlen. Förutom medierna, gäller samma sak för vetenskapliga resurser, uppslagsverk och böcker i biologi.

Kort sagt, både media och akademiska kretsar, som står till anti-religiösa centers förfogande, upprätthåller en helt evolutionistisk åskådning som de pålägger samhället. Detta är så effektivt infört att det med tiden har vänt evolutionen till en idé som aldrig får avvisas. Att förneka evolutionen anses vara i strid med vetenskap och att föraktande av grundläggande realiteter. Det är anledningen till att, trots så många brister som hittills avslöjats (särskilt sedan 1950-talet) och det faktum att dessa har erkänts av evolutionistiska forskarna själva, det idag är i det närmaste omöjligt att hitta någon kritik av evolution i vetenskapliga kretsar eller i media.

Allmänt accepterade som de mest "respekterade" publicerade tidskrifter inom biologi och natur i väst, har tidningar som *Scientific American*, *Nature*, *Focus*, *Discover*,

Science och *National Geographic* antagit evolutionsteorin som en officiell ideologi och försöker presentera denna teori som ett bevisat faktum.

Invirade lögner.

Evolutionister utnyttjar fördelen som ges till dem av mediernas "hjärntvättande" program. Många människor tror på evolutionen, så pass villkorslöst att de inte ens bryr sig om att fråga "hur" och "varför". Detta innebär att evolutionister kan paketera sina lögner på ett sätt som gör dem övertygande.

Till exempel, även i de mest "vetenskapliga" evolutionistiska böckerna förklaras med löjlig enkelhet "övergången från vatten till land", som är en av de största oredovisade uppgifterna inom evolutionsfenomenen. Enligt evolutionen, började livet i vattnet och de först utvecklade djuren var fiskar. Teorin säger att fisken en dag av någon anledning (mestadels anges perioder av torka vara orsaken) började kasta sig upp på land och den fisk som valde att leva på land, råkade ha fötter istället för fenor, och lungor i stället för gälar.

De flesta evolutionistiska böcker förklarar inte "hur" i detta ämne. Även i de mest "vetenskapliga" källor döljer sig det absurda i detta påstående bakom meningar som "övergången från vatten till land uppnåddes".

Hur blev denna "övergång" uppnådd? Vi vet att fisk ur vatten inte kan leva mer än några minuter. Om vi antar att den påstådda torkan inträffade och fisken tvingades att röra sig mot land, vad skulle ha hänt med fisken? Svaret är uppenbart. Alla fiskar som kommer upp ur vattnet skulle dö en och en efter ett par minuter. Även om denna process hade pågått under en period av tio miljoner år, skulle svaret fortfarande detsamma: fisken skulle dö en efter en. Anledningen härtill är att ett sådan komplext organ som en komplett lunga inte kan uppkomma genom en plötslig "olycka", det vill säga genom mutation, men en halv lunga, å andra sidan är till någon nytta alls.

Men detta är precis vad evolutionisterna hävdar. "övergång från vatten till land", "övergång från land till luft" och många fler påstådda stormsteg "förklaras" i dessa ologiska termer. När det gäller bildandet av riktigt komplexa organ såsom ögat och örat, föredrar evolutionister att inte säga någonting alls.

Det är lätt att påverka mannen på gatan med detta "vetenskapliga" paket. Du ritat en inbillad bild som representerar övergången från vatten till land, du uppfinner latinska ord för djuret i vattnet, dess "ättling" på land, och "tillfälliga mellanliggande former" (som är ett inbillat djur), och sedan fabricerar du en genomtänkt lögn:

"Eusthenopteron omvandlas först till Rhipitistian Crossoptergian, sedan Ichthyostega i en lång evolutionär process". Om dessa ord läggs ord i munnen på en vetenskapsman med tjocka glasögon och vit rock, skulle du lyckas övertyga många människor, eftersom de media som gör en insats för att befrämja evolution, skulle förmedla de goda nyheterna till världen med stor entusiasm.

KAPITEL 16

Slutsats: Evolution är ett vilseledande.

Det finns mycket annan bevisning, liksom vetenskapliga lagar, som ogiltigförklarar evolutionen, men i denna bok har vi bara kunnat diskutera några av dem. Även de nämnda punkterna bör räcka för att avslöja en mycket viktig sanning: Även om det är höljt i vetenskapens dunkel, är teorin om evolutionen bara ett vilseledande, ett vilseledande som endast försvaras till förmån för den materialistiska filosofin, ett vilseledande som inte bygger på vetenskap, men som handlar hjärntvätt, propaganda, och bedrägeri.

Vi kan sammanfatta vad vi har noterat hittills.

Teorin om evolution har kollapsat.

Evolutionsteorin är en teori som har misslyckades vid första steget. Anledningen är att evolutionister är oförmögna att ens förklara bildningen av ett enda protein. Varken lagar om sannolikhet eller lagar inom fysik och kemi erbjuder någon chans för det slumpartade bildandet av livet.

Låter det logiskt eller rimligt när inte ens ett enda slumpmässigt bildat protein kan existera, att miljontals sådana proteiner kombinerades i en sekvens för att producera cellen hos en levande varelse, och att miljarder celler lyckades att bildas och därefter sammanträffades av en slump för att producera levande ting, och att från dessa genererades fiskar, och att de som övergick till land förvandlas till reptiler, fåglar, och att detta är hur alla de miljontals olika arterna på jorden bildades?

Även om du inte tycker att det verkar logiskt, tror evolutionister på denna fabel.

Det är dock endast bara en troslära, eller snarare en falsk troslära, eftersom de inte har ett tillstymmelse till bevis för att verifiera sin berättelse. De har aldrig hittat en enda övergångsform såsom halvfisk/halvreptil eller halvreptil/halvfågel. Inte heller har de kunnat bevisa att ett protein, eller ens en enda aminosyra molekyl som bildar ett protein, kunde ha bildats i vad de kallar ursprungliga jordiska förhållanden, inte ens i sina omsorgsfullt utrustade laboratorier har de lyckats göra det. Tvärtom, med varje försök har evolutionister själva visat att ingen evolutionär process någonsin har skett och inte heller någonsin kunnat ske på jorden.

Evolution inte kan verifieras i framtiden heller.

Med insikt i detta kan evolutionister bara trösta sig med drömmen om att vetenskapen på något sätt kommer att lösa alla dessa dilemman i sinom tid. Men att vetenskapen någonsin skulle verifiera ett sådant helt grundlöst och ologiskt påstående är uteslutet oavsett hur många år som går. Tvärtom, allteftersom vetenskapen går framåt förvandlar den endast evolutionisternas hävdanden till allt klarare och tydligare nonsens.

Så har det varit hitintills. Allteftersom fler uppgifter om struktur och funktioner hos den levande cellen upptäcktes, blev det helt klart att cellen inte är en enkel, slumpmässigt bildad sammansättning, såsom ansågs vara fallet med den primitiva biologiska förståelsen på Darwins tid.

Med situationen så uppenbar, är förnekande av skapelsens faktum och baserande av livets uppkomst på extremt osannolika sammanträffanden, och att sedan försvara dessa påståenden med envishet, kan senare bli en källa till stor förödmjukelse. Medan evolutionsteorins verkliga bild framträder mer och mer och den allmänna opinionen kommer att se sanningen, kan det inte dröja länge innan de närsynta fanatiska förespråkarna av evolution inte kommer att kunna visa sig.

Evolutionens största hinder: Själen.

Det finns många arter i världen som liknar varandra. Till exempel kan det finnas många levande varelser som liknar en häst eller en katt och många insekter kan likna varandra. Dessa likheter förvånar inte någon.

De ytliga likheterna mellan människa och apa lockar på något sätt till sig oskäligen uppmärksamhet. Detta intresse går ibland så långt att en del människor tror på den falska tesen om evolution. I själva verket betyder de ytliga likheterna mellan människan och apor ingenting.

Noshörningsskalbaggen och noshörningen delar också på vissa ytliga likheter, men det skulle vara löjligt att på grund av de ytliga likheterna försöka etablera någon form av evolutionär koppling mellan dessa två varelser, en som är en insekt och den andra som är ett däggdjur.

Bortsett från den ytliga likheten kan apor inte sägas vara närmare människan än andra djur. Faktum är, om nivån av intelligens ska beaktas, kan honungsbiets framställning av den geometriskt mirakulösa strukturen hos bivaxkakan, eller spindelns mirakel av ingenjörskonst i uppbyggnaden av sitt nät sägas vara närmare människan. De är även överlägsna i vissa avseenden.

Det finns en mycket stor skillnad mellan människa och apa oavsett de ytliga likheterna. En apa är ett djur, och skiljer sig inte från en häst eller en hund med tanke på dess nivå av medvetande. Men människan är medveten, viljestark, kan tänka, prata, förstå, fatta beslut och bedöma/döma. Alla dessa funktioner är funktioner i människans själ. Själen är den viktigaste skillnaden och medför en stor klyfta mellan människan och andra varelser. Ingen fysisk likhet kan tillsluta detta gap mellan människan och andra levande varelser. I naturen är människan det enda djur som har en själ.

Allah skapar i enighet med sin önskan.

Skulle det spela någon roll om det scenario som har föreslagits av evolutionister verkligen hade ägt rum? Inte alls. Anledningen till det är att varje avancerande steg i evolutionsteorin endast kunde ha inträffat till följd av ett mirakel. Även om livet uppstod successivt genom sådana steg, kan varje progressivt skede endast ha åstadkommit genom en medveten vilja. Det är inte bara osannolikt att dessa steg skulle ha inträffat av en slump, det är omöjligt.

Om det sagts att en proteinmolekyl hade bildats under de ursprungliga atmosfäriska förhållanden, måste det hålls i minnet att det redan har visats genom lagar om sannolikhet, biologi och kemi att detta inte kunde ha varit av en slump. Men om det måste påvisas att det uppkom, då finns det inget annat alternativ än att erkänna att dess existens var följden av Skaparens vilja. Samma logik gäller för hela hypotesen som har lagts fram av evolutionister. Till exempel finns varken paleontologiska bevis eller en fysisk, kemisk, biologisk, eller logisk berättigande som påvisar att fiskar gick från vatten till land och bildade de landlevande djuren. Men om man måste vidhålla att fiskar klättrade upp på land och förvandlades till reptiler, bör upphovsmannen till detta påstående också acceptera existensen av en Skapare som är kapabel att förmå uppkomsten av vad helst Han vill med enbart ordet "bli". Varje annan förklaring till ett sådant mirakel är i sig självmotsägande och en kränkning av principerna för förnuft.

Verkligheten är tydlig och uppenbar. Allt liv är en produkt av en perfekt ordning och en överlägsen Skapelse. Detta i sin tur ger konkreta bevis för existensen av en Skapare, Den som har oändlig makt, kunskap och intelligens.

Den Skaparen är Allah, Herre över himlen och jorden, och av allt som finns däremellan.

KAPITEL 17

Skapelsens faktum.

I de föregående delarna av boken har vi granskat varför evolutionsteorin, som föreslår att livet inte har skapats, är en vanföreställning helt i strid med vetenskapliga fakta. Vi såg att den moderna vetenskapen har avslöjat ett mycket tydligt faktum genom vissa vetenskapliga grenar som paleontologi, biokemi, och anatomi - det faktum att Allah är Skaparen av alla levande varelser.

För att lägga märke till detta faktum behöver man i själva verket inte nödvändigtvis åberopa de komplicerade resultat som har erhållits i biokemiska laboratorier eller geologiska utgrävningar. Tecknen på en extraordinär visdom är skönjbar i vilken som helst av alla levande varelser man iakttar. Det finns en stor teknik och design i kroppen av en insekt eller en liten fisk i havsdjupet som aldrig uppnås av människor. Vissa levande varelser som inte ens har en hjärna utför komplicerade uppgifter så perfekt att de inte uppnås även av människor.

Denna stora visdom, organisation och plan som råder överallt i naturen, skapar ett solitt bevis för existensen av en överlägsen Skapare som dominerar över hela naturen, och denna skapare är Allah. Allah har utrustat alla levande varelser med extraordinära karaktäristika och visat människan de uppenbara tecknen på Sin existens och makt.

På de följande sidorna kommer vi att undersöka endast ett fåtal av de otaliga bevis för Skapelsen i naturen.

Honungsbin och det arkitektoniska underverket av bivaxkakor.

Bin producerar mer honung än vad de faktiskt behöver och lagrar den i vaxkakor. Den hexagonala strukturen hos bivaxkakan är välkänd för alla. Har du någonsin undrat varför bin bygger hexagonala vaxkakor snarare än oktagonala eller pentagonala?

Matematiker som sökte svar på denna fråga kom fram till en intressant slutsats: "En hexagon är den lämpligaste geometriska formen för maximal användning av ett visst område."

En hexagonal cell kräver den minsta mängd vax för konstruktionen medan det lagrar den största mängden honung. Så biet använder den bästa möjliga formen.

Den metod som används vid konstruktionen av bivaxkakan är också mycket häpnadsväckande: bina startar byggandet av kupan från två-tre olika platser och väver bivaxkakan samtidigt i två-tre strängar. Även om de utgår från olika platser, bygger detta stora antal bin, identiska hexagoner och de bygger bivaxkakan genom att sammanfoga dessa strängar och mötas i mitten. Förbindelsepunkterna av hexagonerna är monterade så skickligt att det inte finns några tecken på att de är sammanlänkade.

Inför konfrontationen med denna extraordinära prestanda, måste vi säkert tillstå att det finns en överlägsen vilja som påbjuder dessa varelser att utföra detta arbete. Evolutionister vill förklara bort denna prestation med begreppet "instinkt" och försöker att framhålla det som ett enkelt attribut hos biet. Men om detta arbete sker instinktivt och om denna instinkt råder över alla bin och att alla bin fungerar i harmoni men är ovetande om varandra, då betyder det att det finns en upphöjd visdom som styr över dessa små varelser.

För att uttrycka det tydligare, Allah, Skaparen av dessa små varelser, "inspirerar" dem till vad de måste göra. Detta faktum förklarades i Koranen för fjortonhundra år sedan i kap 16 *An-Nahl* verserna 68 och 69:

(68) Och din Herre har lärt biet att inrätta sig i bergen och i träd och i det som [människor] ställer i ordning [för dess behov];

(69) och att hämta sin näring från alla [växter som ger] frukt och att följa de vägar som din Herre [har utstakat för det]. Och en saft av skiftande färg sipprar fram ur dess [inre] i vilken det finns läkande ämnen [till nytta] för människorna. I allt detta ligger helt visst ett budskap till människor som tänker

Häpnadsväckande Arkitekter: termiter.

Ingen kan undgå att bli överraskad när han ser termitboet uppfört på marken av termiter. Detta beror på att termitbon är arkitektoniska underverk som reser sig så högt som 5-6 meter. Inom detta bo finns sofistikerade system för att uppfylla alla de behov som termiter, som på grund av sin kroppsbyggnad aldrig kan vistas i solljus, har. I boet finns ventilationssystem, kanaler, larv rum, korridorer, särskilda gårdar för svampproduktion, säkerhetsutgångar, rum för varmt och kallt väder, i korthet, allt. Vad som är mer förvånande är att termiterna som konstruerar dessa underbara bon är blinda.¹⁸⁸

Trots detta faktum ser vi, när vi jämför storleken på en termit och boet, att termiter lyckas bemästra ett arkitektoniskt projekt som är 300 gånger större än de själva. Termiter har ännu en fantastisk egenskap: om vi delar ett termitbo i två under de första stadierna av dess konstruktion, och sedan återförenar dessa efter en viss tid, kommer vi att se att alla korridorer, kanaler och vägar korsar varandra. Termiter fortsätter med sin uppgift som om de aldrig skildes från varandra och är förordnade från en enda plats.

Hackspetten.

Alla vet att hackspettar bygger sina bon genom att hacka hål i trädstammar. Poängen som många inte tänker på är hur hackspettar undgår att drabbas av en hjärnblödning när de med sådan styrka slår med huvudet. Vad hackspetten gör kan jämföras med en människa som med sitt huvud slår in en spik i väggen. Om en människa vågade göra något sådant, skulle han förmodligen bli drabbad av en chock följt av en hjärnblödning. En hackspett, däremot, kan hacka en hård trädstam 38-43 gånger mellan 2,10 och 2,69 sekunder utan att något händer den.

Ingenting händer eftersom huvudets struktur hos hackspettar är skapad så att det passar för detta jobb. Hackspettens skalle har ett "fjädringssystem" som minskar och absorberar kraften från varje slag mot stammen. Det finns särskilda mjukgörande vävnader mellan benen i hackspettens skalle.¹⁸⁹

Fladdermössens sonarsystem.

Fladdermöss flyger i mörker utan problem och de har ett mycket intressant navigationssystem för att kunna göra detta. Det är vad vi kallar ett "sonar system", ett system där konturerna av de omgivande objekten bestäms av ljudvågornas eko. En ung person kan knappt upptäcka ett ljud med en frekvens av 20000 vibrationer per sekund. En fladdermus är försedd med ett speciellt skapat "sonar system", och använder sig av ljud med en frekvens på mellan 50000 och 200 000 vibrationer per sekund. Den skickar ut dessa ljudstötter i alla riktningar 20 eller 30 gånger varje sekund. Ekot av ljudet är så kraftfullt att fladdermusen inte enbart förstår att det finns objekt i dess väg, utan upptäcker även var dess snabbt flygande byte finns.¹⁹⁰

Valar.

Däggdjur behöver andas regelbundet och därför är vatten inte en särskilt passande miljö för dem. Hos en val, som är ett havslevande däggdjur, hanteras detta andningsproblem med ett andningssystem som är mycket effektivare än den hos många landlevande djur. Valar andas ut 90 % av den luft som de använder. Sålunda behöver de endast andas med mycket långa intervall. Samtidigt har de en mycket koncentrerad substans som heter "myoglobin" som hjälper dem att lagra syre i sina muskler. Med hjälp av dessa system, kan till exempel fenvalar, dyka så djupt som 500 meter och simma i 40 minuter utan att andas under tiden.¹⁹¹ Därtill är valens näsborrar placerade på dess rygg till skillnad från landlevande däggdjur så att den kan andas lätt.

Skapelsens mirakel kan ses i myggan.

Vi tänker alltid på mygg som flygande djur. I själva verket tillbringar myggan sina utvecklingsstadier under vatten och kommer upp ur vattnet genom en ovanlig strukturförändring som utrustar den med alla organ som den behöver.

Myggan börjar flyga med speciella sensorsystem till sitt förfogande för att upptäcka platsen för dess byte. Med dessa system liknar den ett krigsflygplan utrustad med detektorer för värme, gas, fukt och lukt. Den har även en förmåga att "se i överensstämmelse med temperaturen" vilket hjälper den att hitta sitt byte även i becksvalt mörker.

Myggans blodsugande teknik är ett utomordentligt komplext system. Med sitt sexbladiga klippsystem skär den i huden som en såg. Medan den skärande processen fortgår, utsöndras ett bedövningsmedel, ett sekret, i sårets vävnader och personen inser inte ens att hans blod sugas. Detta sekret förhindrar samtidigt koagulering av blodet och säkrar den fortsatta blodsugnings process.

Med avsaknaden av endast ett av dessa element kommer inte myggan att kunna livnära sig på blod och föra sin art vidare. Med sin särskilda struktur är även denna lilla varelse ett tydligt tecken på Skapelsen.

I Koranen är myggan accentuerad som ett exempel som visar förekomsten av Allah till människor med förståelse i kapitel 2: *Al Baqarah* vers 26

Allah tvekar inte att framställa en liknelse om en mygga eller något ännu oansenligare. De troende vet att dessa [liknelser] är sanningen, [uppenbarad] av deras Herre, men de som inte vill tro säger: "Vad kan Allah ha velat säga med denna

liknelse?" Därmed leder Han många vilse och ger även vägledning åt många; men Han leder ingen vilse utom dem som förhärdats i synd,

Jaktfåglar med skarp syn.

Jakt fåglar har skarpa ögon som gör det möjligt för dem att göra perfekta avstånd justeringar medan de attackerar sitt byte. Dessutom innehåller deras stora ögon ett större antal synceller, vilket medför bättre syn. Det finns mer än en miljon synceller i ögat på en jakt fågel.

Örnar som flyger på tusentals meters höjd har så skarpa ögon som de kan skanna jorden perfekt uppifrån det avståndet. Precis som stridsflygplan upptäcker sina mål från tusentals meters avstånd, upptäcker örnar sitt byte genom att uppfatta minsta färgskiftning eller minsta rörelse på marken. Örnens öga har ett synfält av trehundra grader och kan förstora en given bild omkring sex till åtta gånger. Örnar kan skanna av en yta på 30000 hektar medan de flyger 4500 meter över den. De kan lätt urskilja en kanin gömd bland gräs från en höjd av 1500 meter. Det är uppenbart att denna extraordinära ögonstruktur hos örnen är speciellt skapad för denna varelse.

Spindelns tråd och dess nät.

Spindeln som heter Dinopis är en skicklig jägare. I stället för att väva ett statiskt spindelnet och vänta på sitt byte, väver den ett litet, men mycket ovanligt, nät som det kastar över sitt byte. Efteråt sveper den in sitt byter hårt i detta spindelnet. Den inneslutna insekten kan inte göra någonting för att frigöra sig själv. Nätet är så perfekt konstruerat att insekten blir ännu mer insnärjd ju mer den kämpar emot. För att lagra sin mat, sveper spindeln in bytet med extra trådar, nästan som om den förpackar det.

Hur gör denna spindel ett nät som är så bra i sin mekaniska och kemiska struktur? Det är omöjligt för spindeln att ha fått en sådan skicklighet av en slump såsom evolutionister gör gällande. Spindeln saknar inlärningsförmåga och förmåga att memorera och har inte ens en hjärna för att utföra dessa saker. Uppenbarligen är denna färdighet skänkt till spindeln av dess Skapare, Allah, vars makt är exalterad. Mycket viktiga mirakel göms i spindeltråd. Denna tråd, med en diameter av mindre än en tusendels millimeter, är 5 gånger starkare än en ståltråd som har samma tjocklek. Denna tråd är ännu en egenskap – den att vara extremt lätt. En spindeltråd med en längd tillräcklig för att omsluta världen skulle endast väga 320 gram.¹⁹² Stål, ett ämne

som produceras i speciella industrier, är ett av de starkaste material som tillverkas av människan. Dock kan spindeln i sin kropp producera en mycket fastare tråd än stål. När människan tillverkar stål, drar han fördel av sin flerhundraåriga kunskap och teknik, vilken kunskap och teknik använder då spindeln för att framställa sin tråd? Som vi ser ligger mänskligheten efter i alla tekniska kunskaper och tekniska medel som står till förfogande i jämförelse med en spindel.

Djur i vinterdvala.

De djur som går i vinterdvala kan leva vidare trots att deras kroppstemperatur sjunker i samma grad som den kalla temperaturen utanför idet. Hur klarar de detta?

Däggdjur är varmblodiga. Detta innebär att under normala förhållanden, förblir deras kroppstemperatur alltid konstant eftersom en naturlig termostat i kroppen reglerar denna temperatur. Men, under vinterdvalan, sjunker den normala kroppstemperaturen hos små däggdjur som har en normal kroppstemperatur på 40 grader, ned till en liten bit över fryspunkten som om den justeras genom någon form av nyckel. Kroppens ämnesomsättning minskar markant. Djuret börjar andas mycket långsamt och dess normala hjärtrytm, vilket är 300 gånger per minut, faller till endast 7-10 slag per minut. Dess normala kroppsfunktioner såsom reflexer stannar upp och de elektriska aktiviteterna i dess hjärna saktar ner till närapå omätbara.

En av farorna med orörlighet i mycket kallt väder är förfrysning av vävnader och att de då kan förstöras av iskristaller. Djuren i vinterdvala skyddas emellertid mot denna fara genom de speciella funktioner som de är utrustade med.

Kroppsvätskorna hos dessa djur hålls kvar av kemiska material med hög molekylvikt. Således minskas deras fryspunkt och de är skyddade från skador.¹⁹³

Elektriska fiskar.

Vissa fiskarter såsom den elektriska ålen och en art av rocka utnyttjar elektricitet som produceras i kroppen antingen för att skydda sig från sina fiender eller att förlama sitt byte. I varje levande varelse - inklusive människan - finns en liten mängd elektricitet. Människan kan dock inte rikta denna elektricitet eller kontrollera den för att använda den för egen räkning. De ovan nämnda varelserna däremot (ål och rocka) har en elektrisk spänning i kroppen som kan uppgå till 500-600 volt och som de kan använda mot sina fiender. Dessutom påverkas de själva inte negativt av denna elektricitet.

Den energi som de förbrukar för att försvara sig återställs efter en viss tid på samma sätt som uppladdande av ett batteri och elkraften är sedan på nytt klart för användning. Fiskar använder inte den högspända elektriciteten i sina små kroppar enbart för försvarsändamål. Förutom att vara ett hjälpmedel för vägledning i djupa mörka vatten, hjälper elektriciteten dem också känna av föremål utan att se dem. Fiskar kan skicka signaler med hjälp av elektricitet i sina kroppar. Dessa elektriska signaler återreflekteras efter att ha träffat fasta föremål och dessa reflekterade signaler ger fisken information om objektet. På detta sätt kan fiskar bedöma avstånd till och storlek på objektet.¹⁹⁴

Kamouflage, en perfekt plan för djur.

En av de egenskaper som djuren har för att klara livet är konsten att gömma sig, det vill säga "kamouflage".

För djur finns två huvudanledningar till att gömma sig: för sin egen jakt och för att skydda sig från rovdjur. Kamouflage skiljer sig från alla andra metoder genom sin speciella medverkan av yttersta intelligens, skicklighet, estetik och harmoni.

Djurens kamouflagetekniker är verkligen fantastiska. Det är nästan omöjligt att identifiera en insekt som är gömd på en trädstam eller en annan varelse dold under ett löv.

Blادلöss som suger växtsafter låtsas vara taggar. Detta är en metod som syftar till att lura fåglar, deras största fiender, och tillse att fåglarna inte sätter sig på dessa växter.

Bläckfisk.

Under huden på bläckfisken finns ett tätt skikt av elastiska säckar som kallas kromatoforer. Dessa innehåller färgpigment. De kommer främst i gult, rött, svart och brunt. Vid behov får de en impuls att expandera och översvämma huden med den lämpliga nyansen. På det viset antar bläckfisken samma färg som till exempel berggrunden i dess bakgrund och det ger en perfekt kamouflage..

Detta system fungerar så effektivt att bläckfisken även kan skapa komplexa zebraliknande ränder.¹⁹⁵

Olika system för seende.

För många djur som lever i havet, är synen oerhört viktig för jakt och försvar. Därför är de flesta av dessa utrustade med ögon som är perfekt skapade för undervattensbruk.

Under vatten, blir förmågan att se mer och mer begränsad med ökande djup, i synnerhet då djupet överstiger 30 meter. Organismer som lever på detta djup, har ögon som har skapats med tanke på de givna villkoren.

Havs levande djur, till skillnad från landlevande djur, har sfäriska linser som är i perfekt överensstämmelse med behoven hos densiteten av vattnet där de lever. Jämfört med de stora elliptiska ögon som de landlevande djuren har, är denna sfäriska struktur i högre grad användbar för seende under vatten, det justeras för att se föremål i närbild. När ett föremål finns på ett större avstånd än ögat är fokuserad på, dras hela linssystemet bakåt med hjälp av en speciell muskelmekanism inne i ögat vilket justerar fokuseringen.

En annan anledning till att fiskens ögon är sfäriska är ljusets brytning i vatten.

Eftersom ögat är fyllt med en vätska som har nästan samma densitet som vatten, sker ingen brytning medan en bild som uppstår utanför reflekteras på ögat.

Följaktligen fokuserar ögats lins fullständigt bilden av objektet på näthinnan. Fisken, till skillnad från människor, har mycket klar och skarp syn i vatten.

Vissa djur som till exempel bläckfisk har ganska stora ögon för att kompensera för det dåliga ljuset på djupt vatten. Under 300 meter, behöver fiskar stora ögon för att fånga upp blixarna från de omgivande organismerna för att lägga märke till dem.

De måste vara särskilt känsliga för det svaga blåa ljuset som tränger ner i vattnet. Av denna anledning finns det gott om celler känsliga för blått ljus på ögats näthinna.

Som framgår av dessa exempel har varje levande varelse, ögon som är speciellt skapade och anpassade för att uppfylla sina särskilda behov. Detta faktum visar att de alla är skapade precis som de måste vara utav en Skapare som har evig visdom, kunskap och makt.

Ett speciellt nedfrysningssystem.

En frusen groda förkroppsligar en ovanlig biologisk struktur. Den visar inga livstecken. Dess hjärtslag, andning och blodcirkulation har avstannat helt. Men när isen smälter, återvänder samma groda till liv som om den har vaknat upp ur en sömn. Normalt konfronteras en levande varelse i ett frysningstillstånd med många dödliga risker. Emellertid är det inte så med grodan, den möter inga av dessa risker. Medan

den är i detta tillstånd producerar den stora mängder glukos. Precis som hos en diabetiker, når grodans blodsockernivå mycket höga nivåer. Den kan ibland stiga så högt som 550 mmol/liter. (Denna siffra är normalt mellan 1-5 mmol/liter för grodor och 4-5 mmol/liter för människan). Denna extrema glukoskoncentration kan under normala vakna förhållanden orsaka allvarliga problem.

Men i en frusen groda håller denna extrema glukosmängd kvar vattnet i cellerna och förhindrar att de krymper.

Grodans cellmembran är mycket permeabel för glukos, så att cellerna är lätt tillgängliga för glukos. Den höga nivån av glukos i kroppen sänker fryspunkten och medför att endast en mycket liten del av djurets inre kroppsvätska omvandlas till is i kylan. Forskning har visat att glukos också kan ge näring åt frusna celler. Under denna period, förutom att vara det naturliga bränslet i kroppen, avstannar glukos även många metaboliska reaktioner såsom urea syntesen och förhindrar sålunda olika näringskällor i cellen från att uttömmas.

Hur kan en sådan stor mängd glukos i grodans kropp uppkomma helt plötsligt?

Svaret är ganska intressant: grodan är utrustad med ett mycket speciellt system som ansvarar för denna uppgift. Så snart is bildas på huden, skickas ett meddelande till levern påbjudande levern att omvandla en del av dess lagrade glykogen till glukos. Arten av detta meddelande till levern är fortfarande okänd. Fem minuter efter att meddelandet har tagits emot börjar sockernivån i blodet att öka stadigt.¹⁹⁶

Utan tvekan är djuret utrustat med ett system som helt och hållet ändrar dess ämnesomsättning för att uppfylla alla behov precis när de behövs. Detta kan endast vara möjligt genom en felfri plan av den Allsmäktige Skaparen. Ingen tillfällighet kan generera ett så pass perfekt och komplext system.

Albatrosser.

Flyttfåglar minimerar sin energiförbrukning genom att använda olika "flygmetoder". Albatrosser har också en sådan flygstil. Dessa fåglar tillbringar 92 % av sina liv till havs och deras vingar har en spännvidd på upp till 3,5 meter. Den viktigaste egenskapen hos albatrosser är deras flygstil: de kan flyga i timmar utan ett enda vingslag. För att klara av detta, glider de fram i luften genom att hålla sina vingar konstant utslagna och genom att utnyttja vinden.

Det krävs en hel del energi för att hålla vingarna med ett vingspann på 3,5 meter ständigt utslagna. Albatrosser kan emellertid stanna kvar i denna position i timmar.

Detta beror på det speciella anatomiska system de har givits från det ögonblick de föddes. Under flygning blockeras albatrossens vingar. Därför behöver den inte använda muskelkraft. Vingar lyfts enbart av muskler. Detta bidrar i hög grad fågeln under dess flykt. Detta system minskar den energi som förbrukas av fågeln under flygningen. Albatrossen använder ingen energi eftersom den inte slår med sina vingar eller slösar energi genom att hålla sina vingar utsträckta. Timslånga flygningar genom att uteslutande använda vindkraft ger en obegränsad energikälla för denna fågel. Till exempel, förlorar en 10 kilos albatross endast 1 % av sin kroppsvikt, medan det färdas för 1 000 km. Detta är verkligen en liten takt. Män har tillverkat segelflygplan som har designats med albatrossen som modell och genom att använda sig av deras fascinerande flygteknik.¹⁹⁷

En mödosam migration.

Stillahavslax har, för att reproducera, exceptionella egenskaper. Efter att ha tillbringat en del av sina liv i havet, återvänder dessa fiskar tillbaka till de vattendrag där de en gång kläcktes, detta för att reproducera.

När de börjar sin resa i början av sommaren, är deras färg klarröd. I slutet av resan, blir deras färg svart. I början av sin vandring, drar de sig först närmare stranden och försöker att nå floder. De strävar ihärdigt för att komma tillbaka till sin födelseplats.

De når den plats där de kläcktes genom att hoppa över turbulenta floder, simma uppströms, övervinna vattenfall och vallar. Vid slutet av denna 3500-4000 km långa resa, lägger honorna 3000 till 5000 ägg som befruktas av hanarnas spermier.

Fiskarna drabbas av stora skador som en följd av denna migration och äggläggning/befruktnings period. Honorna som lägger ägg blir utmattade, deras stjärtfenor är nedslitna och deras hud börjar svartna. Detsamma gäller även hannarna. Floden översvämmas snart av död lax. Men ännu en lax generation är redo att kläckas ut och göra om samma resa.

Hur lax fullföljer en sådan resa, hur de når havet efter att de kläckts, och hur de hittar vägen tillbaka är bara några av de frågor som återstår att besvaras. Även om många förslag har framlagts har inga definitiva svar ännu uppnåtts. Vilken är kraften som förmår laxen att genomföra en returresa på tusentals kilometer tillbaka till en plats som är okänd för dem? Det är uppenbart att en överlägsen Vilja härskar över och kontrollerar alla dessa levande varelser. Det är Allah, Upprätthållaren av alla världar.

Koalor.

Oljan som finns i eukalyptus blad är giftig för många däggdjur. Detta gift är en kemisk försvarsmekanism som eukalyptusträd använder mot sina fiender. Men det finns en mycket speciell levande varelse som har överlistat denna mekanism och livnär sig på giftiga eukalyptus blad: ett pungdjur som kallas koala. Koalor bygger sina hem i eukalyptusträd samtidigt som de också livnär sig på dem och får sitt vatten från dem. Liksom andra däggdjur, kan inte heller koalor smälta cellulosan som finns i träden. För detta är koalan beroende av mikroorganismer som bryter ner cellulosa. Dessa mikroorganismer finns i konvergenspunkten mellan tunn respektive tjocktarmarna, i blindtarmen den så kallade "caecum" som är den bakre förlängningen av matsmältning systemet. Caecum är den mest intressanta delen av koalors matsmältningssystem. Detta segment fungerar som en fermentationskammare där mikrober bryter ner cellulosa medan passagen av bladen är fördröjd. Sålunda kan koalan neutralisera den giftiga effekten av oljorna i eukalyptusblad.¹⁹⁸

Jaktförmåga, utan att kunna förflytta sig.

Den köttätande sydafrikanska växten *Drosera* spp., fångar in insekter med viskösa hår. Bladen av denna växt är täckta av långa, röda hår. Spetsarna på dessa hårstrån är täckta med en vätska som har en lukt som attraherar insekter. En annan egenskap hos vätskan är att den är extremt viskös. En insekt som letar sig fram till källan för lukten fastnar i dessa viskösa hårstrån. Kort därefter sluter sig hela bladet om insekten som redan är intrasslad i håren och växten extraherar proteinet som den behöver från insekten genom att förtära den.¹⁹⁹

Anlaget hos en växt som saknar möjlighet att flytta sig från sin plats och som har sådan förmåga är utan tvekan ett uppenbart tecken på en speciell skapelse. Det är omöjligt för en växt att har utvecklat en sådan jakt stil ur sitt eget medvetande och vilja, eller genom en slump. Så det är än mer omöjligt att förbise att det finns en Skapare som har försett den med denna förmåga.

Miraklet i skapelsen av fågelfjädrar.

Vid första anblicken, verkar fågelfjädrar ha en mycket enkel struktur. Men när vi studerar dem närmare träffar vi på en mycket komplex struktur av fjädrar som är lätta men ändå extremt stark och vattentät.

Fåglar bör vara så lätta som möjligt för att med lätthet kunna flyga. Fjädrarna består av keratin proteiner i linje med detta behov. På båda sidor om fjäderns spole finns de sk fenstrålarna. Vardera fenståle har uppemot 400 filament som i sin tur har uppemot 800 mindre filament. De 800 filament som trängs på en liten fågelfjäder har 20 små filamentkrokar på var och ett av dem. Dessa sammanhåller fjädern. Det totala antalet filament i alla fjädrar på en fågel är cirka 700 miljarder.

Det finns en mycket viktig orsak till att fågelfjädrar är väl sammansatta med varandra med filamentens hullingar och krokar. Fjädrarna måste hålla tätt på fågelns för att inte falla ut vid någon rörelse.. Med mekanismen som består av filament och krokar håller fjädrarna så hårt på fågelns att varken stark vind eller regn, eller snö kan få dem att falla ut.

Vidare är dun fjädrarna är inte detsamma som fjädrar i sina vingar och svans. Svansen består av relativt stora fjädrar att fungerar som roder och bromsar; vingpennor skapas så att expandera området ytan under fågelns vingar slå och därmed öka lyftkraften.

Basilisk: En expert som kan gå på vatten.

Få djur kan gå på en vattenyta. En sådan raritet är basilisken, som lever i Centralamerika och ses nedan. På sidorna av tårna på basiliskens bakfötter finns flikar som gör det möjligt för dem att skvätta vatten. Dessa flikar rullas upp när djuret går på land. Om djuret hotas av fara, börjar det att springa mycket snabbt på ytan av en flod eller en sjö. Flikarna på dess bakfötter öppnas och därmed ges en större yta för att den ska springa på vatten.²⁰⁰

Denna unika struktur hos basilisken är ett av de uppenbara tecknen på Allahs perfekta skapelse.

Fotosyntes.

Växter spelar onekligen en viktig roll för att göra universum till en beboelig plats. De renar luften åt oss, håller planetens temperatur på en konstant nivå, och balanserar proportionerna av gaser i atmosfären. Syret i luften som vi andas produceras av växter. En viktig del av vår föda är också växter. Näringsvärdet hos växter kommer från den speciella organisation i dess celler, till vilken de också kan tacka för sina andra egenskaper.

Växtcellen, till skillnad från cellerna hos människor och djur, kan utnyttja solenergi

direkt. Den omvandlar solenergi till kemisk energi och lagrar den i näringsämnen på mycket speciella sätt. Denna process kallas "fotosyntes". I själva verket utförs inte denna process av cellen utan av kloroplaster, organellerna som ger växterna dess gröna färg. Dessa små gröna organeller kan endast ses i mikroskop och är de enda laboratorier på jorden som kan lagra solenergi i organiskt material.

Den mängd materia som produceras av växter på jorden är cirka 200 miljarder ton per år. Denna produktion är viktig för alla levande varelser på jorden. Växternas produktion förverkligas genom en mycket komplicerad kemisk process. Tusentals "klorofyll" pigment som finns i kloroplasten reagerar på ljus under en mycket kort tidsperiod, ungefär en tusendels sekund.

Det är anledningen till att många aktiviteter som sker i klorofyllen ännu inte har kunnat studeras.

Omvandlingen av solenergi till elektrisk eller kemisk energi är ett av människans senaste tekniska genombrott. För kunna göra detta används högteknologiska instrument. En växtcell, så liten att den är osynlig för blotta ögat, har utfört denna uppgift under miljontals år.

Detta perfekta system visar återigen skapelsen för alla att beskåda. Det mycket komplexa systemet av fotosyntes är en mekanism som Allah skapar. En makalös fabrik pressas in i en mycket liten ytenhet i bladen. Detta felfria system är bara en av de tecken som avslöjar att Allah, Upprätthållaren av alla världar, skapar alla levande ting.

VARNING

Kapitlet som du nu är på väg att läsa avslöjar en viktig hemlighet i ditt liv. Du bör läsa det mycket uppmärksamt och noggrant, för det handlar om ett ämne som bär ansvaret för en grundläggande förändring i ditt sätt att se på omvärlden. Ämnet för detta kapitel är inte enbart en synpunkt, en annan infallsvinkel, eller en traditionell filosofisk tanke: det är ett faktum som alla vare sig de är, troende eller ej, måste erkänna och som också bevisas av vetenskapen idag.

KAPITEL 18

Kärnan av materia.

Ett viktigt uttalande. Hemligheten bortom materia är inte Wahdatul Wujood.

Ämnet som kallas "Materiens väsentlighet" har kritiserats av vissa människor. Efter att ha missförstått kärnfrågan i ämnet, hävdar dessa människor att det som förklaras som hemligheten bortom materia är identisk med de läror som finns hos Wahdatul Wujood. Låt oss påpeka, före allting annat, att författaren till denna bok är en troende man som strikt efterlever Ahlus Sunnahs doktrin och försvarar inte Wahdatul Wujood synsätt.

Man bör dock också komma ihåg att Wahdatul Wujood försvarades av några av Islams ledande lärda män, inklusive Muhyiddin Ibn al-'Arabi. Det är sant att många betydande Islamiska lärda män som tidigare beskrev Wahdatul Wujoods koncept gjorde det genom att betrakta vissa ämnen som finns i dessa böcker. Ändå är vad som förklaras i dessa böcker är inte detsamma som Wahdatul Wujood.

Några av dem som försvarade Wahdatul Wujoods synsätt var upptagna av vissa felaktiga uppfattningar och gjorde vissa påståenden som strider mot Koranen och Ahlus Sunnahs doktrin. De förkastade, till exempel, helt Allahs Skapande. Då ämnet kring hemligheten bortom materia berättas finns det definitivt inget sådant krav. Detta avsnitt förklarar att alla varelser är skapade av Allah, och att originalen till dessa varelser ses av Honom medan människor endast ser bilder av dessa varelser i sina hjärnor.

Berg, slätter, blommor, människor och hav, kort sagt allt vi ser och allt som Allah informerar oss om i Koranen som existerar och som Han skapade ur intet och verkligen existerar. Människor kan dock inte se, känna eller höra den verkliga särprägel hos detta sina sinnesorgan. Vad de ser och känner är endast kopiorna som visas i deras hjärnor. Detta är ett vetenskapligt faktum som lärs ut i alla utbildningar främst i medicin. Samma gäller den artikel du nu läser, du kan inte se eller röra den. Ljuset som kommer från den ursprungliga artikeln omvandlas av vissa celler i dina ögon till elektriska impulser, som sedan transporteras till syncentrum på baksidan av din hjärna. Det är där synbilden av den här artikeln skapas. Med andra ord, du läser inte en artikel som ligger framför dina ögon genom dina ögon, i själva verket är den här artikeln skapad i syncentrum på baksidan av din hjärna. Artikeln du läser just nu är en "kopia av artikeln" i din hjärna. Den ursprungliga artikeln ses av Allah.

Sammanfattningsvis, det faktum att materien är en illusion som bildas i våra hjärnor avvisar inte nämnda faktum men ger oss information om materiens särprägel som ingen kan vidröra i dess original.

Det finns materia utanför oss, men vi kan inte nå den.

Att säga att materien är en illusion betyder inte att den inte existerar. Tvärtom: oavsett om vi uppfattar den fysiska världen eller inte, finns den där. Men vi ser det som en kopia i vår hjärna, eller med andra ord, som en tolkning som gör av våra sinnen. För oss är därför den fysiska världen av materia en illusion.

Materien utanför ses inte enbart av oss utan även av andra varelser.

Änglarna som av Allah fick i uppgift att vara beskådare bevitnar också denna värld – och detta beskrivs i kapitel 50: *Qaf* verserna 17 och 18:

(17) När de två [änglarna som har till uppgift] att skriva ned [hennes ord och hennes handlingar] skriver, sittande på höger och vänster sida,

(18) kommer inte ett ord över hennes läppar utan att en övervakare är hos henne, färdig [att skriva].

Viktigast ser Allah allt. Han skapade denna värld med alla dess detaljer och ser det i alla dess stater. Som han informerar oss i Koranens kapitel 2: *Al Baqarah* vers 233 *Modern skall ge sina barn di under två hela år, om [föräldrarna] önskar en full amningsperiod. Och barnets fader är skyldig att svara för moderns uppehälle och kläder enligt skick och sed. På ingen skall läggas en tyngre börda än han kan bära. Barnet skall inte bli en förevändning för att skada vare sig modern eller barnets fader. Samma [skyldigheter vilar] på [faderns] arvinge. Föräldrarna skall inte klandras om de i samråd beslutar att skilja barnet från modern. Och om ni beslutar lämna era barn till en fostermor skall ni inte klandras för detta, förutsatt att ni sörjer som sig bör för barnets säkerhet och välfärd. Och frukta Allah och tänk på att Allah ser vad ni gör.*

samt i följande vers 96 ur Kapitel 17 *Al-Isra'* :Säg: "Det behövs inga andra vittnen mellan mig och er än Allah. Han är [fullt] underrättad om Sina tjänares [förehavanden] och förlorar dem inte ur sikte."

Det får inte glömmas bort att Allah dokumenterar allting i boken som heter Lawh Mahfuz (bevarad tavla). Även om vi inte ser allt, finns det i Lawh Mahfuz. Allah avslöjar att han håller dokumentationen av allt i "Moder av boken" som kallas Lawh Mahfuz med följande verser:

Ur kapitel 43 *Az-Zukhruf* vers 4 *Den har sitt ursprung hos Oss, all uppenbarelse källa, och den [förmedlar] i högstämda ordalag den djupaste visdom.*

I kapitel 50 *Qaf* vers 4 kan vi läsa: *... Vi har en bok...* och i kapitel 27 *An-Naml* vers 75 framgår följande: *och ingenting av det som är dolt i himlen och på jorden saknas i [Allahs] öppna bok.*

Att känna till materiens verkliga kärna.

Människor som samvetsgrant och klokt begrundar sin omgivning inser att allt i universum, både levande och livlöst måste ha skapats. Så frågan är nu "Vem är skaparen av allt detta?".

Det är uppenbart att "skapelsens faktum", som visar sig i varje aspekt av universum inte kan vara ett resultat av universum självt. Exempelvis skulle inte en insekt ha kunnat skapa sig själv. Solsystemet skulle inte ha kunnat skapa eller organisera sig själv. Varken växter, människor, bakterier, erythrocyter (röda blodkroppar) eller fjärilar kunde ha skapat sig själva. Möjligheten att alla dessa kan ha uppstått "av en slump" är inte ens att tänka på.

Vi kommer därför fram till följande slutsats: Allt som vi ser har skapats. Men inget av det vi ser kan själva vara "skapare". Skaparen skiljer sig från och är överlägsen allt vi ser med våra ögon, en överlägsen makt, osynlig men vars existens och attribut avslöjas i allt som existerar.

Detta är den punkt där de som förnekar existensen av Allah hyser betänkligheter och gör invändningar. De är betingade i att inte tro på Hans existens om de inte ser Honom med sina egna ögon. De kan bortse från det skapelsen som ett faktum, men de kan inte ignorera verkligheten av "skapelsens" manifesterande i hela universum och finner sig tvungna att falskeligen bevisa att universum och dess levande ting inte har skapats. Evolutionsteorin är en huvudfråga i deras fåfänga ansträngningar i detta syfte.

Det grundläggande misstaget hos dem som förnekar Allah delas av många människor som i själva verket inte riktigt förnekar Allahs existens, men har en felaktig

uppfattning om Honom. Dessa människor, som utgör majoriteten av samhället i vissa länder, förnekar inte öppet skapelsen, men har vidskepliga föreställningar om "var" Allah finns. De flesta av dem tror att Allah är "uppe i himlen" de föreställer sig felaktigt att Allah finns bakom en väldigt avlägsen planet och stör "världsliga frågor" då och då. Eller kanske att han inte ingriper alls: Han skapade universum och sedan lämnade den åt sitt öde och folk är utlämnade till att själva avgöra sina öden.

(Säkerligen är Allah bortom det.)

Andra vet emellertid att Allah är "överallt" som avslöjas i Koranen, men de kan inte förstå exakt vad detta innebär. De tror att Allah omger allt såsom radiovågor eller som en osynlig, ofattbar gas. (Säkerligen är Allah bortom det.)

Men detta begrepp och andra övertygelser som inte klarlägger "var" Allah finns är alla baserade på ett vanligt misstag och kanske är det oklokt att förneka Hans uppenbara existens på grund av det. Dessa begrepp upprätthåller en grundlös fördom som sedan omformas till felaktiga åsikter om Allah. Vad är denna fördom?

Fördomen handlar om särprägel och egenskaper hos materia. Vissa människor är så betingade av antaganden om den verkliga kärnan i materia att de kanske aldrig har tänkt på det ordentligt. Modern vetenskap raserar fördomen om materiens särprägel och beskriver en mycket viktig och imponerande verklighet. På följande sidor kommer vi att försöka förklara denna stora verklighet som utpekats i Koranen.

Världen av elektriska impulser.

All information som vi har om den värld vi lever i förmedlas till oss av våra fem sinnen. Den värld vi känner till består av vad vårt öga ser, vår hand känner, vår näsa luktar, vår tunga smakar och vårt öra hör. Vi tror aldrig att den "externa" världen kan vara annan än den som våra sinnen presenterar för oss, eftersom vi har varit beroende av enbart dessa sinnen sedan den dag vi föddes.

Men modern forskning inom många olika vetenskapliga områden pekar på en helt annan förståelse och medför allvarliga tvivel om våra sinnen och världen såsom vi uppfattar den.

Utgångspunkten för denna infallsvinkel är att begreppet om en "yttre värld" formad i vår hjärna endast är en respons skapad i vår hjärna av elektriska impulser. Den enda information du har om rodnaden av ett äpple, hårdheten av virke, även om din mamma, din pappa, din familj, och allt som du äger, ditt hus, ditt jobb, och raderna i denna bok, består endast av elektriska impulser. Med andra ord kan vi aldrig veta

den äpplets verkliga färg i världen utanför, inte heller den sanna strukturen av virke där, och inte heller det verkliga utseendet av våra föräldrar och de som vi älskar. De finns alla i en yttre värld som Allahs skapelser, men vi kan enbart ha direkt erfarenhet av kopiorna i våra hjärnor så länge vi lever.

För att klargöra frågan, låt oss betrakta vårt synsinne, som ger oss den mest omfattande informationen om den yttre världen.

Hur vi ser och hör samt hur vi uppfattar smak.

Att se är något som realiseras på ett mycket progressivt sätt. Lätta kluster (fotoner) som färdas från föremålet till ögat passerar genom linsen i främre delen av ögat där de bryts och faller uppochner på näthinnan längst bak i ögat. Här blir det infallande ljuset omvandlat till elektriska impulser som överförs av nervceller till en liten plats som kallas syncentrum i bakre delen av hjärnan. Dessa elektriska impulser uppfattas som en bild i denna del av hjärnan efter en serie processer. Själva seendet äger faktiskt rum i denna lilla plats i den bakre delen av hjärnan, där det är becksvart och helt isolerat från ljus.

Låt oss nu ompröva detta till synes vanliga och alldagliga process. När vi säger att "vi ser", ser vi i själva verket effekterna av de impulser som når vårt öga och induceras i vår hjärna efter det att de har omvandlats till elektriska impulser. Det vill säga, när vi säger att "vi ser", iakttar vi egentligen elektriska impulser i vårt sinne.

Allt vi ser i våra liv formas i vårt syncentrum, vilket endast utgör endast några milliliter av hjärnans volym. Både den bok som du nu läser och det gränslösa landskapet som du ser när du tittar mot horisonten får plats i detta lilla utrymme. En annan punkt som vi har noterat innan och som måste hållas i minnet är att hjärnan är isolerad från ljus, dess insida är helt mörk. Hjärnan har ingen kontakt med ljuset, som existerar utanför. Vi kan förklara denna intressanta situation med ett exempel. Låt oss anta att det finns ett brinnande stearinljus framför oss. Vi kan sitta mittemot detta ljus och titta på lågan länge. Men under denna tidsperiod har vår hjärna aldrig någon direkt kontakt med stearinljusets ursprungliga ljus. Även när vi ser ljuset av ljuset, är insidan av vår hjärna mörk. Vi tittar på en färgstark och ljus bild av världen inne i vår mörka hjärna. RL Gregory ger följande förklaring av den mirakulösa aspekten av att se, något som vi tar alldeles för mycket för givet:

Vi är så vana vid att se, att det krävs ett stort mått av fantasi för att inse att det finns problem som måste lösas. Men ta detta under övervägande. Vi får små förvridna

uppochned vända bilder i ögonen, och vi ser olika fasta föremål i omgivningen. Från de simulerade mönstren på näthinnorna upplever vi världen av objekt, och detta är inget annat än en mirakel.²⁰¹

Samma situation gäller för alla våra andra sinnen. Ljud, beröring, smak och lukt är alla överförda till hjärnan som elektriska impulser och upplevs i de relevanta centra i hjärnan.

Hörselsinnet fungerar på samma sätt. Ytterörat öronmussla fångar upp tillgängliga ljud och riktar dem till mellanörat, mellanörat överför ljudvibrationerna till innerörat genom att förstärka dem, innerörat skickar dessa vibrationer till hjärnan genom att översätta dem till elektriska impulser. Precis som med ögat, slutförs själva hörandet i vårt hörselcentrum i hjärnan. Hjärnan är isolerad från ljud precis som det är ifrån ljus. Därför, oavsett hur bullrigt det är på utsidan, är insidan av hjärnan helt tyst.

Inte desto mindre uppfattas även de mest subtila ljud av hjärnan. Precisionen i denna process är sådan att örat hos en frisk person hör allt utan atmosfäriskt brus eller störningar. I din hjärna, som är isolerad från ljud, lyssnar du på symfonier från en orkester, hör alla ljud i en folksamling och uppfattar alla ljud inom ett brett frekvensband allt från ett lövs prassel till dånet av ett jetplan. Men om ljudnivån i din hjärna skulle mätas med ett känsligt instrument i ovannämnda ögonblick, skulle man finna att en fullständig tystnad råder där.

Vår uppfattning av lukt bildas i ett liknande sätt. Flyktiga molekyler som avges från till exempel vanilj eller en ros når receptorer i känsliga hårstrån i näsans epitel och engageras i ett samspel. Denna interaktion överförs till hjärnan som elektriska impulser och uppfattas som lukt. Allt som vi luktar, väldoftande eller med en obehaglig lukt, är ingenting annat än hjärnans uppfattning om samspelet av flyktiga molekyler efter att de har förvandlats till elektriska impulser. Du uppfattar doften av en parfym, en blomma, ett livsmedel som du gillar, havet eller andra lukter du gillar eller ogillar i din hjärna. Dessa molekyler når själva aldrig hjärnan. Precis som med ljud och bild når vad din hjärna är helt enkelt elektriska impulser. Med andra ord, alla lukter som du har antagit tillhör yttre objekt sedan du föddes är endast elektriska impulser som du känner genom dina sinnesorgan. Du kan aldrig ha direkt erfarenhet av den sanna särprägligen av en doft i omvärlden.

Likaså finns det fyra olika typer av kemiska receptorer i den främre delen av människans tunga. Dessa registrerar salt, sött, surt och beskt smak. Vår smak receptorer omvandlar dessa uppfattningar till elektriska impulser efter en kedja

kemiska processer och överför impulserna till hjärnan. Dessa impulser uppfattas i hjärnan som smak. Smaken du får när du äter en chokladkaka eller en frukt som du gillar är tolkning av elektriska impulser från hjärnan. Du kan aldrig nå objektet på utsidan, du kan aldrig se, lukta eller smaka choklad själv. Till exempel, om smak nerverna till hjärnan skärs av, kommer inget man äter i det ögonblicket att påverka din hjärna, du kommer att helt förlora ditt smaksinne.

Och här är ett annat intressant faktum: Vi kan aldrig vara säkra på att det vi känner när vi smakar på ett livsmedel och vad en annan person känner när han smakar på samma livsmedel, eller hur vi uppfattar en röst och vad en annan person uppfattar när han hör samma röst är desamma. På denna punkt, säger Lincoln Barnett att ingen kan veta att en annan person uppfattar färgen röd eller hör tonen C på samma sätt som han själv gör.²⁰²

Vår känsla av beröring är inte annorlunda än de andra. När vi vidrör ett föremål, överförs all information, som hjälper oss att känna igen den yttre världen och föremål, till hjärnan via känselnerverna i huden. Känslan av beröring bildas i vår hjärna. I motsats till den allmänna uppfattningen, är den plats där vi uppfattar känsel inte våra fingertoppar eller hud, utan i det relevanta centrum i vår hjärna. Som ett resultat av hjärnans bedömning av elektriska stimuleringar som kommer från objektet till hjärnan, känner vi olika egenskaper hos dessa objekt såsom hårdhet eller mjukhet, eller värme eller kyla. Vi härleder alla detaljer som hjälper oss att känna igen ett föremål från dessa stimuli. Två berömda filosofer, B. Russell och L. Wittgenstein, har detta att säga:

Till exempel huruvida en citron verkligen existerar eller inte och hur den uppkom kan inte ifrågasättas eller utredas. En gul citron består endast av en smak som känns på tungan, en lukt som känns i näsan, en färg och form som känns genom ögat, och endast av dessa egenskaper kan citronen bli föremål för granskning och bedömning. Vetenskapen kan aldrig veta den fysiska världen.²⁰³

Det är omöjligt för oss att nå den ursprungliga fysiska världen. Alla objekt i vår omgivning uppfattas genom en eller flera sinnen såsom syn, hörsel och beröring. Genom att bearbeta inkommande data i syncentrum och de andra sensoriska centra, konfronterar vår hjärna hela vårt liv, inte den "ursprungliga" materien som existerar utanför oss, utan snarare en kopia som formas inuti vår hjärna. Vi kan aldrig veta hurdana de ursprungliga formerna av dessa kopior inne i vår hjärna är.

"Yttervärlden" inuti vår hjärna.

Som ett resultat av vår vetenskapliga undersökning av de fysiska fakta som har beskrivits så här långt kan vi dra följande slutsats: vi kan aldrig få direkt erfarenhet av originalet till allt vi ser, vidrör, hör och uppfattar som materia, "världen" eller "universum". Vi känner bara till deras kopior i vår hjärna.

Någon som äter en frukt är i själva verket inte medveten om själva frukten i sig utan av en "bild" av den i sin hjärna. Objektet som upplevs som en "frukt" består egentligen av ett elektriskt avtryck i hjärnan som innefattar form, smak, lukt och texturen av frukten. Om synnerven till hjärnan skulle bli avskuren skulle bilden av frukten plötsligt försvinna. På motsvarande sätt skulle ett avbrott i nerverna som går från sensorerna i näsan till hjärnan totalförstöra luktsinnet. Enkelt uttryckt är en frukt inget annat än hjärnans tolkning av elektriska impulser.

16

En annan punkt som ska beaktas är avståndsbedömning. Ta avståndet mellan dig och denna bok. Det är endast en känsla av tomhet som formas i din hjärna. Föremål som för människan tycks befinna sig på ett avstånd existerar i hjärnan. Som ett exempel kan nämnas en person som tittar på stjärnorna på himlen antar att de är många miljoner ljusår bort. Men vad han egentligen "ser" är stjärnorna inuti sig själv, i sitt syncentrum. Medan du läser dessa rader, är du, faktiskt inte i rummet som du antar att du är; tvärtom, rummet är inuti dig. Att du ser din kropp får dig att tro att du är inuti den. Dock måste du hålla i minnet att du aldrig har sett din kropp i original heller; du har alltid sett en kopia av den inuti din hjärna.

Samma sak gäller för alla andra intryck som du har. Till exempel när du tror att du hör ljudet från televisionen i ett angränsande rum upplever du egentligen ljudet inuti din hjärna. Både ljudet som du inbillar dig kommer från flera meters avstånd och samtalet med personen alldeles bredvid dig uppfattas i hörselcentrum som endast mäter några milliliter inuti din hjärna. Inom detta förnimmelsecenter finns inget koncept av höger, vänster, framför eller bakom. Det vill säga ljud kommer inte från höger eller vänster eller från luften, det finns ingen riktning från vilken ljudet kommer. Samma sak gäller för dofter. På ett likartat sätt som en ros visar sig som en bild i syncentrum kommer dess doft att upplevas i luktcentrum. Huruvida källan till doften är nära eller långt bort eller om den är sur, söt, bitter, behaglig och så vidare är något som hjärnan får tolka.

Den "yttre världen" som visas till oss genom våra intryck är enbart en samling elektriska impulser som når hjärnan. Genom hela livet behandlas dessa impulser av hjärnan och vi lever vidare utan att inse att vi har fel i att anta att det vi ser är den verkliga materien i den yttre världen. Vi förleds eftersom vi aldrig kan nå själva materien med våra sinnen. Därtill är det återigen vår hjärna som tolkar och tilldelar mening till signalerna om den yttre världen och vi antar således att vi sysslar med den verkliga materien. Låt oss till exempel fundera över hörselsinnet. Det är vår hjärna som omvandlar ljudvågorna i den yttre världen till en symfoni. Det vill säga vi känner till musik såsom den tolkas i hjärnan, inte som den verkliga musiken utifrån. Med synen är det på samma sätt, när vi ser färger, det som når våra ögon är endast elektriska impulser av olika våglängder. Återigen är det vår hjärna som omvandlar dessa impulser till färger. Färgerna i den "yttre världen" är okända för oss. Vi kan aldrig ha någon direkt erfarenhet av den äkta röda färgen av ett äpple, den äkta blåa färgen på himlen eller trädens äkta gröna färg. Den yttre världen är helt beroende på betraktaren.

Även den minsta defekten i ögats näthinna förorsakar färgblindhet. Vissa människor uppfattar blått som grönt, och några uppfattar rött som blått. I dessa fall spelar det ingen roll om det föremålen i den yttre världen är färgade eller inte.

Sinnenas värld kan ske utan existensen av den yttre världen.

En faktor som visar att allt vi ser och upplever finns i vår hjärna och att vi aldrig kan känna till materiens ursprung som finns utanför, är den att vi inte behöver en yttre värld för att sinnen ska ske i hjärnan. Många tekniska utvecklingar, t.ex. simulatorer och även drömmar är de viktigaste bevisen för denna sanning.

Den vetenskapliga författaren Rita Carter uppger i sin bok, *Mapping the Mind*, att "det finns ingen anledning för ögon att se" och beskriver utförligt ett experiment som har utförts av forskare. I experimentet försågs blinda patienter med en anordning som förvandlade video bilder i vibrerande pulser. En kamera var monterad bredvid patientens ögon fördelade pulserna över ryggen så att de hade kontinuerliga sinnesintryck från den visuella världen. Efter ett tag började patienterna bete sig som om de verkligen kunde se. Till exempel, fanns en zoomlins i en av anordningarna, för att närma bilden. När zoomen används utan att informera patienten i förväg hade patienten en lust att skydda sig med armarna, eftersom bilden på patientens rygg förstörades plötsligt som om världen kom hotande nära. ²⁰⁴

Som framgår av detta experiment, kan vi bilda förnimmelser även när de inte förorsakas av materiella motsvarigheter i omvärlden. Alla stimuli kan skapas på konstgjord väg.

Sinnesvärlden – såsom vi upplever den i våra drömmar.

En person kan uppleva alla sinnen livligt utan närvaron av omvärlden. Det mest uppenbara exemplet på detta är våra drömmar. En person ligger på sin säng med slutna ögon medan han eller hon drömmer. Men trots detta, känner personen av många saker som han eller hon upplever i verkliga livet, och upplever dem så realistiskt att drömmar är omöjliga att särskilja från upplevelser i det verkliga livet. Alla som läser denna bok kommer ofta att vittna om denna sanning i sina drömmar. Till exempel kan en person liggande ensam på en säng i en lugn och tyst miljö på natten, i drömmen, se sig själv i fara i ett mycket trångt ställe. Han kunde uppleva händelsen som om den var verklig, flyende från faran i desperation och gömma sig bakom en vägg. Dessutom är bilderna i hans drömmar så realistiska att han känner rädsla och panik som om han verkligen var i fara. Han har hjärtat i halsgropen vid varje ljud, är omtumlad av rädsla, hans hjärta slår snabbt, han svettas och visar andra fysiskt egenskaper som kroppen genomgår i en farlig situation.

En person som faller från en hög plats i drömmen känner det med all sin kropp, trots att han ligger i sängen utan att röra sig. Alternativt kan man se sig själv halkande i en vattenpöl, bli genomblöt och frysa på grund av en kall vind. I ett sådant fall finns det varken en vattenpöl eller blåsande vind. Dessutom, trots att man sover i ett mycket varmt rum, upplever man det våta och kalla, som om man skulle vara vaken.

Någon som tror att han har att göra med originalet av den materiella världen i sin dröm kan vara mycket säker på sig själv. Han kan sätta sin hand på sin väns axel när en vän säger till honom att "det är inte möjligt att ta itu med originalet av världen", och sedan fråga "Känner du inte min hand på din axel?" I så fall hur kan du säga att du inte ser den ursprungliga materien? Vad får dig att tänka på det här sättet? Låt oss ta en tur längs Bosporen, vi kan prata igenom det och du får förklara för mig varför du tror detta". Drömmen som han ser i sin djupa sömn är tydlig, han startar motorn med glädje och accelererar långsamt, bilen hoppar nästan till då han trycker på pedalen plötsligt. Medan de åker längs vägen, verkar träd och vägens linjemarkeringar vara fasta på grund av hastigheten. Dessutom, andas han in den rena Bosporen luften. Men anta att han vaknar av att väckarklockan ringer just när han gör sig redo att

berätta för sin vän att det han ser är den verkliga materien. Skulle han inte invända på samma sätt oavsett om han sov eller var vaken?

När folk vaknar förstår de att vad de har sett fram till det ögonblicket är en dröm. Men av någon anledning är de inte misstänksamma huruvida livets verkliga särprägel av det liv som börjar med en "uppvaknings" bild (det som de kallar "det verkliga livet") också kan vara en dröm. Men hur vi uppfattar bilder i "verkliga livet" sker på exakt samma som hur vi uppfattar våra drömmar. Vi ser dem bägge i vår själ. Vi kan inte förstå att de är bilder förrän vi har vaknat. Först då säger vi "vad jag har sett var en dröm". Hur kan vi bevisa att det vi ser vid en given tidpunkt är inte en dröm? Vi skulle kunna anta att det ögonblick som vi lever i bara är verkligt därför att vi ännu inte har vaknat. Det är möjligt att vi kommer att upptäcka detta faktum när vi har vaknat upp ur denna "vakna dröm", vilket tar längre tid än drömmar vi ser varje dag. Vi har inga bevis som påvisar motsatsen.

Många Islamiska lärda män har också förkunnat att livet runt omkring oss är bara en dröm, och endast då vi har väcks ur den drömmen med "ett stort uppvaknande", kommer människor att kunna förstå att de lever i en drömlig värld. En stor Islamisk lärd man, Muhyiddin Ibn al-'Arabi, som kallas Sheikh Akbar (Den största Sheikhen) på grund av sin överlägsna kunskap, liknar världen i våra drömmar genom att citera ett uttalande av profeten Muhammed (må Allah välsigna honom och ge honom fred): Profeten Muhammad (må Allah välsigna honom och bevilja honom fred) sade att "människor sover och vaknar upp när de dör". Det vill säga att de föremål som ses i världen under livets gång liknar de som ses när vi sover och drömmer... ²⁰⁵

I Koranens vers 52 i kapitel 36 *Ya Sin* kan man läsa att människor blir tillsagda att på domedagen, när de återuppstår från de döda, *skall jämra sig och ropa: "Vem har väckt oss ur vår djupa sömn?" [Och änglarna skall svara:] "Detta är vad den Nåderike har lovat - budbärarna sade sanningen."*

Som versen visar, vaknar människor på domedagen, som om de vaknar ur en dröm. Såsom någon som väckts ur en dröm då de befann sig i djup sömn kommer de på samma sätt att fråga vem som har väckt dem. Som versen påpekar är världen runt omkring oss som en dröm och alla kommer att väckas ur denna dröm och kommer att börja se bilder av livet efter detta, vilket är det verkliga livet.

Vem är betraktaren?

Som vi har förklarat hittills kan vi aldrig uppleva originalet av den materiella världen som vi tror att vi är lever i och som vi kallar den "yttre världen". Emellertid uppstår här frågan av primär betydelse. Om vi inte kan nå det ursprungliga av något av den materiella tillvaro som vi känner till, hur är det då med vår hjärna? Eftersom vår hjärna är en del av den fysiska världen precis som vårt arm, ben eller något annat föremål, kan vi inte nå dess ursprungliga materia heller.

När hjärnan analyseras ser man att det inte finns något annat i den än lipid och protein molekyler, som också finns i andra levande organismer. Detta innebär att inom det köttstycke som vi kallar vår "hjärna", finns det ingenting som betraktar bilderna, innebär medvetande, eller bildar det som vi kallar "mig själv".

RL Gregory hänvisar till ett misstag som människor gör i relation till uppfattningen av bilder i hjärnan:

Det finns en frestelse, som måste undvikas, att säga att ögonen ger upphov till bilderna i hjärnan. En bild i hjärnan tyder på behovet av någon form av inre öga för att se den - men det skulle erfordra ytterligare ett öga för att se sin bild ... och så vidare i en oändlig regress av ögon och bilder. Detta är absurt. ²⁰⁶

Detta är exakt det som sätter materialisterna, som inte anser något annat än materia som verklig, i ett dilemma. Till vem tillhör "det inre ögat" som ser, tolkar det som det ser och reagerar på det?

Karl Pribram fokuserade också på denna viktiga fråga i en värld av vetenskap och filosofi om vem betraktaren är:

Filosofen, sedan grekerna, har spekulerat om "spöket" i maskinen, "den lille mannen inuti den lilla mannen" och så vidare. Var finns jaget - den enhet som använder hjärnan? Vem ombesörjer det faktiska vetandet? Eller som Franciskus av Assisi gång uttryckte det: "Vad vi söker är det som ser" ²⁰⁷

Betänk nu detta: boken i din hand, rummet du i är, i korthet, alla bilder framför dig ses inuti din hjärna. Är det atomerna som ser dessa bilder - blinda, döva, omedvetna atomer? Varför fick vissa atomer denna egenskap och vissa fick det inte? Består vårt tänkande, vårt förstående, vårt minne, vår glädje, vår sorg och alla andra elektrokemiska reaktioner mellan dessa atomer?

När vi begrundar dessa frågor, ser vi att det inte finns någon mening med att leta i atomer efter vilja. Det är uppenbart att varelsen som ser, hör och känner är en överordnad materiell varelse. Denna varelse är "levande" och det är varken fråga om

eller en bild av materia. Denna varelse associerar sig med känslorna framför sig med hjälp av bilden av kroppen.

Denna varelse är "själen".

Det är själen som ser, hör, känner, uppfattar och tolkar kopiorna i hjärnan av det som finns på utsidan. De intelligenta varelser som skriver och läser dessa rader är inte en trave atomer och molekyler och de kemiska reaktionerna mellan dem, utan de är, var och en, en "själ".

Den verkliga absoluta varelsen

Alla dessa fakta för oss ansikte mot ansikte med en mycket betydelsefull fråga. Eftersom vi aldrig kan veta något om originalet av den materiella världen och eftersom vi bara har direkt erfarenhet av kopierande bilder i våra hjärnor, vad är då källan till dessa bilder?

Vem förmår vår själ att titta på stjärnorna, jorden, människorna, vår kropp och allt annat som vi ser?

Det är mycket tydligt att det finns en överlägsen Skapare, som har skapat hela det materiella universum och som fortsätter Sin skapelse oavbrutet. Eftersom denna Skapare visar en sådan magnifik skapelse, har han säkert evig makt och kraft. Denna Skapare presenterar sig själv till oss. Han har sänt ner en bok och genom denna bok beskrivit sig själv och universum och förklarat anledningen till vår existens.

Denna Skapare är Allah och namnet på hans bok är Koranen.

Det faktum att universum, himlen och jorden, inte är stabila, att deras närvaro endast är möjligt genom Allahs skapelse och att de kommer att försvinna när han slutar denna skapelse, allt förklaras på detta sätt i kapitel 35 *Fatir* vers 41 *Det är Allah som håller uppe himlarna och jorden så att de inte avviker [från sina banor]; och skulle de avvika kan ingen i Hans ställe hålla dem kvar. Och Allah överser [med människans fel och brister] och förlåter ständigt.*

Som vi nämnde i början har vissa människor har ingen verklig förståelse av Allah och, som en följd av fruktansvärd okunnighet, inbillar de sig Honom som närvarande någonstans i himlen och inte riktigt ingripande i världsliga angelägenheter.

(Säkerligen är Allah bortom det.) Grunden för denna korrupta logik ligger faktiskt i den felaktiga tanken att universum endast är en sammansättning av materia och att

Allah är "utanför" denna materiella värld, i ett avlägset ställe. (Säkerligen är Allah bortom det.)

Den enda verkliga absoluta existensen är Allah. Det innebär att endast Allah existerar, materia är inte något absolut väsen. Den materiella världen på utsidan är ett av verken av Allahs sublimeska skapelse. Allah är säkerligen "överallt" och omfattar alla.

Denna verklighet förklaras i kapitel 2 *Al Baqarah* vers 255 i Koranen på följande sätt:
ALLAH - det finns ingen Allah utom Han, den Levande, skapelsens evige Vidmakthållare. Slummer överraskar Honom inte och inte heller sömn. Honom tillhör allt det som himlarna rymmer och det som jorden bär. Vem är den som vågar tala [för någon] inför Honom utan Hans tillstånd? Han vet allt vad [människor] kan veta och allt som är dolt för dem och av Hans kunskap kan de inte omfatta mer än Han tillåter. Hans allmakts tron omsluter himlarna och jorden. Att värna och bevara dem är för Honom ingen börda. Han är den Höge, den Härlige.

De fakta om att Allah inte är bunden av rymd och att han omfattar allt anges i en annan vers nämligen i kapitel 2 *Al Baqarah* vers 115 *Öst och väst tillhör Allah och vart ni än vänder er [finner ni] Allahs anlete. Allah når överallt och Han vet allt.*

Fullhet i tron består i att förstå denna sanning, att undvika misstaget att associera andra med Allah och att erkänna Allah som den Enda Absoluta Existensen. Den som vet att, bortsett från Allah, allt är en skuggtillvaro, säger med fast tro (i nivå med Haqq-al Yakin - sanningen om säkerhet) att bara Allah existerar och att det finns ingen annan gudom (eller någon med styrka) än Honom.

Materialisterna tror inte på Allahs existens, eftersom de inte kan se honom med sina ögon. Men deras påståenden är helt ogiltiga när de lär sig den verkliga särprägel av materia. Någon som lär sig denna sanning förstår att hans egen existens har kvaliteten av en illusion, och begriper att en existens som är en illusion inte kommer att kunna se en existens som är absolut. Eftersom det är avslöjat i Koranens kapitel 6 *Al-An'am* vers 103, kan människor inte se Allah utan Allah ser dem.

Människans öga ser Honom inte, men Han ser allt vad ett människoöga kan se. Han är den Outgrundlige som genomskådar allt och är underrättad om allt.

Det stämmer att vi människor inte kan se Allahs existens med våra ögon, men vi vet att han helt och hållet omfattar vårt inre, vårt yttre, våra åsikter och våra tankar. Av denna anledning, avslöjas Allah själv i Koranen som "kontrollerande av hörsel och syn"

Detta i följande vers 31 ur kapitel 10 *Yunus SÄG: "Vem förser er med det i himlen och på jorden som ni behöver för er försörjning? Vem har makten över hörsel och syn? Vem låter livet spira ur det som är dött och låter döden stiga fram ur det levande? Och vem styr skapelsens ordning?" På detta kommer de att svara: "[Det är] Allah." Och du skall säga: "Skall ni då inte frukta Honom*

Vi kan inte säga ett enda ord, vi kan inte ens ta ett andetag utan att Allah vet om det. Därför vet Allah allt vi gör. Detta avslöjas i Koranens kapitel 3: *Al-'Imran vers 5 För Allah är ingenting dolt vare sig på jorden eller i himlen*

Eftersom vi föreställer oss att vi har direkt erfarenhet av originalet av materia och tittar på den kopierade världen i våra hjärnor, med andra ord: allteftersom vi lever våra liv, är den närmaste existensen till oss Allah Själv. Hemligheten döljs i denna verklighet som beskrivs i kapitel 50 *Qaf vers 16 i Koranen: VI HAR skapat människan och Vi vet vad hennes själ viskar till henne; ja, Vi är närmare henne än hennes egen halspulsåder.*

Allah har omfattat människorna och han är "oändligt nära" dem. Allah informerar människan som han är "oändligt nära" till dem med Koranens vers 186 ur kapitel 2 *Al Baqarah: NÄR MINA tjänare frågar dig om Mig då Jag är nära; Jag besvarar den bedjandes bön, när han ber till Mig. Och uppmana dem att svara när Jag kallar och att tro på Mig - kanske skall de ledas på rätt väg.*

En annan vers relaterar till samma faktum nämligen i kapitel 17 *Al-Isra' vers 60 Och Vi sade till dig [Muhammad]: "Din Herre har full uppsikt över människorna [och deras handlingar], och Vi har låtit dig se den syn som du fick se för att den - liksom [synen av] det i Koranen förbannade trädet - skall bli en prövning för människorna; Vi hotar och varnar dem, men därigenom förhärdas de bara än mer i synd och trots.*

Människan vilseleds genom att tro att den existens som är närmast honom är han själv. Allah är, i sanning, närmare oss ännu mer än vi själva är. Han har uppenbarat detta faktum i några verser i kapitel 56 *Al-Waqi'ah verserna 83-85*
(83) Varför - när det sista andetaget rosslar i [den döendes] strupe
(84) och ni bevittnar [hans dödskamp],
(85) medan Vi, fastän ni inte ser [Oss], är honom närmare än ni –

Som vi lär oss av denna vers, lever en del människor omedvetna om detta fenomenala faktum, eftersom de inte ser det med egna ögon.

Vissa människor är omedvetna om detta stora faktum. De accepterar att Allah skapade dem, men anser att det arbete som de utför tillhör dem. Men varje åtgärd som utförs av en människa skapas med tillstånd av Allah. Till exempel: En person som skriver en bok, skriver den med Allahs tillåtelse; varje mening, varje idé, och varje punkt skrivs eftersom det är Allahs vilja.

Allah visar denna mycket viktiga princip i flera verser, en av dessa som finns i Koransen kapitel 37 *As-Saffat* vers 96 lyder: "... fastän Allah har skapat både er och ert hantverk?" och i kapitel 8 *Al-Anfal* där man kan läsa detta i vers 17: *Men det var inte ni som dödade [era fiender]; nej, det var Allah som tillintetgjorde dem. Och då du [Muhammad] kastade [ditt spjut], var det inte du som kastade; nej, det var Allah som kastade det. [Allt detta skedde] därför att Han ville sätta de troende på prov - ett gott [och hälsosamt] prov. Allah hör allt, vet allt.*

Allah visar att allt vi gör är en handling som hör till Honom.

Detta är verkligheten. Man kanske inte vill medge det, men det förändrar inte saken.

Förståelse av materiens verklighet tar bort världsliga ambitioner.

Det som vi har beskrivit så här långt är en av de mest djupgående sanningar som du har hört i hela ditt liv. Vi har visat att hela den materiella världen egentligen är en skugga, och att detta är nyckeln till förståelsen av Allah, Hans skapelse, och det faktum att han är den Absoluta Existensen. Samtidigt har vi presenterat ett vetenskapligt obestridligt bevis på både hur hjälplösa människor är och en manifestation av Allahs underbara konstnärskap. Denna kunskap tvingar människor

att tro och gör det omöjligt för dem att inte tro. Detta är den främsta anledningen till att vissa människor undviker denna sanning.

Det som håller på att förklaras här är lika sant som en fysiskt lag eller en kemisk formel. Vid behov kan människan lösa de svåraste matematiska problemen och förstå många mycket komplicerade frågor. Men när dessa personer informeras om att materien är en skenformation som bildas i människans sinne, och att de inte har någon samhörighet med det, har de ingen lust att förstå. Detta är ett överdrivet fall av oförmåga att förstå, eftersom tankegången som diskuteras här inte är svårare än svaret på de frågorna "Vad är två gånger två?" eller "Hur gammal är du?" Om du frågar någon vetenskapsman eller professor i neurologi, var de ser världen, kommer de att svara dig att de ser det i sina hjärnor. Du kan även hitta detta faktum i avancerade textböcker i biologi. Men trots det faktum att det är mycket tydligt, kan informationen att vi uppfattar den materiella världen i våra hjärnor och de resultat som denna information innebär för människor förbises. Det är av stor betydelse att en av de viktigaste vetenskapligt bevisade fakta så noggrant döljs från människors ögon. Den grundläggande orsaken till att människor så lätt accepterar alla vetenskapliga fakta, men är så rädda för att acceptera detta nämnda faktum, är att sanningen, som är svårlärd, om materia i grunden kommer att förändra hur alla ser på livet. De som tror att materia och jaget är absoluta existenser kommer en dag att upptäcka att allt som de har arbetat för och skyddat - sina makar, sina barn, sin rikedom, även sina egna personligheter baserat på denna idé - är en illusion. Folk är väldigt rädda för denna verklighet och låtsas att de inte förstår den även om de gör det. De försöker med beslutsamhet att motbevisa de fakta som är tillräckligt tydliga även för ett barn på grundskolenivå att förstå. Orsaken till detta motstånd är att de är rädda för att förlora vad denna värld erbjuder.

För någon som är fäst vid sina ägodelar, sina barn, eller övergående utbud i denna värld är den illusoriska särprägel hos materia grunden till djup ångest. I det ögonblick en person inser detta, kommer han att ha dött före sin naturliga död, och han kommer att ha överlämnat sina ägodelar och sin själ.

I vers 37 i Koranens kapitel 47 *Mohammed* kan man läsa *Begärde Han detta av er och förvandlade er till barfota [tiggare], skulle er snålhet ta överhanden och så skulle Han driva fram det sämsta inom er.*

visar Allah hur människan kommer att bete sig med snålhet och hätskhet när Han avkräver dem sina ägodelar.

Men när en person lär sig den verkliga särprägel av materia, kommer han att förstå att hans själ och hans ägodelar redan tillhör Allah. Om han vet att det inte finns något att ge eller att motstå att ge, kommer han att överlämna sig själv och allt han äger till Allah innan han dör. För den uppriktigt troende är detta en vacker och hedervärd sak och ett sätt att närma sig Allah. De som inte tror eller vars tro är svag kan inte känna igen denna skönhet, och avvisar envist denna verklighet.

Miljön som kommer att existera när den verkliga särprägel av materia är inte hålls hemligt.

De som vet att de har någon samhörighet med de verkliga materiella tingen, och att de endast är i närvaro av bilder som Allah presenterar för dem, kommer att ändra hela sitt sätt att leva, sin livssyn och sina värderingar. Detta kommer att bli en förändring som kommer att vara nyttig både ur den personliga och sociala synvinkeln, eftersom den som ser denna sanning kommer att leva utan svårigheter enligt de höga moraliska kvaliteter som Allah har uppenbarat i Koranen.

För de som inte betraktar världen som viktig och som förstår att materia är en illusion, är det de andliga tingen som förtjänar att ges betydelse. Någon som vet att Allah lyssnar till honom och ser till honom i varje ögonblick, och är medveten om att han kommer att ställas till svars för varje handling i livet, kommer naturligtvis att leva ett moraliskt dygdigt liv. Han kommer att vara mycket försiktig med vad Allah har befallt och vad Han har förbjudit. Alla i samhället kommer att fyllas med kärlek för och respekt till varandra, och alla kommer att tävla med varandra i utförandet av goda och nobla gärningar. Folk kommer att förändra värderingarna enligt vilka de dömer andra. Materiella ting kommer att förlora sitt värde och därför kommer folk inte att dömas enligt deras ställning och position i samhället, utan enligt deras moraliska karaktär och fromhet. Ingen kommer att följa det vars källa är en illusion, alla kommer att söka efter sanningen. Alla kommer att agera utan att behöva oroa sig över vad andra kommer att tycka, den enda frågan i deras sinne blir huruvida Allah kommer att vara nöjd med vad de gör eller inte. I stället för känslor av stolthet, arrogans och självbelåtenhet som kommer från ägodelar, egendom, ställning och position, kommer det att finnas en känsla av förståelse kring ödmjukhet och beroende. Därför kommer människor gärna att leva enligt dessa exempel på goda moraliska kvaliteter som

omtalas i Koranen. Så småningom kommer dessa förändringar att sätta stopp för många problem i dagens samhälle.

I stället för arga, aggressiva människor, ängsliga även beträffande en liten vinst, kommer det att finnas de som vet att allt de ser är en bild uppvisad av Allah. De kommer att vara väl medvetna om att reaktioner av ilska och högt skrikande får dem att verka löjliga. Välbefinnande och förtroende kommer att råda hos både individer och i samhällen och alla kommer att vara nöjda med sina liv och ägodelar. Dessa är alltså några av de välsignelser som denna dolda verklighet kommer att ge individen och samhället. Vetande, övervägande och att leva i enlighet med denna verklighet kommer att ge många fler godheter till människorna. De som vill förvärva dessa godheter bör noggrant överväga denna verklighet och försöka att förstå det.

I den 104:e versen i kapitel 6 *Al-An'am* säger Allah: *Ni har nu fått ta emot från er Herre en [uppenbarelse] som skall öppna era ögon för [sanningen], och den som vill se har [själv] gott av detta och den som vill [förbli] blind skadar ingen annan än sig själv. Och [säg till dem som vill förbli blinda]: "Jag har inte satts att vaka över er."*

Materialisternas logiska brister.

Från början av detta kapitel har vi genom vetenskapliga bevis sett att materia inte är en absolut verklighet såsom materialister påstår, och att vi aldrig har direkt erfarenhet av den ursprungliga materien som finns utanför oss. Materialister motsätter sig, på ett mycket dogmatiskt sätt, denna uppenbara verklighet som förstör deras filosofi och framlägger grundlösa antiteser.

Som ett exempel kan nämnas en av de största förespråkarna för den materialistiska filosofin under 1900-talet, George Politzer, en brinnande marxist, som framlade "buss exemplet" förmodligen som påtaglig bevisning på detta. Enligt Politzer, springer filosofer, som ansluter sig till det faktum att vi hanterar en kopia av materia i våra hjärnor, också iväg när de ser en buss som håller på att köra över dem.²⁰⁸

När en annan berömd materialist, Johnson, fick höra att vi aldrig är i kontakt med den ursprungliga materien, försökte han förneka denna sanning genom att sparka på stenar.²⁰⁹

Det finns liknande exempel och illa övervägda uttalanden som: "Du förstår den verkliga särprägel av materia när du får en örfil", i böckerna av kända materialister som Marx, Engels, Lenin och andra.

Den punkt på vilken materialister misstar sig är att de tror att begreppet "perception" enbart gäller synsinnet. Faktum är att alla förnimmelser, såsom beröring, kontakt, hårdhet, smärta, värme, kyla och väta också bildas i den mänskliga hjärnan, på precis samma sätt som visuella bilder bildas där. Till exempel, någon som känner den kalla dörrmetallen när han kliver av en buss, känner faktiskt den kalla metallen i sin hjärna. Detta är en tydlig och välkänd sanning. Som vi redan sett, känslan av beröring formas i en viss del av hjärnan, genom nervimpulser från till exempel fingertopparna. Avkännandet (av till exempel den kalla metallen) görs inte av fingrarna. Människor accepterar detta eftersom det har påvisats vetenskapligt. Men när det gäller bussen som kör på någon, är det inte bara till känslan av dörrrens metall med andra ord när känslan av beröring är mer våldsamt och smärtsamt, tror de på något sätt att detta faktum inte längre gäller. Emellertid uppfattas även smärta eller tunga slag också i hjärnan. Någon som blir påkörd av en buss känner allt våld och smärta av händelsen i sin hjärna.

För att förstå detta bättre är det lämpligt att överväga våra drömmar. En person kanske drömmer om att bli påkörd av en buss, att han senare öppnar ögonen på sjukhus och fördd till en operation, läkarna som pratar, hans familjs ängsliga ankomst till sjukhuset, och att han är förlamad eller lider fruktansvärt smärta. I sin dröm, uppfattar han alla bilder, ljud, känslor av hårdhet, smärta, ljus, färgerna på sjukhuset, alla aspekter av händelsen faktiskt, mycket klart och tydligt. De är alla naturliga och trovärdiga som i det verkliga livet. I det ögonblicket, om personen som har denna dröm fick höra att det bara var en dröm, skulle han inte tro det. Men allt som han ser är en illusion, och bussen, sjukhuset och även kroppen han ser i sin dröm har inga fysiska motsvarigheter i den verkliga världen. Även om de inte har några fysiska motsvarigheter, känner han fortfarande som om en "verklig kropp" har blivit påkörd av en "riktig buss."

På samma sätt finns det ingen giltighet i materialisternas invändningar i stil med "Du inser den verkliga särprägel av materia när någon slår dig", "Du kan inte betvivla att du ser den ursprungliga materien när någon sparkar ditt knä", "Du springer iväg när du träffar på en vild hund". "När du har blivit påkörd av en buss, inser du om det är i din hjärna eller inte", eller "I så fall, gå och ställ dig på motorvägen framför annalkande trafik". Ett hårt slag, smärtan från ett hundbett eller ett våldsamt slag är inte bevis på att du har att göra med själva materien. Som vi har sett, kan du uppleva samma saker i drömmarna, utan motsvarande fysiska motparter. Dessutom förändrar

inte en känsla av våld det faktum att känslan i fråga förekommer i hjärnan. Detta är ett klart bevisat vetenskapligt faktum.

Anledningen till att vissa människor tror att en snabbriktig buss på motorvägen eller en olycka som orsakats av att bussen är slående bevis på det faktum att de har att göra med den fysiska existensen av materia är att bilden i fråga ses och upplevs som så verklig att den luras. Bilderna runt omkring dem, till exempel det perfekta perspektivet och bilddjupet av motorvägen, färgernas exakthet, de former och skuggor som de innehåller, livligheten av ljud, lukt och hårdhet och logikens fullständighet i den bilden kan lura vissa människor. På grund av denna livfullhet, glömmer en del människor att alltihop faktiskt är uppfattningar. Men oavsett hur fullständiga och felfria uppfattningarna i sinnet kan vara, ändrar de inte det faktum att de fortfarande är uppfattningar. Om någon blir påkörd av en bil då de går längs vägen, eller blir instängd under ett hus som kollapsar under en jordbävning, eller omgiven av flammor vid en brand eller snubblar och faller ner för trapporna, upplevs fortfarande alla dessa saker i sinnet, och utan att egentligen konfrontera händelsernas verklighet.

När någon faller under en buss, träffar bussen i hans sinne kroppen i hans sinne. Det faktum att han som följd dör, eller att hans kropp är helt söndertrasad, förändrar inte denna verklighet. Om något en person upplever i sitt sinne slutar i döden, ersätter Allah bilderna han visar till den personen med bilder som hör till eftervärlden. De som med en ärlig reflektion inte kan förstå sanningen i detta nu kommer säkert att göra det när de dör.

Exemplet med parallellkoppling av nerver.

Låt oss betrakta exemplet med Politzers bussolycka: Om, i denna olycka, personens krossade nerver som löper från träffpunkterna där inverkan skedde till hans hjärna, var anslutna till en annan persons, till exempel Politzers hjärna, med en parallell anslutning, vid den tidpunkt då bussen träffade den personen, skulle det också träffa Politzer, som satt hemma vid det tillfället. Bättre uttryckt, alla de känslor som upplevs av den person som är inblandad i olyckan skulle upplevas av Politzer, på motsvarande sätt som man hör samma låt från två olika högtalare anslutna till samma bandspelare. Politzer skulle känna, se och uppleva bussens bromsljud, effekterna av bussen på hans kropp, bilderna av en bruten arm och blodförlusten,

frakturvärken, bilderna av hans inträde i operationssalen, hårdheten av gipset och svagheten i sin arm.

Varje annan person som är parallellt ansluten till mannens nerver skulle uppleva olyckan från början till slut precis som Politzer. Om mannen i olyckan föll i koma, skulle de alla falla i koma. Dessutom, om alla uppfattningar som hänför sig till bilolyckan kunde registreras av en sofistikerad enhet och om alla dessa uppfattningar sedan överförs till en annan person, skulle bussen köra på honom många gånger. Vilken av dessa bussar som kör på dessa människor är då verklig? Den materialistiska filosofin har inget enhetligt svar på denna fråga. Det rätta svaret är att de alla skulle uppleva olyckan i alla dess detaljer i sina egna sinnen.

Samma princip gäller för kaka och sten exemplen. Om nerverna i Engels sinnesorgan, som kände mättnad i magen efter att ha ätit en kaka, var anslutna till en annan person hjärna parallellt, skulle den personen också känna mättnad när Engels åt kakan och var mätt. Om Johnsons nerver, som kände smärta i foten när han sparkade till en sten ordentligt, anslöts till en annan person parallellt, skulle den personen känna samma smärta.

Vilken kaka eller sten är då den riktiga? Den materialistiska filosofin fallerar återigen att ge ett enhetligt svar på denna fråga. Korrekt och konsekvent svar är: både Engels och den andra personen har i sina sinnen ätit kakan och är mätta, både Johnson och den andra personen har i sina sinnen helt upplevt det ögonblick av att träffa stenen. Låt oss göra en ändring i exemplet vi gav om Politzer: Låt oss ansluta nerverna hos mannen påkörts av bussen till Politzers hjärna och Politzers nerver, då han sitter i sitt hus, till hjärnan hos människan som påkördes av bussen. I detta fall kommer Politzer att tro att en buss har kört på honom trots att han sitter hemma och mannen som faktiskt påkörts av bussen kommer aldrig att känna effekterna av olyckan och istället tro att han sitter i Politzers hus. Precis samma logik kan appliceras på kakan och sten exemplen.

Det är emellertid uppenbart att det inte är möjligt för en man att överföra sina sinnesintryck och bryta sig loss från dem. På detta sätt kan en människas själ utsättas för alla former av intryck trots att det inte har någon fysisk kropp och ingen materiell existens och saknar materiell vikt. Det är omöjligt för en person att inse detta eftersom han antar att dessa tredimensionella bilder är verkliga och är helt övertygad om deras existens därför att varje människa är beroende av de intryck som härstammar från sinnesorganen. Den berömda brittiske filosofen David Hume

uttrycker sina tankar kring detta faktum: När jag, för egen del, går in i mig själv snubblar jag alltid över något intryck, värme eller köld, ljus eller skugga, kärlek eller hat, smärta eller nöje. Jag kan aldrig komma på mig själv utan ett intryck, och aldrig observera något förutom intrycket av det. ²¹⁰

Bildandet av uppfattningar i hjärnan är inte filosofi, utan ett vetenskapligt faktum.

Materialister hävdar att vad vi har presenterat här är en filosofisk uppfattning. Men att slå fast att vi aldrig har direkt erfarenhet av originalet i den "yttre världen" är inte en fråga om filosofi, men ett enkelt vetenskapligt faktum. Hur bilder och känslor bildas i hjärnan lärs ut i detalj i alla medicinska skolor. Dessa fakta, styrkta genom 1900-talets vetenskap, och i synnerhet av fysik, visar tydligt att materia inte har en absolut verklighet och att alla i viss bemärkelse tittar på "monitorn i hjärnan."

Alla som tror på vetenskapen, vare sig han en ateist, buddhist, eller av någon annan övertygelse, måste acceptera detta faktum. En materialist kan förneka existensen av en Skapare i sitt eget begränsade förstånd, men han kan inte förneka denna vetenskapliga verklighet.

Oförmågan, hos Karl Marx, Friedrich Engels, Georges Politzer och andra, att förstå ett så tydligt och uppenbart faktum verkar fortfarande uppseendeväckande, även om nivån på den vetenskapliga förståelsen och utbudet av möjligheter på deras tid var mindre än tillräcklig. I vår tid, är vetenskap och teknik mycket avancerade och de senaste upptäckterna och rönen gör det lättare att förstå detta faktum. Materialister, å andra sidan, slåss med ångesten inför att dels förstå detta faktum, om än delvis, och dels att inse hur definitivt den raserar deras filosofi.

Materialisternas stora rädsla.

Under en ganska lång tid har materialister nu högljutt gett utlopp för sin rädsla och panik i sina publikationer, konferenser och paneldiskussioner. Deras upprörda och hopplösa föredrag antyder att de lider av en allvarlig intellektuell kris. Den vetenskapliga kollapsen av evolutionsteorin, en teori som är den så kallade grundstenen i deras filosofi, hade redan kommit som en stor chock för dem. Nu har de kommit att inse att de håller på att förlora själva materien, vilket är en större stöttepelare för dem än darwinism, och chocken de upplever som ett resultat av detta

är ännu större. De tillkännager att denna fråga är det "största hotet" mot dem, och att det "söndertrasar deras kulturella struktur" helt och hållet.

En av dem som uttryckte detta på det mest frispråkiga sätt om hur ångesten och paniken upplevs i de materialistiska cirklarna var Renan Pekunlu, en akademiker samt medarbetare till Bilim ve Utopya (Science and Utopia), en tidskrift som har tagit på sig uppgiften att försvara materialism. I både sina artiklar i Bilim ve Utopya och i paneldiskussioner som han har deltagit i, presenterade Pekunlu boken *The Evolution Deceit*, den första boken som tog upp detta ämne, som det primära "hotet" mot materialism. Vad som störde Pekunlu ännu mer än de kapitel som ogiltigförklarar darwinism var den del som du läser just nu. Till sina läsare och (bara en handfull) publik, levererade Pekunlu meddelandet: "Låt er inte föras bort av indoktrinering av idealism och håll fast vid din tro på materialism", och uppgav Vladimir I. Lenin, ledaren för den blodiga kommunistiska revolutionen i Ryssland, som sin referens. Påbjudande alla att läsa Lenins hundraåriga bok med titeln *Materialism and Empiriocriticism*, gjorde Pekunlu inget annat än att upprepa Lenins okunniga råd, sägande: "Tänk inte på det här problemet, för om du gör det kommer du att förlora spåret av materialism och föras bort av religion". I en artikel han skrev i den ovannämnda tidskriften, citerade han följande rader från Lenin:

När du en gång förnekar den objektiva verkligheten, överlämnad till oss genom förnimmelsen, har du redan förlorat alla vapen mot fideism, ty du har halkat in i agnosticism eller subjektivism och det är allt som fideism kräver. En enda klo insnärjd, och fågeln går förlorad. Och våra machister har alla blivit insnärjda i idealism, det vill säga i en utspädd, subtil fideism, de blev insnärjda från det ögonblick de tog "känsla" inte som en bild av den yttre världen, men som en speciellt "element". Det är ingens känsla, ingens hjärna, ingens ande, ingens vilja.²¹¹

Dessa ord visar tydligt att det faktum som Lenin oroväckande insåg och ville bannlysa från både sin egen själ och sinnena hos sina "kamrater" också stör samtida materialister på ett liknande sätt. Men Pekunlu och andra materialister drabbas av ännu större nöd, eftersom de är medvetna om att detta nu läggs fram på ett mycket mer tydligt, säkert och övertygande sätt än för 100 år sedan. För första gången i världshistorien har detta ämne förklarats på ett helt oemotståndligt sätt.

Ändå är den allmänna bilden den att ett stort antal materialistiska vetenskapsmän fortfarande tar en mycket ytlig ställning till det faktum att "vi har aldrig direkt erfarenhet av originalet av materien". Ämnet som förklaras i detta kapitel är ett av de

viktigaste och mest spännande ämnen som man någonsin kan träffa på i sitt liv. Det finns ingen chans att någonsin tidigare ha stått inför ett så pass avgörande ämne. Ändå är reaktionerna hos dessa forskare och sättet som de anammar i sina tal och artiklar en antydning om hur pass ytlig deras förståelse är.

Reaktionerna hos vissa materialister, till ämnet som diskuteras här, visar utan tvekan att deras blinda anslutning till materialism har förorsakat någon form av fel i deras logik och av detta skäl, är de långt ifrån att förstå ämnet. Till exempel, levererar Alaattin Senel, även han en akademiker och en författare för Bilim har Utopya, som själv levererade liknande meddelanden som Rennan Pekunlu säger: "Glöm darwinisms kollaps, det verkligt hotfulla ämnet är denna" och utfärdade sådana utmaningar som "bevisa vad du säger", med en känsla av att hans egen filosofi är grundlös. Vad som är mer intressant, är att denne författare själv, i sina skrifter, har visat att han på något sätt inte kan fatta detta faktum som han anser vara ett hot. Till exempel i en artikel i vilken han enbart diskuterade detta ämne accepterar Senel att den yttre världen uppfattas i hjärnan som en bild. Men sedan fortsätter han med att skriva: "Jag vet inte om bilderna i min hjärna har motsvarigheter i den yttre världen eller inte, men samma sak gäller när jag talar i telefon, jag kan inte se den person som jag talar med, men jag kan få samtalet bekräftat när jag senare ser honom ansikte mot ansikte".²¹²

Genom att säga detta menar denne författare egentligen följande: "Om vi tvivlar på våra uppfattningar, kan vi titta på materia själv och kontrollera dess verklighet". Detta är dock en uppenbar missuppfattning, eftersom det är omöjligt för oss att nå själva materien. Vi kan aldrig komma ut ur våra sinnen och veta vad som finns "därutanför". Om rösten i telefonen har en motpart eller inte kan bekräftas av personen i telefonen. Detta är dock också en bekräftelse som upplevs av sinnet.

I själva verket kan samma händelser även upplevas i drömmar. Till exempel kan Senel, även i sin dröm, se att han talar i telefon och sedan få detta samtal bekräftat av den person som han talade med. Eller, Pekunlu kan i sin dröm få känslan av att han står inför "ett allvarligt hot" och råda människor att läsa hundraåriga böcker Lenin. Oavsett vad de gör, kan dessa materialister inte förneka det faktum att de aldrig upplever det ursprungliga i de händelser som har inträffat och de människor som de har talat med i sina drömmar.

Materialister har fallit in i en av historiens största fällor.

Den panikartade atmosfären som sveper genom materialistiska kretsar i Turkiet, som vi har nämnt med endast ett fåtal exempel visar att materialister möter fullkomliga nederlag som de aldrig tidigare har mött. Att vi inte har direkt erfarenhet av den ursprungliga materien har bevisats av modern vetenskap och det har lagts fram på ett mycket tydligt, enkelt och kraftfullt sätt. Det återstår bara för materialisterna att se och erkänna kollapsen av hela den materiella världen som de så blint tror på och i vilket de sätter sitt beroende. Materialistiska tankegångar har alltid funnits hela vägen igenom mänsklighetens historia. Genom sin självtillit och den filosofi som de trodde på, revolterade materialister okunnigt mot Allah som skapade dem. Det irrationella och ovetenskapliga scenario som de formulerade vidhöll att materien inte har någon början eller slut, och att ingen av dess former kunde ha en Skapare. (Säkerligen är Allah bortom detta.) På grund av sin arrogans, förnekade de Allah och tog sin tillflykt till lögnen att materia var den absoluta verkligheten. De var så pass säkra på denna filosofi att de trodde att det aldrig skulle vara möjligt att lägga fram en förklaring som bevisar motsatsen.

Det är därför som de omständigheterna som läggs fram i denna bok om den verkliga särprägel av materien förvånade dessa människor i så pass hög grad. Vad som har förklarats här har raserat själva grunden för deras filosofi och lämnar ingen utgångspunkt för vidare diskussion. Materia, på vilken de byggde alla sina tankar, sina liv, sin arrogans och förnekelse, försvann plötsligt.

Ett av Allahs attribut är hans konspiration mot de otrogna. Detta anges i Koranens 8:e kapitel *Al-Anfal* i vers nummer 30: *OCH [MINNS, Muhammad] hur förnekarna av sanningen smidde onda planer mot dig; de ville ta dig till fånga eller döda dig eller driva bort dig. Ja, de smider sina planer, men Allah smider [också] Sina planer och Allah smider bättre planer än någon annan.*

Allah fångade in materialister genom att förmå dem att anta att det handlar om materiens ursprung och härigenom förödmjukades de på dolda vis. Materialister ansåg att de kände till originalen av sina ägodelar, status, rang, samhället som de tillhörde, hela världen och allt annat, som de faktiskt endast hade upplevt kopior utav och blev okunnigt arroganta mot Allah i sitt beroende av dessa saker. Uppvisande den största dårskapen, revolterade de mot Allah genom att vara skrytsamma och tog därmed sin otro till ytterligheter. För det ändamålet förlitade sig helt på materia. Men med så pass stor avsaknad av förståelse att de underlät att tro att Allah omfattade

dem helt. Allah kungör tillståndet till vilken de otrogna leds som ett resultat av deras dumdristighet:

Lägger de försåt för dig [och hoppas se dig fastna i fällan]? Men förnekarna av sanningen fastnar själva i sina fällor! Detta kan man läsa i vers 42 i Koranens 52:e kapitel *At-Tur*.

Detta är troligtvis det största nederlaget i historien. Allteftersom de blev mer arroganta, blev materialister lurade och drabbades av ett allvarligt nederlag i kampen som de försökte föra mot Allah genom att ta upp något monstruöst mot honom. Versen (nummer 123) i 6:e kapitlet *Al-An'am* lyder: *Vi har också i varje land låtit onda människor bland dess högt uppsatta män smida dolda planer. Men med sina onda anslag skadar de inga andra än sig själva, fastän de inte förstår det.*

I en annan vers i 2:a kapitlet *Al-Baqarah* finns samma faktum relaterat, detta framgår av 9:e versen där: *De försöker bedra Allah och de troende, men de bedrar inga andra än sig själva - och inser det inte.*

Medan de otrogna försöker konspirera, inser de inte ett viktigt faktum, som betonas av orden "de bara bedrar sig själva, och inser det inte!". Detta är det faktum att allt de upplever är en bit av en kopia som de tar itu med i sina sinnen, och de har erfarenhet av konspirationskopior som de utvecklar i sina hjärnor precis som alla andra handlingar som de utför. Deras dårskap har inneburit att de glömmer att de är helt ensamma med Allah och därmed är de inneslutna i sina egna slingrande planer. Inte mindre än de otrogna som levde i det förflutna, står de som lever idag inför en verklighet som kommer att skaka om deras slingrande planer i sina grundvalar.

Med påståendet i Koranens 4:e kapitel *An-Nisa'* vers 76 att *De troende kämpar för Allahs sak, men förnekarna av sanningen kämpar de onda makternas kamp. Kämpa därför mot dessa Djävulens bundsförvanter; Djävulens list är [enbart] svaghet*, säger Allah att dessa konspirationer var dömda att sluta med misslyckande redan den dag de kläcktes. Han ger, i kapitel 3 *Al-Imran* vers 120, goda nyheter till de troende med påståendet att *Om det går er väl blir de besvikna, och de gläder sig när ni drabbas av en motgång. Men om ni bär [allt detta] med jämnmod och fruktar Allah, kan deras*

onda anslag inte i något avseende skada er. Allah har full uppsikt över [dem och] deras företag

I en annan vers i kapitel 24 *An-Nur* och där vers 39 säger Allah: *Men de som förnekar sanningen - vad de [tror sig ha] åstadkommit är som en hägring i öknen, som den törstige uppfattar som vatten till dess han når fram och inte finner något vatten. Men där, helt nära, finner han Allah [som han förnekade och] som skall ge honom hans fulla lön. Allah är snar att kalla till räkenskap.*

Materialism blir, även det, en "hägring" för upproriska, precis som anges i denna vers, när de måste ta till det som en utväg finner de att det inte är något annat än en illusion. Allah har lurat dem med en sådan hägring, och visat dem hela denna samling av bilder som om de upplevde originalen. Alla dessa professorer, astronomer, biologer, fysiker, och alla andra oavsett deras rang och position är helt enkelt lurade som om de vore barn, och förödmjukas eftersom de oklokt tog materia som sin Gud. (Säkerligen är Allah bortom det.) Under antagande att de kopierade bilder som de ser i sina hjärnor är absoluta, byggde de sin filosofi och ideologi på det, blev inblandade i allvarliga diskussioner, och hängav sig åt så kallade "intellektuella" föredrag. De har ansett sig kloka nog att erbjuda ett argument om universums sanning och, ännu viktigare, att med sin begränsade intelligens tänka fåfänga tankar om Allah.

Allah förklarar deras situation i följande vers från kapitel 3 *Al-'Imran* vers 54
Och de [som inte ville tro] smidde onda planer [mot Jesus], men [även] Allah smed planer - ingen smider bättre planer än Allah.

Det är kanske möjligt att fly från vissa konspirationer, men denna plan som Allah har mot de otrogna, är så idiotsäker att det inte finns något sätt att fly från det. Oavsett vad de gör eller till vem de vädjar, kan de aldrig hitta en annan hjälpare än Allah.

Som Allah förklarar i Koranens 4 kapitel *An-Nisa'* vers 173: *Då skall Han ge dem som hade tron och levde rättskaffens deras fulla lön och i Sin nåd ge dem mer, men de högmodiga skall Han låta utstå ett plågsamt straff och de skall varken finna beskyddare eller hjälpare vid sidan av Allah.*

Materialister trodde aldrig att de skulle falla i en sådan fälla. Med alla 1900-talets medel till sitt förfogande trodde de att de kunde förbli förhärdade i sitt förnekande och tvinga människor in i misstro.

I Koranen beskriver Allah, i det 27:e kapitlet *An-Naml* verserna 50 och 51, de otrognas oförtrutna envisa mentalitet och deras slut:

(50) De smidde sina onda planer - men Vi smed [också] Våra planer utan att de anade något.

(51) Se här vad deras ondska ledde till: Vi lät dem och deras folk gå under till sista man;

Detta är, på en annan nivå, vad verserna har kommit att betyda: materialister förmås att inse att de, i sina hjärnor, endast har erfarenhet av kopiorna av allt de äger och därför har allt de äger förstörts. När de bevittnar sina ägodelar såsom fabriker, guld, dollar, barn, makar, vänner, rang och status, och även sina egna kroppar, originalen av allt som de anser sig känna till vara på glid utom räckhåll för dem blir de "förstörda" på sätt och vis. Vid denna tidpunkt är de inte längre materiella enheter, de är själar.

Utan tvekan, är insikt i denna sanning den värsta möjliga situationen för materialister. Detta är detsamma som, i deras egna ord, "Döden innan du dör" i denna värld.

Med vers 11 ur kapitel 74 *Al-Muddaththir: LÄMNA* åt Mig att [*ta itu med*] den som Jag har skapat ensam [*i moderlivet*] avslöjar Allah det faktum att varje människa är i sanning alldeles ensam i hans närvaro..

Detta märkliga faktum upprepas i många andra verser.

Vi börjar med kapitel 6 *Al-An'am* och vers 94: [*Och Allah skall säga:*] "*Ni har nu kommit ensamma inför Oss, så som Vi först skapade er, och ni har lämnat allt det Vi skänkte er [i livet]. Och Vi ser ingen av dessa förespråkare vid er sida som ni trodde ha del i Allahs makt över er. [De jordiska] banden mellan er har slitits och alla foster av er inbillning har övergett er.*

För att sedan fortsätta med kapitel 19 *Maryam* och däri versen 95: *och var och en skall på Uppståndelsens dag stiga fram ensam inför Honom.*

Detta, på en annan nivå, är vad dessa verser indikerar: de som ovetande tar materien som sin Gud (säkerligen är Allah bortom det) har dock kommit från Allah och måste återvända till Honom. De måste underkasta sig själva och sin vilja Allah vare sig de vill eller inte. Nu måste de invänta Domedagen då var och en av dem kommer att ställas till svars, oavsett hur ovilliga de kan vara att medge detta.

Slutsats.

Ämnet som vi har förklarat så här långt är en av de största sanningar som någonsin kommer att berättas för dig under din livstid. Detta ämne som bevisar att vi aldrig har direkt erfarenhet av originalet av materien, utgör en nyckelfråga för att förstå Allahs existens och skapande och att förstå att Han är den enda absoluta existensen.

Den som förstår detta ämne inser att världen inte är den sortens plats som de flesta människor antar att den är. Världen är inte en absolut plats som vi känner till originalet utav, på det sätt som de som planlöst vandrar omkring längs gatorna, som råkar i slagsmål på pubar, som visar sig i lyxiga kaféer, som skryter om sin egendom, eller som ägnar sina liv åt ihåliga mål, antar. All vår kunskap om världen består av bildkopior som vi ser i våra hjärnor. Alla de människor som vi har citerat ovan är bara skuggor, människor som ser dessa bildkopior i sina sinnen: men de är inte medvetna om det.

Detta koncept är mycket viktigt, eftersom det undergräver och river upp den materialistiska filosofin som förnekar existensen av Allah. Detta är anledningen till att materialister som Marx, Engels och Lenin kände panik, blev rasande, och varnade sina anhängare att "inte överväga" detta koncept när de fick höra talas om det. I själva verket är sådana personer i ett sådant tillstånd av mental oförmåga att de inte ens kan förstå det faktum att uppfattningar formas inne i hjärnan. De antar att världen de tittar på i sina hjärnor är den "ursprungliga yttre världen" och de kan inte förstå det uppenbara beviset på motsatsen.

Denna omedvetenhet är resultatet av den brist på visdom som av Allah ges till icke troende.

Som Allah avslöjar i Koranens 7:e kapitel *Al-A'raf* versen 179: *Vi har sänt skaror av osynliga väsen och människor till helvetet: de har hjärtan som ingenting förstår, ögon*

som ingenting ser och öron som ingenting hör. De är som kreatur, nej, de är ännu vilsnare: de är de tanklösa, de likgiltiga.

I den tidsålder som vi lever i, har detta faktum blivit empiriskt bevisat genom mängden av bevis som vetenskapen har framlagt. Det faktum att vi inte upplever universums original beskrivs på ett sådant konkret, tydligt och uttryckligt sätt för första gången i historien.

Av denna anledning kommer 2000-talet att bli en historisk vändpunkt när folk i allmänhet kommer att förstå den gudomliga verkligheten och ledas i folksamlingar till Allah, den enda Absoluta Existensen. Under 2000-talet kommer de vridna materialistiska trosbekännelserna från 1800-talet att förpassas till historiens sophögar, man kommer att begripa Allahs existens och skapande, sådana fakta som oändlighet och tidlöshet kommer att bli förstådda, och mänskligheten kommer att bryta sig fri från århundraden av gamla slöjor, svek och vidskepelse som omsluter sanningen.

KAPITEL 19

Tidens relativitet och ödets verklighet.

I de föregående argumenten visas att vi aldrig kan få direkt erfarenhet av omvärlden, att vi bara känner till materia såsom det finns i våra hjärnor och att man tillbringar hela sitt liv i "oändlighet". Att hävda motsatsen skulle vara att vidhålla en vidskeplig troslära bortom förnuft och vetenskaplig sanning, eftersom allt det som framläggs här är tekniska och vetenskapliga fakta och även beskrivs i elementära skolböcker. Detta faktum tillbakavisar det primära antagandet av materialistisk filosofi som ligger till grund för evolutionsteorin. Detta är antagandet att materia är absolut och evig. Det andra antagandet på vilken den materialistiska filosofin vilar är antagandet att tiden är absolut och evig. Detta är lika vidskepligt som det förstnämnda antagandet.

Uppfattningen av tid.

Uppfattningen av det vi kallar tid är i själva verket en metod varigenom en tidpunkt jämförs med en annan. Vi kan förklara detta med ett exempel. Till exempel när en person knackar på ett föremål, han hör ett särskilt ljud. När han knackar på samma objekt fem minuter senare hör han ytterligare ett ljud. Han inser då att det finns ett intervall mellan det första ljudet och det andra, och han kallar detta intervall "tid". Men när han hör det andra ljudet, är det första ljudet han hörde inte annat än en informationsdetalj i hans minne. Personen formulerar uppfattning av "tid" genom att jämföra det ögonblick som han lever i med vad han har lagrat i sitt minne. Om denna jämförelse inte görs, kan det inte heller finnas en uppfattning om tid.

På samma sätt gör en person en jämförelse när han ser någon gå in i ett rum genom en dörr och sätta sig i en fåtölj i mitten av rummet. Vid den tidpunkt då personen sitter i fåtöljen, är bilderna som tidigare har uppfattats i samband med att han öppnar dörren, går in i rummet och går fram till fåtöljen sammanställt som informationsdetaljer i hjärnan. Uppfattningen om tid uppstår när man jämför mannen som sitter i fåtöljen med de lagrade informationsdetaljerna.

I korthet gäller att tid existerar som en följd av jämförelser mellan en rad minnesbilder som finns lagrade i hjärnan. Om människan inte hade haft ett minne, skulle hans hjärna inte ha gjort sådana tolkningar och därmed skulle uppfattningen av tid aldrig ha bildats. Anledningen till att man anser sig vara trettio år gammal är enbart därför att man i sitt sinne har samlat information som rör dessa trettio år. Om minnet inte

fanns, skulle man inte tänka på förekomsten av en sådan föregående period och man skulle bara uppleva "ögonblicket" man lever i.

Den vetenskapliga förklaringen av tidlöshet.

Låt oss försöka klargöra ämnet genom att citera förklaringar från olika vetenskapsmän och lärda i ämnet. När det gäller tid som rinner bakåt, säger den berömda intellektuelle professorn i genetik och nobelpristagaren, François Jacob, följande i sin bok *Le Jeu des Possibles* (det möjliga och faktiska):

Filmer som visas baklänges, gör det möjligt för oss att föreställa oss en värld i vilken tiden rinner bakåt. En värld där mjölken separerar sig från kaffet och hoppar upp ur koppen och in i mjölkkastrullen, en värld där ljusstrålar avges från väggar och samlas i en fälla (tyngdpunkten) istället för att flöda ut från en ljuskälla, en värld där en sten rullar in i en mans handflata genom ett häpnadsväckande samarbete av otaliga droppar vatten som gör det möjligt för stenen att hoppa ur vattnet. Men i en sådan värld där tid har sådana motsatta egenskaper, skulle processer i vår hjärna och hur vårt minne sammanställer information fungera baklänges på ett liknande sätt.

Detsamma gäller för det förflutna och framtiden och världen kommer att visas för oss precis som det uppenbarar sig i nuet. ²¹³

Eftersom vår hjärna är van vid en viss sekvens av händelser, fungerar inte världen som det relateras ovan och vi antar att tiden flyter framåt. Emellertid är detta ett beslut som har fattats i hjärnan och är därför fullständigt relativt. I verkligheten kan vi aldrig veta hur tiden flyter eller ens om det flyter eller inte. Detta är en indikation på att tiden inte är ett absolut faktum utan enbart en sorts uppfattning.

Tidens relativitet är ett faktum som också har verifierats av den viktigaste fysikern på 1900-talet, Albert Einstein. Lincoln Barnett, skriver i sin bok *The Universe and Dr Einstein*:

Tillsammans med absolut utrymme, avvisade Einstein konceptet om absolut tid - av en stadig, oföränderlig obeveklig universell tidsflöde som strömmar från det oändliga förflutna till det oändliga framtida. Mycket av det dunkel som omgav relativitetsteorin härrör från människans ovilja att erkänna att känslan av tid, liksom känslan för färg är en form av uppfattning. Precis som rymden helt enkelt är en möjlig samling utav materiella objekt, så är tiden helt enkelt en möjlig samling av händelser. Tidens subjektivitet förklaras bäst i Einsteins egna ord. "En individs erfarenheter", säger han, "förefaller oss vara arrangerade i en serie händelser, där de enskilda händelserna

som vi minns i denna serie verkar vara ordnade i enighet med kriterierna "tidigare" och "senare" och han fortsätter "för individen finns det därför en jag-tid, eller subjektiv tid. Detta är i sig inte mätbart. Jag kan, faktiskt, associera siffror med händelserna på ett sådant sätt att en högre siffra är associerad med en senare händelse än med en tidigare".²¹⁴

Einstein påpekade själv, såsom citeras i Barnetts bok, att "tid och rum är former av intuition, som inte är mer avskiljbara från medvetandet än våra koncept av färg, form eller storlek". Enligt den allmänna relativitetsteorin, "har tid ingen oberoende existens bortsett från ordningen av händelser med vilka vi mäter det".²¹⁵

Eftersom tid består av perception, beror den helt på betraktaren och är därför relativ. Den hastighet med vilken tid flyter varierar beroende på de referenser vi använder för att mäta den, eftersom det inte finns någon naturlig klocka i människokroppen för att ange exakt hur snabbt tiden går. Som Lincoln Barnett skrev: "Precis som det inte finns något sådant som färg utan ett öga som urskiljer det, är ett ögonblick eller en timme eller en dag ingenting utan en händelse för att markera det".²¹⁶

Tidens relativitet upplevs tydligt i drömmar. Även om det vi ser i vår dröm tycks pågå i timmar, varar det i själva verket bara några minuter, eller till och med endast några sekunder.

Låt oss ta ett exempel för att ytterligare belysa detta. Tänk dig att vi under en viss obestämd tid är inlåsta i ett rum med ett enda, speciellt utformat fönster igenom vilken vi kan se solens upp och nedgång, och att vi har en klocka för att bedöma tidens gång. Några dagar senare kommer vår uppskattning av den tid som tillbringades i rummet att baseras på vår periodiska klocka – att se och notera hur ofta solen gick upp och ned. I slutet av vår period av instängdhet, kommer vi till slutsatsen att vi har tillbringat tre dagar i rummet. Men vår "fångvaktare" avslöjar då att det i verkligheten endast var två dagar. Anledningen? "Solen" som vi hade iakttagit hade projicerats artificiellt av en simulator och vår klocka hade justerats att gå snabbare än normalt. Därmed hade våra beräkningar ingen betydelse.

Detta exempel bekräftar att den information vi har om hastigheten av tidens gång är baserad på relativa referenser. Tidens relativitet är ett vetenskapligt faktum som också bevisas av vetenskaplig metodik. Einsteins allmänna relativitetsteori vidhåller att tidens hastighet förändras beroende på objektets hastighet och dess avstånd från tyngdpunkten. Allteftersom hastigheten ökar, blir tiden förkortad, komprimerad, och saktad ner som om den kommer till punkten av "avstannande".

Låt oss förklara detta med Einsteins eget exempel. Föreställ dig tvillingar, en av dem stannar kvar på jorden, medan den andra färdas i rymden med en hastighet nära ljusets hastighet. När han kommer tillbaka, kommer resenären att se att hans bror har åldrats mycket mer än han har. Anledningen är att tiden rinner mycket långsammare för den person som reser i en hastighet nära ljusets hastighet. Även i fallet med en rymdresande far och sin son som är kvar på jorden. Om fadern var 27 år gammal när han reste ut i rymden och sonen 3, när fadern återkommer till jorden 30 år senare (jorden tid), kommer sonen att vara 33 år gammal, men hans far endast är 30,217 år gammal.

Det bör påpekas att denna relativitet av tid inte orsakas av att sakta ner eller öka gånghastigheten hos klockor eller den långsamma driften av en mekanisk fjäder. Det är snarare ett resultat av de differentierade driftstiderna i hela det materiella systemet, som går så djupt som till de subatomära partiklarna. Med andra ord, för personen som upplever det är en förkortning av tiden inte detsamma som att agera i en slow-motion film. I en sådan miljö där tid förkortas, fungerar personens hjärtslag, cell replikationer, hjärnfunktioner, och så vidare, långsammare än de hos en person på jorden som rör sig långsammare och som går vidare med sitt dagliga liv och inte märker förkortningen av tid alls. I själva verket blir inte förkortningen ens uppenbar förrän jämförelser görs.

Relativitet i Koranen.

Den slutsats som resultaten av den moderna vetenskapen leder oss till är att tiden inte är ett absolut faktum såsom materialister antar, utan enbart en relativ uppfattning. Vad som är mer intressant är att detta faktum, upptäckt av vetenskapen fram till 1900-talet, gavs till mänskligheten i Koranen för 1400 år sedan. Det finns olika hänvisningar i Koranen till tidens relativitet.

Det vetenskapligt bevisade faktum att tiden är en psykologisk uppfattning beroende på händelser, inställning och villkor understryks i många av Koranens verser.

Exempelvis, som det påpekas i Koranen, i kapitel 17 *Al-Isra'* och där i vers 52 spänner en persons hela liv över en mycket kort tid: *den Dag då Han skall kalla på er och ni till svar skall lovprisa Honom, kommer det att förefalla er som om ni hade vistats [på jorden] bara en kort stund.*" samt i 10:e kapitlet *Yunus* vers 45: *Den dag Han skall samla dem åter, [kommer det att förefalla dem] som om deras [liv på*

jorden] inte hade varat mer än en timme av en dag; [och] de kommer att känna igen varandra. Förlorarna är de som ansåg att mötet med Allah var en lögn och som avvisade [Allahs] vägledning.

I vissa verser, anges att människor uppfattar tiden olika och att människor ibland kan uppfatta en mycket kort tid som mycket lång. Följande samtal som människor höll i samband med sin utvärdering i eftervärlden är ett bra exempel på detta i Koranens kapitel 23 *Al-Muminun* verserna 112-114:

(112) [Allah] skall fråga [förnekarna]: "Hur länge levde ni på jorden, räknat i år?"

(113) [Och] de skall svara: "Vi levde där en dag eller en del av en dag; men fråga dem som är kunniga i räkning."

(114) [Allah] skall säga: "Ni levde där bara en kort tid - om ni hade vetat [vad som stod på spel]!"

I vissa andra verser uppges det att tiden kan flyta med olika hastigheter vid olika tillfällen:

Först kan vi nämna kapitel 22 *Al-Hadjj* vers 47: *Och de begär [i sitt övermod] att du skall påskynda straffet; men Allah frångår inte Sitt löfte och en dag är för din Herre detsamma som tusen år så som ni räknar, samt kapitel 70 *Al-Ma'aridj* vers nummer 4: *Till Honom stiger änglarna och den heliga ingivelsens ande upp under en dag vars längd är femtiotusen år.**

Dessa verser är alla uppenbara uttryck för tidens relativitet. Det faktum att detta resultat, som först nyligen, under 1900-talet, förstods av vetenskapen, förmedlades till människan redan för 1400 år sedan av Koranen är en indikation på Allahs uppenbarelse i Koranen, Allah som omfattar all tid och rum .

Många andra verser i Koranen visar att tid är en uppfattning. Detta är särskilt tydligt i berättelserna. Till exempel har Allah kvarhållit följeslagare i grottan, en troende grupp som nämns i Koranen, i en djup sömn under mer än tre århundraden. När de väcktes, trodde dessa människor att de hade stannat kvar i det tillståndet en kortare stund, och kunde inte räkna ut hur länge de hade sovit, om detta kan vi läsa i kapitel 18 *Al-Kahf* verserna 11 och 12 och vidare även i vers 19:

(11) Därpå tillslöt Vi deras öron i grottan under många år,
(12) och så till sist väckte Vi dem. [Allt detta skedde] för att det skulle stå klart, vilken av de två uppfattningarna som visade störst förståelse för frågan hur länge de blev kvar [i grottan].

(19) Liksom [Vi hade låtit dem somna in] väckte Vi dem; och de började fråga varandra [vad som hade hänt]. En av dem sade: "Hur länge menar ni att vi har varit här?" De [andra] svarade: "Vi har varit här en dag eller en del av en dag." [Några av dem] sade då: "Vår Herre vet bäst hur länge vi har varit här. Låt nu en av oss ta dessa silvermynt och gå till staden för att söka ut den renaste födan och hämta åt oss allt [som vi behöver]. Men han måste uppträda med stor försiktighet och på inga villkor låta någon ana vår existens.

Situationen som beskrivs i versen nedan är också bevis sanningen att tiden är en psykologisk uppfattning. Versen är tagen från kapitel 2 *Al Baqarah* och är vers nummer 259:

Eller [- ett annat exempel på dem som förnekar Allahs Allmakt -] om mannen som färdades förbi en stad som hade jämnats med marken och utropade: "Hur skulle Allah kunna ge liv åt denna [döda stad]?" Och Allah lät honom dö och förbli död i hundra år. Därefter väckte Han honom till liv och frågade: "Hur länge har du varit borta?" Han svarade: "Jag har varit borta en dag eller en del av en dag." [Allah] sade: "Nej, du har varit borta i hundra år. Men se på din mat och din dryck, som inte har fördärvats, och se på din åsna - Vi har velat göra dig till ett tecken för människorna - och se [nu] hur Vi ger liv åt de döda benen och sedan klär dem med kött." Och när allt detta stod klart för honom, sade han: "[Nu] vet jag att Allah har allt i Sin makt."

Den ovannämnda versen poängterar helt klart att Allah, Skaparen av tid är obunden av tiden. Å andra sidan är människan bunden av tid såsom Allah har bestämt. Som anges i versen är människan även oförmögen att veta hur länge han sov. På grundval av detta, är hävdande att tiden är absolut (såsom materialisterna gör på grund av sin förvridna mentalitet) väldigt orimligt.

Tidens relativitet förklarar ödets verklighet.

Som vi ser från redogörelsen av tidens relativitet och verserna som hänvisar till det, är tid inte ett konkret koncept, men ett som varierar beroende på uppfattningar. Till

exempel är en tänkt tidsperiod som löper över miljontals år endast ett ögonblick i Allahs vision. En period på 50000 år för oss är bara en dag för Gabriel och änglarna. Denna verklighet är mycket viktig för förståelsen av idén kring ödet. Ödet är idén att Allah skapade varje enskild händelse, dåtida, nutida och framtida i "ett enda ögonblick". Detta innebär att varje händelse, från universums skapelse fram till domedagen har redan inträffat och avslutats i Allahs vision. Ett stort antal människor kan inte förstå ödets realitet. De kan inte förstå hur Allah kan känna till händelser som ännu inte har ägt rum, eller hur tidigare och framtida händelser har redan hänt i Allahs vision. Ur vår synvinkel, är det som inte har hänt detsamma som händelser som inte har inträffat. Detta beror på att vi lever våra liv i relation till den tid som Allah har skapat, och vi kan inte veta någonting utan informationen i våra minnen. Eftersom vi bebor denna världs utprovningsplats, har Allah inte givit oss minnen av det som vi kallar "framtida" händelser. Därför kan vi inte veta vad framtiden innehåller. Men Allah är inte bunden av tid eller rum, det är han som redan har skapat allt från ingenting. Av den anledningen, finns det för Allah ingen skillnad mellan dåtid, nutid och framtid. Ur hans synvinkel, har allt redan skett, Han behöver inte vänta för att se resultatet av en åtgärd. Såväl början som slutet av en händelse erfars av Honom i Hans vision på ett enda ögonblick. Till exempel visste Allah redan vilken form av slut väntade Faraos redan innan han skickade Moses till honom, även innan Moses föddes och även innan Egypten blev ett rike, och alla dessa händelser inkluderande Faraos slut upplevdes i ett enda ögonblick i Allahs vision. Dessutom finns det för Allah inget sådant som att minnas det förflutna, det förflutna och framtiden är alltid nutid för Allah, allt finns i hans vision i ett och samma ögonblick. Om vi tänker oss våra liv som en filmremsa, ser vi det som om vi tittar på en videokassett utan möjlighet att påskynda filmen. Men Allah ser hela filmen på en gång i samma ögonblick, det är Han som skapade det och har bestämt alla dess detaljer. På samma sätt som vi kan se början, mitten och slutet av en linjal samtidigt omfattar Allah i ett enda ögonblick den tid, från början till slut, den tid som vi upplever. Men människor upplever dessa händelser först när det är dags för dem att bevittna det öde som Allah har skapat för dem. Det är så det är med alla människors öden i hela världen. Livet för alla som någonsin skapats och de som kommer att skapas, i denna värld och i nästa, finns i Allahs vision och med alla sina detaljer. De skrivna ödena av alla levande ting, planeter, växter och ting är samlade tillsammans med öden av miljontals människor i Allahs eviga minne. De kommer att kvarstå utan

att försvinna eller avta. Ödets verklighet är en av de manifestationer som visar Allahs eviga storhet, makt, makt och hans namn Upprätthållaren (al-Hafiz).

Begreppet "dåtid eller förfluten tid" kommer ifrån information i våra minnen.

Baserat på förslagen som vi får, tror vi att vi lever i separata avdelningar i tid som kallas dåtid, nutid och framtid. Men den enda anledningen till att vi har ett koncept av "det förflutna" är (som vi förklarat tidigare) att olika skeenden har placerats i våra minnen. Till exempel är det ögonblick vi började skolan lite information i vårt minne, och vi uppfattar den därför som en händelse i det förflutna. Men framtida händelser är inte i våra minnen. Därför ser vi dessa saker som vi ännu inte vet något om som saker som kommer att upplevas eller hända i framtiden. Men precis som dåtid är något vi redan har upplevt ur vår synvinkel, så har även framtiden. Men eftersom dessa framtida händelser inte har getts till våra minnen, kan vi inte veta dem. Om Allah skulle sätta framtida händelser i våra minnen, då skulle framtiden bli det förflutna för oss. Till exempel har en 30-åring trettio år av minnen och händelser i sitt minne och av denna anledning, tror han att han har trettio tidigare år. Om framtida händelser för åldern 30 år till 70 år skulle läggas i denna persons minne, skulle denna 30 år gamla individ såväl de gångna trettio åren och de "framtida" mellan åldrarna 30 och 70, bli det förflutna. I denna situation skulle det förflutna och framtiden finnas i och vara nutid i minnet, och var och en skulle vara upplevda upplevelser för honom.

Eftersom Allah har gjort att vi uppfattar händelser i en bestämd serie, som om tid förflöt från dåtid till framtid, informerar han oss inte om vår framtid och ger inte denna information till våra minnen. Framtiden finns inte i våra minnen, men alla människors förflutna och framtid finns i Hans eviga minne. Detta är, som vi sagt tidigare, som att beskåda ett mänskligt liv som om det redan helt och hållet avbildats och avslutats i en film. En person kan inte föra filmen framåt och ser sitt liv som de bildrutor som passerar en efter en. Han har fel när han tror att bildrutorna som han har ännu inte har sett utgör framtiden.

Det förflutna och framtiden är nyheter om det osedda.

I verserna nedan avslöjar Allah att den enda som vet vad som är hemligt, osynligt, osett och okänt är Han själv.

Vi börjar med kapitel 39 *Az-Zumar* vers 46: Säg: "Herre, min Allah! Himlarnas och jordens Skapare! Du som känner allt det som är dolt för människor och det som de kan bevittna! [En dag] skall Du döma mellan Dina tjänare i allt det som de var oense om!" och fortsätter med kapitel 62 *Al-Djumu'ah* vers 8: Säg: "Döden, som ni vill fly från, skall infinna sig till det möte [som är utsatt] för er och då skall ni föras åter till Honom som känner allt det som är dolt för människor och det som de kan bevittna, och då skall Han låta er veta vad era handlingar [var värda]."

Vi avslutar med kapitel 2 *Al Baqarah* där vers 33 är av intresse: [Då] sade Han: "Adam! Nämn deras namn för dem." Och när [Adam] hade nämnt namnen för dem, sade [Allah]: "Jag sade er ju att Jag känner allt som är dolt i himlarna och på jorden och att Jag vet vad ni kan säga öppet och vad ni håller hemligt."

Generellt antas ordet "hemligt" endast hänvisa till något okänt om framtiden, men såväl det förflutna och framtiden är hemliga. De som har levt tidigare och de som kommer att leva i framtiden hålls i Allahs vision. Dock ger Allah en del av den kunskap som förvaras i hans vision till människors minnen och gör det känt. Till exempel, när Allah gav kunskap om det förflutna i Koranen, sa Han till profeten Muhammed (må Allah välsigna honom och bevilja honom fred) att detta var nyheter av det osedda.

Därom kan vi läsa i några verser och vi inleder med kapitel 11 *Hud* vers 49: *VI UPPENBARAR här för dig [Muhammad] dessa dolda ting, som varken du eller ditt folk tidigare haft kännedom om. Och ha tålmod och avvakta [Allahs dom] - den slutliga segern tillhör dem som fruktar Allah*, fortsätter så med kapitel 12 *Yusuf* vers 102: *VI UPPENBARAR dessa för dig okända ting [Muhammad]; eftersom du inte var med [hans bröder] då de fattade sitt beslut och tänkte ut sin onda plan.*

Allah gav profeten Muhammad (må Allah välsigna honom och bevilja honom fred) information om vissa saker som ännu inte hade ägt rum vilket var nyheten om det osedda om framtiden. Till exempel: tagandet av Mecka såsom beskrivs i kapitel 48 *Al-Fath* vers 27: *Allah har bekräftat Sändebudets sanna drömsyn: i enlighet med Allahs vilja skall ni helt visst stiga in i den heliga Moskén i fred och med rakade huvuden eller kortklippt hår. Då har ni ingenting mer att frukta! Han vet vad ni inte kan veta, och efter denna seger skall Han skänka er ännu en seger inom kort. samt*

en seger för grekerna över hedningarna som beskrivs i kapitel 30 *Ar-Rum* i verserna 3 och 4:

(3) [de har besegrats] i ett närbeläget land, men efter detta nederlag skall de åter segra

(4) inom några få år. Avgörandet ligger hos Allah - så har det [alltid] varit och så skall det förbli. Vid samma tid skall [även] de troende få glädjas

Bägge dessa ovannämnda händelser uppenbarades för profeten Muhammad (må Allah välsigna honom och bevilja honom fred) innan de hände. Profetens (må Allah välsigna honom och bevilja honom fred) uttalanden om tecken på den dag då uppståndelsen och den slutliga tiden (som var nyheten om det osedda för människor på den tiden) visar att Allah lärde honom dessa saker.

Koranen förklarar att nyheten om det osedda ges till profeter och några fromma troende.

Till exempel uppenbarades det för Josef (fred vare med honom) såsom det återberättas i kapitel 12 *Yusuf* vers 15 att fällan som sattes för honom av hans bröder skulle vara förgäves. Versen lyder: *Så gick de då ut med honom och de fattade gemensamt beslutet att kasta honom i brunnen. - [Då] ingav Vi honom denna tanke: "[En dag] kommer du att berätta för dem om denna ogärning utan att de vet [vem du är]."*

Till Moses mor avslöjades det att hennes son skulle undgå Faraos grymhet och blir en profet. Härom finns omnämnt i kapitel 28 *Al-Qasas* vers 7: *Och Vi ingav Moses moder: "Amma honom, men när du tror att hans liv är i fara, sätt då ut honom i [Nilen]. Oroa dig inte och sörj inte; Vi skall låta honom återvända till dig och Vi skall göra honom till en av [Våra] budbärare!"*

Slutligen är allt som vi kallar det förflutna och framtiden nyheten om det osedda som är gömd i Allahs vision. Allah ger en del av denna kunskap till minnena hos dem som Han väljer ut, vid en tidpunkt som han väljer, vilket gör dem medvetna om en del av det osedda. De händelser som blir synliga och kan observeras kännetecknas av människor såsom händelser i det förflutna.

Vikten av underkastelse till Ödet.

Det faktum att det förflutna och framtiden redan är skapade i Allahs vision och att allting har hänt och finns i nutid i Allahs vision, visar en mycket viktig sanning. Alla är i fullständig underkastelse till sitt öde. Precis som en person inte kan ändra sitt förflutna, kan han inte ändra sin framtid eftersom, som tidigare nämnts, framtiden har redan ägt rum. Allt i framtiden är förbestämt, när och var händelser kommer att ske, vad man kommer att äta, vem man kommer att prata med, vad man kommer att diskutera, hur mycket pengar man kommer att tjäna, vilka sjukdomar man kommer att få, och när, var och hur man kommer att dö. Alla dessa saker finns redan i Allahs vision och är redan upplevda i Hans oändliga minne. Men denna kunskap finns ännu inte i människans minne.

Därför är de som är ledsna, upprörda, kränkta och oroliga inför framtiden, oroliga i onödan. Framtiden som de är så oroliga inför har redan hänt. Och oavsett vad de gör, kan de inte ändra på detta.

Här, vid denna punkt, är det mycket viktigt att påpeka att det är nödvändigt att undvika en felaktig förståelse av ödet. Vissa människor missförstår och tror att det som ligger i deras öde kommer att hända ändå och att det inte finns något som de kan göra åt det. Det är sant att allt vi upplever bestäms av vårt öde. Innan vi har upplevt en händelse har det upplevts i Allahs vision och är skriven i varje detalj inskriven i Moder Boken (Lawh Mahfuz) i Allahs vision. Men Allah ger alla den känslan av att de kan ändra saker och göra sina egna val och fatta egna beslut. Till exempel när en person vill dricka lite vatten, säger man inte "Om det är mitt öde, dricker jag", och sätter sig ned utan att göra något. Istället reser man sig, tar ett glas och dricker vattnet. Faktum är att man dricker en förutbestämd mängd vatten ur ett förutbestämt glas. Men när man gör detta, känner man att man handlar efter sin egen lust och vilja. Man känner detta under hela sitt liv i allt man gör. Skillnaden mellan en person som underkastar sig Allah och det öde som har skapats av Allah, och någon som inte kan begripa denna verklighet är denna: den person som underkastar sig Allah vet att allt man gör är enligt Allahs vilja, trots känslan av att man har gjort det själv. Den andra personen antar felaktigt att man har gjort allt med sin egen intelligens och kraft.

Till exempel, när en person som har överlämnat sig till Allah får veta att han har ådragit sig en sjukdom, vet han att sjukdomen ligger i hans öde, och han sätter sin tillit till Allah. Han anser att eftersom Allah har lagt sjukdomen i hans öde, kommer det säkert ge honom mycket gott. Men han väntar inte med att vidta några åtgärder i

tron att om han det är avsett för honom att bli bättre kommer han att bli bättre. Tvärtom vidtar han alla möjliga försiktighetsåtgärder, han går till en läkare, uppmärksammar sin diet och tar medicin. Men han glömmer inte att effektiviteten av läkaren, behandlingen, medicinen, samt huruvida han kommer att bli bättre ligger i hans öde. Han vet att allt detta finns i Allahs enastående minne och fanns där redan innan han kom till världen.

I Koranens kapitel 57 *Al-Hadid* verserna 22 och 23, avslöjar Allah att allt som människor erfar är på förhand inskriven i en bok:

(22) Ingen olycka drabbar jorden och inte heller er själva utan att den förts in i [Vår] bok, innan Vi sätter den i verket. Detta kostar inte Allah någon möda.

(23) [Så är det] för att ni inte skall sörja över det som ni har gått miste om, och inte heller jubla i övermod över det som Han har skänkt er. Allah älskar inte inbiliska skrävlare.

Av denna anledning behöver ingen som tror på ödet att vara orolig eller hysa förtvivlan om det som händer honom. Tvärtom kommer han att ha det största förtroende och tillit i sin underkastelse till Allah. Allah har, på förhand, bestämt allt som kommer att hända en person, han har befallt att vi inte ska vara ledsna för det som händer oss och vara självbelåtna för de välsignelser som vi får. De svårigheter som människor erfar, tillsammans med rikedom och framgång, bestäms av Allah. Allt detta är i ödet förutbestämt av vår Herre för att testa människor.

Såsom det avslöjas i vers 38 i kapitel 33 *Al-Ahzab*: *Ingen skuld vilar på Profeten som här handlade så som Allah befallde honom. Så gick Allah till väga mot föregångarna - ja, allas öden formas av Allahs beslut*

I vers 49 i det 54:e kapitlet *Al-Qamar* avslöjar Allah att: ***ALLT har Vi skapat med rätta mått***

Inte enbart människor utan även allt levande och livlöst, solen, månen, bergen och träden har sina öden bestämda av Allah. Till exempel en antik vas går sönder vid en tidpunkt som var förbestämd i dess öde. Medan den tillverkades var det förbestämt vem som skulle använda denna sekelgamla vas, liksom i vilket hörn av vilket hus och med vilka andra objekt den skulle stå. Motiven och färgerna på vasen var förbestämda av dess öde. Det var känt i Allahs minne på vilken dag, vilken timme, vilken minut, av vem och hur den skulle gå sönder. Det första ögonblicket vasen tillverkades, det första ögonblicket det placerades i skyltfönstret till försäljning, det

första ögonblicket den placerades i hörnet i huset, det ögonblick den gick sönder, kort sagt, varje ögonblick i vasens livslängd över flera århundraden fanns i Allahs vision som ett enda ögonblick. Även om den person som skulle krossa vasen inte var medveten om att han skulle krossa den tills strax innan det hände, var det ögonblicket upplevt och känt i Allahs vision. Av denna anledning säger Allah till människorna att inte vara ledsna för de saker som kan ha undgått dem. Vad som har undgått dem undgick dem i enighet med deras öde, och de kan inte ändra på det. Människor måste lära sig en läxa i vad ödet medför, se syftet och fördelarna som tillfaller dem från det. De måste alltid luta sig mot den ändlösa barmhärtigheten, medkänslan och rättvisan hos vår Herre, som skapar deras öde och skonar och skyddar Hans tjänare.

De som leder sina liv likgiltiga inför denna viktiga verklighet är alltid oroliga och rädda. De är till exempel mycket oroade över sina barns framtid. De är mycket oroade över frågor som dessa: Vilken skola ska de gå till? Vilket yrke kommer de att ha? Kommer de att ha en god hälsa? Vilken sorts liv kommer de att leda? Men, varje ögonblick av en persons liv bestäms i Allahs vision, från den tidpunkt då personen är en enda cell och vidare till den tidpunkt då han lär sig läsa och skriva, från de första svaren som han avlämnar i en universitets examen till vilket företag han kommer att arbeta för under sitt liv, vilka papper han kommer att underteckna och hur många gånger han kommer att underteckna dem samt var och hur han kommer att dö. Allt detta är dolt i Allahs minne. I detta ögonblick är till exempel en person i fosterstadiet, i grundskolan och på universitetet. Allt detta finns i Allahs minne som ett enda ögonblick, tillsammans med det ögonblick personen firar sin 35:e födelsedag, den första dagen då han börjar sitt jobb, det ögonblick då han ser änglar efter det att han dör, det ögonblick han är begravnen, och det ögonblick på den yttersta dagen då han kommer att avge en redogörelse till Allah.

Därför är det meningslöst att oro sig och vara rädd för ett liv vars varje ögonblick har levts, erfärits och finns fortfarande kvar i Allahs minne. Oavsett hur hårt en person försöker och oavsett hur angelägen han än må vara, kommer alla, hans barn, make, vänner och släktingar att leva det liv som finns i Allahs vision.

Om så är fallet, måste en samvetsgrann och intelligent person som fattar denna verklighet ödmjukt underkasta sig till Allah och det öde som Han har skapat.

Egentligen är alla redan i underkastelse till Allah, skapade i underkastelse till Honom. Oavsett om han tycker om det eller inte, lever han underkastad det öde som skapats

för honom av Allah. En person som förnekar sitt öde är en förnekare eftersom att vara en förnekare är inskrivet i hans öde.

De som villigt underkastar sig Allah kan leva i förhoppningen om att få åtnjuta Allahs välbehag och nåd och att uppnå paradiset, de kommer att leva ett liv i välbefinnande, i säkerhet och i lycka både i denna värld och i den kommande världen. Detta beror på att för en person som överlämnar sig till Allah, medveten om att det inte finns något bättre för honom än det öde som Allah har skapat för honom, finns inget att frukta eller vara orolig inför. Denna person kommer att göra allt inom sin makt, men han vet att detta ligger i hans öde och oavsett vad han gör kommer han inte att ha möjlighet att ändra vad som finns inskrivet i hans öde.

En troende person kommer att överlämna sig åt ödet skapat av Allah. Inför det som händer honom, kommer han att göra sitt bästa för att förstå syftet med dessa händelser, vidta försiktighetsåtgärder, och göra en insats för att förändra saker till det bättre. Men han tar tröst i sin vetskap om att allt detta kommit i enighet med ödet och att Allah hade bestämt de mest förmånliga sakerna i förväg. Som ett exempel på detta nämner Koranen åtgärder som Jacob vidtog för sina barns säkerhet. I uppsåtet att förmå sina söner att akta dig för människor med onda avsikter, rådde Jakob sina söner att gå in i staden genom olika portar men han påminde dem om att detta aldrig skulle påverka ödet som hade förbestämts av Allah.

Han sade, såsom det återberättas i kapitel 12 Yusuf, vers 67: *[Vidare] sade han: "Mina söner! Gå inte alla in [i staden] genom en och samma port utan [sprid er i grupper och] gå in genom flera portar. Dock kan jag inte på något sätt skydda er mot [det som] Allah [beslutar]; Allah [ensam] har avgörandet i Sin hand; till Honom sätter jag min lit. Alla som vill ha [ett mäktigt] stöd skall sätta sin lit till Honom!"*

Människor kan göra vad de vill, men de kommer aldrig att kunna ändra sitt öde. Detta visas i denna vers ur kapitel 3 Al-'Imran vers 154:

Och efter denna bittra erfarenhet lät Han ett stort lugn sänka sig över er, så att några bland er fick vila, medan andra som främst bekymrade sig om sitt eget väl tänkte oriktiga [och hädiska] tankar om Allah, [tankar som hade sin rot] i avAllahadyrkans okunnighet, och de frågade [sig]: "Hade vi över huvud taget någon del i beslutet?" Säg [Muhammad]: "Det var till alla delar Allahs beslut." De gömmer något i sitt inre som de inte vill visa dig [när] de säger: "Om vi över huvud taget hade haft någon del i beslutet skulle vi inte här ha lidit dessa förluster." Säg: "Även om ni hade stannat

hemma, skulle de vilkas död stod skriven ha begett sig till den plats där de skulle falla." [Allt detta skedde] därför att Allah ville pröva vad ni bar inom er och rensa ut orenheterna ur era hjärtan. - Allah vet vad som rör sig i människans innersta.

Versen visar att även om en person springer iväg från en uppgift för att undgå döden, kommer han, om hans död är inskriven i hans öde, ändå att dö. Även sätten och metoderna som tillgrips i syfte att undgå döden bestäms av ödet och alla kommer att uppleva de saker som är inskrivna i deras öden. Och i denna vers, avslöjar Allah för människor att syftet med det som skapats i deras öden är till för att testa dem och att rena deras hjärtan. I Koranen sägs att allas död bestäms i Allahs vision och att avlelsen om ett barn sker med Allahs tillstånd.

Detta framgår av kapitel 35 Fatir vers 11: *Allah har skapat er av jord; därefter [skapar Han er] av en droppe säd och därefter formar Han er till man eller kvinna. Och ingen varelse av honkön blir havande, inte heller föder hon utan Hans vetskap. Och ingen, som uppnår hög ålder, har fått sitt liv förlängt, och ingen har fått dö i unga år utan att dessa beslut [har förts in] i [Allahs öppna] bok. Detta är lätt för Allah.*

I verserna nedan visas att allt en människa gör är nedskriven mening för mening, och vad de i paradiset erfar har också redan erfarits. Som vi sa tidigare finns det verkliga paradiset för oss i framtiden. Men livet för dem i paradiset, deras samtal och festande finns just nu i Allahs minne. Innan vi föddes, hade framtiden för mänskligheten i denna värld och nästa upplevts i Allahs vision under ett ögonblick och bevaras i Allahs minne. Härom kan vi läsa i nedanstående verser 52-55 ur kapitel 54 *Al-Qamar*

(52) *Alla deras handlingar omtalas i [äldre tiders] böcker med nedtecknad Allahomlig visdom;*

(53) *allt är redovisat, stort som smått.*

(54) *De rättfärdiga skall vistas i lustgårdar [vattnade av] bäckar*

(55) *[Och de skall] ta plats inför en allsmäktig Konung i sanningens [församling].*

Vi kan förstå från detta sätt att tala i Koranen att i Allahs vision är tiden ett enda ögonblick och för Honom finns inget förflutet eller framtid. Som vi ser, kommer några händelser som för oss ligger i framtiden är i Koranen förstådda som tillhörande det länge förflutna. Detta beror på att både det förflutna och framtiden är skapade av Allah som ett enda ögonblick. Därför har en händelse som är relaterad till att inträffa i

framtiden, i själva verket redan skett, men eftersom vi inte kan förstå detta, tänker vi på dessa händelser som framtid. Till exempel i verserna där redogörelsen som av människor skall ges till Allah beskrivs, ses det som en händelse som är passerad i det förflutna.

Detta i Koranens kapitel 39 *Az-Zumar* verserna 68 och 69:

(68) Och [Domens] basunstötter skall ljuda och alla i himlarna och på jorden - utom de som Allah vill [skona] - skall falla livlösa till marken. Ännu en basunstöt - och de reser sig och får skåda [den nya verkligheten].

(69) Och jorden skall lysa med sin Herres ljus. Och boken [där allas handlingar är upptecknade] skall tas fram och profeterna och [de andra] vittnena tillkallas, och alla skall dömas på en grund av sanning och ingen skall tillfogas orätt.

Ytterligare några exempel på detta är följande:

Ur kapitel 50 *Qaf* vers 21: *Och varje människa skall stiga fram med en [ängel] som leder henne och en [ängel] som vittnar,*

I kapitel 69 *Al-Haqqah* vers 16 kan man läsa: *Och himlen - som har blivit skör - skall brista*

Tittar på i kapitel 76 *Al-Insan* verser 12 och 13 ser man följande:

(12) och belöna med en [evigt grönskande] lustgård och [dräkter av] silke för deras tålmod och uthållighet.

(13) I denna [lustgård] skall de vila på divaner, stödda [på mjuka kuddar], och där skall de varken utsättas för solens [hetta] eller för köld;

I kapitel 79 *An-Nazi'at* vers 36 finns följande budskap: *och då helvetet skall göras fullt synligt för alla som kan se –*

Kapitel 83 *Al-Mutaffifin* vers 34 uppmärksammar följande: *På denna [Uppståndelsens] dag skall de troende kunna se med [medlidsamt] löje på dem som förnekade sanningen;*

I kapitel 18 Al-Kahf vers 53 berättas om: *De trotsiga syndarna kommer att se Elden och veta att de skall bli [lågornas] rov, men de kommer inte att finna en väg att fly undan.*

I de ovanstående verserna är de händelser som vi ska få uppleva efter döden beskrivna som avslutade. Detta beror på att Allah inte är bunden till den relativa dimensionen av tid och rum som vi är. Allah har velat ha alla dessa händelser i tidlöshet, människor har gjort dem, upplevt dem alla och fört dem till en slutsats. Versen nedan, från kapitel 10 Yunus vers nummer 61, avslöjar att alla typer av händelser, stora och små, sker med Allahs vetskap och finns inskrivna i en bok: *[MUHAMMAD!] Vilken fråga din uppmärksamhet än riktas mot och vilka Guds ord du än läser ur Koranen och vilket arbete ni [människor] än ägnar era krafter åt - är Vi vittne till allt [från den stund] då ni griper er an med det. Inte ens [vad som motsvarar] ett stoftkorns vikt, på jorden eller i himlen, är dolt för din Herre och ingenting finns, varken mindre eller större än detta, som inte [är inskrivet] i [Guds] öppna bok.*

Materialisternas oro.

De frågor som diskuteras i detta kapitel, nämligen den underliggande sanningen om materien, tidlöshet och oändlighet, är naturligtvis tämligen tydliga. Som nämnts tidigare är dessa frågeställningar inte på något sätt någon form av en filosofi eller ett tankesätt, utan kristallklara och obestridliga vetenskapliga sanningar. Förutom att de är en teknisk verklighet, ger rationalitet och logik också belägg för att inga andra alternativ finns på den punkten: vi kan enbart känna till den versionen av universum, med all materia som den består utav och alla de människor som lever i det, i vår hjärna.

Materialister har svårt att förstå denna fråga. Till exempel, låt oss återvända till Politzers buss: även om Politzer visste att han tekniskt inte kunde han kliva ur sin uppfattning kunde han bara erkänna det i vissa fall. Det vill säga för Politzer, äger evenemanget rum i hjärnan tills bussen kraschar, men så snart bussolyckan har skett går saker och ting ut i hjärnan och får en fysisk verklighet. Det logiska felet vid denna punkt är mycket tydlig: Politzer har gjort samma misstag som den materialistiska filosofen Johnson som sa, "jag slog stenen, min fot gör ont, därför finns den" och kunde inte förstå att också chocken som kändes efter bussens inverkan i själva verket endast var en uppfattning.

Den subliminala anledningen till att materialister inte kan begripa detta är deras rädsla för det faktum som de kommer att möta när de väl begriper det. Lincoln Barnett skriver att detta ämne har varit "urskiljt" av vissa forskare:

Tillsammans med filosofers förvandling av all objektiv verklighet till en skuggvärld av uppfattningar, har forskare blivit medvetna om de alarmerande begränsningarna i människans sinnen.²¹⁸

Varje hänvisning till de fakta att vi inte har direkt erfarenhet av originalet till materien och att tid är en uppfattning väcker påtaglig ångest hos en materialist, eftersom dessa är de enda föreställningar som han förlitar sig på såsom absoluta verkligheter. På sätt och vis, tar han dessa som idoler som han dyrkar, eftersom han tror att han har skapats av materia och tid (genom evolution). (Säkerligen är Allah bortom det.) När han känner att han endast upplever en känsla av det universum som han tror att han lever i, världen, sin egen kropp, andra människor, andra materialistiska filosofer vars idéer han påverkas av, och kort sagt, allting, känner han sig överväldigad av skräck inför det hela. Plötsligt försvinner allt han är beroende av, tror på, och tar sin tillflykt till. Han känner en desperation, i dess verkliga mening, som han i princip kommer att uppleva på domedagen såsom det berättas om i vers 87 i kapitel 16 *An-Nahl* beträffande de otrogna: *Och den Dagen skall de förklara sin underkastelse [under Allah], och det som de [i livet] ljög ihop skall överge dem.*

Från och med då, försöker materialisten att övertyga sig själv om lögnen att han kan nå den ursprungliga materien och fabricerar "bevis" i detta syfte, han slår i väggen med knytnäven, sparkar stenar, skriker, skrånar, men han kan aldrig fly från verkligheten.

Precis som de vill avfärda denna verklighet från sina sinnen, vill de också att andra människor avvisar det. De är också medvetna om att om materiens sanna särprägel är känd för människor i allmänhet kommer primitiviteten av deras egen filosofi och okunnigheten om deras världsbild att exponeras för alla att beskåda, och det kommer inte att finnas några grunder kvar på vilka de kan bortförklara sina åsikter. Dessa farhågor är anledningen till att de är så störda av de fakta som återges här.

Allah uppger att ångesten hos de otrogna kommer att intensifieras i livet efter detta.

Detta är vers 22 i kapitel 6 *Al-An'am*.: På domedagen, kommer de att tilltalas på följande sätt: *Och en Dag skall Vi samla dem alla åter och säga till dem som satte*

medhjälpare vid Allahs sida: "Var är nu dessa [Mina] påstådda medhjälpare?" och vi har även vers 24 i samma kapitel: Se hur de har bedragit sig själva och hur dessa [väsen] som de uppfann har övergett dem

De Troendes belöning

Medan realiteten av att vi inte har direkt kontakt med den ursprungliga materien och att tid är en förnimmelse oroar materialister, gäller det rakt motsatta för sanna troende. Troende människor blir väldigt glada när de har uppfattat hemligheten bakom materia, eftersom detta är svaret på alla frågor. Med det här svaret öppnas alla hemligheter. Med lätthet förstår man många frågor som tidigare var svåra att förstå.

Som tidigare nämnts, kommer koncepten kring begreppen döden, paradiset, helvetet, det hädanefter och förändrade dimensioner att förklaras, och viktiga frågor som, "Var är Allah?" "Vad föregick Allah?" "Vem skapade Allah?" "Hur länge varar livet på kyrkogården?" "Var finns himmelriket och helvetet?" och "Var finns himmelriket och helvetet i nuvarande stund?", att besvaras med lätthet. Man kommer att kunna förstå det system ur vilket Allah skapade hela universum från intet. Till den grad att, med denna hemlighet, kommer frågorna om "när" och "var" att bli meningslösa, eftersom det inte kommer att finnas någon tid eller plats. Av förståelsen rörande oändligheten, följer förståelsen att helvetet, himmelriket och jorden faktiskt alla finns på samma plats. Om man förstår begreppet tidlöshet, inser man att allt sker inom ett enda ögonblick: inget inväntas och tiden flyter inte, eftersom allt redan har skett och är avslutat.

Med upptäckten av denna hemlighet, blir världen som himmelriket för den troende. Alla eländiga materiella bekymmer, oron och rädslor försvinner. Den enskilde individen begriper att hela universum har en enda Härskare, att Han förändrar hela den fysiska världen såsom Han behagar och att allt han - den troende - har att göra är att vända sig till Honom.

Han överlämnar därefter sig själv helt till Allah såsom framgår i kapitel 3 *Al-'Imran* vers 35: *Och `Imrans hustru bad till Allah och sade: "Herre! Jag viger vad jag bär i mitt sköte åt Din tjänst. Tag emot mitt [offer], Du som hör allt, vet allt*

Att komma till insikt om denna hemlighet är den största vinsten i världen.

Tillsammans med denna hemlighet avslöjas en annan mycket viktig verklighet som nämns i Koranens kapitel 59 *Qaf* vers 16: det faktum att *VI HAR skapat människan och Vi vet vad hennes själ viskar till henne; ja, Vi är närmare henne än hennes egen halspulsåder.*

Som alla vet finns halspulsådern inuti kroppen. Vad kan vara närmare en person än hans egen insida? Detta förklaras lätt genom av verkligheten av oändligheten. Med detta koncept är förståelsen av denna vers mycket bättre.

Detta är den enkla sanningen. Det bör vara väl etablerat att det inte finns någon annan hjälpare och försörjare för människan än Allah. Det är ingenting annat än Allah, han är det enda absoluta existensen hos vilken man kan söka sin tillflykt, vädja till om hjälp, och räkna med för belöning.

Vart vi än vänder oss finns Allahs närvaro.

Kapitel 20

SRF Konferenser:

Aktiviteter för att informera allmänheten om Evolution

Evolutionistisk propaganda, som har vunnit acceleration nyligen, är ett allvarligt hot mot nationella föreställningar och moraliska värderingar. Science Research Foundation, som är ganska medveten om detta faktum, har åtagit sig skyldigheten att informera den turkiska allmänheten om vetenskapliga sanningen.

Första konferensen-Istanbul

Den första serien av internationella konferenser som anordnas av Science Research Foundation (SRF) ägde rum 1998. Titeln "Kollaps av evolutionsteorin: Skapelsens faktum", var det som hölls i Istanbul den 4 april 1998. I Konferensen, som var en stor framgång, deltog erkända experter från hela världen och gav en plattform på vilken evolutionsteorin för första gången ifrågasattes och motbevisades vetenskapligt i Turkiet. Folk från alla delar av det turkiska samhället deltog i konferensen, som drog stor uppmärksamhet. De som inte kunde få plats i hallen följde konferensen live från intern-tv-system utanför

Konferensen inkluderade kända talare från Turkiet och utlandet. Efter tal av SRF medlemmar, som visade de dolda ideologiska motiv som ligger bakom teorin om evolutionen, presenterades en video dokumentär utarbetad av SRF.

Dr Duane Gish och Dr Kenneth Cumming, två världsberömda forskare från Institutet för Creation Research i USA är auktoriteter i biokemi och paleontologi. De visade med betydande bevis att evolutionsteorin inte har någon giltighet alls. Under konferensen, illustrerade en av de mest uppskattade turkiska forskarna idag, Dr Cevat Babuna de underverk i varje fas av en människas skapelse med ett bildspel som skakade "tillfällighets hypotes" av evolutionen till sina rötter.

Andra konferensen-Istanbul

Den andra internationella konferensen i samma serie hölls tre månader efter den första, den 5 juli 1998, i Cemal Resit Rey Conference Hall igen i Istanbul. Talarna, sex amerikaner och en turk, talade om hur darwinism blivit ogiltig av modern vetenskap. Cemal Resit Rey Conference Hall, med en kapacitet av tusen personer, fylldes till bredden av en publik på hänfödda lyssnare.

Talarna och deras ämnen på denna konferens sammanfattas nedan.

Professor Michael P Girouard: förklarade i sitt tal: "Is it possible for life to emerge by coincidences?" ("Är det möjligt för liv att uppkomma genom sammanträffanden?"), Michael Girouard, professor i biologi vid Southern Louisiana University, genom olika exempel komplexiteten av proteiner, de grundläggande enheterna i livet, och drog slutsatsen att de bara kunde ha kommit till stånd som en följd av skicklig design.

Dr Edward Boudreaux: I sitt tal, "The design of chemistry" ("Kemins design"), konstaterade Edward Boudreaux, professor i kemi vid University of New Orleans, att vissa kemiska element måste medvetet ha arrangerats av Skapelsen för att livet att existera.

Professor Carl Fliermans: En allmänt kända forskare i USA och en professor i mikrobiologi vid Indiana University som genomför ett forskningsprojekt om "The neutralisation of chemical wastes by bacteria" ("Neutralisering av kemiskt avfall med bakterier") som stöds av USA:s försvarsdepartement, Carl Fliermans tillbakavisade evolutionistiska anspråk på mikrobiologiska nivåer.

Professor Edip Keha: En professor i biokemi, Edip Keha var den enda turkiska talaren på konferensen. Han presenterade grundläggande information om cellen och betonade genom bevis på att cellen endast kunde ha kommit till stånd som en följd av perfekt skapelse.

Professor David Menton: En professor i anatomi vid Washington University, David Menton, i ett tal som åtföljdes av en mycket intressant datorpresentation undersökte skillnaderna mellan anatomier hos fjäderar av fåglar och fjäll hos reptiler, vilket bevisar ogiltighet av hypotesen att fåglar utvecklats från reptiler.

Professor Duane Gish: Berömd evolutionistisk expert professor Gish, i sitt tal med titeln "The Origin of Man" ("Människans ursprung"), motbevisades tesen om människans utveckling från aporna.

ICR President Professor John Morris: Professor Morris, ordförande för Institutet for Creation Research och en berömd geolog, höll ett tal om de ideologiska och filosofiska åtaganden som ligger bakom evolutionen. Han förklarade vidare att denna teori har förvandlats till en dogm och att dess försvarare tror på darwinism med en religiös glöd.

Efter att ha lyssnat på alla dessa tal, bevitnade publiken att evolutionen är en dogmatisk tro som motsägs av vetenskapen i alla avseenden. Dessutom organiserades affisch utställningen kallad "The collapse of the theory of evolution: the

fact of Creation" ("Kollapsen av evolutionsteorin: skapelsens faktum") av Science Research Foundation och visades i lobbyn på CRR Conference Hall och lockade stort intresse. Utställningen bestod av 35 affischer, var och en betonande antingen ett grundläggande evolutioniskt anspråk eller ett bevis på skapelse.

Tredje konferensen, Ankara

Den tredje internationella konferensen i serien hölls den 12 juli 1998 på Sheraton Hotel i Ankara. Deltagare i konferensen, tre amerikaner och en turk, lade fram tydliga och påtagliga bevis för att darwinism har vederlagts av modern vetenskap.

Även om konferenssalen på Ankara Sheraton Hotel har utformats för att hålla en publik på cirka tusen, översteg antalet deltagare vid konferensen 2500. Skärmar sattes upp utanför konferenssalen för dem som inte kunde få plats inuti. Affisch utställningen "Kollapsen av evolutionsteorin: det faktum att Skapelsen", som hölls i anslutning till konferenssalen också väckt stor uppmärksamhet. I slutet av konferensen fick talarna en stående ovation, som visade hur mycket allmänheten längtade upplysning om den vetenskapliga verkligheten om utvecklingens svek och skapelsens faktum.

Efter framgångarna med dessa internationella konferenser, började Science Research Foundation anordna liknande konferenser över hela Turkiet. Mellan augusti 98 och slutet av 2005 hölls 2 800 konferenser bara i Turkiets 72 städer och 150 distrikt. SRF fortsätter att genomföra sina konferenser i olika delar av landet. Sedan dess har SRF haft konferenser i England, Holland, Schweiz, Brunei, Malaysia, Indonesien, Singapore, Azerbajdzjan, USA och Kanada.

Avslutningsvis finns en vers i Koranens 2:a kapitel *Al-Baqarah*, Det är versen 32:
De svarade: "Stor är Du i Din härlighet! Vi äger ingen annan kunskap än den som Du har gett oss; Du är den Allvetande, den Allvise."

Referenser

1. Cliff, Conner, «Evolution vs. Creationism: In Defence of Scientific Thinking», International Socialist Review (Monthly Magazine Supplement to the Militant), November 1980.
- 2 Ali Demirsoy, Kalıtım ve Evrim (Inheritance and Evolution), Ankara: Meteksan Publishing Co., 1984, sid 61.

- 3 Michael J. Behe, Darwin's Black Box, New York: Free Press, 1996, sid 232-233.
- 4 Richard Dawkins, The Blind Watchmaker, London: W. W. Norton, 1986, sid 159.
- 5 Jonathan Wells, Icons of Evolution: Science or Myth? Why Much of What We Teach About Evolution is Wrong, Regnery Publishing, 2000, sid 235-236
- 6 Dan Graves, Science of Faith: Forty-Eight Biographies of Historic Scientists and Their Christian Faith, Grand Rapids, MI, Kregel Resources.
- 7 Science, Philosophy, And Religion: A Symposium, 1941, CH.13.
- 8 Max Planck, Where is Science Going? www.websophia.com/aphorisms/science.html.
- 9 H. S. Lipson, «A Physicist's View of Darwin's Theory», Evolution Trends in Plants, Vol 2, No 1, 1988, sid 6.
- 10 Trots att Darwin framlade ett hävdande att hans teori var helt oberoende från Lemarcks teori började han att gradvis att förlita sig på Lemarcks påståenden. Speciellt den 6: e och den siste upplagan av The Origin of Species är fylld med exempel av Lamarck's «inheritance of acquired traits». Se Benjamin Farrington, What Darwin Really Said, New York: Schocken Books, 1966, sid 64.
- 11 Michael Ruse, «Nonliteralist Antievolution», AAAS Symposium: «The New Antievolutionism». Februari 13, 1993, Boston, MA
- 12 Steven M. Stanley, Macroevolution: Pattern and Process, San Francisco: W. H. Freeman and Co. 1979, sid 35, 159.
- 13 Colin Patterson, «Cladistics», Intervju med Brian Leek, Peter Franz, Mars 4, 1982, BBC.
- 14 Jonathan Wells, Icons of Evolution: Science or Myth? Why Much of What We Teach About Evolution is Wrong, Regnery Publishing, 2000, sid 141-151
- 15 Jerry Coyne, «Not Black and White», en granskning av Michael Majerus's Melanism: Evolution in Action, Nature, 396 (1988), sid 35-36
- 16 Stephen Jay Gould, «The Return of Hopeful Monsters», Natural History, Vol 86, July-August 1977, sid 28.
- 17 Charles Darwin, The Origin of Species: A facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, sid 189.
- 18 Ibid, sid 177.
- 19 B. G. Ranganathan, Origins? Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988.
- 20 Warren Weaver, «Genetic Effects of Atomic Radiation», Science, Vol 123, June 29, 1956, sid 1159.

- 21 Gordon R. Taylor, *The Great Evolution Mystery*, New York: Harper & Row, 1983, sid 48.
- 22 Michael Pitman, *Adam and Evolution*, London: River Publishing, 1984, sid 70.
- 23 Charles Darwin, *The Origin of Species: A facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, sid 179.
- 24 Charles Darwin, *The Origin of Species*, Oxford University Press, New York, 1998, sid 140, 141, 227.
- 25 Derek V. Ager, «The Nature of the Fossil Record», *Proceedings of the British Geological Association*, Vol 87, 1976, sid 133.
- 26 Mark Czarnecki, «The Revival of the Creationist Crusade», *MacLean's*, January 19, 1981, sid 56.
- 27 R. Wesson, *Beyond Natural Selection*, MIT Press, Cambridge, MA, 1991, sid 45
- 28 David Raup, «Conflicts Between Darwin and Palaeontology», *Bulletin, Field Museum of Natural History*, Vol 50, January 1979, sid 24.
- 29 Richard Monastersky, «Mysteries of the Orient», *Discover*, April 1993, sid 40.
- 30 Richard Fortey, «The Cambrian Explosion Exploded? », *Science*, vol 293, No 5529, 20 July 2001, sid 438-439.
- 31 Ibid.
- 32 Richard Dawkins, *The Blind Watchmaker*, London: W. W. Norton 1986, sid 229.
- 33 Douglas J. Futuyma, *Science on Trial*, New York: Pantheon Books, 1983, sid 197.
- 34 Charles Darwin, *The Origin of Species: A facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, sid 302.
- 35 Stefan Bengtson, *Nature*, Vol. 345, 1990, sid 765.
- 36 *The New Animal Phylogeny: Reliability And Implications*, *Proc. of Nat. Aca. of Sci.*, 25 April 2000, vol 97, No 9, sid 4453-4456.
- 37 Ibid.
- 38 Gerald T. Todd, «Evolution of the Lung and the Origin of Bony Fishes: A Casual Relationship», *American Zoologist*, Vol 26, No. 4, 1980, sid 757.
- 39 R. L. Carroll, *Vertebrate Palaeontology and Evolution*, New York: W. H. Freeman and Co. 1988, sid 4.
- 40 Edwin H. Colbert, M. Morales, *Evolution of the Vertebrates*, New York: John Wiley and Sons, 1991, sid 99.
- 41 Jean-Jacques Hublin, *The Hamlyn Encyclopædia of Prehistoric Animals*, New York: The Hamlyn Publishing Group Ltd., 1984, sid 120.

- 42 Jacques Millot, «The Coelacanth», Scientific American, Vol 193, December 1955, sid 39.
- 43 Bilim ve Teknik Magazine, November 1998, No: 372, sid 21.
- 44 Robert L. Carroll, Vertebrate Palaeontology and Evolution, New York: W. H. Freeman and Co., 1988, sid 198.
- 45 Engin Korur, «Gözlerin ve Kanatların Sırrı» (The Mystery of the Eyes and the Wings), Bilim ve Teknik, No. 203, October 1984, sid 25.
- 46 Nature, Vol 382, August, 1, 1996, sid 401.
- 47 Carl O. Dunbar, Historical Geology, New York: John Wiley and Sons, 1961, sid 310.
- 48 L. D. Martin, J. D. Stewart, K. N. Whetstone, The Auk, Vol 98, 1980, sid 86.
- 49 Ibid, sid 86; L. D. Martin, «Origins of Higher Groups of Tetrapods», Ithaca, New York: Comstock Publishing Association, 1991, sid 485, 540.
- 50 S. Tarsitano, M. K. Hecht, Zoological Journal of the Linnaean Society, Vol 69, 1985, sid 178; A. D. Walker, Geological Magazine, Vol 177, 1980, sid 595.
- 51 Pat Shipman, «Birds do it... Did Dinosaurs?», New Scientist, February 1, 1997, sid 31.
- 52 «Old Bird», Discover, March 21, 1997.
- 53 Ibid.
- 54 Pat Shipman, «Birds Do It... Did Dinosaurs? », sid 28.
- 55 Robert L. Carroll, Patterns and Processes of Vertebrate Evolution, Cambridge University Press, 1997, sid 280-81.
- 56 Jonathan Wells, Icons of Evolution, Regnery Publishing, 2000, sid 117.
- 57 Pat Shipman, «Birds Do It... Did Dinosaurs? », sid 28.
- 58 Ibid.
- 59 Roger Lewin, «Bones of Mammals, Ancestors Fleshed Out», Science, vol 212, June 26, 1981, sid 1492.
- 60 George Gaylord Simpson, Life Before Man, New York: Time-Life Books, 1972, sid 42.
- 61 R. Eric Lombard, «Review of Evolutionary Principles of the Mammalian Middle Ear, Gerald Fleischer», Evolution, Vol 33, December 1979, sid 1230.
- 62 David R. Pilbeam, «Rearranging Our Family Tree», Nature, June 1978, sid 40.
- 63 Earnest A. Hooton, Up From The Ape, New York: McMillan, 1931, sid 332.

- 64 Malcolm Muggeridge, *The End of Christendom*, Grand Rapids, Eerdmans, 1980, sid 59.
- 65 Stephen Jay Gould, «Smith Woodward's Folly», *New Scientist*, February 5, 1979, sid 44.
- 66 Kenneth Oakley, William Le Gros Clark & J. S., «Piltdown», *Meydan Larousse*, Vol 10, sid 133.
- 67 Stephen Jay Gould, «Smith Woodward's Folly», *New Scientist*, April 5, 1979, sid 44.
- 68 W. K. Gregory, «Hesperopithecus Apparently Not An Ape Nor A Man», *Science*, Vol 66, December 1927, sid 579.
- 69 Philips Verner Bradford, Harvey Blume, *Ota Benga: The Pygmy in The Zoo*, New York: Delta Books, 1992.
- 70 David Pilbeam, «Humans Lose an Early Ancestor», *Science*, April 1982, sid 6-7.
- 71 C. C. Swisher III, W. J. Rink, S. C. Antón, H. P Schwarcz, G. H. Curtis, A. Suprijo, Widiasmoro, «Latest Homo erectus of Java: Potential Contemporaneity with Homo sapiens in Southeast Asia», *Science*, Volume 274, Number 5294, Issue of 13 Dec 1996, sid 1870-1874; se även, Jeffrey Kluger, «Not So Extinct After All: The Primitive Homo Erectus May Have Survived Long Enough To Coexist With Modern Humans», *Time*, December 23, 1996
- 72 Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower*, New York: Toplinger Publications, 1970, sid 75-94.
- 73 Charles E. Oxnard, «The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt», *Nature*, Vol 258, sid 389.
- 74 Isabelle Bourdial, «Adieu Lucy,» *Science et Vie*, May 1999, no. 980, sid 52-62.
- 75 Holly Smith, *American Journal of Physical Anthropology*, Vol 94, 1994, sid 307-325.
- 76 Fred Spoor, Bernard Wood, Frans Zonneveld, «Implication of Early Hominid Labyrinthine Morphology for Evolution of Human Bipedal Locomotion», *Nature*, vol 369, June 23, 1994, sid 645-648.
- 77 Tim Bromage, *New Scientist*, vol 133, 1992, sid 38-41.
- 78 J. E. Cronin, N. T. Boaz, C. B. Stringer, Y. Rak, «Tempo and Mode in Hominid Evolution», *Nature*, Vol 292, 1981, sid 113-122.
- 79 C. L. Brace, H. Nelson, N. Korn, M. L. Brace, *Atlas of Human Evolution*, 2.b. New York: Rinehart and Wilson, 1979.

- 80 Alan Walker, *Scientific American*, vol 239 (2), 1978, sid 54.
- 81 Bernard Wood, Mark Collard, «The Human Genus», *Science*, vol 284, No 5411, 2 April 1999, sid 65-71.
- 82 Marvin Lubenow, *Bones of Contention*, Grand Rapids, Baker, 1992, sid 83.
- 83 Boyce Rensberger, *The Washington Post*, November 19, 1984.
- 84 Ibid.
- 85 Richard Leakey, *The Making of Mankind*, London: Sphere Books, 1981, sid 116.
- 86 Marvin Lubenow, *Bones of Contention*, Grand Rapids, Baker, 1992. sid 136.
- 87 Pat Shipman, «Doubting Dmanisi», *American Scientist*, November- December 2000, sid 491.
- 88 Erik Trinkaus, «Hard Times Among the Neanderthals», *Natural History*, vol 87, December 1978, sid 10; R. L. Holloway, «The Neanderthal Brain: What Was Primitive», *American Journal of Physical Anthropology Supplement*, Vol 12, 1991, sid 94.
- 89 Alan Walker, *Science*, vol 207, 1980, sid 1103.
- 90 A. J. Kelso, *Physical Anthropology*, 1st ed., New York: J. B. Lipincott Co., 1970, sid 221; M. D. Leakey, *Olduvai Gorge*, Vol 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, sid 272.
- 91 S. J. Gould, *Natural History*, Vol 85, 1976, sid 30.
- 92 *Time*, November 1996.
- 93 L. S. B. Leakey, *The Origin of Homo Sapiens*, ed. F. Borde, Paris: UNESCO, 1972, sid 25-29; L. S. B. Leakey, *By the Evidence*, New York: Harcourt Brace Jovanovich, 1974.
- 94 «Is This The Face of Our Past», *Discover*, December 1997, sid 97-100.
- 95 A. J. Kelso, *Physical Anthropology*, 1.b., 1970, sid 221; M. D. Leakey, *Olduvai Gorge*, Vol 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, sid 272.
- 96 Donald C. Johanson & M. A. Edey, *Lucy: The Beginnings of Humankind*, New York: Simon & Schuster, 1981, sid 250.
- 97 *Science News*, Vol 115, 1979, sid 196-197.
- 98 Ian Anderson, *New Scientist*, Vol 98, 1983, sid 373.
- 99 Russell H. Tuttle, *Natural History*, March 1990, sid 61-64.
- 100 Ruth Henke, «Aufrecht aus den Baumen», *Focus*, Vol 39, 1996, sid 178.
- 101 Elaine Morgan, *The Scars of Evolution*, New York: Oxford University Press, 1994, sid 5.

- 102 Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower*, New York: Toplinger Publications, 1970, sid 19.
- 103 Robert Locke, «Family Fights», *Discovering Archaeology*, July/August 1999, sid 36-39.
- 104 Ibid.
- 105 Henry Gee, *In Search of Time: Beyond the Fossil Record to a New History of Life*, New York, The Free Press, 1999, sid 126-127.
- 106 W. R. Bird, *The Origin of Species Revisited*, Nashville: Thomas Nelson Co., 1991, sid 298-99.
- 107 «Hoyle on Evolution», *Nature*, Vol 294, November 12, 1981, sid 105.
- 108 Ali Demirsoy, *Kalıtım ve Evrim (Inheritance and Evolution)*, Ankara: Meteksan Publishing Co., 1984, sid 64.
- 109 W. R. Bird, *The Origin of Species Revisited*, Nashville: Thomas Nelson Co., 1991, sid 304.
- 110 Ibid, sid 305.
- 111 J. D. Thomas, *Evolution and Faith*, Abilene, TX, ACU Press, 1988. sid 81-82.
- 112 Robert Shapiro, *Origins: A Sceptics Guide to the Creation of Life on Earth*, New York, Summit Books, 1986. sid 127.
- 113 Fred Hoyle, Chandra Wickramasinghe, *Evolution from Space*, New York, Simon & Schuster, 1984, sid 148.
- 114 Ibid, sid 130.
- 115 Fabbri Britannica Bilim Ansiklopedisi (Fabbri Britannica Science Encyclopaedia), vol 2, No 22, sid 519.
- 116 Richard B. Bliss & Gary E. Parker, *Origin of Life*, California: 1979, sid 14.
- 117 Stanley Miller, *Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules*, 1986, sid 7.
- 118 Kevin Mc Kean, *Bilim ve Teknik*, No 189, sid 7.
- 119 J. P Ferris, C. T. Chen, «Photochemistry of Methane, Nitrogen, and Water Mixture As a Model for the Atmosphere of the Primitive Earth», *Journal of American Chemical Society*, vol 97:11, 1975, sid 2964.
- 120 «New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life», *Bulletin of the American Meteorological Society*, vol 63, November 1982, sid 1328-1330.
- 121 Richard B. Bliss & Gary E. Parker, *Origin of Life*, California, 1979, sid 25.

- 122 W. R. Bird, *The Origin of Species Revisited*, Nashville: Thomas Nelson Co., 1991, sid 325.
- 123 Richard B. Bliss & Gary E. Parker, *Origin of Life*, California: 1979, sid 25.
- 124 Ibid.
- 125 S. W. Fox, K. Harada, G. Kramptiz, G. Mueller, «Chemical Origin of Cells», *Chemical Engineering News*, June 22, 1970, sid 80.
- 126 Frank B. Salisbury, »Doubts about the Modern Synthetic Theory of Evolution«, *American Biology Teacher*, September 1971, sid 336.
- 127 Paul Auger, *De La Physique Theorique a la Biologie*, 1970, sid 118.
- 128 Francis Crick, *Life Itself: It's Origin and Nature*, New York, Simon & Schuster, 1981, sid 88.
- 129 Ali Demirsoy, *Kalitim ve Evrim (Inheritance and Evolution)*, Ankara: Meteksan Publishing Co., 1984, sid 39.
- 130 Homer Jacobson, «Information, Reproduction and the Origin of Life», *American Scientist*, January 1955, sid 121.
- 131 Reinhard Junker & Siegfried Scherer, «Entstehung und Geschichte der Lebewesen», Weyel Verlag, 1986, sid 89.
- 132 Michael Denton, *Evolution: A Theory in Crisis*, London: Burnett Books, 1985, sid 351.
- 133 John Horgan, «In the Beginning», *Scientific American*, vol. 264, February 1991, sid 119.
- 134 G.F. Joyce, L. E. Orgel, «Prospects for Understanding the Origin of the RNA World», *In the RNA World*, New York: Cold Spring Harbor Laboratory Press, 1993, sid 13.
- 135 Jacques Monod, *Chance and Necessity*, New York: 1971, sid 143.
- 136 Leslie E. Orgel, «The Origin of Life on the Earth», *Scientific American*, October 1994, vol. 271, sid 78.
- 137 Gordon C. Mills, Dean Kenyon, «The RNA World: A Critique», *Origins & Design*, 17:1, 1996
- 138 Brig Klyce, *The RNA World*, <http://www.panspermia.org/rnaworld.htm>
- 139 Chandra Wickramasinghe, Interview in *London Daily Express*, August 14, 1981.
- 140 Jeremy Rifkin, *Entropy: A New World View*, New York, Viking Press, 1980, sid 6
- 141 J. H. Rush, *The Dawn of Life*, New York, Signet, 1962, sid 35

- 142 Roger Lewin, «A Downward Slope to Greater Diversity», *Science*, vol. 217, 24.9.1982, sid 1239
- 143 George P Stravropoulos, «The Frontiers and Limits of Science», *American Scientist*, vol. 65, November-December 1977, sid 674
- 144 Jeremy Rifkin, *Entropy: A New World View*, sid 55
- 145 För mer information se: Stephen C. Meyer, «The Origin of Life and the Death of Materialism», *The Intercollegiate Review*, 32, No. 2, Spring 1996
- 146 Charles B. Thaxton, Walter L. Bradley & Roger L. Olsen, *The Mystery of Life's Origin: Reassessing Current Theories*, 4 edition, Dallas, 1992. Chapter 9, sid 134
- 147 Ilya Prigogine, Isabelle Stengers, *Order Out of Chaos*, New York, Bantam Books, 1984, sid 175
- 148 Robert Shapiro, *Origins: A Sceptics Guide to the Creation of Life on Earth*, Summit Books, New York: 1986, sid 207
- 149 Pierre-P Grassé, *Evolution of Living Organisms*, New York: Academic Press, 1977, sid 103.
- 150 Ibid, sid 107.
- 151 Norman Macbeth, *Darwin Retried: An Appeal to Reason*, Boston: Gambit, 1971, sid 101.
- 152 Malcolm Muggeridge, *The End of Christendom*, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, sid 43.
- 153 Loren C. Eiseley, *The Immense Journey*, Vintage Books, 1958, sid 186.
- 154 Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, sid 184.
- 155 Norman Macbeth, *Darwin Retried: An Appeal to Reason*, Harvard Common Press, New York: 1971, sid 33.
- 156 Ibid, sid 36.
- 157 Loren Eiseley, *The Immense Journey*, Vintage Books, 1958. sid 227.
- 158 H. Lisle Gibbs and Peter R. Grant, «Oscillating selection on Darwin's finches», *Nature*, 327, 1987, sid 513; För mer detaljerad information se Jonathan Wells, *Icons of Evolution*, 2000, sid 159-175.
- 159 Dr. Lee Spetner, «Lee Spetner/Edward Max Dialogue: Continuing an exchange with Dr. Edward E. Max», 2001, <http://www.trueorigin.org/spetner2.ap>
- 160 Ibid.
- 161 Ibid.

- 162 Francisco J. Ayala, «The Mechanisms of Evolution», *Scientific American*, Vol. 239, September 1978, sid 64.
- 163 Dr. Lee Spetner, «Lee Spetner/Edward Max Dialogue: Continuing an exchange with Dr. Edward E. Max», 2001, <http://www.trueorigin.org/spetner2.ap>
- 164 S. R. Scadding, «Do 'Vestigial Organs' Provide Evidence for Evolution? », *Evolutionary Theory*, Vol 5, May 1981, sid 173.
- 165 The Merck Manual of Medical Information, Home edition, New Jersey: Merck & Co., Inc. The Merck Publishing Group, Rahway, 1997.
- 166 H. Enoch, *Creation and Evolution*, New York: 1966, sid 18-19.
- 167 Frank Salisbury, «Doubts About the Modern Synthetic Theory of Evolution», *American Biology Teacher*, September 1971, sid 338.
- 168 Dean Kenyon & Percival Davis, *Of Pandas and People: The Central Question of Biological Origins*, (Dallas: Haughton Publishing, 1993), sid 33.
- 169 Michael Denton, *Evolution: A Theory in Crisis*, London, Burnett Books, 1985, sid 145.
- 170 William Fix, *The Bone Peddlers: Selling Evolution* (New York: Macmillan Publishing Co., 1984), sid 189.
- 171 W. R. Bird, *The Origin of Species Revisited*, Thomas Nelson Co., Nashville: 1991, sid 98-99; Percival Davis, Dean Kenyon, *Of Pandas and People*, Haughton Publishing Co., 1990, sid 35-38.
- 172 W. R. Bird, *The Origin of Species Revisited*, sid 98-99, 199-202.
- 173 Michael Denton, *Evolution: A Theory in Crisis*, London: Burnett Books, 1985, sid 290-91.
- 174 Hervé Philippe and Patrick Forterre, «The Rooting of the Universal Tree of Life is Not Reliable», *Journal of Molecular Evolution*, vol 49, 1999, sid 510
- 175 James Lake, Ravi Jain ve Maria Rivera, «Mix and Match in the Tree of Life», *Science*, vol. 283, 1999, sid 2027
- 176 Carl Woese, «The Universal Ancestor», *Proceedings of the National Academy of Sciences, USA*, 95, (1998) sid 6854
- 177 Ibid.
- 178 Jonathan Wells, *Icons of Evolution*, Regnery Publishing, 2000, sid 51
- 179 G. G. Simpson, W. Beck, *An Introduction to Biology*, New York, Harcourt Brace and World, 1965, sid 241.

- 180 Keith S. Thompson, «Ontogeny and Phylogeny Recapitulated», American Scientist, Vol 76, May/June 1988, sid 273.
- 181 Francis Hitching, The Neck of the Giraffe: Where Darwin Went Wrong, New York: Ticknor and Fields 1982, sid 204.
- 182 Richard Lewontin, «The Demon-Haunted World», The New York Review of Books, January 9, 1997, sid 28.
- 183 Robert Shapiro, Origins: A Sceptics Guide to the Creation of Life on Earth, Summit Books, New York: 1986, sid 207.
- 184 Hoimar Von Dithfurt, Im Anfang War Der Wasserstoff (Secret Night of the Dinosaurs), Vol 2, sid 64.
- 185 Ali Demirsoy, Kalıtım ve Evrim (Inheritance and Evolution), Ankara: Meteksan Publishing Co., 1984, sid 61.
- 186 Ibid, sid 61.
- 187 Ibid, sid 94.
- 188 Bilim ve Teknik, July 1989, Vol. 22, No.260, sid 59
- 189 Grzimeks Tierleben Vögel 3, Deutscher Taschen Buch Verlag, Oktober 1993, sid 92
- 190 David Attenborough, Life On Earth: A Natural History, Collins British Broadcasting Corporation, June 1979, sid 236
- 191 David Attenborough, Life On Earth: A Natural History, Collins British Broadcasting Corporation, June 1979, sid 240
- 192 «The Structure and Properties of Spider Silk», Endeavour, January 1986, vol.10, sid 37-43
- 193 Görsel Bilim ve Teknik Ansiklopedisi, sid.185-186
- 194 Walter Metzner, <http://cnas.ucr.edu/~bio/faculty/Metzner.html>
- 195 National Geographic, September 1995, sid 98
- 196 Bilim ve Teknik, January 1990, sid 10-12
- 197 David Attenborough, Life of Birds, Princeton University Press, Princeton-New Jersey, 1998, sid 47
- 198 James L.Gould, Carol Grant Gould, Life at the Edge, W.H.Freeman and Company, 1989, sid.130-136
- 199 David Attenborough, The Private Life of Plants, Princeton University Press, Princeton-New Jersey, 1995, sid.81-83

- 200 Encyclopaedia of Reptiles and Amphibians, Published in the United States by Academic Press, A Division of Harcourt Brace and Company, sid 35
- 201 R.L.Gregory, Eye and Brain: The Psychology of Seeing, Oxford University Press Inc., New York, 1990, sid 9
- 202 Lincoln Barnett, The Universe and Dr. Einstein, William Sloane Associate, New York, 1948, sid 20
- 203 Orhan Hancerlioglu, Dusunce Tarihi (The History of Thought), Istanbul: Remzi Bookstore, 6.ed., 1995 September, sid 447
- 204 Rita Carter, Mapping the Mind, sid 113
- 205 Muhyiddin Ibn al-'Arabi, Fusus al-Hikam, sid 220
- 206 R.L.Gregory, Eye and Brain: The Psychology of Seeing, Oxford University Press Inc. New York, 1990, sid 9
- 207 Ken Wilber, Holographic Paradigm, sid 37
- 208 George Politzer, Principes Fondamentaux de Philosophie, Editions Sociales, Paris, 1954, sid 65.
- 209 Orhan Hancerlioglu, Dusunce Tarihi (The History of Thought), Istanbul: Remzi Bookstore, 6.ed., 1995 September, sid 261
- 210 Paul Davies, God and the New Physics, New York: Simon & Schuster, 1983, sid 180-181
- 211 V.I. Lenin, Materialism and Empiriocriticism, Progress Publishers, Moscow, 1970, sid 334-335
- 212 Alaettin Senel, »Evrin Aldatmacasi mi? Devrin Aldatmacasi mi? «, (Nonevolution of Deceit), Bilim ve Utopya, December 1998
- 213 François Jacob, Le Jeu des Possibles, University of Washington Press, 1982, sid 111.
- 214 Lincoln Barnett, The Universe and Dr. Einstein, William Sloane Associate, New York, 1948, sid 39-40.
- 215 Lincoln Barnett, The Universe and Dr. Einstein, sid 12.
- 216 Lincoln Barnett, The Universe and Dr. Einstein, sid 40.
- 217 Paul Strathern, The Big Idea: Einstein and Relativity, Arrow Books, 1997, sid 57.
- 218 Lincoln Barnett, The Universe and Dr. Einstein, sid 12.

16:

Thomas Robert Maltus

21:

Oavsett vilken ideologi de ansluter sig till, de som begår terrorbrott över hela världen är i själva verket Darwinister. Darwinsim är den enda filosofin som sätter värde på, och därmed uppmuntrar, konflikter.

23:

Allah kallar människor till fred och säkerhet, medan gudlösa ideologier uppmuntrar till konflikter och terrorism.

28:

Karl Marx klargjorde att Darwins teori gav en solid grund för materialism och därmed också för kommunism. Han visade också sin sympati till Darwin genom att tillägna honom boken *Das Kapital*, som anses vara Karl Marx största verk. I den tyska upplagan av boken skrev han: "Från en hängiven beundrare till Charles Darwin"

37

Michael Behe:

"En generade tystnad omger cellens fullkomliga komplexitet"

38

Richard Dawkins, upptagen med evolutionspropaganda

39:

Icons of Evolution, av Jonathan Wells

42:

Charles Darwin

44:

Darwins rasism.

En av de viktigaste men minst kända aspekter av Darwin är hans rasism: Darwin betraktade vita européer som mer "avancerade" än andra mänskliga raser. Medan Darwin antog att människan hade utvecklats från apliknande varelser, förmodade han att vissa raser utvecklades mer än andra och att den senare fortfarande bar apliknande karaktärsdrag. I sin bok, *The Descent of Man*, som han publicerade efter boken *The Origin of Species*, kommenterade han djärvt detta beträffande "de större skillnaderna mellan människor av olika raser".¹

I sin bok, jämförde Darwin både negroida och australiska urinvånare med gorillor och drog då slutsatsen att dessa (negroida och australiska urinvånare) med tiden skulle bli "borttagna" av de "civiliserade raserna".

Han sade:

Någon gång i en framtida period, inte särskilt avlägsen i århundraden mätt, kommer de civiliserade raserna av människor säkerligen att utrota och ersätta de vilda raserna över hela världen. Samtidigt kommer antropomorphous aporna ... utan tvekan att utrotas. Klyftan mellan människan och hans närmaste allierade kommer då att vidgas, för det kommer att ligga mellan ett mer civiliserat tillstånd, kan vi hoppas, än den kaukasiska, och några apor så lågt som babianen, i stället för som nu mellan neger eller australiern och gorillan.²

Darwins meningslösa idéer var inte bara en teori, utan också framförda i ett läge där de utgjorde den viktigaste "vetenskapliga grunden" för rasism. Antagande att levande varelser utvecklades i kampen för livet, var darwinism även anpassad till samhällsvetenskap, och förvandlades till ett begrepp som kom att kallas "Social darwinism".

Social darwinism gör gällande att befintliga mänskliga raser finns på olika stegpinnar av den "evolutionära stegen" och att de europeiska raserna var de mest "avancerade" av alla samt att många andra raser fortfarande bär karaktärsdrag av "apor".

1 - Benjamin Farrington, "What Darwin really said". London: Sphere Books, 1971, sid 54-56

2 - Charles Darwin, *The Descent of Man*, 2a upplagan, New York: AL Burt Co, 1874, sid 178

De genetiska lagar som upptäcktes av munken Gregor Mendel placerade evolutionsteorin i en återvändsgränd.

46:

Neodarwinismens arkitekter: Ernst Mayer, Theodosius Dobzhansky och Julian Huxley

47:

Den primitiva nivån av vetenskap och teknik på Darwins tid.

När Darwin lade fram sina antaganden, existerade inte specialområden för genetik, mikrobiologi och biokemi. Om de hade upptäckts tidigare och innan Darwin lade fram sin teori hade Darwin, kanske och utan svårighet, insett att hans teori var fullständigt ovetenskaplig och han hade kanske underlåtit att föra fram sådana meningslösa påståenden. Den för arten avgörande informationen finns redan i generna och det är omöjligt för det naturliga urvalet att producera nya arter genom genförändringar. På samma sätt hade den vetenskapliga världen på den tiden en mycket ytlig och omogen förståelse för cellens struktur och funktioner. Om Darwin hade haft chansen att se cellen genom ett elektronmikroskop, skulle han ha bevittnat den stora komplexiteten och den extraordinära strukturen i cellens organeller. Han skulle, med egna ögon, ha sett att det inte skulle vara möjligt för ett sådant intrikat och komplext system att ske genom små variationer. Om han hade känt till biomatematik, skulle han ha insett att inte ens en enda proteinmolekyl, än mindre en hel cell, kunde inte ha tillkommit av en slump.

Detaljerade studier av cellen var endast möjliga efter upptäckten av elektronmikroskopet. På Darwins tid, med de primitiva mikroskop som ses här, var det bara möjligt att se den yttre ytan av cellen. Cellen döljer en ytterst komplex struktur.

48:

Stephen Jay Gould

49:

Idag trotsar tiotusentals forskare runt om i världen, särskilt i USA och Europa, evolutionsteorin och har publicerat många böcker om teorins ogiltighet. Ovan är några exempel.

50:

Levande Fossil

SJÖSTJÄRNAN, Period: Ordovician, Ålder: 490 - 443 miljoner år BJÖRKLÖV,

Period: eocen Ålder: 50 miljoner år

SPOTTSTRIT, Period: krita Ålder: 125 miljoner år

LÖV AV MAMMUTTRÄDET Period: eocen, Ålder: 50 miljoner år

54:

Industrial melanism är verkligen inte ett bevis på evolution, eftersom processen inte gav några nya arter av nattfjärilar. Urvalet fanns redan hos redan befintliga arter.

Dessutom är den klassiska berättelsen om melanism vilseledande. Läroboksbilderna ovan (porträtteras som äkta foton) är i själva verket av döda exemplar som av evolutionister har limmats eller fästs med nålar på trädstammar.

56:

Naturligt urval fungerar som en mekanism för att eliminera svaga individer inom en art. Det är en konservativ kraft som bevarar befintliga arter från degeneration. Utöver detta har det ingen förmåga att omvandla en art till en annan.

57:

Mutationer lägger inte till någon ny information till DNA hos en organism: Som ett resultat av mutationer, har partiklarna som utgör den genetiska informationen antingen slitits loss från sina platser, förstörts eller transporterats till olika platser.

Mutationer kan inte medföra att en levande organism skaffar ett nytt organ eller en ny egenskap. De förorsakar bara avvikelser som att ett ben sticker ut på bak sidan, eller ett öra bildas från buken.

58:

ALLA MUTATIONER ÄR SKADLIGA

Ögat

Benet

Antenn

MUTANT

NORMAL

Vänster: En normal bananfluga (*Drosophila*).

Höger: En bananfluga där benen har vuxit ut från dess huvud, en mutation inducerad av strålning.

En förödande effekt av mutationer på människokroppen. (Höger)

Pojken till vänster har påverkats av olyckan vid kärnkraftverket i Tjernoby.

62-63-64:

Levande fossil motbevisar Evolution

Fossil är ett bevis på att evolutionen aldrig har ägt rum. Som den fossila dokumentationen visar, uppstod levande varelser på ett enda ögonblick, med alla de egenskaper som de besitter och förändrades aldrig det minsta så länge arten överlevde. Fisk har alltid funnits som fisk, insekter som insekter och reptiler som reptiler. Det finns ingen vetenskaplig giltighet till hävdandet att arter utvecklas successivt. Allsmäktige Allah skapade alla levande ting.

SILL, Period: eocen, Ålder: 54-37 miljoner år

SJÖBORRE, Period: karbon, Ålder: 295 miljoner år

LÖV AV MAMMUTTRÄDET, Period: eocen, Ålder: 50 miljoner år

VIVEL, Period: oligocen, Ålder: 25 miljoner år

KLUMPFISK, Period: eocen, Ålder: 54 - 37 miljoner år

UNG KANIN, Period: oligocen, Ålder: 30 miljoner år HAVSSKÖLDPADDA, Period: krita, Ålder: 95 miljoner år

LÖV AV POPPEL, Period: eocen, Ålder: 54-37 miljoner år

66:

De fossil som grävdes fram ur kambriska bergarter tillhörde komplexa ryggradslösa arter som sniglar, trilobiter, svampar, maskar, maneter, sjöstjärnor, marina kräftdjur och havsliljor. Mest intressant är att alla dessa olika arter dök upp plötsligt. Av denna anledning fick detta mirakulösa fenomen benämningen den "kambriska explosion" i den geologiska litteraturen.

67:

SKAPELSENS MIRAKEL SOM FÖRVIRRAR EVOLUTION TRIBOLITENS ÖGA

Trilobiterna som helt plötsligt dök upp i den kambriska perioden har en extremt komplicerad ögonstruktur. Som består av miljontals små partiklar formade som bivaxkakor och ett dubbellins system. Det här ögat "har en optimal design som skulle kräva en väl utbildad och fantasifulla optisk ingenjör för att utveckla det idag" för att citera David Raup, professor i geologi.

Det här ögat uppkom för 530 miljoner år sedan och perfekt format. Utan tvekan kan det plötsliga uppdykandet av en så pass underbar struktur inte förklaras av evolution och det bevisar skapelsens faktum.

Dessutom har strukturen som liknar en vaxkaka i ögat hos tribolitens överlevt till våra dagar utan en enda förändring. Vissa insekter som bin och trollsländor har samma ögon struktur som Trilobiten. * Denna situation motbevisar den evolutionära tesen att levande varelser utvecklats successivt från det primitiva till det komplexa.

(*) R.L. Gregory, Eye and Brain: The Physiology of Seeing, Oxford University Press, 1995, sid 31.

68:

INTRESSANTA TAGGAR.

En av de varelser som plötsligt dök upp i den kambriska tidsperioden är Hallucigenia (ovan, vänster). Denna och många andra kambriska fossil har hårda, vassa taggar för att skydda dem mot angrepp. En sak som evolutionister inte kan redogöra för är orsaken till att dessa varelser behövde ha ett sådant effektivt försvarssystem när det inte fanns några rovdjur i deras omgivning. Bristen på rovdjur gör det omöjligt att förklara dessa taggar som en form av naturligt urval.

71:

FALSK

Enligt det hypotetiska scenariot "från hav till land", kände en del fiskar behovet av att gå från havet upp på land på grund av matningsproblem. Detta påstående "stöds" av sådana spekulativa teckningar.

72:

En 410 miljoner år gamla Coelacanth fossil.

Evolutionister hävdade att det var denna övergångsform som representerade övergången från vatten till land.

Levande exempel på den här fisken har fångats många gånger sedan 1938, vilket ger ett bra exempel på omfattningen av de spekulationer som evolutionister är delaktiga i.

73:

ETT EXEMPEL PÅ OGILTIGFÖRKLARANDE EVOLUTION

HAVSSKÖLDPADDOR

100 miljoner år gamla fossil av havssköldpadda, de skiljer sig inte från sin nuvarande motsvarighet. (The Dawn of Life, Orbis Pub., London 1972)

Bredvid kan ses ett 45 miljoner år gammalt fossil av sötvattensköldpaddan som hittades i Tyskland. Till vänster syns kvarlevorna av den äldsta kända havssköldpaddan, som hittades i Brasilien: Denna 110 miljoner år gamla fossil är identiskt med exemplar av den havssköldpadda som lever i dag.

Precis som den evolutionära teorin inte kan förklara grundläggande klasser av levande varelser såsom fisk och reptiler, kan teorin inte heller förklara ursprunget till ordningen inom dessa klasser. Till exempel att, sköldpaddor, som tillhör en ordning som är underställd reptilklassen, uppträder plötsligt i den fossila dokumentationen med sina unika skal. För att citera en evolutionär källa: "Denna mycket framgångsrika ordning skyms av bristen på tidiga fossil, trots att sköldpaddor lämnar fler och bättre fossila lämningar än andra ryggradsdjur ... Intermediärer mellan sköldpaddor och cotylosaurs ... de reptiler som sköldpaddor [förmodas] ha uppkommit från saknas helt och hållet". (Encyclopaedia Britannica Online, "Turtle")

Det finns ingen skillnad mellan fossilerna av forntida sköldpaddor och levande medlemmar av denna art i dag. Enkelt uttryckt, sköldpaddor har inte "utvecklats", de har alltid varit sköldpaddor eftersom de skapades på det sättet.

74:

Orsaken till att övergång från vatten till land är omöjlig. Evolutionister hävdar att en art som levde i vattnet en dag på något sätt klev upp på land, och förvandlades till en landlevande art. Det finns ett antal uppenbara omständigheter som gör en sådan övergång omöjlig:

1. Vikt bärande: Marint levande varelser har inga problem att bära sin egen vikt i havet.

Däremot konsumerar de flesta landlevande djur 40 % av sin energi enbart för att bära sin vikt. Varelser som gjorde en övergång från vatten till land skulle samtidigt ha varit tvungna att utveckla nya muskler och skelett system (!) för att uppfylla dessa behov, och detta kunde inte ha kommit till av en slumpmässiga mutationer.

2. Bibehållande av värme: På land kan temperaturen ändras snabbt, och varierar över ett brett temperatur omfång. Landlevande varelser har en fysisk mekanism som kan motstå sådana stora temperaturförändringar. I havet däremot, ändras temperaturen långsamt och inom ett snävare omfång. En levande organism med ett organsystem som regleras i enighet med en relativt konstant temperatur i havet skulle behöva få ett skyddande system för att säkerställa lägsta möjliga skadenivå från temperaturförändringar på land. Det är absurt att hävda att fiskar skulle ha fått ett sådant system genom slumpmässiga mutationer så fort de klev upp på land.

3. Vatten: Väsentligt för metabolismen, behöver vatten nyttjas ekonomiskt på grund av dess relativa brist på land. Exempelvis måste huden kunna tillåta en viss förlust av vatten samtidigt som den förhindrar en överdriven avdunstning. Det är därför landlevande varelser erfar törst, något som marint levande varelser inte gör. Av detta skäl är huden hos de marint levande djuren inte lämplig för ett liv på land.

4. Njurar: Marint levande organismer utsöndrar avfalls produkter, i synnerhet ammoniak, genom sin vattenmiljö. På land, måste vatten utnyttjas ekonomiskt. Det är därför som landlevande varelser har ett system med njurar. Med hjälp av njurarna, lagras ammoniak genom att omvandlas till urea och en minimal mängd vatten används i samband med dess utsöndring. Dessutom behövs system (ex urinledare)

för att tillmötesgå njurens funktion. Kort sagt, för att övergången från vatten till land ska ha kunnat inträffa hade levande ting utan en njure tvingats att utveckla ett system med en njure utan dröjsmål.

5. Andningsorganen: Fisk "andas" genom att ta in syre löst i vatten som passerar genom deras gälar. De kan inte leva mer än några minuter ur sin vattenmiljö. För att överleva på land, skulle de helt plötsligt ha behövt anskaffa ett perfekt andningssystem med lungor.

Det är fullkomligt omöjligt att alla dessa dramatiska fysiologiska förändringar kan ha ägt rum i samma organism på en och samma gång, och allt av en slump.

77:

SPECIELLA LUNGOR FÖR FÅGLAR

Anatomin hos fåglar skiljer sig mycket från den hos reptiler, deras förmodade förfäder. Fågelns lungor fungerar på ett helt annat sätt än de hos de markbundna djuren. Markbundna djur andas in och ut från samma luftrörkärl. Hos fåglar däremot, medan luft kommer in i lungan från framsidan går den ut från baksidan. Allah skapade detta distinkta system speciellt för fåglar som behöver stora mängder syre under flygning. Det är omöjligt för en sådan struktur att ha utvecklats från reptil lungan.

Luft

In

Ut

Luft

Alveol

Bronk

Parabronchi

Fågel lunga

Reptil lunga

78:

Fågelfjädrar: Strukturen som evolution misslyckas att förklara.

Evolutionsteorin, som hävdar att fåglarna utvecklades från reptiler, kan inte förklara de stora skillnaderna mellan dessa två olika levande klasser. När det gäller sådana egenskaper som deras skelett struktur, lungsystem och varmblodiga metabolism, skiljer sig fåglar mycket från reptiler. En annan egenskap som utgör en oöverstiglig klyfta mellan fåglar och reptiler är fåglarnas fjädrar som har en form som är helt och hållet utmärkande för dem.

Kroppen hos reptiler är täckt med fjäll eller hud/pansar, medan fågelkroppen är täckt med fjädrar. Eftersom evolutionister anser reptiler förfäder till fåglar, är de skyldiga att hävda att fågelfjädrar har utvecklats från reptilens fjäll/pansar. Det finns emellertid ingen likhet mellan fjäll/pansar och fjädrar.

En professor i fysiologi och neurobiologi vid University of Connecticut, AH Brush accepterar denna verklighet trots att han är en evolutionist: "Varje kännetecken från genstruktur och organisation, till utveckling, morfogenes (Morfogenes är utvecklandet av den för arten karaktäristiska formen hos vävnad, organ och anatomi) och vävnadsorganisation är olika (i fjädrar och fjäll/pansar)".¹ Dessutom undersöker professor Brush proteinets struktur i fågelfjädrar och hävdar att det är "unikt bland ryggradsdjuren".²

Det finns inga fossila bevis för att fågelfjädrar utvecklats från reptilfjäll/pansar. Tvärtom, "fjädrar uppträder plötsligt i den fossila dokumentationen, som en "utan tvekan unik" karaktär som utmärker fåglar" påtalar professor Brush.³ Dessutom uppvisar reptiler ingen epidermal struktur som ger ett ursprung för fågelfjädrar.⁴

År 1996 höjde paleontologerna ett sorl om fossiler av en så kallad befjädrad dinosaurie, så kallades Sinosauroptryx. Men 1997, visade det sig att dessa fossil inte hade någonting med fåglar att göra och att de inte var flygfjädrar.⁵

Å andra sidan, när vi undersöker fågelfjädrar noggrant finner vi en mycket komplex struktur som inte kan förklaras av någon evolutionär process. Den berömda ornitologen Alan Feduccia säger: "Alla egenskaper hos fågelfjädrar har aerodynamiska funktioner". De är extremt lätta, har förmågan att höjas vilket ökar vid lägre hastigheter, och kan återgå till sitt tidigare läge utan svårighet". Sedan fortsätter

han, "Jag kan inte riktigt förstå hur ett organ så perfekt utformad för flygningen kan, till en början, ha uppstått för ett annat behov".⁶

Fjädrars struktur tvingade även Charles Darwin att begrunda dem. Dessutom hade den perfekta estetiken hos påfågeln fjädrar gjort honom "sjuk" (hans eget ord). I ett brev som han skrev till Asa Gray den 3 april 1860, sa han "Jag minns väl när tanken på ett öga gjorde mig kall i hela kroppen, men jag har kommit över detta stadium av beklagande.." Och sedan fortsatte han: "... och nu gör obetydliga uppgifter om strukturer mig illa till mods, synen av en påfågels stjärtfjäder, gör mig sjuk när jag för en längre stund tittar på den".⁷

1- A. H. Brush, "On the Origin of Feathers", Journal of Evolutionary Biology, Vol. 9, 1996, sid 132

2- A. H. Brush, "On the Origin of Feathers", sid 131

3- Ibid.

4- Ibid.

5- "Plucking the Feathered Dinosaur", Science, Vol. 278, 14 November 1997, sid 1229

6- Douglas Palmer, "Learning to Fly" (Review of The Origin of and Evolution of Birds by Alan Feduccia, Yale University Press, 1996), New Scientist, Vol. 153, March, 1 1997, sid 44

7- Norman Macbeth, Darwin Retried: An Appeal to Reason, Boston, Gambit, 1971, sid 101

När fågelfjädrar granskas i detalj, kan man se att de består av tusentals små klängen som är sammanbundna till varandra med krokar. Denna unika struktur resulterar i en överlägsen nivå av aerodynamisk prestanda.

79:

FALSKT

Enligt evolutionister har några små dinosaurier, som Velociraptor eller Dromeosaur utvecklats genom att förvärva vingar och sedan börjar flyga. Således antas Archaeopteryx att vara en övergångsform som förgrenades från sin dinosaurie förfäder och började flyga för första gången. Denna inbillade fabel återfinns i nästan alla evolutionistiska publikationer.

80:

Archaeopteryx uppvisar egenskaper hos en fullfjädrad fågel:

1

1. Dess fjädrar visar att det var en varmblodig varelse som kunde flyga.
2. Dess skelett är ihåligt, liksom skelettet hos fåglar som lever i dag.
3. Dess tänder uppvisar inga bevis på att den ha utvecklats från reptiler. I det förflutna fanns många tandade fågelarter.
4. Det finns även idag fågelarter som har klor, liknande de som Archaeopteryx hade, på vingarna.
5. Bröstbenet uppmärksammades i den sjunde funna Archaeopteryx fossilen som hittades nyligen. Närvaron av detta ben visar att den, precis som dagens fåglar, hade det kraftiga flygmuskler.

4

2

5

3

82:

Fågeln som kallas Confuciusornis och är av samma ålder som Archaeopteryx.

83:

Prof. Alan Feduccia

84:

Vilken är flugans ursprung?

I sina hävdanden att dinosaurier förvandlades till fåglar, stödjer evolutionister sitt påstående genom att säga att vissa dinosaurier som flaxade sina framben att jaga flugor "tog till vingen och flög" som syns på bilden. Utan att ha någon som helst vetenskaplig grund och utgörande inget annat än ett påfund av fantasin innefattar denna teori även en mycket enkel logisk motsägelse: det exempel som evolutionister framlägger för att förklara uppkomsten av flygande, nämligen flugan som redan har en perfekt flygförmåga. Medan en människa inte kan öppna och sluta ögonen 10 gånger per sekund, fladdrar flugan med sina vingar i genomsnitt 500 gånger per sekund. Dessutom rör den bäge vingar samtidigt. Minsta dissonans i vingarnas vibration skulle medföra att flugan förlorar sin balans, men det händer aldrig. Evolutionister bör först komma med en förklaring till hur flugan förvärvade denna perfekta förmåga att flyga. Istället fabricerar de inbillade scenarier om hur mycket mer otympliga varelser såsom reptiler började flyga.

Även det perfekta skapandet av husflugan ogiltigförklarar påståendet om evolution. Den engelske biologen Robin Wootton skrev i en artikel med titeln "The Mechanical Design of Fly Wings":

Ju bättre vi förstår funktionen hos insekternas vingar, ju mer subtila och vackra ter sig deras formgivningar. Strukturer som är traditionellt utformade för att deformeras så lite som möjligt; mekanismer som är utformade för att förflytta komponent delar på ett förutsebart sätt. Insekternas vingar kombinerar båda dessa aspekter, med hjälp av komponenter med ett brett utbud av elastiska egenskaper, elegant monterade för att tillåta lämpliga deformationer som svar på lämpliga krafter och för att utnyttja luften på bästa sätt. De har - ännu så länge - få, om ens några, tekniska paralleller.¹

Å andra sidan finns det inte ett enda fossil som kan utgöra bevis för flugors inbillade utveckling. Detta är vad den framstående franska zoologen Pierre Grasse menade när han sa "Vi befinner oss i mörker med avseende på ursprunget av insekterna".²

1- Robin J. Wootton, "The Mechanical Design of Insect Wings", Scientific American, v. 263, November 1990, sid 120

2- Pierre-P Grasse, Evolution of Living Organisms, New York, Academic Press, 1977, sid 30

Evolutionister föreslår att alla däggdjursarter utvecklades från en gemensam förfader. Det finns dock stora skillnader mellan olika däggdjursarter som björnar, valar, möss och fladdermöss. Var och en av dessa levande varelser har egna specifika system. Till exempel skapades fladdermöss med ett mycket känsligt sonar system som hjälper dem att hitta sin väg i mörkret. Dessa komplexa system, som modern teknik endast kan imitera, kunde omöjligen ha uppstått som en följd av slumpens tillfällighet. Den fossila dokumentationen visar också att fladdermöss uppstod plötsligt på jorden i sin nuvarande perfekta form och att de inte har genomgått någon "evolutionär process".

Ett fladdermus fossil som är ungefär 50 miljoner år gammalt skiljer sig inte från sin nuvarande motsvarighet. (Science, vol. 154)

88-89:

Framtill nyligen var en inbillad sekvens som förmodligen visar utvecklingen av hästen framlagd som det huvudsakliga fossila beviset för evolutionsteorin. Men i dag erkänner många evolutionister själva, helt öppet, att scenariot om hästens evolution är bankrutt. År 1980 hölls ett fyradagars symposium på Field Museum of Natural History i Chicago, med 150 evolutionister närvarande, för att diskutera problemen med teorin om gradvis evolution. I sitt anförande konstaterade evolutionisten Boyce Rensberger att scenariot rörande hästens evolution inte är grundlagd i den fossila dokumentationen, och att ingen evolutionär process har observerats som skulle stå för den gradvisa utvecklingen av hästar:

Det populärt berättade exemplet om hästens evolution, vilket antydde en gradvis följd av förändringar från fyrtåiga varelser av rävens storlek som levde för nästan 50 miljoner år sedan till dagens mycket större entåiga häst, har länge varit känt för att vara felaktig. Istället för att gradvis förändras, finns tydliga och distinkta fossil av varje mellanliggande art som kvarstår oförändrad och sedan dör ut.

Övergångsformer är okända.¹

Dr Niles Eldredge sade följande om förteckningen över "utvecklingen av hästen": Det har förekommit en väldig massa historier, vissa mer fantasifulla än andra, om vad den historien [av liv] egentligen handlar om. Det mest kända exemplet, fortfarande utställd en trappa ner, är utställningen om hästens evolution som iordningställdes för kanske femtio år sedan. Det har presenterats som en bokstavlig sanning i lärobok efter lärobok. Nu anser jag att det är beklagligt, särskilt när de människor som

föreslår dessa typer av berättelser själva kan vara medvetna om den spekulativa karaktären hos en del av materialet.²

Vad är då grunden för scenariot om hästens evolution? Detta scenario formulerades med hjälp av de svekfulla förteckningar framställda av det sekventiella arrangemanget av fossil från distinkta arter som levde under vitt skilda perioder i Indien, Sydafrika, Nordamerika och Europa endast i enighet med den omfattande kraften av evolutionisters fantasi. Mer än 20 förteckningar över hästens utveckling, som för övrigt är helt olika varandra, har föreslagits av olika forskare. Således är det uppenbart att evolutionister inte har uppnått någon gemensam överenskommelse om dessa släkträd. Det enda gemensamma draget i dessa arrangemang är tilltron till att ett djur av en hunds storlek kallad "Eohippus", som levde under eocen perioden för 55 miljoner år sedan var anfader till hästen (Equus). Men Eohippus som framställs som en förfader till hästen, och som dog ut för miljoner år sedan, är nästan identisk med däggdjuret som kallas "Hyraxar" som fortfarande lever i Afrika, men det djuret har inte den minsta samhörigheten med hästar.³

Ogiltigheten i hävdandena avseende utvecklingen av hästen blir tydligare för varje dag i och med upptäckterna av nya fossiler. Eohippus har identifierats i skikt som innehåller vissa fossiliserade hästraser och *E. Occidentalis*, som fortfarande lever idag, *Equus nevadensis*.⁴

Detta visar att dagens häst levde samtidigt som dess förmenta förfäder, vilket bevisar att hästen aldrig genomgick den process som kallas evolution.

Den evolutionistiska vetenskapsförfattaren Gordon R. Taylor förklarar denna föga erkända sanning i sin bok *The Great Evolution Mystery*:

Men kanske den allvarligaste svagheten i darwinism är paleontologers misslyckande att hitta övertygande fylogener eller sekvenser av organismer som visar stora evolutionära förändringar ... Hästen nämns ofta som den enda helt genomarbetade exemplet. Men faktum är att linjen från Eohippus till Equus är mycket ojämn. Det påstås visa en fortlöpande storleksökning, men sanningen är den att vissa varianter var mindre än Eohippus, inte större. Provexemplar från olika källor kan samlas i en övertygande sekvens men tanke på utseende, men det finns inga bevis för att de faktiskt, tidsmässigt, förekom i denna ordning.⁵

Alla dessa fakta är starka bevis för att förteckningarna av hästens utveckling, som presenteras som en av de mest solida bevis för Darwinism, inte är något annat än

fantastiska och osannolika berättelser.

- 1- Boyce Rensberger, Houston Chronicle, November 5, 1980, sid 15
- 2- Harper's Magazine, February, 1985, sid 60
- 3- Francis Hitching, The Neck of the Giraffe: Where Darwin Went Wrong, New York: Ticknor and Fields, 1982, sid 30-31
- 4- Francis Hitching, The Neck of the Giraffe, sid 30-31
- 5- Gordon Rattray Taylor, The Great Evolution Mystery, Abacus, Sphere Books, London, 1984, sid 230

Det finns hästraser av olika storlekar på jorden. Sekvensen gällande "utvecklingen av hästen" är ingenting annat än fossiler som tillhör dessa olika raser och vissa andra däggdjur som anges efter varandra.

91:

Fantombilder och bedrägliga teckningar

Fantombild

National Geographic, mars 1996

Junior Larousse Encyclopedia, vol. 1, sid. 96

Geheimnisse Der Urzeit, Tiere und Menschen, sid. 200

Junior Larousse Encyclopedia, vol. 1, sid. 94

I bilder och rekonstruktioner, ger evolutionister medvetet form åt karaktärsdrag som egentligen inte lämnar några fossila spår, såsom näsans och läpparnas struktur, formen på håret, formen på ögonbrynen och andra kroppsliga behåringar som påskiner stöd åt evolutionen. De förbereder också detaljerade bilder som skildrar dessa inbillade varelser promenerande med sina familjer, jagande, eller i andra

situationer ur deras dagliga liv. Men dessa teckningar är alla påfund ur fantasin och har inga motsvarigheter i den fossila dokumentationen.

92:

TRE OLIKA REKONSTRUKTIONER BASERADE PÅ SAMMA SKALLE

Fantombild

Förekom i Sunday Times, April 5, 1964

Maurice Wilsons teckning

N. Parkers rekonstruktion, N. Geographic, September 1960

Två teckningar av Java Man, som är helt olika varandra, ger ett bra exempel på den fantasi med vilken evolutionister tolkar fossiler.

Fantombild.

Fantombild

Till vänster: Maurice Wilsons teckning (From ape to Adam: The Search for the Ancestry of Man, Herbert Wendth)

Till höger: Steven Stanleys teckning (Human Origins)

94:

Berättelsen om en bluff

1

De fossil som grävts fram av Charles Dawson och ges till Sir Arthur Smith Woodward.

2

Delar rekonstrueras för att bilda den berömda skallen.

Delar från en människoskalle

Orangutang

Käke

3

Baserat på den rekonstruerade skallen, görs olika teckningar och skulpturer, ett stort antal artiklar och kommentarer skrivs. Den ursprungliga skallen visas i British Museum.

40 år efter upptäckten, är Piltdown mannens fossil påvisade som varande en bluff.

4

96:

Fantombild

Bilden till vänster ritades på basis av en enda tand och publicerades i tidskriften Illustrated London News 24 Juli 1922. Men evolutionisterna blev väldigt besvikna när det avslöjades att denna tand tillhörde varken en apliknande varelse eller en människa, utan snarare till en utdöd art av gris.

100:

ETT ENDA KÄKBEN SOM EN GNISTA AV INSPIRATION

Fantombild

Den första Ramapithecus fossilen som hittades: en försvunnen käke som består av två delar. (Till höger). Evolutionister porträtterade djärvt Ramapithecus, hans familj och den miljö de levde i, genom att enbart förlita sig på dessa käkben

103:

Australopithecus Aferensis: En utdöd apa

Det första fossil som hittades i Etiopien, Hadar, som antas tillhöra *Australopithecus aferensis* arten: AL 288-1 eller "Lucy". Under lång tid kämpade evolutionister för att bevisa att Lucy kunde gå upprätt, men den senaste forskningen har definitivt visat att detta djur var en vanlig apa med en böjd gång.

Den *Australopithecus aferensis* AL 333-105 fossil som ses nedan tillhör en ung medlem av denna art. Det är därför som den utskjutande delen ännu inte har bildats på hans skalle.

104:

AUSTRALOPITHECUS

Ovan ses den fossila skallen av *Australopithecus aferensis* AL 444-2, och nedan är skallen av en modern apa. Den uppenbara likheten verifierar att *A aferensis* är en vanlig art av apa utan "mänskliga" kännetecken.

NUTIDA SCHIMPANS

106:

Homo habilis: En annan utdöd apa

Under lång tid hävdade evolutionisterna att varelser de kallade *Homo habilis* kunde gå upprätta. De trodde att de hade hittat en länk som sträckte sig från apa till människa. Men de nya *Homo habilis* fossil som grävdes fram av Tim White 1986 och benämns OH 62 motbevisar detta påstående. Dessa fossila fragment visade att *Homo habilis* hade långa armar och korta ben precis som samtida apor. Detta fossil

satte stopp för påståendet om att Homo habilis var tvåbent och kunde gå upprätt. I sanningens namn var Homo habilis ingenting annat än en annan art av apa.

"OH 7 Homo habilis" ses på nedan till vänster har varit den fossil som bäst definierade underkäkens funktioner hos arten Homo habilis. Denna fossil av underkäken har stora framtänder. Dess kindtänder är små. Formen av underkäken är fyrkantig. Alla dessa egenskaper gör att denna underkäke liknar den hos nutida apor. Med andra ord, Homo habilis underkäke bekräftar återigen att Homo habilis faktiskt var en apa.

108:

Resultatet av analysen av innerörat:

Det förekom ingen övergång från apa till människa

En jämförande analys av båggångarna i innerörat hos både människor och apor visar att de fossil som länge porträtteras som människans föregångare var alla i själva verket vanliga apor. Arterna Australopithecus och Homo habilis hade apans inre hörselgångar, medan Homo erectus hade mänskliga hörselgångar.

110:

Homo erectus: En verklig människo ras

Homo erectus betyder "upprätt man". Alla fossil som ingår i denna art tillhör särskilda raser av människa. Eftersom de flesta av fossilen som tillhör Homo erectus inte har en någon gemensam egenskap, är det ganska svårt att definiera dessa människor enligt deras skallar. Detta är anledningen till att olika evolutionistiska forskare har gjort olika klassificeringar och bestämningar. Ovan till vänster syns en skalle som hittades i Koobi Fora i Afrika år 1975 som kan definiera Homo erectus allmänna drag. Ovan till höger är en skalle, Homo ergaster KNM-ER 3733, som har nämnda otydligheter.

Den kraniala kapaciteten hos dessa olika Homo erectus fossil visar en variation mellan 900-1100 kubikcentimeter. Dessa siffror ligger inom gränserna för den samtida människans kraniala kapacitet.

KNM-WT 15000 eller Turkana Child skelettet till höger, är förmodligen den äldsta och mest kompletta fossilen av en människa som någonsin hittats. Forskning som gjorts på detta fossil som sägs vara 1,6 miljoner år gammal visar att detta tillhörde ett 12-årigt barn som skulle ha blivit omkring 1,80 meter lång om han nådde tonåren. Detta fossil, som i många avseenden liknade Neandertal rasen, är en av de mest anmärkningsvärda bevis som ogiltigförklarade berättelsen om människans evolution.

Evolutionisten Donald Johnson beskriver detta fossil så här: "Han var lång och mager, hans kroppsform och proportionerna av hans lemmar var desamma som de nutida ekvatoriala afrikanerna, lemmarnas storlek matchar helt med dagens vita nordamerikanska vuxenbefolkning".

(Donald C. Johanson & M. A. Edey, *Lucy: The Beginnings of Humankind*, New York: Simon & Schuster, 1981)

112:

700000 ÅR GAMLA SJÖFARARE

"Tidiga människor var mycket duktigare än vi anade ..."

Nyheter som publicerades i *New Scientist* den 14 mars 1998 berättar att människorna som av evolutionister kallades *Homo Erectus* utövade sjömanskap för 700000 år sedan. Dessa människor, som hade tillräckligt med kunskap och teknik för att bygga ett fartyg och ha en kultur som använde sig av sjötransporter, kan knappast kallas "primitiva".

113:

Fantombild

FALSKA MASKER: Trots att inget skiljer dem från dagens människa, framställer evolutionister fortfarande Neanderthalare som apliknande.

114:

Neanderthalare: ett robust folk.

Ovan ses skallen av *Homo sapiens neanderthalensis*, Amud 1 som hittades i Israel. Neandertalmänniskan är allmänt känd för att vara robust men kortvuxen. Men det beräknas att ägaren av detta fossila var 1,80 meter lång. Hans kranievolym är den största som någonsin skådats: 1740cc. På grund av alla dessa fakta, är detta fossil bland de viktigaste bevisen som definitivt förstör hävdanden att neanderthalarna var en primitiv art.

118:

26000 år gammal nål

Ett intressant fossil som visar att neandertalare hade kännedom om kläder: En nål som är 26000 år gammal.

(D. Johanson, B. Edgar From Lucy to Language, sid 99)

119:

En av de mest populära tidskrifter i den evolutionistiska litteraturen, Discover satte ett 800000 årigt mänskligt ansikte på sitt omslag med evolutionistens fråga: "Är detta ansiktet av vårt förflutna?".

120:

Fynd av en 1,7 miljoner år gammal stuga chockade det vetenskapliga världen. Det såg ut som barackerna som en del afrikaner använder idag.

121:

De så kallade Laetoli fotavtrycken kunde ha tillhört dagens människor, men de är miljontals år gamla.

123:

En mänsklig underkäke som är 2,3 miljoner år gammal

Ett annat exempel som visar ogiltigheten i det inbillade släkträdet som har framställts av evolutionister: en människas (*Homo sapiens*) underkäke i som är 2,3 miljoner år gammalt. Denna underkäke kodad AL 666-1 hittades i Hadar, Etiopien.

Evolutionistiska publikationer försöker att skyla över det genom att hänvisa till det som "en mycket häpnadsväckande upptäckt"

(D. Johanson, Blake Edgar, *From Lucy to Language*, sid 169)

124:

Nya undersökningar visar att det är omöjligt för det böjda skelettet hos apor som är anpassade för en fyrfotad gångstil att utvecklas till det upprätta mänskliga skelettet anpassad för tvåfotad gångstil.

126:

Fantombild

Myten om människans evolution bygger överhuvudtaget inte på några vetenskapliga rön. Representationer som de ovan har inget annat värde än att återspegla evolutionisters inbillade och fantasifulla önsketänkande.

130:

Medgivanden från evolutionister

Evolutionsteorin står inte inför någon större kris än på punkten att förklara livets uppkomst. Anledningen till detta är att organiska molekyler är så komplexa att bildandet av dem omöjligen kan förklaras som en tillfällighet och det är uppenbart omöjligt för en organisk cell att ha bildats av slumpen.

Evolutionister konfronterade frågan om livets ursprung under andra kvartalet av 1900-talet. En av de ledande auktoriteterna i teorin om molekylär evolution, den ryska evolutionisten Alexander I. Oparin, sade detta i sin bok *The Origin of Life*, som publicerades 1936:

"Tyvärr förblir cellens ursprung en fråga som faktiskt är den mörkaste punkten i hela evolutionsteorin".¹

Sedan Oparin har evolutionister utfört otaliga experiment, bedrivit forskning och gjort observationer för att bevisa att en cell kan ha bildats av en slump. Emellertid förtydligades den komplexa strukturen i cellen i varje sådant försök och därmed motbevisades evolutionisternas hypotes ännu mer. Professor Klaus Dose, ordförande för Institutet för biokemi vid Johannes Gutenberg universitetet, säger:

"Mer än 30 års experimenterande om livets ursprung inom kemisk och molekylär evolution har lett till en bättre uppfattning av det enorma problemet med livets uppkomst på jorden snarare än dess lösning. För närvarande avslutas alla diskussioner om de huvudsakliga teorierna och experiment inom området antingen i dödläge eller i en beaktelse av okunnighet".²

Följande uttalande från geokemisten Jeffrey Bada från San Diego Scripps Institute förtydligar evolutionisters hjälplöshet om denna återvändsgränd:

"När vi idag lämnar det tjugonde århundradet, står vi fortfarande inför det största olösta problemet som vi hade när i detta tjugonde århundradet inleddes: Hur uppstod liv på jorden?"³

Jeffrey Bada

Alexander Oparin

1-Alexander I. Oparin, *Origin of Life*, (1936) New York: Dover Publications, 1953 (Reprint), sid 196.

2-Klaus Dose, "The Origin of Life: More Questions Than Answers", *Interdisciplinary Science Reviews*, Vol 13, No. 4, 1988, sid 348

3-Jeffrey Bada, *Earth*, February 1998, sid 40

132

Cellens komplexitet

CELLMEMBRAN

Med hjälp av sin selektiva permeabilitet, styr membranet det slutliga valet av vilka molekyler som kan komma in i och även lämna cellen.

CELLKÄRNA

All information om människokroppen registreras här i DNA-molekylen som en komplex kod.

ENDOPLASMATISKA RETIKLET

Dess uppgift är isolering och transport av proteiner och andra molekyler.

MITOKONDRIER

Dessa utgör cellens huvudsakliga energikälla. Här syntetiseras de ATP-molekyler som är nödvändiga för kroppens funktioner.

CELLMEMBRANETS PORER

Dessa absorberar syre och glukos och driver ut substanser såsom proteiner och enzymer som syntetiseras av cellen.

Cellen är den mest komplexa och mest eleganta system som människan någonsin har bevittnat. Professorn i biologi Michael Denton, förklarar denna komplexitet, i sin bok med titeln *Evolution: A Theory in Crisis*, med ett exempel: "För att förstå livets verklighet såsom det har avslöjats genom molekylär biologi, måste vi förstora upp en cell tusen miljoner gånger tills det är tjugo kilometer i diameter och liknar ett gigantiskt luftskepp som är tillräckligt stor för att täcka ytan av en storstad som London eller New York". Han fortsätter: "Vad vi då skulle se skulle vara ett objekt med makalös komplexitet och en fantastisk struktur". På cellens yta skulle vi se miljontals öppningar, som fönsterventilerna på ett stort rymdskepp, som öppnas och stängs för att tillåta en kontinuerlig ström av material att flöda in och ut. Om vi skulle ta oss in genom en av dessa öppningar skulle vi befinna oss i en högteknologisk värld med förbryllande komplexitet bortom vår egen kreativa förmåga, en verklighet som är den raka motsatsen till slumpen, och som på alla sätt överskuggar det som produceras av människans intelligens ... "

135:

Den kemiska strukturen hos ett enda cytochrom-C protein (ovan till vänster) är alltför komplext för att kunna hänvisas till slumpen, detta till den grad att den turkiska

evolutionistiske biologen professor Ali Demirsoy medger att chansen för slumpmässig bildande av en enda cytokrom-C sekvens är lika osannolikt som möjligheten att en apa skulle skriva mänsklighetens historia på en skrivmaskin utan att göra några misstag.

137:

I naturen förekommer två olika typer av aminosyror, som kallas "L-form" respektive "R-form". Skillnaden mellan dem är spegelsymmetrin mellan deras tredimensionella strukturer, som liknar den hos en persons höger och vänster hand.

140:

peptidbindning

peptidbindning

De aminosyremolekyler som utgör byggelementen i proteiner måste kopplas till varandra med en så kallad "peptidbindning", vilket är endast en av många möjliga bindnings typer som finns i naturen. I annat fall skulle de resulterande aminosyrekedjorna vara oanvändbara, och inga proteiner skulle bildas.

Ett ensamt proteinband motbevisar Evolution

Evolution kollapsar redan vid livets inledande skede.

Vad som verkligen utplånar darwinismen, är ett enda protein, detta innan man börjar fundera över fossiler, paleontologi, mikrobiologi, genetik och komplexiteten i levande ting,. Detta beror på att sannolikheten att för att ett enda protein ska slumpmässigt bildas är helt enkelt lika med noll.

Den huvudsakliga anledningen till detta är nödvändigheten av andra proteins närvaro för att ett protein ska bildas, och detta utrotar fullständigt möjligheten till ett slumpmässigt bildande. Enbart detta faktum är i sig tillräckligt för att redan från början eliminera evolutionisternas hävdande angående slumpen. För att summera:

1. Protein kan inte syntetiseras utan enzymer och alla enzymer är proteiner

2. Omkring 100 proteiner måste vara närvarande för att ett enda protein ska syntetiseras. Proteiner måste därför vara närvarande för att proteiner ska kunna existera.
3. DNA tillverkar de proteinbildande enzymerna. Protein kan inte syntetiseras utan DNA. Därför krävs även DNA för att proteiner ska bildas.
4. Alla organeller i cellen har viktiga uppgifter i proteinsyntesen. Med andra ord, för att proteiner ska bildas krävs en perfekt och fullständigt fungerande cell tillsammans med alla dess organeller.

Det faktum att Darwinister inte kan redovisa ett enda protein eliminerar helt evolutionsteorin. Därav följer att alla falska redogörelser som har fabricerats om evolution är, redan från början, ogiltiga.

En viktig egenskap hos darwinistisk agitation är att darwinister alltid tenderade att förringa frågan om livets ursprung till en mycket enkel frågeställning trots livets komplexitet, genom att framställa allt inom frågeställningen som mycket enkelt. Okunnigt säger de: "cellen uppkom ur grumligt vatten" och "DNA började spontant att kopiera sig själv."

Nu vet människor inte enbart att ett enda protein är alldeles för komplicerat för att någonsin uppkomma spontant, de är också medvetna om att varken ett protein, DNA, RNA eller någon annan liten del av cellen kommer att tjäna något syfte i avsaknad av cellen som helhet.

Medan de inte ens kan förklara ett enda protein, utgör en komplett cell med dess extrema komplexitet verkligen en stor mardröm för Darwinister.

Komplexiteten i cellen, som är mycket större och bländande än de stora metropolerna, kan inte förklaras som ett verk av enkla tillfälligheter. Varken en enda cell eller ett enda protein kan bildas en slump.

147:

De senaste evolutionistiska källor tvistar om Millers experiment.

Idag bortser även evolutionistiska forskare helt ifrån Millers experiment. I februari 1998 utgåvan av den berömda evolutionistiska vetenskapliga tidskriften *Earth* förekom följande uttalanden i en artikel med rubriken "Life's Crucible":

Geologer tror nu att den ursprungliga atmosfären bestod huvudsakligen av koldioxid och kväve, gaser som är mindre reaktiva än de som användes i experimentet 1953. Och även om Millers atmosfär kunde ha funnits, hur får man enkla molekyler såsom

aminosyror att gå igenom de nödvändiga kemiska förändringar som kommer att konvertera dem till mer komplicerade föreningar, eller polymerer, såsom proteiner? Miller själv rycker på axlarna åt denna del av pusslet. "Det är ett problem", suckar han med förbittring. "Hur gör man polymerer?, det är inte så lätt".¹

Som framgår, har idag även Miller själv accepterat att hans experiment inte leder till en förklaring av livets ursprung. Det faktum att evolutionistiska forskare har anammat detta experiment så innerligt påvisar enbart evolutionens svårigheter och desperationen hos dess förespråkare.

I utgåvan i mars 1998 aktualiserades frågan i *National Geographic*, i en artikel med titeln "The emergence of life on Earth" där även följande kommentarer finns:

Många forskare misstänker nu att den tidiga atmosfären var annorlunda än vad Miller först antog. De tror att den bestod av koldioxid och kväve i stället för väte, metan och ammoniak.

Detta är dåliga nyheter för kemister. När de försöker att tända på koldioxid och kväve, får de en ynkelig mängd organiska molekyler - motsvarande att lösa upp en droppe karamellfärg i en fylld simbassäng. Forskarna har svårt att föreställa sig att liv uppkommer från en sådan utspädd soppa.²

I korthet kan varken Millers experiment, eller någon liknande som har provats, besvara frågan om hur livet uppstod på jorden. All forskning som har gjorts visar att det är omöjligt för liv att uppstå av en slump, och därmed bekräftas att livet skapades.

1- Earth, "Life's Crucible", February 1998, sid 34

2- National Geographic, "The Rise of Life on Earth", March 1998, sid 68

151: En av evolutionisternas svåraste villfarelser är det sätt som de inbillar sig att livet spontant kunde ha uppstått på vad de kallar den primitiva jorden, representerad i bilden ovan. De försökte bevisa dessa påståenden med sådana studier som Millers experiment. Men de led ännu en gång nederlag inför vetenskapliga fakta: De resultat som man fick fram på 1970-talet visade att atmosfären på vad de beskriver som den primitiva jorden var helt olämplig för liv.

152:

I sitt experiment producerade Fox en substans som kallas "proteinoid". Proteinoider var slumpmässigt sammansatta kombinationer av aminosyror. Till skillnad från proteiner hos levande ting, var dessa värdelösa och icke-funktionella kemikalier.

Här är en elektronmikroskopisk bild av proteinoida partiklar.

153:

Ett antal evolutionistiska experiment såsom de som utfördes av Miller och Fox har tagits fram för att bevisa påståendet att livlös materia kan organisera sig och skapa en komplex levande varelse. Detta är en fullständig ovetenskaplig övertygelse: alla observationer och experiment har otvivelaktigt bevisat att materia inte har någon sådan förmåga. Den berömda engelska astronomen och matematikern Sir Fred Hoyle påpekar att materia inte kan, av sig själv, ge upphov till livet utan avsiktlig inblandning:

Om det fanns en grundläggande princip av materia som på något sätt förde organiska system mot liv, bör dess existens vara lätt påvisbart i laboratoriet. Man kunde till exempel låta en simbassäng representera den ursprungliga soppan. Fyll den med några icke biologiska kemikalier av valfritt ämne. Pumpa några valfria gaser över eller igenom den, och bestråla den med någon form av valfri strålning. Låt experimentet fortsätta under ett års tid och se hur många av dessa 2000 enzymer (proteiner som produceras av levande celler) har dykt upp i bassängen. Jag ska ge dig svaret, och bespara dig tid, besvär och kostnad för att verkligen göra experimentet. Du hittar ingenting alls, utom möjligen ett tjärliknande slam bestående av aminosyror och andra enkla organiska kemikalier.¹

Den evolutionistiske biologen Andrew Scott medger samma faktum:

Ta lite materia, värm under omrörning och vänta. Det är den moderna versionen av Första Mosebok. De grundläggande krafterna av gravitation, elektromagnetism och de starka och svaga nukleära krafterna antas ha gjort resten ... Men hur mycket av denna prydliga fabel är fast etablerad, och hur mycket återstår som hoppfulla spekulationer? I sanningen är mekanismen för nästan varje stort steg, från kemiska prekursorer upp till de första igenkännbara cellerna, är föremål för antingen kontrovers eller total förvirring.²

1- Fred Hoyle, *The Intelligent Universe*, New York, Holt, Rinehard & Winston, 1983, sid 256

2- Andrew Scott, "Update on Genesis", *New Scientist*, vol. 106, May 2nd, 1985, sid 30

155:

Molekylen känd som DNA, som finns i kärnan i var och en av de 100 biljoner cellerna i kroppen och innehåller den fullständiga ritningen för konstruktionen av den mänskliga kroppen. Informationen om alla karaktärsdrag hos en person, från det fysiska utseendet till strukturen hos de inre organen, finns inregistrerad i DNA.

157:

Watson och Crick med en pinnmodell av DNA-molekylen.

158:

BEKÄNNELSER FRÅN EVOLUTIONISTER

Sannolika beräkningar klargör att komplexa molekyler som proteiner och nukleinsyror (RNA och DNA) aldrig kan ha bildats av en slump oberoende av varandra. Men evolutionister måste bemöta det ännu större problemet att alla dessa komplexa molekyler måste existera såväl tillsammans som samtidigt för att livet ska existera alls. Den evolutionära teorin är helt förbryllad av detta krav. Detta är en punkt där vissa ledande evolutionister har tvingats till bekännelse. Till exempel, Stanley Millers och Francis Cricks nära medarbetare från University of San Diego Kalifornien, den ansedde evolutionisten Dr Leslie Orgel säger:

Det är extremt osannolikt att proteiner och nukleinsyror, vilka båda är strukturellt komplexa uppstod spontant på samma plats på samma gång. Men det verkar också omöjligt att ha den ene utan den andre. Vid första anblicken är man kanske tvungen att dra slutsatsen att livet i själva verket aldrig hade sitt ursprung genom kemiska medel.¹

Samma faktum medges även av andra forskare:

DNA kan inte göra sitt arbete, inklusive bildande av mer DNA, utan hjälp av katalytiska proteiner eller enzymer. I korthet: proteiner kan inte bildas utan DNA, och inte heller kan DNA bildas utan proteiner.²

Hur har den genetiska koden, tillsammans med mekanismerna för dess översättning (ribosomer och RNA-molekyler), uppkommit? För tillfället måste vi nöja oss med en känsla av förundran och vördnad, snarare än med ett svar.³

New York Times vetenskaplige korrespondent Nicholas Wade gjorde denna kommentar i en artikel daterad 2000:

Allt om livets ursprung på jorden är ett mysterium, och det verkar ju att ju mer som blir känt, desto mer akut blir pusslet.⁴

1- Leslie E. Orgel, "The Origin of Life on Earth", *Scientific American*, vol. 271, October 1994, sid 78

2- John Horgan, "In the Beginning", *Scientific American*, vol. 264, February 1991, sid 119

3- Douglas R. Hofstadter, *Gödel, Escher, Bach: An Eternal Golden Braid*, New York, Vintage Books, 1980, sid 548

4- Nicholas Wade, "Life's Origins Get Murkier and Messier", *The New York Times*, June 13, 2000, sid D1-D2

159:

Prof Francis Crick:

"Livets ursprung tycks nästan vara ett mirakel. "

161:

Dr Leslie Orgel:

"... i själva verket kunde livet aldrig ha sitt ursprung genom kemiska medel".

165:

Lagen om termodynamik vidhåller att naturliga förhållanden leder alltid till oordning och förlust av information.

Evolutionär teori, å andra sidan, är en ovetenskaplig tro som fullständigt motsäger denna lag.

173:

Även om evolutionister placerade alla ämnen som är nödvändiga för livet i en tunna och utsatte dem för vilka processer som helst, involverande alla vetenskapsmän på

jorden i detta experiment och väntade i miljarder år skulle de aldrig kunna bilda något levande i tunnan – inte ens en enda cell som finns hos något levande.

175:

Tekniken i ögat och örat

När vi jämför ögat och örat med kameror och apparater för ljudupptagning, ser vi att ögat och örat är mycket mer komplexa, funktionella, och perfekta än nämnda tekniska produkter.

177:

I årtionden har tusentals ingenjörer försökt att skapa ett tredimensionellt bildsystem med en hög kvalitet, med hjälp av speciella system och glasögon. Trots de extraordinära framsteg som har gjorts på den tekniska arenan, har de aldrig kunnat bilda en tredimensionell bild så tydlig som den som ögat kan uppfatta.

179:

På samma sätt som övertygelserna hos människor som dyrkade krokodiler nu verkar märkliga och otroliga, så är darwinisters övertygelse lika otrolig. Darwinister ser slumpen och livlösa, medvetlösa atomer som en kreativ kraft, och tillägnar den sin tro som om det vore en religion.

183:

VARIATIONER INOM ARTER INNEBÄR INTE EVOLUTION

I boken *The Origin of Species*, förvirrade Darwin ihop två separata begrepp: variationer inom en art och uppkomsten av en helt ny art. Darwin observerade olikheter inom till exempel olika hundraser, och föreställde sig att en del av dessa variationer en dag skulle förvandlas till en annan art. Än idag fortsätter evolutionister att försöka beskriva variationer inom arter som "evolution".

Det är emellertid ett vetenskapligt faktum att variationer inom en art inte är evolution. Till exempel: oavsett hur många hundraser som finns, kommer dessa alltid att förbli en enda art - hund. Ingen övergång från en distinkt art till en annan kommer någonsin att äga rum.

184:

MYTEN ATT VALAR UTVECKLADES FRÅN BJÖRNAR

I boken *The Origin of Species*, hävdade Darwin att valar hade utvecklats från björnar som försökte simma! Darwin antog felaktigt att möjligheterna till variation inom en art var obegränsade. 1900-talets vetenskap har visat att detta evolutionära scenario är inbillning.

187:

Evolutionister skildrar bakteriernas resistens mot antibiotika som ett bevis för evolution men på ett bedrägligt vis.

188:

Under tiden som har gått har alla hävda förekomster av rudimentära organ motbevisats. Till exempel det halvmånformade vecket i ögat, omnämnd i *The Origins* som ett rudimentärt organ. Den har i vår tid visat sig vara fullt fungerande, även om dess funktion var okänd under Darwins tid. Detta organ smörjer ögongloben.

192:

Örnar, fladdermöss och insekter har alla vingar. Men bara för att de har liknande organ bevisar inte att de har utvecklats från någon gemensam förfader.

193:

När det gäller struktur, är ögonen hos människor och bläckfiskar mycket lika varandra. Men det faktum att de två arterna har liknande organ innebär inte att de har utvecklats från en gemensam förfader. Inte ens evolutionister försöker hänvisa till likheten i ögonens struktur hos bläckfisken och människan genom att anslå en gemensam förfader.

194:

Däggdjurs tvillingar som trotsar homologi

TVÅ OBESLÄKTADE, UTDÖDA DÄGGDJUR MED JÄTTELIKA TÄNDER

Ett annat exempel på extraordinär likhet mellan däggdjur med moderkaka (placenta) respektive pungdäggdjurs "tvillingar" är den mellan de utdöda däggdjuren Smilodon (nedan) och Thylacosmilus (ovan), som bägge var rovdjur med enorma framtänder. Den stora graden av likhet mellan skallen och tandstruktur hos dessa två däggdjur, mellan vilka inget evolutionärt släktskap kan fastställas, välter den homologiska uppfattningen att liknande strukturer är bevis till förmån för evolution.

Skalle av den nordamerikanska vargen

Skalle av den tasmanska vargen

TASMANSKA VARGEN OCH DESS NORDAMERIKANSKA MOTPART

Närvaron av tvilling arter mellan pungdjur och placenta däggdjur utdelar ett dråpslag mot hävdandet om homologi. Till exempel: Den tasmanska vargen (ett pungdjur) och vargen med moderkaka som återfinns i Nordamerika liknar varandra till en anmärkningsvärd nivå. Ovan syns skallarna av dessa två mycket snarlika djur. En sådan likhet mellan de två, som inte kan antas ha något evolutionärt släktskap ogiltigförklarar homologihävdandet.

195:

Professor Michael Denton: "Evolution är en teori i kris"

199:

Haeckel var en evolutionist som var ännu mer nitisk än Darwin i många avseenden. Av den anledningen tvekade han inte att förvränga vetenskapliga fakta och ta fram olika förfalskningar.

200:

HAECKELS BEDRÄGLIGA TECKNINGAR

Dessa teckningar fabricerades av Haeckel för att framhäva "likheterna" mellan mänskliga och fisk embryon. Jämförande av hans skiss med ett äkta mänskligt

embryo visar att han medvetet har utelämnat en stor del av de faktiska organen.
(Francis Hitching, The Neck of the Giraffe. Where Darwin Went Wrong sid 205)

FIFFLAD TECKNING

KORREKT TECKNING

204:

DNA

205:

DARWINISM OCH MATERIALISM

Den enda anledningen till att Darwins teori fortfarande försvaras, trots den uppenbara motbevisning som finns genom vetenskapen är den nära kopplingen mellan den teorin och materialism. Darwin tillämpade materialistisk filosofi till naturvetenskap och förespråkarna för denna filosofi, Marxister som är de främsta bland dem, fortsätter att försvara darwinism oavsett vad som läggs fram.

En av de mest kända samtida mästare av evolutionsteorin, biologen Douglas Futuyma, skrev: "Tillsammans med Marx materialistiska teori om historien ... var Darwins evolutionsteori en avgörande plankor i mekanismens och materialismens plattform." Detta är ett mycket klart medgivande beträffande anledningen till att evolutionsteorin verkligen är så viktig för dess försvarare.¹

En annan berömd evolutionist, paleontologen Stephen J. Gould sade: "Darwin tillämpade en enhetlig materialistisk filosofi till sin tolkning av naturen".²

Leo Trotskij, en av hjärnorna i den ryska kommunistiska revolutionen tillsammans med Lenin, kommenterade: "Darwins upptäckt var den högsta dialektiska triumfen när det gäller organiskt material."³. Dock har vetenskapen visat att darwinism inte var en seger för materialismen, utan snarare ett tecken på störtandet av den filosofin.

1- Douglas Futuyma, Evolutionary Biology, 2nd ed., Sunderland, MA: Sinauer, 1986, sid 3

2- Alan Woods and Ted Grant, "Marxism and Darwinism", Reason in Revolt: Marxism and Modern Science, London, 1993

3- Alan Woods and Ted Grant. "Marxism and Darwinism", London, 1993

Trotsky

Darwin

Marx

207:

Materialismens vetenskapliga död.

Bildande de filosofiska grunderna för evolutionsteorin, föreslog 1800-talets materialism att universum hade existerat sedan evigheten, att det inte skapades, och att den organiska världen kan förklaras i termer av interaktioner av materia. Emellertid har upptäckterna inom 1900-talets vetenskap helt ogiltigförklarat dessa hypoteser.

Antagandet att universum har funnits sedan evigheten blåstes bort genom upptäckten att universum kommer från en stor explosion (den så kallade "Big Bang") som ägde rum för nästan 15 miljarder år sedan. The Big Bang visar att alla fysiska ämnen i universum uppstod ur intet: med andra ord, de skapades. En av de främsta förespråkarna för materialism, den ateistiske filosofen Anthony Flew medger: Det är välbekant att beaktelse bra för själen. Jag kommer därför att börja med att erkänna att den stratonicianske ateisten måste vara förlägen av den samtida kosmologiska samstämmigheten (Big Bang). För det verkar som om kosmologerna tillhandahåller ett vetenskapligt bevis ... att universum hade en början.¹

The Big Bang visar också att vid varje steg, utformades universum av en kontrollerad skapelse. Detta klargörs genom den ordning som uppstod efter Big Bang, vilket var alltför perfekt för att ha bildats av en okontrollerad explosion. Den berömda fysikern Paul Davies förklarar här den situationen:

Det är svårt att motstå intrycket av att universums nuvarande struktur, uppenbarligen så känslig för mindre förändringar i siffrorna, har varit ganska noga genomtänkt ... De skenbart mirakulösa samstämmiga numeriska värden som naturen har tilldelat sina grundläggande konstanter måste kvarstå som det mest övertygande bevis för den kosmiska utformningen.²

Samma verklighet förmår en amerikansk professor i astronomi, George Greenstein, att säga:

Allteftersom vi kartlägger alla bevis, uppstår envist tanken att någon övernaturlig agentur - eller snarare Agentur - måste vara inblandad.³

Således kollapsade, också inför vetenskapens upptäckter, den materialistiska hypotesen av att livet kan förklaras enbart i termer av växelverkan mellan materia. I synnerhet kan ursprunget av den genetiska information som bestämmer beskaffenheten hos allt levande på något sätt förklaras av något rent materiellt medel. En av de ledande försvarare av evolutionsteorin, George C. Williams, medger detta i en artikel som han skrev 1995:

Evolutionistiska biologer har misslyckats att inse att de arbetar med två mer eller mindre icke jämförbara domäner: information och materia ... genen är ett informationspaket, inte ett objekt ... Detta gör materia och information till två separata områden av tillvaron, som måste diskuteras var för sig, i sina egna termer.⁴

Denna situation är ett bevis för existensen av en överordnad materiel visdom som gör att genetisk information finns. Det är omöjligt för materia att producera information inom sig. Chefen för det tyska federala institutet för fysik och teknik, Professor Werner Gitt, kommenterar:

Alla erfarenheter visar att en tänkande varelse som frivilligt utövar sin egen fria vilja, kognition och kreativitet, krävs. Det finns ingen känd naturlag, ingen känd process och inga kända sekvenser av händelser som kan ge upphov till att information uppkommer av sig själv inom materia.⁵

Alla dessa vetenskapliga fakta visar att Allah, som har yttre kraft och kunskap, skapar universum och allt levande. När det gäller materialism, säger Arthur Koestler, en av de mest kända filosofer i vårt århundrade: "Det kan inte längre göra anspråk på att vara en vetenskaplig filosofi" ⁶

1- Henry Margenau, Roy A. Vargesse, Cosmos, Bios, Theos,

La Salle IL: Open Court Publishing, 1992, sid 241

2- Paul Davies, God and the New Physics, New York: Simon & Schuster, 1983, sid 189

3- Hugh Ross, The Creator and the Cosmos. Colorado Springs, CO: Nav-Press, 1993, sid 114-15

4- George C. Williams, The Third Culture: Beyond the

Scientific Revolution, New York, Simon & Schuster, 1995, sid 42-43

5- Werner Gitt, In the Beginning Was Information, CLV,
Bielefeld, Germany, sid 107, 141

6- Arthur Koestler, Janus: A Summing Up, New York, Vintage
Books, 1978, sid 250

208:

Cytokrom-C

209:

Mitokondrier

211:

EVOLUTIONISTISK PROPAGANDA

Efter att ha övertagit ledarskapet av evolutionistisk propaganda spelar populära vetenskapliga tidskrifter en viktig roll i att uppmuntra allmänheten att acceptera evolutionsteorin.

213:

EVOLUTIONISTERS FABEL OM VALEN

En av de underliga evolutionära fabler är den om "valens evolution" som publicerades i National Geographic, allmänt respekterad som en av världens mest vetenskapliga och seriösa publikationer:

Valens väg till suveräna storlek började tydligen för sextio miljoner år sedan när håriga och fyrfota däggdjur, på jakt efter mat eller trygghet tog steget ut i vattnet.

Allteftersom eoner passerade ägde långsamma förändringar rum. Bakbenen försvann, frambenen förvandlades till simfötter, håret gav vika för en tjock smidig filt av späck, näsborrarna flyttades till huvudets ovansida, svansen breddades till stjärtparti, och i den flytande omgivningen blev kroppen enorm.¹

Förutom det faktum att det inte finns en enda vetenskaplig grund för något av detta strider även sådan händelse mot principerna i naturen. Denna fabel publicerad i *National Geographic* är anmärkningsvärd som ett tecken på omfattningen av

vilseledandena och sofism som finns i till synes seriösa evolutionistiska publikationer.

1- Victor B. Scheffer, "Exploring the Lives of Whales", National Geographic, vol. 50, December 1976, sid 752

226:

Ovan: Träd lus imiterar taggar. Ovan till höger: En orm döljer sig genom att sträcka sig bland lövverket. Nedan till höger: En larv vilar sig mitt på ett löv för att undgå upptäckt.

227:

Vänster: En bläckfisk som förvandlar sig så att den ser ut som den sandiga ytan. Höger: Den klargula färgen som samma fisk blir i händelse av fara, till exempel när den ses av en dykare.

232:

Vänster: En öppen köttätande växt av arten Drosera. Höger: En sluten sådan.

233:

Den extraordinära strukturen av fågelfjädrar

Vid första anblicken, verkar fågelfjädrar ha en mycket enkel struktur. Men när vi studerar dem närmare träffar vi på en mycket komplex struktur av fjädrar som är lätta men ändå extremt stark och vattentät.

Fåglar bör vara så lätta som möjligt för att med lätthet kunna flyga. Fjädrarna består av keratin proteiner i linje med detta behov. På båda sidor om fjäderns spole finns de sk fenstrålarna. Vardera fenståle har uppemot 400 filament som i sin tur har uppemot 800 mindre filament. De 800 filament som trängs på en liten fågelfjäder har 20 små filamentkrokar på var och ett av dem. Dessa sammanhåller fjädern. Det totala antalet filament i alla fjädrar på en fågel är cirka 700 miljarder.

Denna ovannämnda komplexa struktur med krokar som sammanfogar fjädrarna utgör en mycket viktig funktion. Fjädrar måste ordentligt sammankopplade för att inte bli separerade, slitna och värdelösa när fågeln flyger. Med hjälp av denna mekanism är

varje fjäder sammanbunden så tätt att varken starka vindar eller regn kan bryta upp den kontinuerliga ytan.

Dunfjädrarna är annorlunda än vingpennorna och stjärtfjädrarna. De mycket stora stjärtfjädrarna fungerar som roder och bromsar. Vingpennorna ökar ytan och därmed lyftförmågan genom att sprida ut sig när vingen är i den nedåtgående rörelsen.

234:

Basilisken. Denna ödla är en av de sällsynta djur som kan röra sig etablerande en balans mellan vatten och luft.

235:

mat

energi

syre

koldioxid

I växternas mikroskopiska fabriker, tar en mirakulös förvandling plats. Med energi från solen, utför de fotosyntes, vilket i sin tur tillhandahåller energibehovet hos djur och så småningom människor.

243:

Stimuleringar som kommer från ett föremål omvandlas till elektriska impulser och förorsakar en effekt i hjärnan. När vi "ser", ser vi i själva verket effekterna av dessa elektriska impulser i vårt sinne.

245:

Knippen av ljus som kommer från ett föremål faller på näthinnan upp och ned. Här omvandlas bilden till elektriska impulser och överförs till syncentrum på hjärnans baksida. Eftersom hjärnan är isolerad från ljus, är det omöjligt för ljus att nå detta centrum. Det innebär att vi ser en stor värld av ljus och djup på en liten plats som inte tar emot något ljus alls.

Även i det ögonblick då vi ser ljuset och känner värmen från en eldslåga, är insidan av vår hjärna mörk och dess temperatur förändras aldrig.

246:

I våra hjärnor upplever vi dofterna av en parfym, en blomma, mat som vi tycker om, doften av havet och alla andra dofter som vi gillar eller ogillar.

248:

Allt som vi ser i våra liv formas i en del av vår hjärna som kallas "syncentrum", som endast är några kubikcentimeter stort. Både den bok som du nu läser och det gränslösa landskap som du ser när du tittar på horisonten passar in i detta lilla utrymme. Det vill säga att när vi tittar på föremål är det vår hjärnas tolkning som ger en uppfattning om deras storlek eftersom, av uppenbara fysiska skäl, kan inte bilderna som de bildar i syncentrum vara i samma skala som själva objekten.

249:

Vi ser allt omkring oss i färg inne i hjärnans mörker på samma sätt som denna trädgård ter sig färgad från fönstret i ett mörkt rum.

250:

Som en följd av artificiella stimuli, kan en fysisk värld vara lika sann och realistisk som om den verkligen formas i vår hjärna. Som ett resultat av artificiella stimuli, kan en person tro att han kör sin bil, medan han faktiskt sitter i sitt hem.

252:

VÄRLDEN I VÅRA DRÖMMAR

I dina drömmar du kan "röra med handen och se med ögat", men i verkligheten har du varken hand eller ögon och inte heller finns det något som kan beröras eller ses. Det finns ingen materiell verklighet i din dröm som gör att dessa saker sker förutom i din hjärna. Du lever i en illusorisk värld.

Vad är det som skiljer det verkliga livet och drömmar ifrån varandra? I slutändan upplevs bägge aspekter av livet i hjärnan. Om vi med lätthet kan leva i en överklig

värld medan vi drömmer kan en liknande situation vara lika sann för den värld som vi lever i. När vi vaknar upp ur en dröm, finns det ingen logisk anledning att tro att vi har gått in i längre dröm som vi kallar "verkliga livet". Anledningen till att vi anser att vår dröm är inbillning och världen är verklig är ingenting annat än en produkt av våra vanor och fördomar. Detta tyder på att vi mycket väl kan väckas ur livet på jorden som vi tror att vi lever just nu, på samma sätt som vi väcks ur en dröm.

254:

Resultaten av modern fysik visar att universum är en samling uppfattningar. Följande frågeställning återfanns på omslaget till den välkända amerikanska vetenskapliga tidskriften *New Scientist* som behandlade detta i sin upplaga 30 Jan 1999 : "Beyond Reality: Is the Universe Really a Frolic of Primal information and Matter Just a Mirage?"

En artikel med titeln "The Hollow Universe", publicerad av *New Scientist* den 27 april 2002, framfördes detta: "Du håller en tidning. Den känns solid, den verkar ha någon form av oberoende existens i rymden. Såsom föremålen omkring dig kanske som en kopp kaffe, en dator. De verkar alla verkliga och där ute någonstans. Men allt är en illusion. De förment fasta föremålen är bara projektioner, som härrör från ett skiftande kalejdoskopiskt mönster som lever på gränsen av vårt universum".

255:

Hjärnan är en cellmassa som består av protein och fett molekyler. Den bildas av nervceller som kallas neuroner. Det finns ingen makt i detta köttstycke som kan iakttä bilder, utgöra medvetande, eller skapa varelsen vi kallar "mig själv". Detta visar tydligt själens existens.

Följande frågeställning visades på omslaget till den amerikanska vetenskapliga tidskriften *New Scientist* som behandlade detta i sin upplaga 30 Jan 1999: "Beyond Reality: Is the Universe Really a Frolic of Primal information and Matter Just a Mirage?"

260:

Om man verkligen begrundar allt som sägs här, kommer man själv snart inse denna fantastiska, extraordinära situation: Världen är en sfär som har skapats enbart för att testa människan. Under hela sitt korta liv, testas människor med uppfattningar, som är avbildade som särskilt dekorativa och attraktiva. Men de kan aldrig uppleva de sanna, ursprungliga källorna till dessa uppfattningar.

263:

Vissa människor accepterar att när de vidrör en buss, känner de, i sina hjärnor, den kalla metallen. Å andra sidan accepterar de inte att känslan av smärta vid den tidpunkt då bussen träffar dem bildas i hjärnan. Emellertid kommer en person att känna samma smärta, om han ser sig själv falla under en buss i sin dröm.

268:

Den turkiska materialistiska författaren Rennan Pekunlu säger att "evolutionsteorin inte är så viktig, det verkliga hotet är detta ämne", eftersom han är medveten om hur detta ämne avslöjar fullkomligheten av materia, det enda konceptet i vilket han har tillit, är ett allvarligt bedrägeri.

269:

Någon som tittar ut genom fönstret på landskapet ser faktiskt inte en bild som är utanför honom, utan snarare den bild som hör till landskapet i hans hjärna.

LJUS

ELEKTRISK IMPULS

Ljus som når ett öga omvandlas till elektriska impulser av cellerna i ögat och överförs till syncentrum i den bakre delen av hjärnan. "Ett medvetande" i vår hjärna tar emot elektriska impulserna som kommer in i hjärnan, och uppfattar dem som landskap.

278:

Det förflutna består av information som ges till en persons minne. Om minnet är raderat, är det förflutna också raderat. Framtiden består av idéer. Utan dem, återstår bara nuets erfarenhet.

279:

I EN VÄRLD DÄR TIDEN GICK BAKLÄNGES SKULLE DÅTID VARA FRAMTID.

Eftersom varje händelse visas för oss i en bestämd serie, antar vi att tiden alltid går framåt. Till exempel åker en skidåkare alltid nedför ett berg, inte uppför det. En droppe vatten stiger inte upp ur en pool, men faller alltid ner i den. I denna situation är en skidåkares läge på ett berg i det förflutna, medan hans läge nedför berget är framtiden. Men om informationen i våra minnen skulle visas i omvänd ordning, som om vi skulle återspola en film, skulle det vi upplever som framtiden, läget i den nedre delen av backen vara det förflutna och läget i den övre delen av backen skulle vara framtiden.

282:

30 ÅR SEDAN IDAG

En tvillingsyster tar en rymdresa med en hastighet nära ljusets hastighet. När hon återvänder trettio år senare kommer systemen som stannade på jorden vara mycket äldre jämfört med systemen som åkte ut i rymden.

286:

Profeten Moses (fred vare med honom) och hans folk flyr genom det delade havet nu och räddas. Faraos och hans armé täcks av havet och blir dränkta. Profeten Noahs (fred vare med honom) Ark och Profeten Salomos (fred vare med honom) tempel byggs nu. Allt detta är nu närvarande i Allahs minne, mycket mer levande och klarare än vi kan förstå.

290:

Allt har sitt eget förbestämda öde. Till exempel, en vas som går sönder gör det vid en tidpunkt som är förbestämt i dess öde. Vem som kommer att använda denna vas, som går tillbaka hundratals år, var den kommer att stå i hans hus och vilka andra objekt kommer att stå invid den är förbestämt långt innan vasen ens har tillverkats.

293:

"När Allah skapade både dig och vad du gör. (Surat AS-Saffat, 96)

296:

Tid är ett begrepp helt och hållet avhängigt betraktaren. Medan en viss tidsperiod verkar lång för en person, kan den verka kort för en annan. För att förstå vilken som är rätt, behöver vi källor som klockor och almanackor. Det är omöjligt att göra korrekta bedömningar om tid utan dem.

301:

Den världsberömda **skaparen** Dr Duane Gish, tar emot sin SRF plakett från Dr Nevzat Yalcintas, en medlem av det turkiska parlamentet.

302:

PROF. CARL FLIERMANS:

"Modern biokemi bevisar att organismer är underbart konstruerade och enbart detta faktum bevisar Skaparens existens"

PROF. DUANE GISH:

"Den fossila dokumentationen tillbakavisar evolutionsteorin och visar att när arten uppstod på jorden var den fullständigt bildad och väl konstruerad, vilket är ett konkret bevis för att de skapades av Allah".

PROF. DAVID MENTON:

"Jag har undersökt de anatomiska karaktärsdragen hos levande ting i 30 år. Vad jag fann har alltid varit bevis på Allahs skapelse".

PROF. EDWARD BOUDREAUX:

"Den värld vi lever i, och dess naturliga lagar är mycket exakt inrättade av Skaparen till nytta av oss människor".

303:

Scener ur nationella konferenser för SRF

Ankara

Sanliurfa

Izmir

Balikesir

Samsun

Kayseri

Giresun

Bursa

Koranverser som finns i texten. Dessa översättningar från Koranen har kopierats från www.koranensbudskap.se.

Al Baqarah

2:208] Troende! Ge er hän åt Allah i hel och full underkastelse [under Hans vilja] och följ inte i Djävulens fotspår - han är er svurne fiende.

2:256] TVÅNG skall inte förekomma i trosfrågor. Vad som är rätt handlande är nu klart skilt från fel och synd. Den som förnekar de onda makterna och som tror på Allah, har sannerligen vunnit ett säkert fäste som aldrig ger vika. Allah hör allt, vet allt.

2:6] MEN FÖR dem som framhärdat i att förneka sanningen är det likgiltigt om du varnar dem eller inte - de vill inte tro.

2:7] Allah har förseglat deras hjärtan och deras öron och täckt över deras ögon; ett strängt straff väntar dem.

[2:26] Allah tvekar inte att framställa en liknelse om en mygga eller något ännu oansenligare. De troende vet att dessa [liknelser] är sanningen, [uppenbarad] av deras Herre, men de som inte vill tro säger: "Vad kan Allah ha velat säga med denna

liknelse?" Därmed leder Han många vilse och ger även vägledning åt många; men Han leder ingen vilse utom dem som förhärdats i synd,
[2:9] De försöker bedra Allah och de troende, men de bedrar inga andra än sig själva - och inser det inte.

[2:186] NÄR MINA tjänare frågar dig om Mig då Jag är nära; Jag besvarar den bedjandes bön, när han ber till Mig. Och uppmana dem att svara när Jag kallar och att tro på Mig - kanske skall de ledas på rätt väg.

[2:33] [Då] sade Han: "Adam! Nämn deras namn för dem." Och när [Adam] hade nämnt namnen för dem, sade [Allah]: "Jag sade er ju att Jag känner allt som är dolt i himlarna och på jorden och att Jag vet vad ni kan säga öppet och vad ni håller hemligt."

[2:115] Öst och väst tillhör Allah och vart ni än vänder er [finner ni] Allahs anlete. Allah når överallt och Han vet allt.

[2:233] Modern skall ge sina barn di under två hela år, om [föräldrarna] önskar en full amningsperiod. Och barnets fader är skyldig att svara för moderns uppehälle och kläder enligt skick och sed. På ingen skall läggas en tyngre börda än han kan bära. Barnet skall inte bli en förevändning för att skada vare sig modern eller barnets fader. Samma [skyldigheter vilar] på [faderns] arvinge. Föräldrarna skall inte klandras om de i samråd beslutar att skilja barnet från modern. Och om ni beslutar lämna era barn till en fostermor skall ni inte klandras för detta, förutsatt att ni sörjer som sig bör för barnets säkerhet och välfärd. Och frukta Allah och tänk på att Allah ser vad ni gör.

[2:259] Eller [- ett annat exempel på dem som förnekar Allahs Allmakt -] om mannen som färdades förbi en stad som hade jämnats med marken och utropade: "Hur skulle Allah kunna ge liv åt denna [döda stad]?" Och Allah lät honom dö och förbli död i hundra år. Därefter väckte Han honom till liv och frågade: "Hur länge har du varit borta?" Han svarade: "Jag har varit borta en dag eller en del av en dag." [Allah] sade: "Nej, du har varit borta i hundra år. Men se på din mat och din dryck, som inte har fördärvats, och se på din åsna - Vi har velat göra dig till ett tecken för människorna - och se [nu] hur Vi ger liv åt de döda benen och sedan klär dem med kött." Och när allt detta stod klart för honom, sade han: "[Nu] vet jag att Allah har allt i Sin makt."

[2:255] ALLAH - det finns ingen Allah utom Han, den Levande, skapelsens evige Vidmakthållare. Slummer överraskar Honom inte och inte heller sömn. Honom tillhör allt det som himlarna rymmer och det som jorden bär. Vem är den som vågar tala [för någon] inför Honom utan Hans tillstånd? Han vet allt vad [människor] kan veta och

allt som är dolt för dem och av Hans kunskap kan de inte omfatta mer än Han tillåter. Hans allmakts tron omsluter himlarna och jorden. Att värna och bevara dem är för Honom ingen börda. Han är den Höge, den Härlige.

[2:32] De svarade: "Stor är Du i Din härlighet! Vi äger ingen annan kunskap än den som Du har gett oss; Du är den Allvetande, den Allvise."

Hud

[11:49] VI UPPENBARAR här för dig [Muhammad] dessa dolda ting, som varken du eller ditt folk tidigare haft kännedom om. Och ha tålamod och avvakta [Allahs dom] - den slutliga segern tillhör dem som fruktar Allah.

Al-Muminun

[23:112] [Allah] skall fråga [förnekarna]: "Hur länge levde ni på jorden, räknat i år?"

[23:113] [Och] de skall svara: "Vi levde där en dag eller en del av en dag; men fråga dem som är kunniga i räkning."

[23:114] [Allah] skall säga: "Ni levde där bara en kort tid - om ni hade vetat [vad som stod på spel]!"

Mohammed

[47:37] Begärde Han detta av er och förvandlade er till barfota [tiggare], skulle er snålhet ta överhanden och så skulle Han driva fram det sämsta inom er.

At-Tur

52:42] Lägger de försåt för dig [och hoppas se dig fastna i fällan]? Men förnekarna av sanningen fastnar själva i sina fällor!

Al-'Imran

[3:35] Och `Imrans hustru bad till Allah och sade: "Herre! Jag viger vad jag bär i mitt sköte åt Din tjänst. Tag emot mitt [offer], Du som hör allt, vet allt.

[3:5] För Allah är ingenting dolt vare sig på jorden eller i himlen.

[3:54] Och de [som inte ville tro] smidde onda planer [mot Jesus], men [även] Allah smed planer - ingen smider bättre planer än Allah.

[3:120] Om det går er väl blir de besvikna, och de gläder sig när ni drabbas av en motgång. Men om ni bär [allt detta] med jämnmod och fruktar Allah, kan deras onda

anslag inte i något avseende skada er. Allah har full uppsikt över [dem och] deras företag

[3:154] Och efter denna bittra erfarenhet lät Han ett stort lugn sänka sig över er, så att några bland er fick vila, medan andra som främst bekymrade sig om sitt eget väl tänkte oriktiga [och hädiska] tankar om Allah, [tankar som hade sin rot] i avAllahadyrkans okunnighet, och de frågade [sig]: "Hade vi över huvud taget någon del i beslutet?" Säg [Muhammad]: "Det var till alla delar Allahs beslut." De gömmer något i sitt inre som de inte vill visa dig [när] de säger: "Om vi över huvud taget hade haft någon del i beslutet skulle vi inte här ha lidit dessa förluster." Säg: "Även om ni hade stannat hemma, skulle de vilkas död stod skriven ha begett sig till den plats där de skulle falla." [Allt detta skedde] därför att Allah ville pröva vad ni bar inom er och rensa ut orenheterna ur era hjärtan. - Allah vet vad som rör sig i människans innersta.

Al-Waqi'ah

[56:83] Varför - när det sista andetaget rosslar i [den döendes] strupe

[56:84] och ni bevittnar [hans dödskamp],

[56:85] medan Vi, fastän ni inte ser [Oss], är honom närmare än ni –

Al-Muddaththir

[74:11] LÄMNA åt Mig att [ta itu med] den som Jag har skapat ensam [i moderlivet]

Al-Qasas

[28:7] Och Vi ingav Moses moder: "Amma honom, men när du tror att hans liv är i fara, sätt då ut honom i [Nilen]. Oroa dig inte och sörj inte; Vi skall låta honom återvända till dig och Vi skall göra honom till en av [Våra] budbärare!"

[28:77] Sträva med det som Allah har gett dig efter det eviga livets goda utan att försumma din del av det världsliga! Och gör gott mot andra såsom Allah har gjort gott mot dig, och stör inte ordningen på jorden och sprid inte sedligt fördärv; Allah är inte vän av dem som stör ordningen på jorden och fördärvar sederna."

Ar-Rum

[30:3] [de har besegrats] i ett närbeläget land, men efter detta nederlag skall de åter segra

[30:4] inom några få år. Avgörandet ligger hos Allah - så har det [alltid] varit och så skall det förbli. Vid samma tid skall [även] de troende få glädjas

As-Saffat

[37:96] fastän Allah har skapat både er och ert hantverk?"

Ar-Ra'd

[13:25] Men de som bryter förbundet med Allah som är stadfäst [i människans natur], och som åtskiljer vad Allah har befallt skall vara sammanfogat och som stör ordningen och sprider sedefördärv på jorden - över dem faller [Allahs] fördömelse och ett tungt öde väntar dem.

Al-Ghashiyah

[88:22] men över deras [sinnen] har du ingen makt.

Al-Furqan

[25:68] Och de anropar aldrig en Allahom vid sidan av Allah och de berövar aldrig en människa livet - som Allah har förklarat heligt - annat än i rättfärdigt syfte, och de avhåller sig från äktenskapsbrott. Den som begår dessa svåra synder skall få sona dem med en exemplarisk bestraffning

Al-Balad

[90:17] [Det innebär] också att vara en av dem som tror och som uppmanar varandra att ha tålmod och uppmanar varandra att visa medkänsla [med de sämre lottade].

[90:18] Dessa är de rättfärdiga som hör till den högra sidan.

Al-A'raf

[7:199] ÖVERSE med människornas natur [och deras brister], och uppmana [alla att visa] hövlighet och vänlighet och undvik [alla ordväxlingar med] dem som [står kvar i hednisk] okunnighet.

[7:179] Vi har sänt skaror av osynliga väsen och människor till helvetet: de har hjärtan som ingenting förstår, ögon som ingenting ser och öron som ingenting hör.

De är som kreatur, nej, de är ännu vilsnare: de är de tanklösa, de likgiltiga.

[7:116] Han svarade: "Kasta ni!" Och när de kastade [sina stavar] förvände de synen på människorna och satte skräck i dem och gav prov på stor trolldomskonst.

[7:117] [Då] ingav Vi Moses att kasta sin stav, och den slukade alla synvillor som [trollkarlarna] hade manat fram

[7:118] Och sanningen segrade och det blev uppenbart att [deras] trolldom inte var annat än konst och knep.

[7:119] Och så led [Faraos och hans stormäns] ett förödmjukande nederlag.

Fussilat

[41:34] Den goda handlingen och den dåliga handlingen kan inte ställas sida vid sida. Jaga bort [den dåliga handlingen] med en bättre - den som var din fiende kan bli din nära vän!

Al-An'am

[6:111] Även om Vi lät änglarna stiga ner till dem och de döda talade till dem och Vi förde samman inför dem allt [skapat som vittnen], skulle de inte kunna förmå sig att tro, om inte Allah ville detta. Men de flesta vet inte [att det förhåller sig så].

[6:103] Människans öga ser Honom inte, men Han ser allt vad ett människoöga kan se. Han är den Outgrundlige som genomskådar allt och är underrättad om allt.

[6:104] Ni har nu fått ta emot från er Herre en [uppenbarelse] som skall öppna era ögon för [sanningen], och den som vill se har [själv] gott av detta och den som vill [förbli] blind skadar ingen annan än sig själv. Och [säg till dem som vill förbli blinda]: "Jag har inte satts att vaka över er."

[6:123] Vi har också i varje land låtit onda människor bland dess högt uppsatta män smida dolda planer. Men med sina onda anslag skadar de inga andra än sig själva, fastän de inte förstår det.

[6:94] [Och Allah skall säga:] "Ni har nu kommit ensamma inför Oss, så som Vi först skapade er, och ni har lämnat allt det Vi skänkte er [i livet]. Och Vi ser ingen av dessa förespråkare vid er sida som ni trodde ha del i Allahs makt över er. [De jordiska] banden mellan er har slitits och alla foster av er inbillning har övergett er.

[6:22] Och en Dag skall Vi samla dem alla åter och säga till dem som satte medhjälpare vid Allahs sida: "Var är nu dessa [Mina] påstådda medhjälpare?"

[6:24] Se hur de har bedragit sig själva och hur dessa [väsen] som de uppfann har övergett dem.

Qaf

[50:17] När de två [änglarna som har till uppgift] att skriva ned [hennes ord och hennes handlingar] skriver, sittande på höger och vänster sida,

[50:18] kommer inte ett ord över hennes läppar utan att en övervakare är hos henne, färdig [att skriva].

[50:16] VI HAR skapat människan och Vi vet vad hennes själ viskar till henne; ja, Vi är närmare henne än hennes egen halspulsåder.

[50:4] Vi är väl medvetna om att jorden bryter ner och löser upp [människornas döda kroppar], och Vi har en bok [där allt står skrivet].

[50:21] Och varje människa skall stiga fram med en [ängel] som leder henne och en [ängel] som vittnar,

Al-Isra'

[17:52] den Dag då Han skall kalla på er och ni till svar skall lovprisa Honom, kommer det att förefalla er som om ni hade vistats [på jorden] bara en kort stund."

[17:60] Och Vi sade till dig [Muhammad]: "Din Herre har full uppsikt över människorna [och deras handlingar], och Vi har låtit dig se den syn som du fick se för att den - liksom [synen av] det i Koranen förbannade trädet - skall bli en prövning för människorna; Vi hotar och varnar dem, men därigenom förhärdas de bara än mer i synd och trots."

[17:96] Säg: "Det behövs inga andra vittnen mellan mig och er än Allah. Han är [fullt] underrättad om Sina tjänares [förehavanden] och förlorar dem inte ur sikte."

Al-Anfal

[8:17] Men det var inte ni som dödade [era fiender]; nej, det var Allah som tillintetgjorde dem. Och då du [Muhammad] kastade [ditt spjut], var det inte du som kastade; nej, det var Allah som kastade det. [Allt detta skedde] därför att Han ville sätta de troende på prov - ett gott [och hälsosamt] prov. Allah hör allt, vet allt.

[8:30] OCH [MINNS, Muhammad] hur förnekarna av sanningen smidde onda planer mot dig; de ville ta dig till fånga eller döda dig eller driva bort dig. Ja, de smider sina planer, men Allah smider [också] Sina planer och Allah smider bättre planer än någon annan.

Yusuf

[12:15] Så gick de då ut med honom och de fattade gemensamt beslutet att kasta honom i brunnen. - [Då] ingav Vi honom denna tanke: "[En dag] kommer du att berätta för dem om denna ogärning utan att de vet [vem du är]."

[12:61] De svarade: "Vi skall försöka locka honom ifrån hans fader. Vi skall göra [så gott vi kan]."

[12:67] [Vidare] sade han: "Mina söner! Gå inte alla in [i staden] genom en och samma port utan [sprid er i grupper och] gå in genom flera portar. Dock kan jag inte på något sätt skydda er mot [det som] Allah [beslutar]; Allah [ensam] har avgörandet i Sin hand; till Honom sätter jag min lit. Alla som vill ha [ett mäktigt] stöd skall sätta sin lit till Honom!"

[12:102] VI UPPENBARAR dessa för dig okända ting [Muhammad]; eftersom du inte var med [hans bröder] då de fattade sitt beslut och tänkte ut sin onda plan.

Az-Zumar

[39:46] Säg: "Herre, min Allah! Himlarnas och jordens Skapare! Du som känner allt det som är dolt för människor och det som de kan bevittna! [En dag] skall Du döma mellan Dina tjänare i allt det som de var oense om!"

[39:68] Och [Domens] basunstötter skall ljuda och alla i himlarna och på jorden - utom de som Allah vill [skona] - skall falla livlösa till marken. Ännu en basunstöt - och de reser sig och får skåda [den nya verkligheten].

[39:69] Och jorden skall lysa med sin Herres ljus. Och boken [där allas handlingar är upptecknade] skall tas fram och profeterna och [de andra] vittnena tillkallas, och alla skall dömas på en grund av sanning och ingen skall tillfogas orätt.

Maryam

[19:95] och var och en skall på Uppståndelsens dag stiga fram ensam inför Honom.

An-Nisa'

[4:76] De troende kämpar för Allahs sak, men förnekarna av sanningen kämpar de onda makternas kamp. Kämpa därför mot dessa Djävulens bundsförvanter; Djävulens list är [enbart] svaghet.

[4:173] Då skall Han ge dem som hade tron och levde rättskaffens deras fulla lön och i Sin nåd ge dem mer, men de högmodiga skall Han låta utstå ett plågsamt straff och de skall varken finna beskyddare eller hjälpare vid sidan av Allah.

An-Nahl

[16:68] Och din Herre har lärt biet att inrätta sig i bergen och i träd och i det som [människor] ställer i ordning [för dess behov];

[16:69] och att hämta sin näring från alla [växter som ger] frukt och att följa de vägar som din Herre [har utstakat för det]. Och en saft av skiftande färg sipprar fram ur dess [inre] i vilken det finns läkande ämnen [till nytta] för människorna. I allt detta ligger helt visst ett budskap till människor som tänker

[16:87] Och den Dagen skall de förklara sin underkastelse [under Allah], och det som de [i livet] ljög ihop skall överge dem.

An-Naml

[27:50] De smidde sina onda planer - men Vi smed [också] Våra planer utan att de anade något.

[27:51] Se här vad deras ondska ledde till: Vi lät dem och deras folk gå under till sista man;

[27:75] och ingenting av det som är dolt i himlen och på jorden saknas i [Allahs] öppna bok.

Fatir

[35:11] Allah har skapat er av jord; därefter [skapar Han er] av en droppe säd och därefter formar Han er till man eller kvinna. Och ingen varelse av honkön blir havande, inte heller föder hon utan Hans vetskap. Och ingen, som uppnår hög ålder, har fått sitt liv förlängt, och ingen har fått dö i unga år utan att dessa beslut [har förts in] i [Allahs öppna] bok. Detta är lätt för Allah.

[35:41] Det är Allah som håller uppe himlarna och jorden så att de inte avviker [från sina banor]; och skulle de avvika kan ingen i Hans ställe hålla dem kvar. Och Allah överser [med människans fel och brister] och förlåter ständigt.

Yunus

[10:31] SÄG: "Vem förser er med det i himlen och på jorden som ni behöver för er försörjning? Vem har makten över hörsel och syn? Vem låter livet spira ur det som är dött och låter döden stiga fram ur det levande? Och vem styr skapelsens ordning?" På detta kommer de att svara: "[Det är] Allah." Och du skall säga: "Skall ni då inte frukta Honom

[10:45] Den dag Han skall samla dem åter, [kommer det att förefalla dem] som om deras [liv på jorden] inte hade varat mer än en timme av en dag; [och] de kommer att känna igen varandra. Förlorarna är de som ansåg att mötet med Allah var en lögn och som avvisade [Allahs] vägledning.

[10:61] [MUHAMMAD!] Vilken fråga din uppmärksamhet än riktas mot och vilka Guds ord du än läser ur Koranen och vilket arbete ni [människor] än ägnar era krafter åt - är Vi vittne till allt [från den stund] då ni griper er an med det. Inte ens [vad som motsvarar] ett stoftkorns vikt, på jorden eller i himlen, är dolt för din Herre och ingenting finns, varken mindre eller större än detta, som inte [är inskrivet] i [Guds] öppna bok.

An-Nur

[24:39] Men de som förnekar sanningen - vad de [tror sig ha] åstadkommit är som en hägring i öknen, som den törstige uppfattar som vatten till dess han når fram och inte finner något vatten. Men där, helt nära, finner han Allah [som han förnekade och] som skall ge honom hans fulla lön. Allah är snar att kalla till räkenskap.

Ya Sin

[36:52] och de skall jämra sig och ropa: "Vem har väckt oss ur vår djupa sömn?" [Och änglarna skall svara:] "Detta är vad den Nåderike har lovat - budbärarna sade sanningen."

Az-Zukhruf

[43:4] Den har sitt ursprung hos Oss, all uppenbarelses källa, och den [förmedlar] i högstämda ordalag den djupaste visdom.

Al-Ahzab

[33:38] Ingen skuld vilar på Profeten som här handlade så som Allah befallde honom. Så gick Allah till väga mot föregångarna - ja, allas öden formas av Allahs beslut

Al-Kahf

[18:11] Därpå tillslöt Vi deras öron i grottan under många år,

[18:12] och så till sist väckte Vi dem. [Allt detta skedde] för att det skulle stå klart, vilken av de två uppfattningarna som visade störst förståelse för frågan hur länge de blev kvar [i grottan].

[18:19] Liksom [Vi hade låtit dem somna in] väckte Vi dem; och de började fråga varandra [vad som hade hänt]. En av dem sade: "Hur länge menar ni att vi har varit här?" De [andra] svarade: "Vi har varit här en dag eller en del av en dag." [Några av dem] sade då: "Vår Herre vet bäst hur länge vi har varit här. Låt nu en av oss ta dessa silvermynt och gå till staden för att söka ut den renaste födan och hämta åt oss allt [som vi behöver]. Men han måste uppträda med stor försiktighet och på inga villkor låta någon ana vår existens.

Al-Qamar

[54:49] ALLT har Vi skapat med rätta mått

[54:52] Alla deras handlingar omtalas i [äldre tiders] böcker med nedtecknad Allahomlig visdom;

[54:53] allt är redovisat, stort som smått.

[54:54] De rättfärdiga skall vistas i lustgårdar [vattnade av] bäckar

[54:55] [Och de skall] ta plats inför en allsmäktig Konung i sanningens [församling].

Al-Hadid

[57:22] Ingen olycka drabbar jorden och inte heller er själva utan att den förts in i [Vår] bok, innan Vi sätter den i verket. Detta kostar inte Allah någon möda.

[57:23] [Så är det] för att ni inte skall sörja över det som ni har gått miste om, och inte heller jubla i övermod över det som Han har skänkt er. Allah älskar inte inbiliska skrävlare

Al-Insan

[76:12] och belöna med en [evigt grönskande] lustgård och [dräkter av] silke för deras tålamod och uthållighet.

[76:13] I denna [lustgård] skall de vila på divaner, stödda [på mjuka kuddar], och där skall de varken utsättas för solens [hetta] eller för köld;

An-Nazi'at

[79:36] och då helvetet skall göras fullt synligt för alla som kan se –

Fatir

[35:11] Allah har skapat er av jord; därefter [skapar Han er] av en droppe säd och därefter formar Han er till man eller kvinna. Och ingen varelse av honkön blir havande, inte heller föder hon utan Hans vetskap. Och ingen, som uppnår hög ålder, har fått sitt liv förlängt, och ingen har fått dö i unga år utan att dessa beslut [har förts in] i [Allahs öppna] bok. Detta är lätt för Allah.

Fatir ? (Fath ???)

[35:27] SER DU inte att Allah låter regn strömma från skyn och att Vi därmed låter frukter av alla slag och färger mogna och att i bergen [syns] strimmor av vitt och rött i olika skiftningar och intensivt svarta [fläckar]

Al-Ma'aridj

[70:4] Till Honom stiger änglarna och den heliga ingivelsens ande upp under en dag vars längd är femtiotusen år.

Al-Hadjdj

[22:47] Och de begär [i sitt övermod] att du skall påskynda straffet; men Allah frångår inte Sitt löfte och en dag är för din Herre detsamma som tusen år så som ni räknar.

Al-Hidjr

[15:14] Även om Vi [lät dem stiga upp] till himlen och Vi där öppnade en port för dem, så att de fick fortsätta sin uppstigning [och se de största tecken],

[15:15] skulle de säkerligen säga: "Vi är offer för en synvilla - nej, vi har blivit förhäxade!"

Al-Djumu'ah

[62:8] Säg: "Döden, som ni vill fly från, skall infinna sig till det möte [som är utsatt] för er och då skall ni föras åter till Honom som känner allt det som är dolt för människor och det som de kan bevittna, och då skall Han låta er veta vad era handlingar [var värda]."

Al-Fath

[48:27] Allah har bekräftat Sändebudets sanna drömsyn: i enlighet med Allahs vilja skall ni helt visst stiga in i den heliga Moskén i fred och med rakade huvuden eller kortklippt hår. Då har ni ingenting mer att frukta! Han vet vad ni inte kan veta, och efter denna seger skall Han skänka er ännu en seger inom kort.

Al-Ma'idah

[5:32] Av denna orsak föreskrev Vi för Israels barn att om någon dödar en människa, som inte själv har dödat någon eller försökt störa ordningen på jorden och sprida sedefördärv, skall det anses som om han hade dödat hela människosläktet. Och om någon räddar ett människoliv, skall det anses som om han hade räddat hela människosläktet. Trots att Våra sändebud har kommit till dem med klara vittnesbörd, fortsätter många bland dem att begå ohämmat övervåld på jorden.

Al-Balad

[90:17] [Det innebär] också att vara en av dem som tror och som uppmanar varandra att ha tålmod och uppmanar varandra att visa medkänsla [med de sämre lottade].
[90:18] Dessa är de rättfärdiga som hör till den högra sidan

Al-Haqqah

[69:16] Och himlen - som har blivit skör - skall brista

Al-Mutaffifin

[83:34] På denna [Uppståndelsens] dag skall de troende kunna se med [medlidsamt] löje på dem som förnekade sanningen;